

JEZUS MET HEERLIJKHEID EN EER
GEKROOND

VERKLARING
van het
BOEK DER OPENBARING

DEEL I

*

door G. Vooy's

UITGEGEVEN IN EIGEN BEHEER

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgevers.

HOOFDSTUK 5

1 En ik zag in de rechterhand Desgenen Die op de troon zat een Boek, geschreven van binnen en van buiten, verzegeld met zeven zegelen.

De wonderen en de geheimenissen die in deze tekst of liever gezegd in dit verzegelde Boek zijn verborgen, zijn als de sterren des hemels ontelbaar.

Als de ganse inhoud ervan in de ontsluiting der zegelen, maar in het bijzonder in de ontsluiting van het zevende zegel geopenbaard zal worden, zal dit op het allerhoogst blijken.

In feite is hetgeen er in dit vers en vervolgens in dit hoofdstuk en in de hoofdstukken zes en zeven vervat is een nieuwe openbaring, namelijk de openbaring der herschepping.

De vorige openbaring, vervat in hoofdstuk vier, was in feite de scheppingsopenbaring. Déze is geëindigd met de lof op de Schepper van de hemel en de aarde. - 4 : 11.

Maar deze tweede openbaring, de herscheppingsopenbaring, zal niet alleen de lof van God *Die op de Troon zit* vermelden, maar ook de lof van het Lam. Dit blijkt uit hoofdstuk 7 : 10, namelijk: "En zij riepen met grote stem, zeggende: De zaligheid zij onze God *Die op de Troon zit* en het Lam."

Het bijzondere van deze beide openbaringen is evenwel dat *de Troon van God* met *Hem Die erop zit*, het uitgangspunt van beide openbaringen is.

Hieruit blijkt dat schepping en herschepping beide in de eeuwige Vrederaad des Allerhoogsten besloten waren.

Het begin van dit hoofdstuk, ja van deze gehele (nieuwe) herscheppingsopenbaring vervat in de hoofdstukken 5 t/m 7, zou de indruk kunnen wekken dat de oorspronkelijke scheppingsopenbaring, vervat in hoofdstuk 4, van meer belang is dan deze herscheppingsopenbaring die nu aan Johannes geopenbaard zal worden, gelet op de bliksemen en donder-

slagen en stemmen die er in de eerste openbaring van *de Troon* uitgingen.

Toch zal gaan blijken dat *het Boek hetwelk in de rechterhand is Desgenen Die op de Troon zit*, belangrijker is dan alle uiterlijke dingen die door Johannes aanvankelijk in en rondom *de Troon* gezien zijn. Evenwel zal bij de ontsluiting van het zevende zegel - 8 : 5 - al is het aanvankelijk op de aarde, de glorie der stemmen, der donderslagen en der bliksemen wederom gehoord en gezien worden.

Voorts zal gaan blijken, hetgeen de dichter van Psalm 118 reeds gezegd heeft, dat *de rechterhand* des Heeren krachtige daden zal gaan doen. Bij de ontsluiting der zegelen van het *verzegelde Boek* zal de majesteit hiervan geopenbaard worden, namelijk: De openbaring van de Raad Gods in Jezus Christus betreffende de verkiezing van Zijn uitverkorenen door middel van het Lam, door Johannes gezien staande als geslacht. Dit zal de kern, het middelpunt van het *verzegelde Boek* blijken te zijn.

Een andere bijzonderheid is dat dit *Boek*, zoals het door Johannes gezien wordt, *van binnen en van buiten beschreven* is en nochtans *verzegeld* is en nog wel *met zeven zegelen*.

In de verklaring van 1 : 5 hebben wij er reeds de aandacht op gevestigd dat zij beide, namelijk én de vier dieren én *de verzegelde Boekrol*, de Raad Gods van eeuwigheid in zich verbergen. De dieren ten opzichte van de schepping aller dingen en *de Boekrol* ten opzichte van de hérschepping aller dingen.

Nochtans is de Heere Jezus Christus in wezen de feitelijke inhoud van *de Boekrol*, omdat Hij de belichaming is van het levende Woord van God.

Dit blijkt uitdrukkelijk uit het Woord van God, zoals Zijn Gemeente dit uit Zijn hand ontvangen heeft - 10 : 9 - want in Johannes 1 : 1 t/m 5 staat geschreven: "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door Hetzelve

gemaakt en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. In Hetzelve was het Leven en het Leven was het Licht der mensen. En het Licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft Hetzelve niet begrepen.”

Ook in het boek der Spreuken getuigt de Heere Jezus dit uitdrukkelijk van Zichzelf, namelijk aldus: ”De HEERE bezat Mij in het beginsel Zijns wegs, vóór Zijn werken, van toen aan. Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest; van de aanvang, van de oudheden der aarde aan. Ik was geboren als de afgronden nog niet waren, als nog geen fonteinen waren, zwaar van water.” - Spreuken 8 : 22 t/m 31.

Hoewel het Licht schijnt in de duisternis, zo heeft toch de duisternis Hetzelve niet begrepen, omdat ”de natuurlijke mens niet begrijpt de dingen die des Geestes Gods zijn.” - 1 Corinthe 2 : 14.

Daarom (hoewel deze *Boekrol* ook aan de *buitenzijde beschreven* is) blijft het toch voor de natuurlijke mens *een verzegeld Boek*.

Omdat deze *Boekrol* ook *van buiten is beschreven*, is de mens wél in staat dit *Boek* uitwendig en verstandelijk te lezen, maar als het Licht van de Blinkende Morgenster niet is opgegaan in zijn hart, blijft het voor hem *een verzegeld Boek*.

Het is met dit *verzegelde Boek* (de Bijbel), door de Overwinnaar van de hemel afgebracht blijkens 10 : 1 en 2, in dit opzicht als met het zinnebeeld der dieren (de schepping), zij zijn beide voor de mens een ook aan de *buitenkant beschreven* bladzijde.

Ook de wonderen die God in de schepping verborgen heeft, kan de mens niet uitvinden; ofschoon ook een mens arbeidt om het te zoeken, zo zal hij het toch niet kunnen uitvinden; ”ja indien ook een wijze zeide, dat hij het zou weten, zo zal hij het toch niet kunnen uitvinden.” - Prediker 8 : 17.

- 2 *En ik zag een sterke engel, uitroepende met een grote stem: Wie is waardig het Boek te openen en zijn zegelen open te breken?*

Om tot een klaar begrip van deze uitroep van de *engel* te komen is het hier in het bijzonder noodzakelijk er acht op te geven dat dit de openbaring des Vaders is.

De wezenlijke inhoud van de openbaring des Vaders is: de dienstknechten van de Heere Jezus te tonen de dingen die haast geschieden moeten. - 1 : 1. Ja, hen bekend te maken met Zijn uitverkiezing van een schuldig en verloren zondaarsvolk tot zaligheid.

Vooraf dít zal zeer sterk blijken als het Lam (door Johannes gezien staande als geslacht) het vijfde en het zesde zegel van het verzegelde *Boek* ontsloten zal hebben.

Dit zal echter bovenal openbaar worden als de zesde bazuin geblazen zal worden. Dan zal blijken dat het oordeel over de wereld der goddelozen voltrokken zal worden en de Heere Jezus alsdan dit verzegelde *Boek* van Gods Raadsbesluiten als een geopend *B o e k j e*, door middel van Johannes, Zijn uitverkorenen te eten zal geven. - 10 : 2 en de verzen 8 t/m 10. Steeds meer en dieper zal gaan blijken wat de luide roep van deze *sterke engel* te betekenen heeft.

Als het Lam het zevende zegel opengebroken zal hebben, zal blijken dat déze ontsluiting zich uitstorten zal in het blazen der zeven bazuinen en in de uitgieting der zeven fiolen van Gods gramschap, ja, tenslotte openbaren zal de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

De zaligheid van deze uitverkiezing van zondaren zal (als de macht en de val van het rijk der duisternis geopenbaard zullen zijn) alsdan op het luisterrijkst blijken. Dit hebben wij al zo sterk beklemtoond in de verklaring van 3 : 20.

Zelfs de heilige engelen hebben deze verborgen Vrederaad des Allerhoogsten niet kunnen begrijpen, nog minder die kunnen doorgronden.

Vooraf bij de roeping der heidenen tot het Evangelie der genade zijn zij zeer begerig geworden deze geheimenissen te mogen inzien, zoals blijkt uit 1 Petrus 1 : 12 en Efeze 3.

Daarom die *grote stem* van die *sterke engel*. Het is alsof hij *uitroept*: Dit is onmogelijk, hoe zal dit kunnen geschieden?

Of met zijn eigen woorden: *Wie is waardig het Boek te openen en zijn zegelen open te breken?* Dit kan toch immers niemand, aan Gods gerechtigheid moet toch zeer beslist voldaan worden.

Vandaar het besluit en de conclusie van de engel:

- 3 *En niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, kon het Boek openen, noch hetzelfde inzien.*

Zelfs deze sterke engel, al heeft hij ook met luide stem geroepen: "Wie is waardig het Boek te openen en zijn zegelen open te breken", heeft zelf geen antwoord op zijn vraag kunnen geven ondanks zijn sterke kracht en hoogheid.

Ja alle engelen hebben blijkbaar aanbiddeend gezwezen, geen raad wetende.

Nochtans hebben ook zij ongetwijfeld met grote spanning gewacht op de openbaring van deze verborgenheden. Wat moeten zij er naar uitgezien hebben.

Zij geheel anders dan Johannes en met hem de mens in zijn verloren staat. De reactie van Johannes was:

- 4 *En ik weende zeer, dat niemand waardig gevonden was om dat Boek te openen en te lezen, noch hetzelfde in te zien.*

De engelengemeenschap is blijkbaar door dit luide roepen van deze sterke engel in beroering gekomen vanwege de verborgenheid van het verzegelde *Boek*, maar de mens gaat *zeer wenen*, zijn noodsituatie uitschreiende, want Johannes stond daar als de vertegenwoordiger van het menselijk geslacht.

In bepaalde zin moet hij daar gestaan hebben als de voor God wegvluhtende Adam in de hof van Eden, toen hij en zijn vrouw Eva hun naaktheid gewaar geworden zijn. Zonder uitzicht, zonder hoop zijnde, uitgestoten uit het paradijs Gods.

Wie zal er in deze nood kunnen helpen? Wie zal de tranen van Johannes, ja van alle mensen kunnen drogen? Wie zal deze wonde kunnen helen?

Onze noodsituatie is, zoals de Heidelbergse Catechismus deze beschrijft in zondag 5 vraag en antwoord 14, namelijk: Kan ook ergens een bloot schepsel gevonden worden, dat voor ons betaalt?

Het antwoord is: Neen. De reden van dit 'neen' er aldus aan toevoegende: want ten eerste wil God aan geen ander schepsel de schuld straffen die de mens gemaakt heeft; ten andere kán ook geen bloot schepsel de last van de eeuwige toorn Gods tegen de zonde dragen en andere schepselen daarvan verlossen.

Zo liggen de zaken van Godswege.

Daarom roept een sterke engel het met luide stem uit, opdat alle engelen en de dieren die in het midden van de Troon en rondom de Troon zijn en de ouderlingen op hun tronen het horen, ja opdat al wat God geschapen heeft het zal horen: "Wie is *waardig*?" Niemand!

Met als gevolg: De mens zonder God, zonder de geopende Boekrol (zonder het Woord van God) in de wereld, is zonder hoop en blijft nochtans verantwoordelijk voor zijn misdaden.

Dit is de waarachtige werkelijkheid in het bestaan van ons geslacht. Dit betekent, zonder Gods genadige tussenkomst voor eeuwig verloren.

5a En een van de ouderlingen zeide tot mij: Ween niet.

Deze twee woorden *ween niet* hebben eeuwigheidsbetekenis. Zij bevatten een onmetelijke oceaan van genade, van ontferming en van vertroosting.

Onbegrijpelijke, onvoorstelbare, ontelbare wonderen van heerlijkheid en zaligheden liggen er in dit tekstgedeelte verborgen.

Er gaat bovendien ook een verborgenheid schuil in het feit dat *een van de ouderlingen* dit tot Johannes gezegd heeft, want als

zelfs die sterke engel, ja met hem alle engelen in de hemel en ook de vier dieren (vertegenwoordigende de ganse schepping) op de vraag "wie is waardig?" het antwoord schuldig moeten blijven, dan vragen wij ons af, hoe kan dit geschieden en hoe is het dan mogelijk dat *een van de ouderlingen* deze vraag wel beantwoorden kan?

Wij moeten hierbij niet uit het oog verliezen, dat die sterke engel met kracht bekendgemaakt heeft dat er niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde hiertoe waardig is bevonden. Dit is schijnbaar een onoplosbare vraag.

Ons antwoord op deze vraag is: Deze vierentwintig *ouderlingen* vertegenwoordigen de Paradijsgemeente, nog zijnde in haar scheppingsluister, zoals wij dit reeds aangewezen hebben in de verklaring van 4 : 4b.

Dit is de oorzaak waarom *een uit hen* op deze vraag heeft kunnen antwoorden: *Ween niet*.

Adam en Eva hebben deze twee woorden als eersten uit de mond van God Zelf mogen horen, toen God tot de slang sprak: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, tussen uw zaad en haar Zaad, Datzelve zal u de kop vermorzelen en gij zult Het de verzenen vermorzelen." - Genesis 3 : 15.

De uitverkoren Gemeente Gods, vertegenwoordigd door deze vierentwintig *ouderlingen*, nog zijnde in de lendenen Adams, heeft deze heilige oorlogsverklaring van God aan de boze gehoord.

Dit is het waarom *een van de ouderlingen* gezegd heeft: *Ween niet*. *Ween niet*, Johannes, *ween niet*, o mensenkind, er zal er Eén komen, Die de slang overwinnen zal, Die zijn listige aanslagen vernietigen zal en uw zonden weg zal kunnen nemen en de Raad des Allerhoogsten (betreffende uw verlossing) zal kunnen ontsluiten.

De silhouetten van de verlossing van ons geslacht en van het recht Gods over de zondige wereld (die voorts geopenbaard zullen worden in de ontsluiting der zegelen van het verzegelde

Boek) beginnen zich in dit tekstgedeelte reeds af te tekenen. Welk een blijdschap zal er, ondanks alle droefenis die er in de wereld is vanwege de zonden en de openbaring van alle ongerechtigheid, opkomende uit de verdorven natuur van alle mensen, zijn in de harten van allen die deze woorden *ween niet* hebben mogen opvangen, want vers 5b zegt:

5b Zie, de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel Davids, heeft overwonnen om het Boek te openen en zijn zeven zegelen open te breken.

Dit woordje *zie* waarmee de ouderling deze woorden inluidt, bewijst dat de woorden die hij gaat spreken, van het allerhoogste belang zullen zijn, want hoe zullen de tranen van Johannes en van de mens die hij hetzij inwendig of ook uitwendig heeft leren wenen vanwege zijn zondige aard, gedroogd kunnen worden, als er noch in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde raad voor is?

Hierom is het woord *zie* de aankondiging van onvoorstelbare dingen, namelijk: de ontsluiting van een verborgenheid die hemel en aarde, ja het ganse heelal in beroering zal brengen door de openbaring van *de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel Davids, Die overwonnen heeft om het Boek te openen en zijn zeven zegelen open te breken.*

Welk een buitengewone glorie ligt er in deze twee benamingen (*Leeuw* en *Wortel Davids*) verborgen. En hoe blijkt eruit dat zij van hemelse oorsprong zijn, want zij wijzen aan de Goddelijke én de menselijke natuur van de Verlosser, die beide onmisbaar zijn om ons te redden uit onze hopeloze situatie.

Uit deze benamingen blijkt ook, dat het uitsluitend en alleen Gods vrije en uitverkiezende liefde tot zondaren is, dat Hij dit plan der verlossing voor hen beraamd en ontworpen heeft.

Dat Hij er Eén onder de mensen zal doen geboren worden, Die door Hem waardig bevonden zal worden hen te verlossen. Ja

ook om Gods Raadsbesluiten tot hun behoud hun bekend te maken in hun rampzalige verlorenheid.

Niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde geen engelen, geen mensen, geen duivelen hadden dit kunnen verwachten, noch voor mogelijk kunnen houden, dat er toch nog weer een weg geopend zou kunnen worden naar de Boom des Levens voor een in zonden en schuld verloren mensheid, dat het verzegelde *Boek* (van Gods Raadsbesluiten) voor hen nog wederom ontsloten kon worden.

Uit de samenstelling van dit tekstgedeelte kan afgeleid worden dat dit *Boek* verzegeld is geworden vanwege onze ongehoorzaamheid aan God. Hierdoor is het kennen van God voor ons verloren gegaan.

Nu kunnen engelen en mensen iets gaan beseffen van wat het "ween niet" voor hen te betekenen heeft, nu aan hen deze verborgenheid geopenbaard is dat *de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel Davids, heeft overwonnen om het Boek te openen en zijn zeven zegelen open te breken.*

Nu kunnen (in en door Hem) aan ons onwaardigen nochtans de werken Gods bekendgemaakt worden die van eeuwigheid af al volbracht zijn, want het tekstgedeelte zegt: *Hij hééft overwonnen.*

De strijd is gestreden, de heilige oorlog is ten einde, de boze is verslagen, de wereld is overwonnen, aan de dood is haar macht ontnomen en de ERE GODS zal op nieuwe, ongekende wijze grootgemaakt worden.

Ondanks de zonden en de schuld der mensen zal gaan blijken dat de verborgenheden Gods toch aan hen geopenbaard zullen worden, namelijk in de ontsluiting der *zegelen* van het verzegelde *Boek*.

Reeds bij de ontsluiting van het eerste zegel wordt geopenbaard dat deze *Leeuw uit de stam van Juda* zal uitgaan overwinnende en om te overwinnen, want Hij heeft niet overwonnen om één zegel van het verzegelde Boek te openen,

ook niet twee of drie zegelen, maar *Hij heeft overwonnen om de zeven zegelen van het Boek te ontsluiten.*

Dat wil zeggen, Hij zal de ganse Vrederaad des Allerhoogsten en de majesteit van Zijn heilige rechtvaardigheid aan Zijn schepsel openbaren en hun bekendmaken, namelijk Zijn verkiezing, verlossing, genade en vrede voor verloren zondaren, alsook de openbaring van Zijn heilige toorn en wraak over allen die niet gewild hebben dat Hij Koning over hen zou zijn.

6a *En ik zag en ziet, in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden der ouderlingen, een Lam, staande als geslacht.*

Het moet Johannes en ook de Gemeente des Heeren aan wie hij deze dingen overbrengen moet, uit dit gezicht toch wel duidelijk zijn dat we met een onbegrijpelijk hoge Majesteit te doen hebben.

Hij werd door een van de *ouderlingen* vertroost met "de Leeuw Die uit de stam van Juda is." Er staat immers geschreven: Juda is een leeuwenwelp die na de roof (na de roof van satan) opgeklommen is - Genesis 49 : 9 vert. N.B.G. - uit de doods-Jordaan onzer verlorenheid. - Mattheüs 3 : 16a: "En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water." Johannes is vertroost met "de Wortel Davids", "opgeschoten als een wortel uit een dorre aarde" - Jesaja 53 : 2b - en als resultaat ziet hij *een Lam, staande als geslacht.*

Dit is toch wel een alleruiterste tegenstelling, want weerlozer, onschuldiger en zwakker schepsel kan er op de aarde, noch onder de aarde, noch in het ganse heelal gevonden worden.

Welke kracht, welke macht zal *een Lam* en dan nog wel *een geslacht Lam*, kunnen ontwikkelen?

Had Johannes nu nog een briesende leeuw gezien, zo een als Benája, de zoon van Jójada ontmoette, in het midden van een kuil, in de sneeuwtijd - 2 Samuel 23 : 20 - of iemand die áls een leeuw daden verricht, als Joscheb Baschébeth, de zoon van

Tachkemóni, de voornaamste der hoofdlieden die David gehad heeft, die zich tegen achthonderd stelde, die op eenmaal door hem verslagen werden - 2 Samuel 23 : 8 - dan was het misschien nog enigszins overeengekomen met zijn verwachtingen.

Maar *een geslacht Lam* gaat elk voorstellingsvermogen van engelen en mensen, ja van alle schepselen in de hemel en op de aarde en onder de aarde te boven.

Dit is ook volkomen in strijd met onze aard en onze natuur. Hoe menigmaal is die aard gebleken.

De apostel Petrus wees in de aanvang dit *Lam Dat stond om geslacht te worden* af met de woorden: "Heere wees U genadig! dit zal U geenszins geschieden." - Mattheüs 16 : 22.

Maar de hoogste glorie Gods openbaart zich juist hierin, dat de Leeuw uit de stam van Juda *een geslacht Lam* zal zijn, want juist in Hem wordt geopenbaard dat het dwaze Gods wijzer is dan de mensen en het zwakke Gods sterker is dan de mensen, want Christus is de kracht Gods en de wijsheid Gods. - 1 Corinthe 1 : 25 en 24b.

Hieraan ergeren zich de wijzen en de wijsheid dezer wereld, want "het Woord des kruises is wel degenen die verloren gaan dwaasheid, maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods, opdat geen vlees zou roemen voor Hem." - 1 Corinthe 1 : 18 en 29.

Reeds onder het Oude Verbond heeft God door de profeet Zacharía tot Zerubbabel gezegd: "Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heirscharen." - Zacharía 4 : 6.

Namelijk aldaar de bouw van de tempel des Heeren, nu echter de bouw van de geestelijke Tempel des Heeren, Die gebouwd zal worden naar het bestek des Allerhoogsten hetwelk gemaakt is in de eeuwige Vrederaad Gods, nu voor Johannes nog verborgen in het verzegelde Boek dat is in de rechterhand Desgenen Die op de Troon gezeten is.

Al de schaduwbeelden der offeranden in de openbaring van God onder Zijn oude Verbondsvolk wijzen naar dit *geslachte Lam*. In de volheid des tijds heeft Johannes de Doper met uitgestrekte arm dit ware Paas-*Lam* aangewezen.

Bijzonder opmerkelijk is ook de plaats waar Johannes dit *geslachte Lam* ziet, namelijk: *in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen*.

Elk van deze drie plaatsen is verbonden met het heilgeheim van de verlossing van een schuldig en in zichzelf verloren zondaarsvolk en wijst ook de verborgenheid daarvan aan.

In het midden van de Troon bewijst en toont aan dat dit *geslachte Lam* in de verkiezende liefde des Vaders tot Zijn uitverkoren volk van eeuwigheid *in het midden van de Troon* van God geboren is opdat Hij een nieuwe schepping Gods in Zijn Christus teweeg zou brengen. Het beeldt ook uit dat *het Lam* Zijn wortel en kiem heeft in de gedachten des vredes die God over verloren zondaars gehad heeft.

Het Lam wordt ook gezien *temidden van de vier dieren*, omdat dit *geslachte Lam* ook in het midden van de schepping Gods is. Als middel en oorzaak van een nieuwe schepping is dit *geslachte Lam* in het midden der schepping (*der dieren*) opdat: de almacht (de leeuw), de goedheid (het kalf), de wijsheid (de mens) en de majesteit (de vliegende arend) in dit *geslachte Lam* geopenbaard zouden worden.

Het is echter ook door Johannes gezien *temidden van de ouderlingen*. Dit is omdat *het Lam* als een nieuwe openbaring van God onder de mensen (in het bijzonder onder de uitverkoren Gemeente Gods) midden onder hen uit de moederschoot van de maagd Maria geboren is. Als de nieuwe Adam in de herschepping van hemel en aarde is Hij geboren *in het midden van de ouderlingen*, midden onder de mensen, midden onder de uitverkoren Gemeente Gods.

Dit *Lam*, door Johannes gezien *staande als geslacht*, heeft (*in het midden des Troons zijnde*) gezegd: "Zie Ik kom; in de rol

des Boeks (die in Uw rechterhand is) is van Mij geschreven. Ik heb lust, o Mijn God! om Uw welbehagen te doen; en Uw Wet is in het midden Mijns ingewands. Ik boodschap de gerechtigheid in de grote Gemeente.” - Psalm 40 : 8, 9 en 10a. Omdat Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen - Hebreëen 2 : 11b - daarom is Hij ook *in het midden van de ouderlingen*.

Ook is opmerkelijk de stand waarin *het geslachte Lam* door Johannes gezien wordt, namelijk: *staande*.

Ook de toevoeging van het woord *als* is een verborgenheid.

Het woord *staande* wijst ongetwijfeld op de grote bereidwilligheid van de Heere Jezus om het Hem door God de Vader opgedragen werk (de redding van verloren zondaren, de vrijmaking van Gods uitverkoren Gemeente uit de klauwen des satans) te aanvaarden.

Wat zou er meer voor de hand gelegen hebben dan dit, dat Johannes dit *geslachte Lam* in liggende staat zou gezien hebben.

Hieruit blijken twee dingen:

Ten eerste de wonderbare voorziening van God in de uitbeelding van het werk der verlossing van zondaren en ten tweede de wonderlijke samenstelling van het Woord van God als zodanig.

Vandaar ook het woord *als*, omdat het slechts de uitbeelding betreft. Maar in de toekomstige (geschapen) tijd zal het voor de schepping en het schepsel in volle majesteit geopenbaard worden.

Dat dit *geslachte Lam* door Johannes *als staande* gezien wordt, beeldt niet alleen Zijn bereidwilligheid uit, maar ook dit, dat Hij door niemand, noch in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde te weerhouden is om Zijn in doodsnood verkerende bruid uit de muil van de briesende leeuw te gaan verlossen.

Later, als dit ogenschijnlijk zwakke, *geslachte Lam* de volkomen overwinning over de machten der duisternis behaald zal hebben, zal Johannes Hem zien als de grote Overwinnaar, staande op de berg Sion en met Hem honderdvierenveertigduizend verlore zondaren.

6b *Hebbende zeven hoornen en zeven ogen; dewelke zijn de zeven geesten Gods die uitgezonden zijn in alle landen.*

Naar aanleiding van dit aan Johannes getoonde beeld van een geslacht Lam, hebben wij bij de verklaring van het vorige tekstgedeelte de volgende profetieën van de profeet Zacharia in het geding gebracht: "Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heirscharen." - Zacharia 4 : 6.

Al is het dat de Heere Jezus in de heilige oorlog die Hem te wachten staat (die Hij evenwel vrijwillig aanvaard heeft blijkens Psalm 40 : 8 en 9, waar Hij zegt: "Zie Ik kom, in de rol des Boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust, o Mijn God! om Uw welbehagen te doen") geen wereldse kracht of werelds geweld zal gebruiken, nochtans heeft Hij *zeven hoornen* waarmee Hij Zijn geestelijke tegenstanders verpletteren zal. - Psalm 2 : 9.

In deze *zeven hoornen* wordt de overwinnende almacht van de Heilige Geest uitgebeeld. - 1 : 4 en 5 : 5.

Een buitengewone opmerkelijkheid is, dat bij de vier dieren, zijnde in het midden van de Troon en rondom de Troon (die toch ook de glorie en de majesteit van God uitbeelden) deze *hoornen* ontbreken. In onze verklaring van 4 : 6c hebben wij toch deze dieren aangewezen als het symbool van de almacht, de goedheid, de wijsheid en de majesteit Gods, zich openbarende in de schepping aller dingen.

Deze dieren, de schepping uitbeeldende, hebben geen *hoornen*, omdat er bij het schepsel, noch in de hemel, noch op

de aarde, noch onder de aarde, geen hulp of raad voor des mensen redding of zaligheid te vinden is. (zie zondag 5 van de Heidelbergse Catechismus vraag en antwoord 14).

Deze dieren zijn wél vol ogen van voren en van achteren, ja zelfs van binnen, omdat er onbegrijpelijk veel van de heerlijkheid van God in de schepping gezien kan worden, zij zijn vol ogen om de mens deze viervoudige majesteit van God te openbaren, maar dit geslachte Lam heeft *zeven ogen* om aan de mens de volle gelukzaligheid en de volle glorie der majesteit Gods te openbaren.

Van de *zeven ogen* die het Lam heeft, wordt ook gezegd: *dewelke zijn de zeven geesten Gods die uitgezonden zijn in alle landen*, want "Zijn ogen doorlopen de ganse aarde, om Zich sterk te bewijzen aan degenen welker hart volkomen is tot Hem." - 2 Kronieken 16 : 9.

Hierom zal de volle majesteit des Allerhoogsten in dit Lam, staande als geslacht, geopenbaard worden.

Zeven hoornen, zeven ogen, zeven geesten openbaren de volle glorie van God de Vader, van God de Zoon en van God de Heilige Geest.

Deze glorie zal zich vervolgens als in een overstromende beek gaan uitstorten.

7 En Het kwam en heeft het Boek genomen uit de rechterhand Desgenen Die op de Troon zat.

Zo oppervlakkig bezien bevat deze tekst slechts een simpele mededeling.

Johannes die wél in hete tranen was uitgebarsten toen hem gebleken was dat niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde waardig geacht was de *Boekrol* te openen of zelfs in te zien, heeft op déze daad van het Lam (door hem gezien staande als geslacht) geen enkele reactie.

Wij hadden toch op z'n minst mogen verwachten dat hij nog

vóór de vier dieren en de ouderlingen was gaan juichen en jubelen over deze ondoorgroendelijke daad van *het Lam*.

Johannes en met hem de gehele strijdende Kerk, heeft geen reactie. Zij beseffen in wezen niet en zijn zich ook volkomen onbewust van de onbegrijpelijke glorie der genade, die in dit *komen van het Lam tot de Troon Gods* verborgen is.

Het openbaart onze natuurlijke blindheid ten aanzien van het onbegrijpelijke offer dat de Heere Jezus voor een in zonden en schuld verloren wereld wil brengen.

Wanneer *het Lam* in de eeuwige Vrederaad des Vaders Zich bereid verklaart des Vaders wil te doen, zeggende tot Hem: "Zend Mij", hebben wij er niet het minste begrip van wat dit voor Hem te betekenen zal hebben en voor welk een onbegrijpelijke zee van bloed en tranen Hij zal komen te staan.

Indien *het Lam*, wel de kracht en de waardigheid bezittende om te overwinnen en *het Boek* dat de Raad Gods tot verlossing van zondaren bevat, te openen en de zeven zegelen te verbreken en hetzelfde in te zien, nu eens niet de bereidwilligheid gehad zou hebben om te *komen* en dit *Boek te nemen* om het verlossingswerk uit *de hand* des Vaders te aanvaarden, wat zouden dan de gevolgen geweest zijn voor hen die gekweld worden door hun zonden en schulden voor God?

Dit is onvoorstelbaar. In die rampzaligheid geen Verlosser of Heelmeester te hebben is vreselijk.

Maar hoewel Johannes en ook wij "ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt zijnde" - 3 : 17 - niet reageren als *het Lam* Zich vrijwillig aanbiedt en *de Boekrol* (namelijk de Raad des Vaders van onze verlossing) uit Zijn *hand* aanvaardt, toch is Hij gegaan tot *de Troon* des Vaders en heeft *de Boekrol uit Zijn hand aangenomen*.

In feite betekent dit dat *het Lam* de Gemeente der uitverkorenen Gods (van eeuwigheid door de Vader uitverkoren voordat zij geboren of geformeerd waren) *uit de*

hand des Vaders aanvaard heeft om hen uit het geweld des duivels te verlossen.

Als straks deze Raad Gods, verborgen in het *Boek* dat Hij in Zijn *rechterhand* heeft, hetwelk gesloten is met zeven zegelen, geopend en ontsloten zal zijn en de strijd door *het Lam* gestreden zal zijn, zal Hij deze door God uitverkoren Gemeente als Zijn duur gekochte bruid, als een geschenk uit *de rechterhand* Zijns Vaders, als een kroonjuweel overhouden. Haar glorie is gebleken in Hooglied 3 : 11; 4 : 9; 5 : 1 e. a..

Dat deze tekst geen simpele mededeling bevat, maar van het allerhoogste belang is, zal gaan blijken uit de reactie in de hemel op deze daad van *het Lam*. Al heeft Johannes en met hem de strijdende Kerk geen reactie, de hemelingen zoveel te meer.

De Gemeente met haar zondige aard kan op deze vervloekte aarde slechts een lied des geloofs zingen en menigmaal evenals Johannes slechts wenende. Maar nochtans zal zij toch in het geloof de reactie der dieren en der ouderlingen vanuit de hemel in het vervolg van dit hoofdstuk mogen horen.

Vooraf willen wij nog enige opmerkingen maken, verband houdende met deze reacties in de hemel.

Reeds eerder hebben wij de aandacht gevestigd op de algemene indeling der Openbaring.

Hiervan hebben wij gezegd:

De hoofdstukken 4 t/m 7 zijn de openbaring des Vaders.

De hoofdstukken 8 t/m 14 de openbaring des Zoons.

De hoofdstukken 15 t/m 19 de openbaring des Heiligen Geestes.

De hoofdstukken 21 en 22 de openbaring van God Drieënig, God alles en in allen zijnde.

In elk dezer openbaringen afzonderlijk worden de overwinningssliederen der verlostten vermeld. Nu echter, in dit hoofdstuk, klinken nog niet zozeer de overwinningssliederen der verlostten. Die zullen in hoofdstuk 7 : 9 en 10 geopenbaard

worden. Het betreft nu nog de lof der dieren en der ouderlingen, de waardigheid en de bereidwilligheid bejubelende van *het Lam* Dat het verzegelde *Boek uit de hand* Zijns Vaders heeft willen aanvaarden.

In hoofdstuk vier betrof de jubel der dieren en der ouderlingen alleen Gods scheppingsmajesteit, hoewel in de ondertoon daar al de herschepping bejubeld werd.

Nu, in hoofdstuk vijf, wordt echter op een andere wijze een nieuw lied door hen gezongen - vers 9a - nu ter ere van *het Lam* vanwege Gods genadige uitverkiezing van zowel engelen als mensen blijkens de verzen 10 en 11. Klaarblijkelijk mede ter ere van de herschepping aller dingen blijkens vers 13.

Het is eigenlijk een hoogst verwonderlijke zaak dat de strijdende Kerk door middel van Johannes mede ingeleid mag worden, niet slechts in Zijn Raadsbesluiten van eeuwigheid, maar ook in de glorie die *het Lam* van eeuwigheid reeds is ten deel gevallen, nog voordat Hij de strijd tegen het rijk der duisternis aanvaard heeft, zoals deze in hoofdstuk zes geopenbaard zal worden.

In dat hoofdstuk zullen dan ook geen lofliederen gezongen worden, maar er zal daarentegen een luide stem van roepen om wraak vanuit de hemel te horen zijn.

Een roepen om wraak over de vijanden des Heeren die het bloed Zijner dienstknechten op de aarde als water vergoten hebben.

Voordat wij echter aan de strijd van *het Lam*, zoals deze in hoofdstuk zes geopenbaard zal worden, aandacht gaan schenken, willen wij eerst aandachtig luisteren naar de reactie die er in de hemel was, toen *het Lam* de verzegelde *Boekrol uit de hand des Vaders* aangenomen had..

Dit is ongetwijfeld in overeenstemming met Spreuken 8 : 22 t/m 31.

8a *En als Het dat Boek genomen had, vielen de vier dieren*

en de vierentwintig ouderlingen voor het Lam neder.

Als wij het gejubel van alle schepselen die door God geschapen zijn, zoals in het bijzonder uit 5 : 13 blijken zal, even in vogelvlucht overzien, dan moeten wij toch wel in de hoogste verbazing uitroepen: Hoe wonderbaar zijn toch de woorden Gods! Alleen al uit de samenstelling blijkt de Goddelijke inhoud.

Hier valt het ons op dat *de dieren en de ouderlingen* het eerst en gelijktijdig in actie komen en dat de engelen nu nog zwijgen.

Dit vloeit voort uit het feit dat *de dieren* het symbool der schepping zijn en *de ouderlingen* de uitverkoren Gemeente van God in Christus Jezus vertegenwoordigen.

De dieren bejubelen *het Lam* vanwege Zijn bereidheid tot vrijmaking van het schepsel. "Want het schepsel, als met opgestoken hoofde, verwacht de openbaring der kinderen Gods. Want het schepsel is der ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om Diens wil, Die het der ijdelheid onderworpen heeft; op hoop, dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods." - Romeinen 8 : 19 t/m 21.

Hierom *vallen* zij als eersten *neer voor het Lam*, evenwel tezamen met de ganse Gemeente der verlostten, vertegenwoordigd door *de vierentwintig ouderlingen*.

Het volgende tekstgedeelte zal wederom op buitengewoon bijzondere wijze blijk geven van de hoge glorie en de wonderbare samenstelling van Gods Woord.

*8b Hebbende elk citers en gouden fiolen,
zijnde vol reukwerks, welke zijn de gebeden der heiligen.*

Dat dit beeldspraak (een symbolische voorstelling der dingen) is en deswege vol verborgenheden, wordt in het bijzonder

aangetoond door de toevoeging: *welke zijn de gebeden der heiligen*.

Eerst willen we echter aandacht schenken aan de woorden: *hebbende elk citers*.

Hieruit blijkt dat dit hoofdstuk in bepaalde zin nog enigerwijs verbonden is met het geopenbaarde in hoofdstuk vier. Daar is op symbolische wijze de scheppingsluister, ja.....de oorspronkelijke paradijsheerlijkheid geopenbaard.

Daarom zegt ons tekstgedeelte in de aanvang: *hebbende elk citers*, namelijk de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen. Dit betekent dat elk schepsel van oorsprong (op symbolische wijze) een *citer* ontvangen heeft om God te verheerlijken. Er is geen schepsel doelloos geschapen, wie of wat het ook zijn moge. Zij hebben *elk een citer* ontvangen om op hún wijze de lof des Heeren uit te jubelen.

Doch uit de tweede helft van ons tekstgedeelte blijkt de ondoorgrondelijke tegenstelling met hoofdstuk vier, want zij hebben ook *gouden fiolen vol reukwerk*.

Dit zouden wij nooit hebben kunnen begrijpen, als de Heere er geen verklaring aan toegevoegd had, namelijk: *welke zijn de gebeden der heiligen*.

Deze *gouden fiolen* tonen daarom aan, dat er een breuk in de schepping gekomen is, dat zij der ijdelheid onderworpen is.

Enerzijds hebben alle schepselen van oorsprong *citers* ontvangen om God te verheerlijken, maar anderzijds stijgen *de gebeden der heiligen* tot God omhoog, want zij weten "dat het ganse schepsel tezamen zucht en tezamen als in barenstoot is tot nu toe." - Romeinen 8 : 22.

Evenwel verwachtende de aanneming der kinderen Gods, want in dit leven worden de *citers* menigmaal aan de wilgen gehangen, omdat wij geen lied des Heeren kunnen zingen in een vreemd land. - Psalm 137 : 4.

Behalve deze geheimenissvolle beeldspraak zijn in deze openbaring ook verborgen de dingen die haast geschieden

moeten.

Hier blijkt namelijk dat de *citers* en de op aarde geweende tranen in de hemel samensmelten tot één lofaccoord ter ere van de almachtige God. De schepping vangt in deze *gouden schalen* (vert. N.B.G.) de tranen der verdrukten op.

Het zijn *gouden schalen*, omdat God Zelf deze tranen in Zijn fles bewaart. - Psalm 56 : 9. Deze *gouden schalen* zijn in tegenstelling tot de aarden vaten van ons lichaam die onze vergankelijkheid aanwijzen.

Maar de *gouden schalen* door Johannes gezien, zijn *vol reukwerk (welke zijn de gebeden der heiligen)* dat als een Gode welriekende offerande Hem ter ere opstijgt.

9a En zij zongen een nieuw lied, zeggende:

Zij, namelijk de vier dieren en de ouderlingen, *zingen een nieuw lied*. Zij hebben tezamen reeds eerder God verheerlijkt en gezongen tot Zijn eer. Dat was bij de schepping aller dingen. - 4 : 9 t/m 11.

Er is echter een opmerkelijk verschil tussen het oude en het nieuwe gezang. Bij het oude gezang zijn het de dieren (het zinnebeeld der schepping) die God heerlijkheid en eer en dankzegging geven, maar bij het *nieuwe* gezang is dit volkomen anders.

Toen bij het oude gezang de vier dieren heerlijkheid en eer en dankzegging gaven Hem Die op de Troon zat, Die in alle eeuwigheid leeft - 4 : 9 - vielen pas daarna de vierentwintig ouderlingen (die als de kroon op het scheppingswerk later waren geschapen) neder voor Hem Die op de Troon zat, om Hem te aanbidden en te verheerlijken. - 4 : 10 en 11.

Zij zijn als in extase gebracht door de jubel der dieren (der schepping) en deden hún gezang aanzwellen in een alles overweldigend koraal, juichende: "Gij, Heere, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de kracht, want Gij hebt alle dingen geschapen en door Uw wil zijn zij en zijn zij geschapen." - 4 : 11.

De heerlijkheid van deze oude gezangen is door de zonde verduisterd geworden. Voorzover het de dieren (de schepping) betreft is dit oude gezang aan de vruchteloosheid onderworpen. "Want wij weten dat het ganse schepsel tezamen zucht en tezamen als in barensnood is tot nu toe." - Romeinen 8 : 22.

Voorzover het de mens (vertegenwoordigd door de ouderlingen) betreft, hij is door de zonde in ballingschap gekomen in een vreemd land, waar hij geen lied des Heeren naar waarde meer zingen kan, de harpen zijn aan de wilgen gehangen. - Psalm 137 : 2.

Maar, zegt ons tekstgedeelte: *En zij zongen een nieuw lied.*

Er mag en er zal *een nieuw lied* gezongen worden.

Tot het zingen van een nieuw gezang hebben vele profeten onder het Oude Verbond herhaaldelijk opgeroepen. - o.a. de Psalmen 96 en 98. Jubelende:

Zingt, zingt een nieuw gezang den HEERE,
die grote God Die wond'ren deed;
Zijn rechterhand, vol sterkt' en ere,
Zijn heilig arm wrocht heil na leed.
Dat heil heeft God nu doen verkonden;
nu heeft Hij Zijn gerechtigheid,
zo vlekkeloos en ongeschonden,
voor 't heidendom tentoongespreid.

Dit is de jubel der strijdende Kerk, die ook verkondigd wordt in Openbaring 5, namelijk dat de Leeuw uit de stam van Juda overwonnen heeft.

Het is opmerkelijk dat de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen *het nieuwe gezang* nú gelijktijdig inzetten en zich gelijktijdig voor het Lam nederwerpen.

Om de zonden der mensen is het aardrijk vervloekt geworden, maar door één offerande is door het Lam de vloek der zonde, ook van de schepping, weggenomen. Daarom werpen én de

dieren én de ouderlingen zich nu gelijktijdig neder en zetten het *nieuwe gezang* gelijktijdig in met dezelfde woorden: "Gij zijt waardig."

Ook hierin is profetie verborgen van de dingen die haast geschieden moeten, want de Gemeente Gods, de kinderen des Heeren, zullen hier in de aanvang, maar weldra in volkomenheid, dit *nieuwe gezang* zingen met de citer die hun oorspronkelijk in het paradijs reeds gegeven werd.

Er is immers gezegd: "Hebbende citers." Er werd in vers acht niet gezegd: En hun werden citers gegeven.

Daarom zal door hen met de citer in de ene hand en met de gouden schaal met het reukwerk van hun gebeden in de andere hand *een nieuw gezang* gezongen worden.

In de strijdende Kerk nog menigmaal vermengd met tranen vanwege de zonden en vanwege hun zondige aard, maar alsdan Gode welriekende gemaakt door het reukwerk van hun gebeden die geheiligd zijn door het bloed van het geslachte Lam.

9b *Gij zijt waardig dat Boek te nemen en zijn zegelen te openen.*

De inhoud van dit ganse lied, van dit nieuwe gezang, is overweldigend. Dit temeer daar nu ook de engelen eraan deel zullen gaan nemen.

Vanaf vers 9 tot en met vers 14 wordt de glorie van God en het Lam bejubeld.

Was het bij het oude gezang reeds zo dat aan God als de Schepper van alle dingen een onvoorstelbare eer en glorie werd toegebracht, zó dat de dichter van Psalm 8 het uitjubelde: Gij hebt hem (de mens) bijna Goddelijk gemaakt, hoeveel temeer zal er dan nu na ontvangen genade een loflied gezongen worden en welk een loflied!

Maar laten we er niet op vooruit lopen en dit nieuwe lied al spellende trachten te leren, opdat wij in beginsel reeds hier in het land onzer vreemdelingschappen dit lied mogen leren zin-

gen, zij het dan ook menigmaal in vreze, hoewel in gelove en hope.

Wij hebben er voorheen de aandacht op gevestigd dat Johannes helemaal geen reactie had, toen het Lam kwam en *de Boekrol* aannam uit de hand Desgenen Die op de Troon zat. Maar we hebben gezegd: Straks zullen we de reactie horen die er in de hemel is over het komen van het Lam.

Dat de inhoud van dit lied overweldigend is, zal blijken uit de samenstelling. We ontdekken drie onderdelen in dit lied, met een besluit van het geheel.

Eerst zingen de dieren en de ouderlingen gezamenlijk, daarna zingen de engelen, ten derde juichen alle schepselen gezamenlijk met tot besluit het "Amen" van de dieren en de aanbidding der ouderlingen.

Opmerkelijk is ook het verschil in inhoud van al deze gezangen. Het gezang der dieren en der ouderlingen blijkt van lagere orde te zijn dan het gezang der engelen.

De inhoud van het gezang der engelen is wel hoger dan dat der dieren en der ouderlingen, maar toch nog van lagere orde dan het gezang van alle schepselen. Want het gejubel van alle schepselen tezamen stijgt op tot de allerhoogste glorie aan God en het Lam - vers 13 - gevolgd door het "Amen" der vier dieren en het in aanbidding neervallen van de vierentwintig ouderlingen. - vers 14. Bij deze jubel zijn dus alle schepselen betrokken.

Niet alleen is de inhoud van het nieuwe lied als zodanig overweldigend, maar ook de volgorde van degenen door wie het gezongen wordt is vol verborgenheden, want in vers 8 zetten de dieren het gezang in, al is het dan blijkbaar gelijktijdig met de vierentwintig ouderlingen (zie de verklaring van vers 9a). En pas daarna hoorde Johannes een stem veler engelen rondom de Troon en de dieren en de ouderlingen en tenslotte de jubel van alle schepselen.

De engelen, wij hebben er al op gewezen, weten er geen raad op hoe de mens te verlossen, zelfs de sterke engel niet, hoewel hij blijkbaar in hoge beroering gebracht is door de verzegeling van het *Boek*, daar ook hij het antwoord schuldig moest blijven, maar de verlossing is aan de oudsten geopenbaard. Toen de mens (vertegenwoordigd door de oudsten) verstoten werd uit het paradijs, heeft God hém geopenbaard, dat Hij vijandschap zou zetten tussen het slangenzaad en het Zaad der vrouw.

Dit moet de oorsprong van het nieuwe lied geweest zijn, dat hier en nu door de oudsten in de hemel gezongen wordt: *Gij Vrouwenzaad, Gij Lam Gods* Dat staat als geslacht, *Gij zijt waardig* het (voor de mens, ja voor het ganse schepsel verborgen geworden) Vaderharte Gods weer te ontsluiten. *Gij zijt waardig dat Boek te nemen en zijn zegelen te openen.*

Dit is de wezenlijke inhoud van het gezang der dieren en der ouderlingen, van het gezang der engelen en van het gezang aller schepselen.

Aan Johannes en door Johannes aan de strijdende Kerk van de Heere Jezus Christus wordt geopenbaard dat dit nieuwe lied een zuiver bestanddeel zal zijn van het eeuwige verlossingslied der verlostten in de eeuwige heerlijkheid. Maar dit nieuwe lied is ook de voortzetting en de vervulling van de aanvangsjubel der strijdende Kerk op aarde, hoewel zij met Johannes hier nog menigmaal wenende is, ziende op haar verloren staat en op haar zondige aard, wenende dat er niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, waardig geacht werd het Vaderharte Gods te ontsluiten.

De strijdende Gemeente van Jezus Christus is niet alleen menigmaal met Johannes wenende over haar verloren staat, zodat zij geen verlossingsliederen zingen kan, maar zij is ook menigmaal evenals Johannes zonder reactie als haar de bereidwilligheid van het Lam geopenbaard wordt om *dit Boek te openen*, om te komen tot de Vader om *dit Boek* der Raadsbesluiten des Vaders te aanvaarden.

Nochtans zal dit lied weldra voor de Troon en aan de glazen zee uitgejubeld worden.

Het is echter niet alleen de ere der *waardigheid* die het Lam toegebracht wordt, maar deze eer wordt verhoogd door de lof die Hem vervolgens wordt toegebracht zoals dit in het besluit van deze tekst vermeld is.

Namelijk:

9c *Want Gij zijt geslacht en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle geslacht en taal en volk en natie.*

Het heeft er in deze jubel de schijn van dat voor de dieren en de ouderlingen de zegels van het verzegelde Boek reeds ontsloten zijn, terwijl het toch pas het tonen is van de bereidheid van het Lam om het Boek (waarin deze Raad des Vaders vervat is) uit Zijn hand te aanvaarden.

Het is in dit gezicht nog onbetwist het tonen (aan engelen en mensen, ja aan alle schepselen) van de Middelaar Gods en der mensen.

Iets van deze zekerheid, van deze vooruitgeworpen verwachting, is ook te zien onder het Oude Verbond, als het volk des Heeren in de bloedige offeranden van verre reeds de heerlijkheid aanschouwd heeft van het ware Paaslam.

Ook zij hebben ongetwijfeld in de geest met de hemelingen gezongen: *Want Gij zijt geslacht en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle geslacht en taal en volk en natie.*

Daarom heeft de dichter van Psalm 117 ook reeds gezongen: "Looft den HEERE, alle heidenen; prijst Hem, alle natiën!" Ook deze strofe van dit onvergankelijke lied zal weldra door Gods volk op hogere tonen gezongen worden.

Voordat wij verder gaan, achten wij het van belang dat wij in het bijzonder aandacht schenken aan het woordje *ons* in dit tekstgedeelte.

In de vert. N.B.G. staat: Gij hebt (hen) voor God gekocht. Omdat dit woordje 'hen' daar tussen haakjes geplaatst is trek-

ken wij hieruit de conclusie dat noch het woordje 'ons' noch het woordje 'hen' in dit tekstgedeelte een beslissende plaats inneemt.

Dit moet ook uit de gehele samenstelling van dit lied geconcludeerd worden, want als we dit tekstgedeelte lezen zonder deze woordjes, dan staat er (verkort): *Gij zijt geslacht en hebt voor God gekocht.*

Dit is een algemene koop. Daarom ook het gezang der dieren (der schepping) én het gezang der ouderlingen (der Gemeente). Daarom achten wij dat in dit lied de algemene koop van de ganse schepping bejubeld wordt, zowel de vrijmaking van het zuchtende schepsel als de vrijmaking van de uitverkoren Gemeente van God.

"Want wij weten dat het ganse schepsel tezamen zucht en tezamen als in barensnood is tot nu toe. En niet alleen dit, maar ook wijzelf die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelf zuchten in onszelf, verwachtende de aanneming tot kinderen, (namelijk) de verlossing onzes lichaams." - Romeinen 8 : 22 en 23.

"Op hoop, dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods." - Romeinen 8 : 21.

Wij hebben reeds eerder gezegd: Het gezang der dieren en der ouderlingen is van lagere orde dan het gezang der engelen en dat van alle schepselen, zoals in de verzen 12 en 13 blijken zal. Toch ligt ook hier reeds in het gezang der dieren en der ouderlingen een rusteloze stijging. Dit blijkt uit vers 10 (vert. N.B.G.).

10 *En Gij hebt o n s (vert. N.B.G. hén) onze God gemaakt tot koningen en priesters; en wij (vert N.B.G. zij) zullen als koningen heersen op de aarde.*

Het opmerkelijke in deze tekst is wederom het verschil in vertaling. In de St.Vert. staat *ons* en *wij* en in de vert. N.B.G. staat 'hen' en 'zij'.

In de tweede plaats is het opmerkelijk dat in de vert. N.B.G. deze woordjes 'hen' en 'zij' nu niet (zoals in de vorige tekst met het woordje *hén* gebeurd is) tussen haakjes geplaatst zijn.

Hieruit trekken wij (als niet deskundig op het gebied der oorspronkelijke tekst) de conclusie, dat in deze tekst (vers 10) de woorden 'hen' en 'zij' positief behoren te staan.

Letten wij op dit loflied als zodanig en op hen door wie het gezongen wordt, dan kan blijken dat in de vert. N.B.G. op *dé*ze plaatsen de grondtekst op de meest verantwoorde wijze is weergegeven, want uit vers 8 en 9 is gebleken, dat aanvankelijk de dieren en de ouderlingen gezamenlijk gezongen hebben.

Is het dan te verwonderen dat wij veronderstellen dat de dieren (waarvan wij steeds gezegd en aangetoond hebben dat zij de eer des Allerhoogsten in de schepping vertegenwoordigen) als een blijde jubel en een slotakkoord gezongen hebben: *Gij hebt hén*, namelijk de ouderlingen (de mens, de Gemeente vertegenwoordigende) *gemaakt tot koningen en priesters en zij zullen als koningen heersen op de aarde?*

Namelijk *als koningen* over de schepping, dit als gevolg van de koop, vermeld in vers 9, want ook de schepping is door het geslachte Lam vrijgekocht van de vloek der zonde, zoals wij uit Romeinen 8 : 21 hebben aangewezen.

Door de zonde, door de moedwillige ongehoorzaamheid van Adam en Eva is het paradijs, is ook het aardrijk vervloekt om hunnentwil en zijn zij geworden tot dienstknechten des duivels, in plaats dat zij "heerschappij zouden hebben over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte dat op de aarde kruipt." - Genesis 1 : 28b.

Maar in deze openbaring des Vaders wordt het nu openbaar dat *zij*, de ouderlingen (de Gemeente), door het geslachte Lam in ere hersteld worden en wederom tot *koningen en priesters* Gode en Zijn Vader zullen worden, verlost van de vloek en van het slavenjuk der zonde.

De lof die door de dieren en de ouderlingen aan het Lam Dat staat als geslacht, hier wordt toegebracht, bereikt in deze jubel (vers 10) haar climax.

De schepping en de mens in ere hersteld!

En nochtans zijn de zegelen van het verzegelde Boek nog niet ontsloten. Hierdoor is het nog steeds profetie. Het zijn slechts profetische openbaringen die hier aan de strijdende Kerk geopenbaard worden, profetische openbaringen van de jubelzangen die de verlostten eenmaal in volmaaktheid zullen zingen en van de zuchtende schepping die verlost zal worden van de vloek.

Hierom is dit lied een openbaring van de dingen die haast geschieden moeten. Namelijk zó dat deze jubelzangen die zij gezamenlijk eeuwig zullen zingen een wezenlijk bestanddeel zijn van de jubelzangen der verlostte Gemeente en van de verlostte schepping.

Het zijn echter slechts de eerste jubelzangen die de strijdende Kerk mag opvangen, want het lied der verlostten zal op steeds hoger tonen gezongen worden, dit zal in het vervolg der openbaring gaan blijken.

Wat hier bij de openbaring van de Raad Gods in het geslachte Lam óók zal gaan blijken, is dat de lofzang der engelen zo gans anders is dan die der dieren en der ouderlingen.

Aanvankelijk is hun zingen van hoger orde. Dit vloeit voort uit het feit dat de mens van oorsprong een weinig minder gemaakt is dan de engelen, hoewel hij met eer en heerlijkheid gekroond was en gesteld over de werken van Gods handen. - Psalm 8 : 6 e. a. Hieruit vloeit mede voort, dat én de schepping én de mens in hun vernederde staat de lof des Heeren nog maar stamelende kunnen zingen.

Pas later, in het vervolg der openbaring zullen hun jubelzangen op steeds hoger toon gezongen worden. Nu echter, zingen de éngelen nog op hoger toon.

Het is ook opmerkelijk dat zij hier, bij de openbaring van het geslachte Lam met name genoemd worden.

Bij de scheppingsopenbaring, in hoofdstuk vier, was dat niet het geval. Het was of zij aldaar bij de jubel der dieren (bij de schepping als zodanig) erbij inbegrepen werden. Dit is omdat in feite hoofdstuk vijf een tweede openbaring is, namelijk de openbaring der hér-schepping, de openbaring van de uitverkiezende liefde van God tot de gevallen mensen, geopenbaard in de Goddelijke en de Menselijke natuur van de Heere Jezus Christus.

Dit is de oorzaak en de reden waarom de engelen bij déze openbaring in het bijzonder in gejuich uitbreken.

11 *En ik zag en ik hoorde een stem veler engelen rondom de Troon en de dieren en de ouderlingen; en hun getal was tienduizendmaal tienduizenden en duizendmaal duizenden.*

Wij hebben reeds eerder met de ontroering der heilige engelen kennismemaakt, namelijk in hoofdstuk 1 : 20, toen er zoveel engelen in opstand waren gekomen tegen de Allerhoogste. Hoofdstuk 12 : 7 spreekt zelfs van "oorlog in de hemel" toen ook de mens in deze afgrond werd meegesleept.

Ook hebben wij met de heilige ontroering der uitverkoren engelen kennismemaakt, toen de Raad des Allerhoogsten geopenbaard werd om voor de gevallen mens het Vaderharte Gods wederom te ontsluiten. - 5 : 2. Toen hebben zij in sprakeloze ontroering stilgezwegen. Zelfs de sterke engel (die alle heilige engelen vertegenwoordigde) heeft stilgezwegen bij het openbaar worden van dit heilgeheim der verlossing van zondaren.

Moeten wij er ons dan over verwonderen, dat, nu zij de dieren en de ouderlingen de koop van mens en schepping door het geslachte Lam, de Leeuw uit de stam van Juda, de Wortel Davids, horen bejubelen en uitzingen, ook zij met hun

tienduizendmaal tienduizenden en duizendmaal duizenden nu niet tot óntroering, maar in béroering gebracht worden om ook in een jubel uit te breken ter ere van het Lam?

- 12 *Zeggende met een grote stem: Het Lam Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht en rijkdom en wijsheid en sterkte en eer en heerlijkheid en dankzegging.*

Wanneer wij met aandacht deze jubel der heilige engelen lezen, valt het onmiddellijk op dat hun zingen van hogere orde is dan het zingen der dieren en der ouderlingen.

Het zingen der dieren en der ouderlingen is slechts een profetische afschaduwing van de eerste beginselen van de jubel der strijdende Kerk; ook een afschaduwing van de zuchtende glorie der schepping.

Door de heilige engelen wordt echter een volmaakt lied ter ere van *het Lam* gezongen. Dit blijkt al onmiddellijk uit de zeven lofakkoorden die zij zingen.

Zij bejubelen:

1. *de kracht*, 2. *de rijkdom*, 3. *de wijsheid*, 4. *de sterkte*, 5. *de eer*, 6. *de heerlijkheid*, 7. *de dankzegging*, die het Lam waardig is te ontvangen.

Dat het zingen der dieren en der ouderlingen van lagere orde is, blijkt ook uit hun aantal: Vier dieren en vierentwintig ouderlingen.

De dieren vertegenwoordigen wel de ganse schepping, maar het is nog niet de jubel van de (van de dienstbaarheid der verderfenis) vrijgemaakte schepping. - Romeinen 8 : 21.

Ook de ouderlingen vertegenwoordigen wel de ganse Gemeente der uitverkorenen, maar het is het volle getal nog niet. Wanneer de jubel van het volle getal der uitverkorenen gehoord zal worden, zal het als een stem ener grote schare zijn en als een stem veler wateren en als een stem van sterke donderslagen. - 19 : 6a.

En de jubel der dieren zal zich openbaren in een nieuwe hemel en in een nieuwe aarde.

Maar als de heilige engelen zingen, blijkt het wél het volle getal der uitverkoren engelen te zijn.

Nochtans zullen ook de inhoud en de glorie van hún zingen nog onvoorstelbaar hoger worden. - 7 : 11 en 12. Bij de verklaring van die verzen hopen wij de glorie der verschillende engelenzangen breder aan te tonen.

Deze aanvangsjubel der engelen is echter niet zonder verborgenheden. Hoeveel temeer zal dit zo zijn als zij in de vervulling aller dingen (zoals deze in 7 : 9 in beeld gebracht wordt) de lof des Lams zullen uitjubelen.

De strijdende Kerk (nog in haar onvolmaakte staat zijnde) kan hun jubel niet ten volle begrijpen. Zij bejubelen uitsluitend de eer van *het geslachte Lam*. Zijn eer alleen hebben zij op het oog.

Maar de dieren en de ouderlingen hebben naast de eer en de waardigheid die zij *het geslachte Lam* toebrengen, het oog en het hart gericht op de zaligheid die zij door Zijn vrijkoping ontvangen zullen. Bij de heilige engelen is de verheerlijking van *het geslachte Lam* het één en het al.

Wij willen hier nu aan elk der onderdelen van deze jubel der engelen voorbijgaan. Zouden wij ingaan op *de kracht* (of zoals de vert. N.B.G. zegt: de macht) *die het Lam waardig is te ontvangen* en op Zijn *rijkdom* en op Zijn *wijsheid* en op Zijn *sterkte* en op Zijn *eer* en op Zijn *heerlijkheid* en op *de dankzegging die Hij waardig is te ontvangen*, die Hem ook alle gegeven zullen worden, dan zou dit ons zover van ons eigenlijke doel afvoeren, dat wij de leidraad der algemene verklaring van het boek der Openbaring uit het oog zouden verliezen.

Het belangrijkste is toch, zoals uit de volgende tekst blijken zal, dat wij mét de heilige engelen, ja met de ganse schepping,

de glorie en de lof des Heeren in volmaaktheid eenmaal zullen mogen uitjubelen, als God alles en in allen zal zijn.

In het licht van deze verheven openbaring zien wij (evenals weleer de profeet Ezechiël - hoofdstuk 10) de raderen van het Godsbestuur door elkaar heen wentelen, hier in het gereed zijn van al Zijn werken die reeds van eeuwigheid bij de Vader verborgen en verzegeld zijn geweest.

Dit is de openbaring van het gereed zijnde plan dat in 4 : 1e aan de toekomstige bouwers en uitvoerders wordt getoond.

Het is de openbaring van de verkiezende liefde van God die culmineert in en om *het Lam*.

Deze openbaring vindt haar vervolmaking in het slot der jubelzangen ter ere van Hem Die op de Troon zit en van *het geslachte Lam*, wanneer alle schepselen in de hemel en op de aarde en onder de aarde en die in de zee zijn en alles wat in dezelve is in een ontembare jubel het zullen uitjubelen, (of zoals de tekst het zeggen zal: "hoorde ik zeggen"): "Hem Die op de Troon zit en het Lam, zij de dankzegging en de eer en de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid."

Deze woorden in vers 13 "hoorde ik zeggen", zijn op zichzelf ook weer bijzonder opmerkelijk, want de lofprijzing ter ere van *het geslachte Lam* door de dieren en de ouderlingen enerzijds en door de engelen anderzijds (zoals in de verzen 9 t/m 12 geopenbaard is) wordt gekenmerkt door zingen en door stem.

De aanvang van de jubel der dieren en der ouderlingen wordt weergegeven met zingen.

Het kenmerk van de jubel der engelen was echter: *Zéggende met een grote stem*, maar van de jubel van alle schepselen ter ere van Hem Die op de Troon zat én van het Lam, zegt Johannes: "Hoorde ik zeggen." - 13b.

In bepaalde zin zit er in deze drieërlei wijze van verheerlijking van God en het Lam een afdalende lijn, namelijk: 'zingen', een *stem* der engelen en het spreken (zeggen) van alle schepselen.

Naar onze mening weerspiegelen dit 'zingen' en deze *stem* der engelen en dit spreken (dit zeggen) van alle schepselen de zalige harmonie die door het verzoenend lijden en sterven van de Heere Jezus in de heerlijkheid der eeuwigheid teweeggebracht zal worden.

Uit deze wijze van weergeven (die toch enigermate de herschepping openbaart) trekken wij de conclusie dat er in de hemel, als God eenmaal alles en in allen zal zijn, ook niet door alle uitverkorenen zowel van engelen als van mensen tot in alle eeuwigheden uitsluitend en alleen gezongen zal worden, maar dat ook dáár zingen en stemmen en spreken (of zeggen) elkaar zullen afwisselen in de verheerlijking van God en het Lam.

- 13 *En alle schepsel dat in de hemel is en op de aarde en onder de aarde en die in de zee zijn en alles wat in dezelve is, hoorde ik zeggen: Hem Die op de Troon zit en het Lam zij de dankzegging en de eer en de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid.*

Ondanks het feit dat er door de dieren en de ouderlingen en de menigte der engelen blijkens vers 9 een nieuw lied gezongen wordt ter ere van het Lam, zo blijkt toch uit deze tekst wederom, dat hier aan Johannes de maquette *g e t o o n d* wordt van de werken des Allerhoogsten, die van de grondlegging der wereld af al volbracht waren, zoals wij dit naar aanleiding van 4 : 1e reeds aangewezen hebben.

Ten eerste blijkt dat hieruit, dat in deze jubel *aller schepselen* ook *Hij Die op de Troon zit* betrokken wordt.

Ten tweede uit het feit dat *alle schepselen* zonder uitzondering *Hem Die op de Troon zit én het Lam* deze hulde toebrengen.

Hieraan ligt in feite nog de ongeschonden scheppingsglorie ten grondslag. Hoewel het nieuwe gezang der dieren en der ouderlingen uitsluitend gericht is op het geslachte Lam Dat alleen waardig bevonden was om het verzegelde Boek te ope-

nen, dat was in de rechterhand Desgenen Die op de Troon zat. Bij de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek zal gaan blijken hoe vele schepselen van deze lof vervreemd zijn geworden.

14 *En de vier dieren zeiden: Amen.*

*En de vierentwintig ouderlingen vielen neder
en aanbaden Degene Die leeft in alle eeuwigheid..*

Dit *Amen der dieren* is een profetie van de schepping die tot rust gekomen is door de vrijkoping en de overwinning van het Lam Dat stond als geslacht.

En *het nedervallen en het aanbidden van de vierentwintig ouderlingen* is een profetie van de zaligheid die Gods volk zal beërven als het geslachte Lam de triomfen van Zijn overwinning met hen zal vieren.

Nochtans zijn al deze jubelzangen slechts aanvangsliederen, zij zullen al hoger en hoger gaan stijgen. Dat zal blijken als alle zegelen van het verzegelde Boek geopend zullen zijn.

HOOFDSTUK 6

1a *En ik zag, toen het Lam een van de zegelen geopend had,*

Voordat wij tot de verklaring van hoofdstuk 6 overgaan, achten wij het noodzakelijk, in verband met de grootheid en de majesteit van deze daad van *het Lam*, er nog eens de aandacht op te vestigen dat de opening *der zegelen* van het verzegelde Boek nog steeds de openbaring des Vaders is Die door *het* geslachte *Lam* Zijn Raadsbesluiten van eeuwigheid aan al Zijn schepselen bekend wil maken, maar inzonderheid aan Zijn uitverkoren volk.

Het gehele gereed zijnde plan der verlossing van zondaren (gemaakt naar het bestek des Vaders) wordt aan Johannes en door Johannes aan Zijn strijdende Kerk getoond. De scheppingsopenbaring en de Raad Gods tot herschepping zijn in de hoofdstukken 4 en 5 hieraan voorafgegaan.

De hér-schepping in hoofdstuk 5 in het door Hem geopenbaarde *Lam*, door Johannes gezien staande als geslacht.

In de ontsluiting der *zegelen* zal nu de weg der verlossing door dit *Lam* Dat staat als geslacht, aan Johannes en door Johannes aan de strijdende Kerk getoond worden.

Doch dit niet alleen, maar aan *het Lam* Zelf worden óók deze weg en deze Raad Gods der verlossing en der herschepping getoond en geopenbaard. Dit blijkt uit hoofdstuk 1 : 1a en inzonderheid uit Hebreëen 12 : 2b, namelijk: "Dewelke voor de vreugde die Hem v o o r g e s t e l d was, het kruis heeft verdragen en schande veracht."

De vreugde, Hem voorgesteld, zal in de ontsluiting der *zegelen* Hem getoond worden: honderdvierenveertigduizend verzegelden; en de schande in Zijn strijd met de ruiters op het rode, zwarte en vale paard.

Maar de kroon op Zijn werk zal zijn: een schare verlost die niemand zal kunnen tellen.

1b *En ik hoorde een uit de vier dieren zeggen, als een stem van een donderslag: Kom en zie!*

Van het eerste dier, een leeuw gelijk, hebben wij verklaard dat het symbolisch de almacht van God uitbeelde.

Van God Zelf staat geschreven: "De HEERE zal brullen uit de hoogte en Zijn stem verheffen uit de woning Zijner heiligheid; Hij zal schrikkelijk brullen over Zijn woonstede." - Jeremia 25 : 30b.

Hierom wordt bij de ontsluiting van het eerste zegel de majesteit van de almacht des Allerhoogsten geopenbaard in de verkiezing van de Leeuw uit de stam van Juda tot herschepping van de hemel en de aarde en van Zijn uitverkoren volk.

Daarom is dit ongetwijfeld het eerste *dier* dat met *een stem als van een donderslag* deze algemene oproep doet weergalmen om deze openbaring des Allerhoogsten te *komen zien*.

Er zijn aan *de dieren* en de ouderlingen en de engelen reeds grote dingen geopenbaard, namelijk: de almacht van God in de schepping aller dingen, vervolgens Zijn Raadsplan tot herschepping, verborgen in een Boek beschreven van binnen en van buiten, verzegeld met zeven zegelen. Hun is getoond een Lam, staande als geslacht, maar hier, nu het Lam één van de zegelen geopend heeft, zal aan hen de donder van Zijn mogendheden geopenbaard worden.

Naar aanleiding hiervan willen wij er in dit verband de aandacht op vestigen, dat bij de ontsluiting der eerste vier zegelen *de dieren* in actie komen en pas later de ouderlingen en de engelen, zoals dit in feite ook geschied is in de scheppings- en herscheppingsopenbaring in de hoofdstukken 4 en 5.

Pas bij de ontsluiting van het vijfde zegel van het verzegelde Boek komen de ouderlingen (of anders gezegd) komt de verheerlijkte Kerk in actie.

En bij de ontsluiting van het zesde zegel de ouderlingen en de engelen en *de dieren* gezamenlijk - 7 : 9 t/m 12 - zoals dit in andere volgorde bij de herscheppingsopenbaring ook het geval was. - 5 : 13 en 14.

Dát *de vier dieren* bij de ontsluiting der zegelen het eerst in actie komen, bewijst wederom hun symbolische betekenis ten aanzien van de schepping, want bij de ontsluiting der eerste vier zegelen zal het Godsbestuur over de wereld (door het Lam) geopenbaard worden.

Alles wat er in de ontsluiting der eerste vier zegelen geopenbaard zal worden, staat in betrekking tot de aarde. De strijd van het Lam zal ook op de aarde gestreden worden.

De engelen zwijgen bij deze strijd, zij wachten af, zij zijn begierig om in deze verborgenheden een blik te mogen slaan. - 1 Petrus 1 : 12b.

De verheerlijkte Gemeente (de zielen dergenen die gedood waren om het Woord Gods en het getuigenis dat zij hadden) zwijgt nog, omdat zij het voorwerp en het hoogste doel der verlossing is.

De jubel der engelen breekt los in hoofdstuk 7 : 12.

Dat door het eerste *dier met een stem als van een donderslag* gesproken wordt, vloeit ook voort uit het feit dat het hier de openbaring des Vaders betreft.

Wanneer het Lam, de Zoon, gaat spreken, zal dit door bazuinen zijn.

En wanneer de Heilige Geest gaat spreken, openbaart zich dit aanvankelijk in een geluid gelijk als van een geweldige, gedreven wind. - Handelingen 2 : 2. In dit boek zal het echter zijn in het uitgieten van de fiolen van Gods gramschap.

Voorts zal gaan blijken dat de openbaring van het ontsluiten der zegelen van het verzegelde Boek volkomen anders is dan alle schepselen in de hemel en op de aarde verwacht zouden hebben. Dit zal in het bijzonder reeds het geval blijken te zijn bij de ontsluiting van dit eerste zegel.

Dat de oproep door *een der dieren om te komen zien, met een stem als van een donderslag* wordt aangekondigd, bewijst de

majesteit en grootheid der dingen die geopenbaard zullen worden. Hemel en aarde zullen erdoor in beroering gebracht worden.

Hoewel de ontsluiting van dit eerste zegel reeds bovenmate wonderbaar zal blijken te zijn, zo zullen zich toch de wonderen bij de ontsluiting der overige zegelen (maar bovenal bij de ontsluiting van het zevende zegel) op onvoorstelbare wijze gaan vermenigvuldigen. Bij de opening van dát zegel zullen alle grenzen van aller schepselen overleggingen oneindig ver overschreden worden.

De samenstelling en de indeling van het boek der Openbaring zijn reeds een onbegrijpelijk wonder, maar de opening van het zevende zegel zal dit alles verre overtreffen.

Hemel en aarde, ja alle schepselen, waren reeds in beroering gebracht toen de verborgenheid van de Boekrol geopenbaard werd, dit temeer omdat deze verzegeld was en er niemand was die hem kon openen noch hem inzien. Hoeveel temeer zullen alle schepselen in beroering gebracht worden, als zijn zegelen geopend zullen worden.

Voordat wij de ontsluiting der zegelen en het geopenbaarde daarin vervat, in bijzonderheden gaan overdenken, willen wij ze eerst als in vogelvlucht in ogenschouw nemen, zoals wij dit ook gedaan hebben ten opzichte van de wandeling van de Heere Jezus temidden van de kandelaren, temidden van Zijn strijdende Gemeente op de aarde.

Toen hebben wij er de aandacht op gevestigd dat er in de openbaring der Gemeenten een steeds dalende lijn te zien is behoudens de geopende deur die God aan Filadelfia gegeven had, het symbool van de Reformatie der Kerk van die dagen.

Deze wandeling des Heeren in Zijn Gemeente heeft ónze werken aan het licht gebracht, maar bij de ontsluiting van de Boekrol zullen Góds werken aan het licht gebracht worden en dan zal er een stijgende lijn geopenbaard worden.

Deze stijgende lijn zal zich evenwel wederom niet openbaren op een wijze die met ons natuurlijk verstand overeenkomt.

Aanvankelijk zal het er zelfs de schijn van hebben dat de dood triomferen zal. - 6 : 8. Alsof God het voornemen heeft om de zonden der opstandelingen ongestraft te laten. - 6 : 9.

En als de openbaring der overwinning door het Lam zich begint af te tekenen, dan zijn het aanvankelijk slechts twaalfmaal twaalfduizend verzegelden, alleen uit de stammen Israëls.

En als er een grote schare die niemand tellen kan, door Johannes gezien wordt met de palmtakken der overwinning in hun handen, dan nog worden zij door hem slechts gezien als martelaren, komende uit de grote verdrukking.

Het is opmerkelijk, dat deze dingen door Johannes gezien worden in de openbaring des Vaders, dat is in de openbaring van de Raad Gods des Allerhoogsten en dat dit in deze openbaring de climax is, want de opening van het zesde zegel is in feite het besluit van de openbaring des Vaders. Dit blijkt beslissend uit hoofdstuk 6 : 12 t/m 17 en ook uit hoofdstuk 7 : 11 en 12. Namelijk uit de aanbidding van God door al de engelen, staande rondom de Troon en rondom de ouderlingen en de vier dieren.

Het opmerkelijke van het besluit in de openbaring van de Raad des Vaders zal dan zijn (blijkens 7 : 17) dat het Lam voorts de Leidsman zal zijn van Gods volk, hen leidende tot de levende fonteinen der wateren en dat God (door Hem) alle tranen van hun ogen zal afwissen.

Dit nu zal geopenbaard worden bij de ontsluiting van het zevende zegel. Daarin zal de volle glorie van het Lam geopenbaard worden. De ontsluiting van dát zegel zal de openbaring van God Drieëinig omvatten.

Voorzover het de strijdende Kerk betreft zal dit geopenbaard worden in het blazen der bazuinen en in het uitgieten der fiolen van Gods gramschap. Namelijk, in het openbaar worden van Gods oordelen over de wereld, over de vijanden Zijner Kerk.

En tenslotte ook in het openbaar worden van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waar God alles en in allen zal zijn.

Dit is hetgeen we reeds eerder gezegd hebben: De ontsluiting van het zevende zegel zal alles, ja alles omvatten.

In feite vloeit het gehele vervolg der openbaring voort uit de ontsluiting van het zevende zegel. Niet alleen zal dit zijn het blazen der bazuinen, maar evenzeer de uitgieting van de fiolen van Gods gramschap, ja alles, want hierin zal ook begrepen zijn de openbaring van de macht, de gruwelen, het verderf en de dood, die de drie ruiters, gezeten zijnde op de onheilspaarden, tentoon zullen spreiden, die getoond zijn in de ontsluiting van het tweede, derde en vierde zegel.

Maar bovenal zal in de ontsluiting van het zevende zegel de glorie van de Ruiters op het witte paard geopenbaard worden. Hoewel deze glorie aanvankelijk en bij afwisseling geopenbaard zal worden.

Aanvankelijk in hoofdstuk 10, inzonderheid in de eerste drie verzen, maar bovenal wanneer de zevende engel de zevende buis geblazen zal hebben en de koninkrijken der wereld geworden zullen zijn onzes Heeren en van Zijn Christus en Hij als Koning zal heersen in alle eeuwigheid. - 11 : 15 en 14 : 1 - totdat de glorie van de Ruiters op het witte paard haar hoogste toppunt zal bereiken, namelijk wanneer Hij in de geopende hemel door Johannes gezien zal worden, gezeten zijnde op een wit paard en op Zijn hoofd vele koninklijke hoeden. - 19 : 11 en 12.

Nu wij de ontsluiting der zegelen aldus in vogelvlucht voor de aandacht gesteld hebben, zal dit misschien van invloed kunnen zijn (althans voor degenen die verlichte ogen des verstands ontvangen hebben) om de glorie der openbaringen te verstaan, zodat ook zij met de Geest en de bruid gaan zeggen: "Kom!" - 22 : 17.

Ook kan hieruit geboren worden, dat we er iets van gaan verstaan waarom bij de ontsluiting van het eerste zegel *de stem* van het eerste *dier* geklonken heeft *als van een donderslag*.

2a *En ik zag en ziet, een wit paard.*

Het is bovenmate opmerkelijk dat de woorden *een wit paard* het uitgangspunt vormen van de verborgenheid van het verzegelde Boek, dat dit het beginsel is der ontsluiting van de eeuwige Vrederaad des Allerhoogsten.

Dit *witte paard* zal van beslissende betekenis blijken te zijn in de openbaring der glorie en der zaligheid van het Lam, door Johannes gezien staande als geslacht. Ja, het zal ook van beslissende betekenis blijken te zijn voor de zaligheid van Gods uitverkoren volk; in de hemel zullen ook zij het Lam volgen, gezeten zijnde op witte paarden, gekleed zijnde met wit en rein fijn lijnwaad. - 19 : 14.

Overigens is deze gehele tekst sober van inhoud, nochtans bevat zij voor ons natuurlijk verstand onbeschrijfelijke dingen. In feite ligt in deze éne tekst het ganse Raadsplan Gods des Vaders verborgen. Daarom zegt Johannes: *En ik zag en ziet.*

Om de betekenis van dit *paard* voor de strijdende Kerk te verstaan is het noodzakelijk het te zien in verband met de gehele tekst, maar ook bovenal in verband met de drie andere paarden die nog getoond zullen worden in dit gezicht.

Er zijn dan twee dingen die onze aandacht vragen, namelijk de betekenis van het paard als zodanig en ook zijn kleur.

De betekenis van het paard is, dat het oudtijds een beslissende rol speelde in de oorlog. Dat ook dit *paard* een strijdros is, zal in het vervolg gaan blijken.

Juist in dit verband is het zo buitengewoon opmerkelijk, wat God Zelf van het paard als strijdros zegt. Zie dit Job 39 : 22 t/m 28. "Het belacht de vrees en wordt niet ontsteld en keert niet wederom vanwege het zwaard." - Job 39 : 25.

2b *En Die daarop zat had een boog.*

In dit korte tekstgedeelte openbaren zich weer op bijzondere wijze de wonderen van Gods getuigenissen, zoals de dichter

van Psalm 119 in vers 129 heeft bejubeld: "Uw getuigenissen zijn wonderbaar, daarom bewaart ze mijn ziel."

Uit bijna elk woord van dit tekstgedeelte blijkt dit, namelijk:

En Die, daarop zat, had, een boog.

Wij willen ons bij de verklaring van elk van deze vier onderdelen tot het uiterste beperken, om niet te ver van ons eigenlijke doel te geraken.

En Die: Wij willen er de aandacht op vestigen dat Hij Die de zegelen van het verzegelde Boek ontsluit Dezelfde is als Hij *Die op het witte paard gezeten is*. Dit blijkt en zal gáán blijken. De openbaringen zijn immers aangevangen met "de openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft."

De eerste openbaring van Jezus Christus Zelf was, dat Hij Zichzelf aan Johannes en aan Zijn strijdende Gemeente geopenbaard heeft als Eén, de Zoon des mensen gelijk zijnde, staande temidden van en wandelende tussen de kandelaren.

De tweede openbaring van Hem aan Johannes en aan Zijn Gemeente was, dat Gods eeuwige Raad des Vredes beschreven is in een met zeven zegelen verzegeld Boek en dat Hijzelf gezien werd en gezien zou worden als een Lam, staande als geslacht, temidden van de vier dieren (midden in de schepping Gods) en temidden van de ouderlingen, dat betekent midden tussen Zijn Gemeente.

In deze twee staten, namelijk "als eens mensen Zoon en als een Lam, staande als geslacht", heeft God de openbaring aan Jezus Christus gegeven, zoals deze verzegeld bleek te zijn in het Boek hetwelk was in de rechterhand Desgenen Die op de Troon zat.

In dit Boek heeft de Heere Jezus als waarachtig Mens, als de Zoon des mensen, maar ook als een Lam, gereed staande om geslacht te worden, de besluiten des Vaders gelezen en ze ook aanvaard.

In deze twee staten toont God Hem, dat Hij is en zal zijn als een Oorlogsheld, als een overwinnende Ruiter, te paard gezeten zijnde, Die zal uitgaan overwinnende en om te over-

winnen.

Daarop zat: De glorie van deze staat kan een ieder beter zelf in het van oorsprong verzegelde Boek lezen, b.v. in Psalm 45 : 4 t/m 6, dan dat wij die zouden verklaren.

Had: Dit woord toont aan en bewijst Zijn afkomst van eeuwigheid, zoals ook in het Raadsplan des Allerhoogsten de vierentwintig ouderlingen van oorsprong gouden kronen op hun hoofden "hadden". - 4 : 4. Maar deze zijn in de zondeval voor hén verloren gegaan.

In de herscheppingsopenbaring is gebleken, dat deze machtige Ruiter hen in hun glorie hersteld heeft, want in die openbaring werd van hen gezegd: "hebbende elk citers en gouden fiolen" - 5 : 8b - opdat zij wederom de Allerhoogste zouden kunnen verheerlijken.

Een boog: Reeds direct bij de opening der zegelen wordt voor het Lam ontsloten dat Hij zal zijn een overwinnende Ruiter, in het bezit zijnde van *een boog*, namelijk van het Woord der Waarheid. - Psalm 45 : 5.

In dit Woord dat voor Hem als waarachtig Mens, als zijnde de Zoon des mensen, nu nog verzegeld is, heeft Hij gelezen dat God Zijn vijanden voor Zijn *boog* zal doen zijn als een voortgedreven stoppel. - Jesaja 41 : 2.

Het feit dat het paard van deze Ruiter op de weg door een adderslang gebeten zal worden, waardoor zijn Berijder achterover zal vallen - Genesis 49 : 17 - alsook dat Hij eenmaal als overwinnende Ruiter, op het witte paard gezeten, met Zijn door Hem verlost (ook op witte paarden gezeten) Gemeente in de hemel zal triomferen, zal Hem geopenbaard worden in de ontsluiting der overige zegelen.

Deze door Hem van God de Vader ontvangen openbaring - 1 : 1 - geschreven in het Boek dat van oorsprong verzegeld is met zeven zegelen, toont Hij (als de Zoon des mensen, als een Lam

staande als geslacht) aan Johannes en door hem aan Zijn strijdende Kerk op de aarde.

Als Hij straks alle zegelen ontsloten zal hebben en de heilige oorlog als de overwinnende Ruiters gestreden zal hebben, zal Hij de overblijfselen van Zijn verdrukkingen als een klein, geopend Boekje voor Zijn strijdende en lijdende Gemeente van de hemel afbrengen - 10 : 1 en 2 - en het haar ter hand stellen blijkens de verzen 8, 9 en 10.

Hierom moet de strijdende Kerk steeds indachtig zijn, dat zonder deze openbaring en zonder deze genadegave van de Heere Jezus Christus dit Boek voor eeuwig verzegeld gebleven zou zijn.

Zonder de ontsluiting der zegelen van dit Boek is er geen genade. Niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde had dit Boek kunnen lezen, noch hetzelfde kunnen inzien.

Ja, zelfs van het geopende Boekje dat de Heere Jezus van de hemel afgebracht heeft, zegt de Heilige Schrift: "De natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn; want ze zijn hem dwaasheid." - 1 Corinthe 2 : 14.

Voorts openbaart de ontsluiting der zegelen door het geslachte Lam aan de strijdende Kerk de dingen die haast geschieden moeten, want Christus is geworden als onzer Eén, opdat Hij ons de werken des Vaders zou tonen.

2c En Hem is een kroon gegeven.

Deze kroon, Zijn bruid die Hij verworven heeft, namelijk een schare verlorene zondaren die niemand tellen kan - 7 : 9 - waarvoor Hij het kruis op Zich genomen heeft en de schande veracht - Hebreëen 12 : 2 - blijkt Hem niet alleen in het vooruitzicht gesteld te zijn, maar is Hem door de Vader van eeuwigheid gegeven.

Hierbij tekenen wij aan: Zoals de Heere Jezus Zijn bruid, Zijn Gemeente, als een geschenk uit de hand Zijns Vaders ontvangen heeft en biddend om haar geworsteld heeft in Zijn

6 : 2d en e

lijden en sterven voor haar, zo behoort ieder rechtgeaard kind des Heeren óók zijn bruid (zijn vrouw) als een geschenk uit de hand des Heeren te ontvangen en in gebeden om haar liefde te worstelen en zij evenzo om zijn liefde.

Deze aan de Heere Jezus *gegeven* bruid is in tegenstelling met de *b o o g* (de symboliek van het Woord), want deze boog hād Hij. Deze was van eeuwigheid Zijn onvervreemdbaar eigendom.

Daarom vangt Johannes zijn Evangeliebeschrijving aan met deze woorden: "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God." - Johannes 1 : 1 en 2.

Maar de *kroon* (dat is de uitverkoren Gemeente des Vaders) is Hem, als de Middelaar Gods en der mensen, van de Vader *gegeven*. Deze *kroon* zal Hem ook getoond worden in de ontsluiting der zegelen.

In dit vertrouwen en in deze wetenschap is Hij uitgetrokken, gaande en overwinnende. Daarom is het vervolg:

2d En Hij ging uit overwinnende.

Overwinnende de duivel. - Mattheüs 4 : 11 e.a.

Overwinnende de wereld. - Johannes 16 : 33.

Overwinnende de dood. - 1 Corinthe 15.

Overwinnende voor de honderdvierenveertigduizend uitverkoren uit alle stammen Israëls (de uitverkorenen en gegevenen des Vaders), hen mede met Hem opwekkende, om hen met Hem te zetten in Zijn hemels Koninkrijk. - 14 : 1.

Deze *overwinning* zet Hij voort in Zijn Nieuwtestamentische heiligen. Daarom zegt vers 2 e:

2e En opdat Hij overwonne! (N.B.G. en om te overwinnen.)

Want in het verzegelde Boek stond geschreven: "Het is te gering dat Gij Mij (namelijk de Vader) een Knecht zoudt zijn om op te richten de stammen van Jakob en om weder te bren-

gen de bewaarden in Israël; Ik heb U ook gegeven tot een Licht der heidenen, om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde.” - Jesaja 49 : 6.

Dit is het waarom de zielen onder het altaar, dat zijn de zielen die gedood waren om het Woord Gods en om de getuigenis die zij hadden onder de bediening des Ouden Verbonds, om wrake geroepen hebben. - vers 9.

En daarom, nadat zij om wrake geroepen hebben over hun vergoten bloed op de aarde, werd er tot hen gezegd, ”dat zij nog een kleine tijd zouden rusten, totdat ook hun mededienstknechten en hun broeders zouden vervuld zijn, die gedood zouden worden gelijk als zij.”

Wat dit tekstgedeelte, *en opdat Hij overwonne*, voor de Nieuwtestamentische Kerk zal gaan betekenen, is onvoorstelbaar.

De glorievolle Ruiter op het witte paard is uitgegaan overwinnende de duivel (de ruiter op het rode paard) maar Hij zal voorts uitgaan *opdat Hij overwonne* de wereld (de ruiter op het zwarte paard) en de dood (de ruiter op het vale paard).

In Zijn Nieuwtestamentische heiligen zal Hij uitgaan om de wereld (het uit de 'volkeren'zee opgekomen beest) te overwinnen - 13 : 1 - en om de dood (het uit de afgrond opgekomen beest) te overwinnen. - 13 : 11.

Hierom zal de glorie van dit tekstgedeelte, *en opdat Hij overwonne*, de glorie van de ontsluiting van het zevende zegel zo mogelijk zelfs gaan overtreffen, want de verborgenheid van de grote Ruiter op het witte paard zal op een allesovertreffende wijze geopenbaard worden in de ontsluiting van het zevende zegel.

3 *En toen Het het tweede zegel geopend had, hoorde ik het tweede dier zeggen: Kom en Zie!*

Het tweede dier was een kalf gelijk, de symboliek van de goedheid Gods. Bij de ontsluiting der zegelen door het Lam

komt in de reactie der dieren deze symboliek aan het licht.

Bij de ontsluiting van het eerste zegel is de symboliek van het eerste dier ook aan het licht getreden, namelijk de almacht van God in de schepping aller dingen.

En bij de opening van het eerste zegel is de almacht van God geopenbaard in het uitgaan van de Ruiter op het witte paard, overwinnende en opdat Hij overwonnen.

De stem van het eerste dier was bovendien als die van een donderslag, hetgeen ook de stem van de almacht van de almachtige God weerspiegelde.

Nu echter, bij de opening van *het tweede zegel*, zal ook de symboliek van *het tweede dier*, namelijk van de goedheid Gods, geopenbaard worden.

De stem van dit *tweede dier* is niet als die van een donderslag, maar deze zouden we kunnen beluisteren als een stem vol weemoed: *Kom en zie*, een ander paard, dat rood was "en dien die dáárop zat werd macht gegeven de vrede te nemen van de aarde en dat zij elkander zouden doden."

Een stem vol weemoed: "Toen berouwde het de HEERE, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had en het smartte Hem aan Zijn hart." - Genesis 6 : 6.

De symboliek van dit *tweede dier* heeft zich onmiddellijk geopenbaard na de catastrofale werking van de ruiter op het rode paard (nadat deze de vrede van de aarde weggenomen had) in de belofte van God dat het Zaad van de vrouw de kop van deze ruiter vermorzelen zou - Genesis 3 : 15 - en voorts in de onderhouding van alles wat God geschapen had en in de veelheid van vrede die Hij desondanks over Zijn schepselen uitgestort heeft.

Dit is het waarom dit *tweede dier* uitroept: *Kom en zie!* Opdat allereerst Johannes en met hem de mede-gevallen mensen, zullen *komen en zien* de diepe afgrond waarin zij neergestort zijn. Opdat ook zij zullen rouwen over hun val en ongehoorzaamheid. Opdat in hen een begeerte gewekt zal wor-

6 : 4a en b

den om mede verlost te worden door de Ruiter op het witte paard.

4a *En een ander paard ging uit, dat rood was.*

Dat ook dit *paard* een strijdros is, zal gaan blijken uit het grote zwaard dat aan zijn berijder gegeven zal worden. In feite zal de Ruiter op het witte paard met deze ruiter de heilige oorlog gaan voeren.

Dat de kleur van dit *paard rood* (vert. N.B.G. rossig) is, toont aan dat het smetteloos wit (in de scheppingsoorsprong hem gegeven) volkomen verloren is gegaan en dat hij de grote tegenstander des Allerhoogsten geworden is. Dit blijkt uit 12 : 1 t/m 5, waar dit *paard* met zijn berijder, onder het beeld van een grote, r o d e draak, getracht heeft de geboren Zoon des mensen te verslinden.

Welbewust heeft het Lam, de grote Ruiter op het witte paard, de strijd met deze verschrikkelijke ruiter aanvaard.

Hij heeft tevoren de prijs geweten die Hij moest betalen voor de vrijkoping van Gods uitverkorenen die met de draak mede in opstand gekomen waren tegen God. In het verzegelde Boek was deze prijs nauwkeurig omschreven. Daarin heeft Hij de oceaan van bloed en tranen en zweet gepeild, waarvoor Hij zou komen te staan en die Hij moest doorworstelen.

Hij wist wat het zou kosten om Gods uitverkorenen uit het geweld en de macht van deze vreselijke ruiter te bevrijden.

4b *En dien die daarop zat, werd macht gegeven de vrede te nemen van de aarde.*

Waarom?

Omdat de mensen mede met hem in opstand gekomen waren tegen God. - Genesis 3 : 16 en 17.

Daarom heeft God aan deze ruiter *macht gegeven de vrede* uit de harten der mensen *weg te nemen*. Dit is het voortdurende en het eigen werk geworden van de vorst der duisternis.

Dit is het verschrikkelijke oordeel van God over de gehele wereld vanwege de zonden der mensen.

Deze *macht* heeft God aan de satan *gegeven* ten eerste als een oordeel over hem om hem te tonen waartoe zijn opstand tegen God hem gebracht heeft en ook als een oordeel over de mensen, opdat bovenal de genade van God en Zijn grote werken in de Heere Jezus Christus, de Vredevorst, geopenbaard zouden worden.

Satan is het *gegeven de vrede te nemen van de aarde*, maar aan de Heere Jezus is gegeven alle macht in hemel en op aarde - Mattheüs 28 : 18 - om deze werken des duivels te verbreken.

4c en dat zij elkander zouden doden.

In de weinige woorden van deze twee tekstgedeelten is onze rampzalige toestand en verlorenheid getekend. De vrede met God en met de naaste is verloren en een dodelijke haat is er voor in de plaats gekomen.

Het directe gevolg der zonde was dat Kaïn zijn broeder Abel doodsloeg en dat er voor hemzelf geen rust meer op de aarde te vinden was.

Met deze ruiter op het rode paard, dat is met de vorst der duisternis, de van oorsprong zo glorievolle morgenster, die zo hoog verheven is geweest dat zelfs de aartsengel Michaël na zijn val geen oordeel van lastering tegen hem durfde voort te brengen - Judas : 9 - die zo hoog verheven is geweest dat hij van mening moet zijn geweest de strijd met de Allerhoogste wel te kunnen aanbinden om zich aan Hem gelijk te stellen - hetgeen blijkt uit Jesaja 14 : 12 t/m 14 - met deze verschrikkelijke ruiter is de glorievolle Ruiters op het witte paard in het strijdperk getreden, vertrouwend en wetende uit het verzegelde Boek dat in de hand is Desgenen Die op de Troon zat, dat Hij zou uitgaan overwinnende en opdat Hij overwonnen, ondanks het feit dat aan Zijn tegenstander een

groot zwaard gegeven was, zoals blijkt uit het volgende tekstgedeelte.

4d en hem werd een groot zwaard gegeven.

Namelijk het *zwaard* der leugenen. - Johannes 8 : 44.

Deze twee, "de Waarheid" - Johannes 14 : 6 - en de vader der leugenen die in de waarheid niet staande gebleven is (de mensenmoorder van den beginne die, wanneer hij de leugen spreekt, uit zichzelf spreekt) zullen met elkander de strijd gaan aanbinden.

Wat dit voor de mensen, die zonder uitzondering allen aan de zijde van de ruiter op het rode paard strijden (daar zij allen onder de macht en de invloed van deze leugengeest gekomen zijn) zal gaan betekenen, is onvoorstelbaar.

Ook zij zullen elkander tot in het oneindige gaan beliegen en bedriegen, tenzij (door Gods algemene genade) zij nog enigszins onder de invloedssfeer van de machtige Ruiters op het witte paard hebben mogen komen.

Wat de ontzettende macht van de ruiter op het rode paard voor Gods uitverkoren Gemeente zal gaan betekenen, ja van de aanvang af betekend heeft, zal gaan blijken bij de opening van de overige zegelen van het verzegelde Boek, inzonderheid bij de ontsluiting van het zevende zegel.

Wat deze bestrijding van de vorst der duisternis met dit *zwaard* der leugenen voor de Ruiters op het witte paard zal gaan betekenen en betekend heeft, is op zeer veel plaatsen in het verzegelde Boek geopenbaard en zal voor Zijn strijdende Kerk óók in de ontsluiting der overige zegelen enigszins geopenbaard worden.

Als waarachtig Mens heeft Hij gedurende Zijn ganse leven met het zwaard der Waarheid deze gruwelijke leugengeest moeten bestrijden, inzonderheid toen de duivel getracht heeft Hem de Waarheid op een leugenachtige wijze voor ogen te stellen in zijn verzoeken in de woestijn.

Of zelfs ook toen hij door middel van Zijn trouwe discipel Petrus trachtte Hem van Zijn verzoenend lijden en sterven af te brengen, zeggende (door hem): "Heere, wees U genadig, dit zal U geenszins geschieden."

Totdat Hij hem tenslotte de kop vermorzeld heeft aan het kruis in Zijn onwankelbaar vertrouwen op God.

5a En toen Het het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom en zie!

Het derde dier had eens mensen aangezicht - 4 : 7c - het beeld van de wijsheid Gods.

Hetgeen de dieren uitbeelden en hun reactie bij de ontsluiting der zegelen stemt met elkaar overeen.

Het eerste dier, het beeld van de almacht Gods, kwam bij de opening van het eerste zegel in actie met een stem als van een donderslag om de allesoverwinnende macht van de Ruiter op het witte paard aan te kondigen.

Het tweede dier, een kalf gelijk, het beeld van de goedheid Gods, komt in actie als de ruiter op het rode paard geopenbaard zal worden, aan wie gegeven is de vrede van de aarde weg te nemen, opdat de goedheid Gods en Zijn genade in Zijn Christus geopenbaard zouden worden.

Het derde dier met het aangezicht als van een mens, het beeld van de wijsheid Gods, komt in actie als de ruiter op het zwarte paard geopenbaard zal worden, als de mens, ja de gehele schepping, door de activiteiten van dit paard met zijn ruiter, door de gevolgen van de zonden met de ondergang bedreigd zal worden.

Het vierde dier, met het aangezicht als van een arend, het beeld van de majesteit Gods, zal in actie komen als de ruiter op het vale paard geopenbaard zal worden, namelijk wanneer de dood en het dodenrijk de majesteit des Allerhoogsten zullen willen vernietigen.

Want door "Christus, de kracht Gods en de wijsheid Gods", zal de dood verslonden worden tot overwinning. - Jesaja 25 : 8; 1 Corinthe 15 : 54; Hebreeën 2 : 14.

5b *En ik zag en ziet, een zwart paard en die daarop zat, had een weegschaal in zijn hand.*

De kleur, ook van dit *paard*, is beslissend voor de betekenis van zijn berijder. *Zwart* is het beeld van de honger.

Bij de ontsluiting van het eerste zegel hebben wij er reeds de aandacht op gevestigd dat de heilige oorlog feitelijk gevoerd zal worden door de Ruiter op het witte paard met de ruiter op het rode paard, dat is met de satan, de overste dezer wereld. - Johannes 12 : 31.

Tegen hem die op het rode paard gezeten is, zal Hij inzonderheid uittrekken "overwinnende", maar tegen de ruiters die op het *zwarte* en het vale paard gezeten zijn, zal Hij nadien uittrekken "opdat Hij overwonnen".

Als de ruiter op het rode paard verslagen zal zijn, zal Hij nadien, door de levendmakende kracht van de Heilige Geest, in Zijn heiligen, voorts uittrekken om de ruiters van het *zwarte* en het vale paard te overwinnen.

Wanneer de honderdvierenveertigduizend uit de stammen Israëls verzegeld zullen zijn, zal de glorie van God, Zijn Vader op het allerhoogst geopenbaard worden in Zijn uitverkoren Nieuwtestamentische Gemeente.

Bij de ontsluiting van het zevende zegel zal onder twee beelden getoond worden, dat de Gemeente onder de macht van het *zwarte* en het vale paard is.

Het eerste beeld, de ruiter op het *zwarte paard*, door een beest uit de zee opkomende.

Het tweede beeld, de ruiter op het vale paard, door een beest uit de aarde opkomende.

Dit is het waarom de ruiter op het *zwarte paard* door Johannes gezien wordt met *een weegschaal in zijn hand*. Niet alleen

vanwege de hongersnoden waarvan de Heere Jezus voorzegd heeft dat zij in de laatste dagen zijn zullen - Mattheüs 24 : 7 - maar bovenal vanwege de honger naar Gods Woord die er in die dagen zijn zal, althans bij Zijn uitverkorenen, omdat het beest dat uit de (volkeren)zee opkomen zal het Woord der Waarheid verduisteren en verbieden zal.

Het symbool van de *weegschaal in de hand* van de ruiter op het *zwarte paard* is echter niet alleen voor het laatste der dagen van betekenis, namelijk als het beest, uit de zee opgekomen zijnde, zijn triomfen zal vieren, want vanaf het ogenblik dat de mens tegen God in opstand is gekomen, is deze *weegschaal* voor hem actueel geworden.

Zelfs ten opzichte van zijn klederen, want ook zijn heerlijk scheppingsgewaad is voor hem verloren gegaan, waardoor zijn naaktheid openbaar geworden is, al heeft hij deze trachten te bedekken met vijgenboombladeren. Want de ruiter op het rode paard is hij die zondigt van den beginne. - Johannes 8 : 44. Daarom zijn onmiddellijk in zijn gevolg de ruiters op het *zwarte* en het *vale* paard.

De Heere Jezus heeft de verwoestende macht van de ruiter op het *vale* paard uitgebeeld in de gelijkenis van de verloren zoon. - Lukas 15. Deze begeerde zijn buik te vullen met de draf die de zwijnen aten. Alle overvloed die de mens van oorsprong in het paradijs genieten mocht, is door zijn zondigen voor hem verloren gegaan.

Hij is met Kaïn zwervende en dolende geworden op de aarde om de nooddrift voor zijn leven te zoeken. Daarom zegt Johannes in het volgende tekstgedeelte:

6a *En ik hoorde een stem in het midden van de vier dieren.*

Te midden van de vier dieren is een stem die vanuit de schepping opstijgt. (De vert. N.B.G. is hier iets duidelijker, daar staat dat het is áls een stem).

Dit lijkt ons hierom aannemelijker, omdat *de stem die uit het midden van de vier dieren*, dat is vanuit de schepping, na de zondeval tot God opstijgt, door de Heilige Geest een *zucht en* wordt genoemd. - Romeinen 8 : 22. Het is daar aldus omschreven: "Want wij weten dat het ganse scheepsel tezamen zucht en tezamen als in barensnood is tot nu toe."

Daarom is dit zuchten niet zozeer *een stem*, maar *als een stem*.

Ook dit, dat Johannes deze *stem in het midden van de vier dieren hoort*, is opmerkelijk. Ook hierin is een geheimenis verborgen. Dit betekent dat deze vanuit de ganse schepping tot God omhoog stijgt.

Het zijn niet *de dieren* zelf die deze *stem* voortbrengen, maar *de stem* stijgt uit *het midden van hen* op.

Dit vloeit hieruit voort, dat de verwoestende macht der zonde de ganse schepping verdorven heeft. - Genesis 6 : 11.

De opstand van de vorst der duisternis, van de ruiter op het rode paard, was gericht tegen de almacht van God en hiermee verbonden tegen Zijn goedheid, Zijn wijsheid en tegen de openbaring van Zijn majesteit. Deze vier heerlijke eigenschappen van de allerhoogste Majesteit waren uitgebeeld in de symboliek der *vier dieren*. Daarom wordt door Johannes deze *stem in het midden van de vier dieren gehoord*.

Met reikhalzend verlangen wacht hierom de schepping op het openbaar worden der kinderen Gods. - Romeinen 8 : 19. "Op hoop, dat ook het scheepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods." - Romeinen 8 : 21. Opdat ook zij door de overwinning van de Ruiter op het witte paard verlost zal worden van de macht van deze vreselijke ruiter op het zwarte paard met zijn afschuwelijke weegschaal in zijn hand, waardoor de aarde, als zij door de mens bebouwd zal worden, haar vermogen niet meer geven zal. - Genesis 4 : 12.

en drie maatjes gerst voor een penning;

Deze drie vreselijke ruiters, gezeten zijnde op het rode, het zwarte en het vale paard, worden door de Vader aan het Lam, door Johannes gezien staande als geslacht, getoond in de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek.

Evenwel is Hem reeds in de ontsluiting van het eerste zegel geopenbaard dat Hij, gezeten zijnde op het witte paard, uit zal gaan overwinnende de ruiter op het rode paard en opdat Hij overwonne de ruiters op het zwarte en het vale paard.

In de ontsluiting van het derde zegel wordt Hem echter getoond dat Hij, om de ruiter op het zwarte paard te overwinnen een volle dag van Zijn leven zal moeten arbeiden om Zijn "liefdes"-honger te stillen, want *één penning* is het loon van een volle dag arbeid.

Hieruit blijkt Hem ook, welke ontzaglijke sommen Hij zal moeten betalen om Zijn bruid (om *de tarwe en de gerst*) te verwerven en om die van Zijn dorsvloer te vergaderen en in Zijn voorraadschuur te brengen.

De losprijs die Hij heeft moeten betalen om al deze slaven der zonde (een schare die niemand tellen kan) vrij te kunnen kopen, gaat aller engelen- en mensenbegrip oneindig ver te boven.

Wat het geweld van deze ruiter op het zwarte paard voor de Kerk des Heeren, voor de lijdende en strijdende Gemeente des Heeren, te betekenen zal hebben, zal voorts in de ontsluiting van het zevende zegel geopenbaard worden.

Een maatje tarwe voor een penning en drie maatjes gerst voor een penning betekent niet alleen dat er, vooral in het laatste der dagen, hongersnoden en pestilentiën zullen zijn, zoals de Heere Jezus dit voorzegt heeft - Mattheüs 24 : 7 - maar bovenal ook dit, dat de ruiter op het zwarte paard alles in het werk zal trachten te stellen om de verkondiging van het heilig Evangelie onmogelijk te maken, in het bijzonder wanneer de ruiter op het rode paard (de draak) zijn kracht en zijn troon en

zijn grote macht aan het uit de (volkeren)zee opgekomen beest gegeven zal hebben. - 13 : 2b.

Dit beest vertegenwoordigt de vervallen Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, die het lezen en het in bezit hebben van de Bijbel verbieden zal, waardoor het hebben en het lezen van Gods Woord zal zijn als *een maatje tarwe voor een penning en drie maatjes gerst voor een penning*.

6c *En beschadig de olie en de wijn niet.*

In deze woorden begint de overwinnende macht van de Ruiter op het witte paard zich reeds af te tekenen.

Hoever de macht van de boze zich ook moge uitstrekken, zodat hij deze zelfs zal kunnen overdragen aan het uit de (volkeren)zee opgekomen beest, het bevel, het voornemen en de verborgen Raad Gods zal hij niet vermogen te verijdelen. Daarom is het bevel: *beschadig de olie en de wijn niet*.

Wat deze *olie* en deze *wijn* (in geestelijke zin) voor de uitverkorenen des Heeren betekenen, kunnen we beluisteren in de lofzang van de bruid, als zij jubelt: "Uw Naam is een *olie* die uitgestort wordt, daarom hebben U de maaften lief" - Hooglied 1 : 3 - en: "Uw uitnemende liefde is beter dan *wijn*." - Hooglied 1 : 2b.

Het is van meer dan buitengewone betekenis, dat juist deze waarschuwing gericht wordt tot de ruiter op het zwarte paard, die wij aangewezen hebben te zijn degene die de Gemeente Gods (in het bijzonder tijdens het bestuur der Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is) trachtte te verstoren door haar het Woord Gods te ontnemen.

Daarom klinkt bovendien tot hem: *Beschadig de olie en de wijn niet*. Dit met het oog gericht op de vervloekte afgoderij die de Roomse Kerk in haar viering van het Heilig Avondmaal in zal voeren, zoals de Heidelbergse Catechismus zegt in zondag 30 vraag en antwoord 80.

Dat is: *beschadig de olie*, dat is Zijn Naam, het Brood des levens en *beschadig de wijn*, dat is Zijn uitnemende liefde in Zijn bloedstorting, door uw invoering van de mis *niet*.

7 *En toen Het het vierde zegel geopend had, hoorde ik een stem van het vierde dier, die zeide: Kom en zie!*

Naar menselijk oordeel is het maar een onbetekenende kleinigheid, als wij het verschil in spreken van *het dier* in dit tekstgedeelte en van de voorgaande drie opmerken.

Het eerste dier sprak met een stem als van een donderslag. Van het tweede en het derde dier zegt Johannes: "Hoorde ik zeggen."

Maar nu zegt hij: *Hoorde ik een stem die zeide*.

Het verschil is, dat hij bij het spreken van dit *vierde dier* eraan toevoegt: *een stem*.

Dit is hier beslist niet zonder betekenis, maar openbaart juist een bijzonder geheimenis, want de symboliek van dit *vierde dier* is de majesteit des Allerhoogsten. In de diepste zin betekenen deze woorden, *hoorde ik een stem die zeide*, dat de *stem* van de majesteit Gods zich zal verheffen over dood en graf heen, want *het vierde dier* toont Johannes de vreselijke ruiter op het vale paard, wiens naam was de dood en de hel volgde hem na.

En van dit *vierde dier*, een vliegende arend gelijk, hebben wij verklaard dat hij met twee vleugelen de herschepping tegemoet vliegt. Hierom is het alsof wij in deze bijzondere wijze van aankondiging het klapwieken zijner vleugelen horen naar een nieuwe schepping.

In de aangekondigde strijd tussen de Ruiters op het witte paard en de ruiters op het rode paard met zijn gevolg was weliswaar ook een stem in het geding, namelijk als van een donderslag, maar deze had betrekking op de van tevoren vaststaande overwinning van de Ruiters op het witte paard.

Nu echter, bij *het vierde dier*, is ook *een stem* in het geding, maar met een ander oogmerk. Hier nadert de strijd haar beslissend eindpunt. Dit zal in het vervolg gaan blijken.

8a *En ik zag en ziet, een vaal paard.*

Dit *paard* is noch wit noch zwart.

Het zwarte paard hebben wij aangewezen als te zijn een uitbeelding van het verval der Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, welker leer ook uitgebeeld is in de brieven die de Heere Jezus door Johannes aan de Gemeenten van Pergamus, Thyatire en Sardis gezonden heeft.

Maar dit *vale paard* dat noch wit noch zwart is, komt overeen met het beeld van de Gemeente van Laodicéa, die (noch wit noch zwart) noch heet noch koud is.

Wie met aandacht nog eens de verklaring van de brief aan de Gemeente van Laodicéa zou lezen, zou de treffende overeenkomst zien die er is tussen haar en de ruiter op het *vale paard*.

Dit zal bovendien gaan blijken in de ontsluiting van het zevende zegel, als geopenbaard zal worden hoe er in de eindtijd van Laodicéa aan de ruiter op het *vale paard* macht gegeven zal worden "om te doden tot het vierde deel der aarde met zwaard en met honger en met de dood en door de wilde beesten der aarde", hetwelk in deze tekst reeds aan de orde gesteld wordt.

De ontsluiting der zegelen moet voor het Lam, naar Zijn menselijke natuur, overweldigend geweest zijn. - Johannes 12 : 27 t/m 29.

Het is voor het Lam de ontsluiting der koopakte betreffende het in eigendom verkrijgen van de Gemeente der uitverkorenen des Vaders. Nochtans is deze ontsluiting voor het Lam ook het tonen van de kroon die Hij hierdoor verwerven zal.

Hij vergunt het ook Zijn dienstknechten om een blik te slaan in deze koopakte. Ook voor hén is de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek een openbaring. Zij worden hierdoor zelf onderwezen welke zware strijd ook zij te strijden zullen hebben tegen de duivel, de berijder van het rode paard en tegen de wereld, gesymboliseerd door de ruiter op het zwarte paard en tegen de dood die in hen woont, gesymboliseerd door de ruiter op het *vale paard*.

Nochtans ligt deze openbaring voor het Lam op een oneindig veel hoger vlak dan voor Zijn strijdende Kerk. Zij beseffen niet in het minst welke strijd er door Hem gestreden moest worden om hen uit het geweld des duivels te bevrijden.

Zelfs aan Zijn intiemste discipelen moest Hij de vraag stellen: "Zijt ook gijlieden alsnog onwetende?" - Mattheüs 15 : 16.

En aan de Emmaüsgangers: "Moest de Christus niet deze dingen lijden en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan?" - Lukas 24 : 26. Want beginnende van Mozes en de profeten heeft Hij hun uitgelegd alles wat van Hem in het van oorsprong verzegelde Boek geschreven stond.

Menigmaal heeft Hij, in Zijn menselijke natuur, gezucht over hun en ons onverstand, want ook ónze kleur is niet veel beter dan die van het *vale paard*, namelijk de kleur des doods, die lichamelijk en geestelijk in ons woont.

Daarom is het vervolg:

8b *En die daarop zat, zijn naam was de dood en de hel volgde hem na.*

Verschrikkelijker ruiter is er niet. Hij wordt ook genoemd 'de koning der verschrikkingen'. Wie is er, die niet huivert als hij het oog op zijn *gevolg* richt?

In de St. Vert. wordt zijn *gevolg de hel* genoemd en in de vert. N.B.G. 'het dodenrijk'. Oppervlakkig lijkt dit verschil van weinig betekenis, maar voor velen, vooral in onze verschrikkelijke tijd, betekenen *dood* en *graf* het einde van een

ellendig leven. Velen maken er zelfs om die reden een eind aan en velen wensen *dood* te zijn.

Bij het woord *hel* echter denken toch verreweg de meeste mensen aan de eeuwige verdoemenis, voor eeuwig gepijnigd te worden met vuur en sulfer. Maar daar wil men beslist niet aan denken, je zou er de mensen de dood mee injagen. Misschien heeft de vert. N.B.G. om die reden 'dodenrijk', dan is men tenminste *dood*.

Maar wij, wetende de schrik des Heeren, lezen liever met de St. Vert. *hel* en bewegen de mensen hierdoor tot het geloof - 2 Corinthen 5 : 11a - want dit is het enige middel om aan deze verdoemenis te ontkomen.

Met deze vreselijke ruiter heeft de Heere Jezus (als de Ruiter op het witte paard) ook de strijd moeten voeren.

Dit is Zijn laatste vijand die Hij moest overwinnen. Doch ook wij, Zijn dienstknechten, zullen met Hem tegen deze laatste vijand ten strijde moeten trekken. - 1 Corinthen 15 : 26.

Wij hebben er reeds eerder op gewezen, dat er in ónze werken een dalende lijn is. Dit is gebleken bij de verklaring van de zeven brieven aan de Gemeenten van Klein-Azië. Onze werken dalen af tot in de binnenkamers van *de dood*.

Maar de werken van de Heere Jezus stijgen op, over *dood en hel* heen, tot in het eeuwige leven.

Hij heeft niet alleen de satan, de ruiter op het rode paard, overwonnen, maar ook de wereld, de ruiter op het zwarte paard, ja ook zelfs *de dood*, de ruiter op het vale paard.

Welk een liefde, welk een genade, welk een wilskracht, welk een goedertierenheid moeten er bij de Ruiter op het witte paard geweest zijn om ons, in onszelf waardeloze en hatelijke zondaren, van zulke vreselijke vijanden te gaan verlossen.

In de ontsluiting van het zevende zegel (namelijk in het blazen der bazuinen) zal aan de Kerk enigszins bekendgemaakt worden de zwaarte van de strijd die Hij heeft moeten door-

worstelen om Zijn uitverkorenen van *de dood* te verlossen.

8c *En hun werd macht gegeven om te doden tot het vierde deel der aarde, met zwaard en met honger en met de dood en door de wilde beesten der aarde.*

Wanneer wij dit tekstgedeelte lezen tegen de achtergrond van het vorige tekstgedeelte, dan blijkt daaruit hoe gering onze kennis is van de Heilige Schrift, want van die ruiter wiens naam is de dood en die de hel in zijn gevolg had, zouden wij ingevolge onze natuurlijke overleggingen niet anders verwacht hebben dan dat die dood *alle* mensen omgebracht zou hebben, immers: "Wat man leeft er die de dood niet zien zal, die zijn ziel zal bevrijden van het geweld des grafs?" - Psalm 89 : 49. Vandaar onze verwondering bij het lezen van dit tekstgedeelte, dat de dood slechts *macht* ontvangen heeft om *het vierde deel der aarde te doden*.

Dat wordt nog veel onbegrijpelijker wanneer wij letten op de vervulling van deze oordelen, als zij geopenbaard zullen worden in de ontsluiting van het zevende zegel, hetwelk het alarmgeklank van het blazen der zeven bazuinen zal openbaren en de uitgieting van de fiolen van Gods toorn.

Het is bijzonder onbegrijpelijk, wanneer bij het blazen der zesde bazuin geopenbaard zal worden dat niet alleen het oordeel door engelen uitgevoerd zal worden, namelijk door vier engelen die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat - 9 : 14 - maar dat zij bovendien slechts opdracht hadden "om het derde deel der mensen te doden" en niet *door honger en door de wilde beesten der aarde*, maar door vuur en rook en sulfer.

Ondanks de schijnbare tegenstrijdigheden is er een verborgen samenhang in deze oordelen.

Wel gaat er een grenzeloze verborgenheid schuil in deze openbaring van het vale paard én de oordelen van God, zoals

deze geopenbaard worden bij het blazen der bazuinen en in de uitgieting van de fiolen van Gods toorn.

Toch willen we trachten de zin én de overeenkomst van deze dingen na te speuren.

Dat het in al deze Schriftplaatsen gaat over de oordelen des Allerhoogsten over de zonden der mensen, is zonder meer duidelijk.

Het verschil tussen deze openbaringen is: In dit tekstgedeelte wordt deze gruwelijke ruiter op het vale paard met de *macht* die aan hem *gegeven* is voor ogen gesteld aan.....de Ruiter op het witte paard.

Maar in de vervulling worden de daadwerkelijke oordelen van God over de zonden der mensen geopenbaard, voor ogen gesteld aan.....de strijdende Kerk.

Met ons natuurlijk verstand zouden wij dit tekstgedeelte zó kunnen verstaan, dat aan de dood *macht gegeven is om het vierde deel der aarde* op deze gewelddadige wijze om te brengen, maar dat het andere drievierde deel op normale wijze (voorzover er van normaal gesproken kan worden) zou sterven.

Dan zouden wij er ons nog wel over kunnen verwonderen, waarom voor dat *vierde deel* een uitzondering wordt gemaakt, maar voor het overige was het dan enigszins begrijpelijk.

Wanneer wij echter letten op *hém* aan wie deze *macht gegeven is om het vierde deel der aarde te doden* (namelijk de ruiter, genaamd de dood) dan komt vanzelf de vraag bij ons op: Heeft dan de dood dus geen macht om de gehele aarde op deze gewelddadige wijze om te brengen?

De dood blijkt toch over een absolute macht te beschikken. Dit wordt niet alleen voortdurend door alle levenden ervaren, maar ook de Bijbel staat er vol van, zoals wij dit reeds voor de aandacht gesteld hebben met de woorden van de dichter Ethan.

Dát de dood over een absolute macht beschikt vanwege het rechtvaardig oordeel van God over de zonden der mensen blijkt ook uit Romeinen 5 : 17a, waar de heilige apostel Paulus aldus spreekt: "Want indien door de misdaad van één de dood g e h e e r s t heeft door die enen." Maar het woord 'heeft' in dit tekstgedeelte is beslissend in de verklaring van ons tekstgedeelte, want Romeinen 5 : 17a vervolgt: "Veel meer zullen degenen die de overvloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door die Enen, namelijk Jezus Christus."

Hij heeft de dood verslonden tot overwinning. - Jesaja 25 : 8a. Nu dan vanwege dit oorspronkelijke heersen van de dood is de openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft - 1 : 1 - zo bovenmate overweldigend, want alleen door Hem blijkt deze koning der verschrikkingen aan banden gelegd te kunnen worden, zodat hij, zoals uit ons tekstgedeelte blijkt, hier en nu slechts over een beperkte *macht* beschikken kan. Ja, zelfs zo, dat hij slechts op een bijzondere wijze over een aan hem *gegeven macht* beschikken kan volgens ons tekstgedeelte. Hij kan dus door deze openbaring van Jezus Christus niet meer onbeperkt en naar eigen willekeur *doden*.

De grote Ruiter op het witte paard is immers uitgegaan overwinnende en opdat Hij overwonnen, ja opdat Hij de dood voor Gods uitverkorenen voor eeuwig vernietigen zal.

Hieruit blijkt dat de Ruiter op het witte paard in deze strijd dwars door de dood en de hel heen zal moeten trekken. Hij is het huis van deze sterke ingegaan en heeft hem niet alleen zijn vaten ontroofd, maar heeft hem ook volkomen onttroond.

Hierdoor is deze machtige vijand aan de zegewagen van de Heere Jezus Christus gebonden en van hieruit ontvangt hij deswege van Hem *macht om te doden tot het vierde deel der aarde met het zwaard en met honger en met de dood en door de wilde beesten der aarde*.

hen vrijwillig liefgehad heeft en om geen enkele reden die in henzelf was.

Dit is het ook waarom Hij gezegd heeft: "Niemand neemt Mijn leven van Mij, maar Ik leg het van Mijzelf af." - Johannes 10 : 18b.

Nu zou uit deze triomf van de Ruiter op het witte paard over de dood (over de ruiter op het vale paard), door Zijn door Hem verlore volk de gevolgtrekking gemaakt kunnen worden dat zij dus niet meer onder de macht en het geweld van de dood zouden zijn, maar dat zij allen deswege, als weleer Henoeh en Elia, zo weggenomen zouden kunnen worden of ten hemel zouden kunnen varen.

Maar dit is hetgeen dit tekstgedeelte openbaart en waarom de ruiter op het vale paard óók aan de strijdende Kerk geopenbaard wordt, namelijk om haar te onderwijzen dat zij ondanks haar bevrijding van de dood en tot meerdere glorie van God de Vader en de Heere Jezus Christus, toch nog onder een bepaalde *macht* van hem komt.

Iets van deze glorie is te zien in de dood van Petrus, daar de Heere Jezus hem voorzegd heeft hoe hij met zijn dood God verheerlijken zou. - Johannes 21 : 19.

Ondanks het feit dat de dood, in beginsel, verslonden is door de overwinning van de Ruiter op het witte paard - 1 Corinthe 15 : 4b - zo blijkt uit dit tekstgedeelte dat aan hem nog *macht gegeven* is om te heersen, totdat hij als de laatste vijand door Hem geheel onttroond zal worden. - 1 Corinthe 15 : 26.

Over de wereld heerst de dood vanwege het loon der zonde. "Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven door Jezus Christus, onze Heere." - Romeinen 6 : 23.

Over *het vierde deel der aarde* heerst de dood, omdat hem dáárover op een bijzondere wijze *macht gegeven* is, namelijk een *macht* tegen het uiterlijke Jeruzalem, zoals wij dit uit Eze-

chiël 14 : 21 aangetoond hebben, omdat de Ruiter op het witte paard uit dat *vierde deel* Zijn uitverkorenen verzamelen zou.

Reeds spoedig nadat Adam en Eva in zonden gevallen waren, heeft de ruiter op het vale paard van deze hem *gegeven macht* (over *het vierde deel der aarde*) gebruik gemaakt, want in het gezin van Adam (voorzover bekend toen nog bestaande uit vier personen) heeft hij *het vierde deel* (toen *het vierde deel der aarde*) gedood.

En vanaf die tijd zijn de 'Abels' te allen tijde en over de ganse aarde verspreid, gevallen onder de handen der 'Kaïns'.

Deze *macht* nu, die aan de dood, aan de ruiter op het vale paard, *gegeven* is over het Jeruzalem Gods, zal hij in toenemende mate trachten productief te maken.

Dit is het waarom de Heere Jezus, in aansluiting op Ezechiël 14 : 21, gezegd heeft in Zijn rede over de dingen die in het laatste der dagen geschieden zullen (wanneer het uiterlijke Jeruzalem zich zal uitgebreid hebben over de ganse aarde) dat er te dien dage zullen zijn oorlogen, hongersnoden, pestilentiën en beroerten.

Er blijkt ook een climax te zijn in deze verschrikkelijke oordelen. Ook Jeremia heeft er (naar aanleiding van de oordelen die er in zijn dagen over het uiterlijke Jeruzalem gekomen zijn) reeds van geprofeteerd in zijn Klaagliederen, zeggende: "De verslagenen van het *zwaard* zijn gelukkiger dan de verslagenen van de *honger*." - Klaagliederen van Jeremia 4 : 9a.

Hierom is de volgorde: *zwaard, honger, dood en wilde beesten der aarde* in dit tekstgedeelte voor de levende Kerk der laatste dagen zo belangrijk.

Hieruit blijkt dat deze oceaan des verderfs in een steeds hoger rijzende vloed zal trachten hen die door de Ruiter op het witte paard zijn vrijgekocht, te overspoelen. Namelijk door een onzuivere leer in te voeren, die niet naar de godzaligheid is, hebbende wel "een gedaante van godzaligheid, maar die de kracht ervan verloochend hebben." - 2 Timotheüs 3 : 1 t/m 5.

De Kerk zal alsdan het Laodicéa der laatste dagen zijn, zoals wij dit ook aangewezen hebben in de verklaring van de brief aan Laodicéa.

De dood die de ruiter op het zwarte paard veroorzaakte was van andere aard. Hij trachtte ook wel de Waarheid weg te nemen, zodat er een honger ontstond naar Gods Woord ("een maatje tarwe voor een penning en drie maatjes gerst voor een penning") maar de Waarheid was om zo te spreken nog te koop ten tijde van de Reformatie der Kerk.

Hij zocht de kinderen Gods te *doden met het zwaard*, velen zijn er in die tijden om des geloofs wille verbrand of op andere wijze gedood.

Maar gelukkiger zijn dezen dan de verslagenen van de *honger* en dan zij die door *de dood* van zijn tijden en *door de wilde dieren der aarde* omgebracht zullen worden. Dit zal bovenal blijken als het beest dat uit de aarde op zal komen - 13 : 11 - de harten der mensen veroverd zal hebben en als zij als *de wilde dieren der aarde* losgelaten zullen worden om Gods uitverkorenen te verslinden.

Als zelfs Asaf klaagde over het grote beest dat hij in zich zag - Psalm 73 : 22b - hoeveel te meer zullen *de wilde beesten der aarde* zich in de harten der goddelozen openbaren, wanneer dat beest heersen zal.

9 *En toen Het het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen dergenen die gedood waren om het Woord Gods en om de getuigenis die zij hadden.*

Naarmate de zegelen van het verzegelde Boek ontsloten worden, wordt het Lam (door Johannes gezien staande als geslacht) en met Hem ook Zijn strijdende Kerk, steeds dieper ingeleid in de verborgenheden van het verzegelde Boek.

In de ontsluiting der eerste vier zegelen is aan het Lam en met Hem ook aan de strijdende Kerk, bekendgemaakt de Raad Gods tot verlossing van zondaren door de Ruiter op het witte paard.

Voorts zijn zij in de ontsluiting van die zegelen bekendgemaakt met de oorsprong der zonde door de openbaring van de ruiter op het rode paard en bekendgemaakt met de gevolgen der zonde door de openbaring van de ruiters op het zwarte en het vale paard.

Nochtans is in de ontsluiting van deze vier zegelen dit alles nog slechts als in vogelvlucht geopenbaard. Zelfs (in bepaalde zin) ook aan het Lam, omdat het Lam gezien werd staande als geslacht. Dat wil zeggen: Gezien als "het Lam Gods Dat de zonden der wereld wegneemt."

Zoals ook Johannes de Doper dit Lam Gods gezien heeft, toen Het tot hem gekomen is om Zich door hem te laten dopen. - Johannes 1 : 29.

Dat het Lam gezien werd, staande als geslacht, in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen, betekent dat Hij aldaar gezien is als des mensen Zoon, als Mens, als waarachtig Mens of zoals Hij Zichzelf herhaaldelijk genoemd heeft: de Zoon des mensen.

In déze staat is aan Hem geopenbaard, namelijk in de ontsluiting van het eerste zegel, dat Hij als een overwinnende Ruiter, gezeten zijnde op een wit paard, ten strijde zal trekken, gewapend met een boog. Tevoren wetende dat Hem een kroon gegeven is, omdat Hij zou uitgaan overwinnende en opdat Hij overwonne.

En bij de ontsluiting van het tweede, derde en vierde zegel is Hem getoond tegen wie Hij ten strijde moest trekken, namelijk tegen de gruwelijke ruiters, gezeten op het rode, zwarte en vale paard.

Zo is ook aan de strijdende Kerk (door Johannes) eveneens als in vogelvlucht, in de ontsluiting van deze vier zegelen haar Verlosser geopenbaard, Die tegen Zijn en hun vijanden ten

strijde zal trekken, zittende op een wit paard.

Nu echter, bij de opening van *het vijfde zegel*, zullen in het bijzonder voor de Ruiter op het witte paard, maar ook voor de strijdende Kerk, de glorie en het resultaat van Zijn overwinning geopenbaard worden, namelijk een vergezicht op de triomferende Kerk.

Doch ook hier weer nog slechts als in vogelvlucht.

Pas bij de ontsluiting van het zevende zegel zullen de volle glorie van de Ruiter op het witte paard en de heerlijkheid van de strijdende Kerk geopenbaard worden. In beginsel in hoofdstuk 14, maar de hoogste glorie in de laatste vier hoofdstukken.

Dit aanvankelijke vergezicht op de triomferende Kerk is voor het natuurlijk verstand van de mens onbegrijpelijk en voor velen zelfs onaanvaardbaar, want Johannes ziet *zielen* en nog wel *onder het altaar*.

Als hij gezegd had: 'ik zag de verlost' en voorts 'onder de hoede van de Heere Jezus', dan zouden wij menen dit te kunnen begrijpen.

Hierom is het woord *zielen* en dat die *zielen onder het altaar zijn* een diepe verborgenheid. Hierbij hebben wij evenwel de indruk, dat er velen in de strijdende Kerk zijn die dit tekstgedeelte helemaal niet zo'n grote verborgenheid vinden. Dezen zijn waarschijnlijk zonder meer van mening dat onder *zielen* verlost' mensen verstaan moet worden en dat onder *altaar* de Heere Jezus verstaan moet worden.

Dit temeer daar zij menen dit te kunnen besluiten uit Hebreeën 13 : 10, waar geschreven staat: "Wij hebben een altaar, van hetwelk geen macht hebben te eten, die de tabernakel dienen." Deze tekst zal ongetwijfeld velen temeer steunen, omdat in de St. Vert. bij deze tekst de volgende kanttekening gemaakt is: Jezus wordt een altaar genoemd, omdat onze gebeden door Hem Gode welgevallig zijn en door Hem Gode opgeofferd worden. (kanttek. punt 15).

Wij zijn echter van mening dat onze tekst zo eenvoudig niet is. Dat de Heilige Geest Hebreeën 13 : 10 deed schrijven met het oog gericht op de Oudtestamentische eredienst van het Verbondsvolk Israël is zonder twijfel, maar of onder het aldaar genoemde altaar de Heere Jezus bedoeld wordt, menen wij te moeten betwijfelen, want uit het redengevende voegwoord *w a n t*, waarmee de volgende tekst - Hebreeën 13 : 11 - begint, blijkt onzes inziens duidelijk wat de Heilige Geest bedoelt te zeggen.

Namelijk dit, dat de verscheidene vreemde leringen waarvan in vers 9 gesproken is en waarvoor Gods volk gewaarschuwd is in de verzen 7 en 8, zijn als de lichamen der dieren die buiten de legerplaats verbrand moesten worden.

Van dát altaar, van dát vlees hebben zij die de tabernakel dienen, geen macht om te eten.

Het doel van alle offeranden is niet zozeer de lichamen (der dieren) maar het bloed. Het bloed moest in het Heiligdom op het altaar gesprengd worden.

In dit deel van de brief aan de Hebreeën wordt het oog uitsluitend gericht op het bloed der verzoening, "want de *z i e l* van alle vlees, dat is zijn bloed." - Leviticus 17 : 14.

Hierom, wanneer er in dit tekstgedeelte gesproken wordt van *zielen*, wordt er in de eerste plaats op hun vergoten bloed gezien.

Ten tweede, als er van hen gezegd wordt *onder het altaar* te zijn, wijst dit aan dat hun bloed gevloeid is onder en tijdens de Oudtestamentische eredienst.

De Heere Jezus heeft van de profeet Zacharía gezegd, dat zijn bloed vergoten is tussen *het altaar* en het huis Gods. - Lukas 11 : 51. Ook zijn bloed (zijn *ziel*) is in bepaalde zin tot *onder het altaar* gevloeid.

In onze tekst wordt naar ons gevoelen uitsluitend en zonder meer geduid op alle vermoorde getuigen *die gedood zijn om het woord Gods en om het getuigenis dat zij gehad hebben* onder de gehele Oudtestamentische eredienst.

Wij willen hiermee niet zeggen dat de zielen der Oudtestamentische gelovigen niet onder de hoede van de Heere Jezus zouden zijn, want dát is buiten twijfel. Dat zal zeer beslist blijken uit 14 : 1 t/m 4.

Maar als er gezegd wordt *zielen* en dat zij door Johannes gezien zijn *onder het altaar*, wijst dit in een bepaalde richting, want waarom zegt Johannes niet veel eenvoudiger: Ik zag de geesten der gezaligde rechtvaardigen onder het altaar?

Dit temeer omdat de Heilige Schrift in het algemeen veel meer spreekt over de geesten der rechtvaardigen dan over de zielen der rechtvaardigen.

De Heere Jezus heeft Zelf, stervende aan het kruis, ook gezegd: "Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn Geest." - Lukas 23 : 46. Dezelfde woorden spreekt ook David in Psalm 31 : 6 en de Prediker zegt: "En dat het stof wederom tot aarde keert als het geweest is en de geest weder tot God keert, Die hem gegeven heeft." - Prediker 12 : 7.

Ook de Nieuwtestamentische heiligen hebben zo gesproken. Stefanus spreekt: "Heere Jezus, ontvang mijn geest." - Handelingen 7 : 59.

Ook de Hebreënbrieffschrijver spreekt in dit verband over "de geesten der volmaakt rechtvaardigen." - Hebreëën 12 : 22 en 23. Zij spreken allen over de geesten der gestorvenen.

Daarom hebben wij van het woord *zielen* en dan nog wel *onder het altaar* gezegd dat hierin een diep geheimenis verborgen is. Dit temeer omdat, zoals wij uit Leviticus 17 : 14 aangetoond hebben, de *ziel* van alle vlees is zijn bloed.

Aan het bloed nu wordt in de Heilige Schrift een zeer belangrijke functie toegekend, want er is een gedurige stem des bloeds van de aardbodem, die tot de Heere om wrake roept. - Genesis 4 : 10; 18 : 20; 19 : 13 e.a.

Maar het belangrijkste is wel hetgeen Johannes over de functie van het bloed schrijft in zijn eerste zendbrief, hoofdstuk 5 : 8: "En drie zijn er die getuigen op de aarde, de Geest en het water en het bloed; en die drie zijn tot één."

In het volgende vers van ons teksthoofdstuk zal dan ook gaan blijken, dat *de zielen* (het bloed der rechtvaardigen) tot God om wraak zullen gaan roepen om hun vergoten bloed op de aarde.

Hierom zeggen wij dat *de zielen onder het altaar* hier niet anders betekent dan dat hun bloed vergoten is onder en tijdens de Oudtestamentische eredienst.

De ernst hiervan zal in het vervolg duidelijk gaan blijken.

Voor de Ruiter op het witte paard is dit een vergezicht, omdat ook Hij, als hunner Eén, als waarachtig Mens, als de Zoon des mensen, in hun plaats dit lijden zal moeten ervaren, want ook Zijn bloed, Zijn *ziel*, zal *onder het altaar* Zijns kruises uitvloeien.

Hierom is dit gezicht van *ziel* (bloed) en *altaar* (kruis) de symboliek, de uitbeelding, van lijden en sterven in deze wereld, maar ook van verheerlijkt worden door deze weg.

Het tweede gedeelte van deze tekst: *om het Woord Gods en om de getuigenis die zij hadden*, is ook veelbetekenend, want Johannes ziet hier nog niet alle zielen die vermoord zijn om des geloofs wille, maar alleen *de zielen die gedood waren om het Woord Gods en om de getuigenis die zij hadden*.

In dit tekstgedeelte worden slechts twee redenen vermeld waarom *de zielen*, door Johannes *onder het altaar* gezien, *gedood zijn*.

Naar aanleiding hiervan willen wij er nog eens de aandacht op vestigen dat deze getuigen, *die gedood zijn om het Woord Gods*, behoord hebben tot het vierde deel der aarde, waarvoor aan de ruiter op het vale paard macht gegeven was om die te doden met het zwaard en de honger en met de dood en door de wilde dieren der aarde.

Behalve dezen zijn er te allen tijde miljoenen mensen op velerlei wijze gedood uit allerlei volken en talen en natiën en geslachten, wier *zielen* niet door Johannes *onder het altaar* gezien zijn.

Lamech zei reeds: "Ik sloeg wel een man dood om mijn wonde en een jongeling om mijn buile" - Genesis 4 : 23 - er zelfs aan toevoegende: "Want Kaïn zal zevenvoudig gewroken worden, maar Lamech zeventigmaal zevenmaal." - Genesis 4 : 24.

In deze zeventigmaal zevenmaal zijn de overige drieveerden der aarde begrepen. Dezen worden als kaf van de dorsvloer des Allerhoogsten weggestormd in Zijn heilige toorn.

Dezen hebben niet zoals het Verbondsvolk Israël geleefd onder de bediening van *het altaar*.

Maar inzonderheid zij *die gedood zijn om het Woord Gods en om de getuigenis die zij hadden*, zij die mede geleefd hebben onder de glorie van *het altaar* des Allerhoogsten - Exodus 27 : 1 - zijn als kostbare juwelen en uitgezochte sieradiën door de Ruiter op het witte paard verzameld vanonder *het altaar* hunner offeranden om het huis Zijns Vaders én de kroon Zijner heerlijkheid te versieren, totdat het zal worden een schare der verlost die niemand zal kunnen tellen. - 7 : 9.

Daarom heeft de Oudtestamentische Bruidsgemeente gejubeld: "Mijn Liefste is afgegaan in Zijn hof tot de specerijbedden om te weiden in de hoven en om de leliën te verzamelen" - Hooglied 6 : 2 - zoals wij dit ook aangewezen hebben in de inleiding op de brief aan de Gemeente van Pergamus.

Alleen deze *zielen* heeft Johannes met een geestelijk oog gezien *onder het altaar* hunner offeranden.

In het tekstgedeelte: *Die gedood zijn om het Woord Gods en om de getuigenis die zij hadden*, worden de Oudtestamentische gedoden aangewezen. Dit in tegenstelling tot: "hun mededienstknechten en hun broeders die gedood zullen worden gelijk als zij." Dit blijkt uit hoofdstuk 12 : 11, want zij (de Nieuwtestamentische getuigen) "hebben overwonnen door het bloed des Lams en door het woord húnner getuigenis." Dat zullen zijn - 20 : 4 - "de zielen dergenen die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus en om het Woord Gods." Nochtans zijn ook dezen gevallen onder de gegeven macht van de ruiter op het vale paard.

Maar vooral in het laatste der dagen zullen er voor de Nieuwtestamentische Gemeente zware tijden aanbreken. - 2 Timotheüs 3. Alsdan zullen er in het bijzonder velen van Gods kinderen zijn die door de wilde beesten der aarde gedood, ja verscheurd zullen worden, zoals het besluit van de voorgaande tekst dit gezegd heeft.

En dat alleen omdat zij het beest en zijn beeld niet wilden aanbidden en omdat zij weigerden het merkteken van het beest te ontvangen, noch aan hun hand, noch aan hun voorhoofd. - 20 : 4 en 13 : 15 t/m 17.

10 *En zij riepen met grote stem, zeggende: Hoe lang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet van degenen die op de aarde wonen?*

Het zijn de stemmen des bloeds, daarom is er gezegd "zielen onder het altaar." Dezen *roepen* tot God om *wrake* over hun vergoten *bloed op de aarde*.

Reeds van de aanvang af is deze *stem des geroeps om wrake* gehoord en als van de aarde tot God opgestegen. Gelijk ook de Heere Jezus de Farizeeën en de Schriftgeleerden hierop gewezen heeft, hen veroordelende, zeggende tot hen: "Opdat op u kome al het rechtvaardige bloed dat vergoten is op de aarde, van het bloed des rechtvaardigen Abels af, tot op het bloed van Zacharia, de zoon van Barachia, welke gij gedood hebt tussen de tempel en het altaar." - Mattheüs 23 : 35.

Het roepen van het bloed van Abel is een bijzondere, figuurlijke spreekwijze.

Het *roepen* van de zielen onder het altaar is anders. Dit *roepen* is door Johannes inderdaad met een geestelijk oor gehoord. Dit *roepen* is als een luide *stem* tot zijn geestelijk bewustzijn doorgedrongen.

Dit is enigszins te vergelijken met de woorden die Paulus gesproken heeft: "Er zijn hemelse lichamen en er zijn aardse lichamen." - 1 Corinthe 15 : 40.

Dat wil in ons tekstverband zeggen: *De stemmen des bloeds om wrake*, die van de aarde opstijgen, gaan menigmaal nog met barmhartigheid en ontferming gepaard.

Hoe het ook zijn moge, dit *roepen om wrake* door de zielen onder het altaar is door Johannes en in hem door de strijdende Kerk, gehoord als een luide schreeuw om *wrake* tot God over hun vergoten *bloed* en dat van hun mededienstknechten die evenals zij nog gedood zullen worden, maar blijkbaar niet gemengd met barmhartigheid.

Daarom is deze *roep om wrake* voor de strijdende Kerk in feite een onverwachte openbaring, want letten we naar aanleiding hiervan op de bede van de Heere Jezus, toen men Zijn bloed op de aarde deed vloeien, dan heeft het er de schijn van dat het *roepen* van de zielen onder het altaar hiermee in strijd is. De Heere Jezus bad immers voor het mensdom in het algemeen: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen." - Lukas 23 : 34.

Ook Stefanus, toen zij hem stenigden, bad in dezelfde geest, toen hij sprak: "Heere, reken hun deze zonde niet toe!" - Handelingen 7 : 60.

Uit deze tegenstellingen blijkt de volmaakte staat waarin de zielen onder het altaar verkeren. Zij kunnen in die staat niet anders dan verlangen naar de eer des Allerhoogsten, naar de openbaring van Zijn heiligheid en Zijn gerechtigheid in Zijn oordelen over de goddelozen.

Hier in de tijd kan de ere Gods, Zijn heiligheid en Zijn gerechtigheid, zich in Christus Jezus openbaren door aan goddelozen genade te bewijzen, maar in de eeuwigheid, waar de zielen die onder het altaar zijn, verblijven, zal de tijd der genade voorbijgegaan zijn.

Alsdan blijft er voor de mens die de genade van God in de tijd veracht heeft, alleen zuivere *wrake* over. "Die zal ook drinken uit de wijn des toorns Gods, die ongemengd (dat is zonder gemengd te zijn met de barmhartigheid Gods, zoals dit in de

tijd op aarde nog menigmaal het geval was) ingeschonken is in de drinkbeker Zijns toorns; en hij zal gepijnigd worden met vuur en sulfer voor de heilige engelen en voor het Lam." - 14 : 10.

De volmaaktheid der gezaligde zielen blijkt ook uit hun aanspreken van God. Zij roepen Hem aan met de woorden: *O heilige en waarachtige Heerser*. Naar wij menen treffen we deze samenvoeging bij het aanspreken van God in de strijdende Kerk niet aan.

Bij deze *roep om wrake* van de zielen onder het altaar willen wij nog opmerken dat dit mede behoort tot de dingen die haast geschieden moeten. Namelijk zo, dat alle gebeden van de godzaligen in de tijd, zoals: "Doe mij recht, o God!" - Psalm 43 : 1 - en zeer veel andere, pas daar hun volle verhoring zullen ontvangen.

Voorts is er in dit tekstgedeelte nog de vraag: *hoe lang?* die onze bijzondere aandacht vraagt.

Dit is mede hierom van belang, omdat de strijdende Kerk reeds onder de Oudtestamentische eredienst de belofte der *wrake* over hun vijanden ontvangen had. - Deuteronomium 32 : 43.

Ook voor de Nieuwtestamentische Kerk is deze belofte niet zonder betekenis. Zelfs de Pinkstergemeente moet bepaald op deze belofte der *wrake* het oog gericht gehad hebben - Handelingen 4 : 25 - toen zij met David gezegd heeft: "Waarom woeden de heidenen en hebben de volken ijdele dingen bedacht?"

De *wrake* is ook toen nog uitgebleven. Zij is op de aarde nog niet in haar volle majesteit geopenbaard. Vandaar het *luide roepen* van de zielen onder het altaar: *Hoe lang?*

Toch is het bovenmate opmerkelijk dat het beginsel der *wrake* voor de strijdende Kerk niet verborgen is gebleven, want voorzover het 't oude Verbondsvolk betreft, heeft deze *wrake* Gods zich in beginsel over hen geopenbaard in de verwoesting van het aardse Jeruzalem.

Naar de voorzegging van de Heere Jezus heeft deze *wrake* hierin in beginsel haar vervulling gevonden. - Lukas 21 : 20 t/m 22.

Ten opzichte van dit oordeel over Jeruzalem is het van bijzonder belang de aangrijpende geschiedenissen te lezen over de verwoesting van die stad, zoals de Joodse geschiedschrijver Flavius Josefus die heeft beschreven. In het bijzonder leze men zijn hoofdstuk: 'De uiteindelijke versterking van de stad Jeruzalem'.

Wanneer men dit leest is het of de grote oordeelsdag reeds aangebroken is. Nochtans is toen en daar deze verwoesting slechts een zwakke afschaduwing van de *wrake* die in het eeuwige oordeel over de goddelozen uitgestort zal worden.

Dit zal aanvankelijk reeds gaan blijken bij de ontsluiting van het zesde zegel, maar in volkomenheid bij de ontsluiting van het zevende zegel, als na het blazen der bazuinen de fiolen van Gods gramschap op de aarde uitgegoten zullen worden en bij de uitgieting van de zevende fiool "het grote Babylon gedacht geworden zal zijn voor God, om haar te geven de drinkbeker van de wijn des toorns Zijner gramschap." - 16 : 19b.

11a *En aan een iegelijk werden lange witte klederen gegeven.*

Wanneer wij met geheiligde aandacht (maar bovenal door de genadige verlichting van de Heilige Geest in onze harten) al deze dingen lezen en overdenken, in het bijzonder de ontsluiting der zegelen van de verzegelde Boekrol, ontdekken we in elke tekst of soms zelfs per tekstgedeelte de majesteit van Gods Woord en de wonderlijke glorie van de samenstelling van dat Woord.

Wat zal dit ook weer gaan blijken uit dit tekstgedeelte, want naar onze beperkte gedachten wordt er op deze wijze aan de bede der zielen onder het altaar geen gehoor gegeven. Althans nu nog niet.

Aan hun begeerte om wraak over hun vergoten bloed op de aarde wordt zeer waarschijnlijk naar veler mening niet voldaan, vanwege het uitstel.

En toch, juist door het *geven* van die *lange, witte klederen* aan hen, wordt aan hun bede in beginsel wél onmiddellijk gehoor gegeven, want deze *lange, witte klederen* zijn een onderdeel van en behoren mede tot de rechtspleging.

Dit blijkt uit Jesaja 59 : 17b, waar van God Zelf gezegd wordt: "De klederen der wraak trok Hij aan tot kleding en Hij deed de ijver aan als een mantel."

In feite (door het *geven* van de *lange, witte klederen* aan de gezaligden) gaat het gericht der wrake zich (in beginsel) zetten.

Zelfs in onze burgerlijke rechtspleging bezitten we een zeer zwakke afschaduwing van deze handeling. Wanneer er een rechtszitting plaats moet hebben, kleden de rechters zich daarvoor in toga. Pas wanneer zij hiervoor naar voorschrift gekleed zijn, komen zij de rechtszaal binnen. Doch niet alleen dít is beslissend voor de aanvang der rechtspleging, maar zij kan ook geen werkelijke aanvang nemen indien niet állen die daadwerkelijk bij de rechtshandeling betrokken zijn, naar voorschrift, op deze wijze gekleed en wel in de rechtszaal aanwezig zijn.

Dat wil in ons tekstverband zeggen: Zolang er nog één uitverkorene ontbreekt, kan de daadwerkelijke rechtspleging geen aanvang nemen.

Mocht iemand hierover nog in twijfel verkeren, dan willen we wijzen op de vraag van de heilige apostel Paulus in 1 Corinthe 6 : 2a, namelijk: "Weet gij niet, dat de heiligen de wereld oordelen zullen?" En vers 3a: "Weet gij niet, dat wij (zelfs) de (gevallen) engelen oordelen zullen?"

Zoals er staat geschreven: "Om het heilig recht over hen te doen. Dit zal de heerlijkheid van al Zijn gunstgenoten zijn. Halleluja! Om wraak te doen over de heidenen en bestraffingen over de volken." - Psalm 149 : 9 en 7.

Uit de verklaring van dit tekstgedeelte blijkt de machtige verandering die zij (de in dit aardse leven geheiligden) bij hun sterven ondergaan.

Het is niet alleen dat ons verderfelijke onverderfelijkeid moet aandoen en ons sterfelijke onsterfelijkeid - 1 Corinthe 15 : 53 - maar bovendien moeten wij bekleed worden met de *lange, witte klederen*.

Het zijn de *klederen* die de Heere Jezus voor ons in Zijn graf verworven heeft. In het nieuwe graf (het graf dat voor al Gods kinderen "nieuw" geworden is) het nieuwe graf van Jozef van Arimathéa heeft de Heere Jezus de doodsklederen waarin zij Hem begraven hadden namelijk de omwindselen waarmee wij van nature vanwege onze zonden bekleed waren, achtergelaten.

Zo is Hij voor Zijn geliefde kinderen uit het graf verzezen, bekleed met *lange, witte klederen*, opdat de zielen onder het altaar en allen die met Hem verheerlijkt zullen worden, bekleed zullen kunnen worden met deze *klederen* des heils, want onze eigen klederen (zelfs onze beste werken) zijn in des Heeren oog als een maanstondig kleed, als een wegwerpelijk kleed.

Zelfs het geheiligde en schitterende gewaad van Jozua, de hogepriester, moest weggenomen worden, als zijnde onvolkomen om in het gericht Gods te kunnen bestaan. De Heere zei: "Doe deze vuile klederen van hem weg." - Zacharía 3 : 4a.

Onze werken, zelfs onze beste werken, zijn in des Heeren oog als vuile klederen waarmee wij bekleed zijn. Daarom sprak de Heere: "Doe deze vuile klederen van hem weg." Daarna sprak Hij tot Jozua: "Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en Ik zal u wisselklederen aandoen." - Zacharía 3 : 4b.

Klederen die de Heere Jezus in het nieuwe graf van Jozef van Arimathéa voor hen verwisseld heeft. - Zacharía 3 : 5. Deze zijn een schaduwbeeld van de *lange, witte klederen* die ook

hem (Jozua, de hogepriester) *gegeven* zijn, vertoevende en vertoefd hebbende onder het altaar.

11b *En hun werd gezegd, dat zij nog een kleine tijd rusten zouden, totdat ook hun mededienstknechten en hun broeders zouden vervuld zijn, die gedood zouden worden gelijk als zij.*

De meest opvallende woorden in dit tekstgedeelte zijn: *een kleine tijd*.

Wanneer de Heere Jezus het oordeel der wrake over Jeruzalem aankondigt (wat in wezen hetzelfde oordeel is waar door de zielen onder het altaar om gebeden wordt) dan zegt Hij: "En terstond."

"En terstond ná de verdrukking dier dagen (van de verwoesting van Jeruzalem) zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten der hemelen zullen bewogen worden. En dán (alsdan), zal in de hemel verschijnen het teken van de Zoon des mensen en dán zullen al de geslachten der aarde wenen en zullen de Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels met grote kracht en heerlijkheid." - Mattheüs 24 : 29 en 30.

Deze "verdrukking dier dagen" ziet ongetwijfeld op de dagen der verwoesting van de stad Jeruzalem in het jaar 70 van onze jaartelling.

Tussen die verwoesting en het komen van de Zoon des mensen op de wolken des hemels ligt dus dit "terstond" waarin al die in Mattheüs 24 : 29 genoemde tekenen geschieden zullen.

Nu zegt Openbaring 6 : 11b, dat al die in Mattheüs genoemde tekenen *een kleine tijd* zullen omvatten, namelijk zo, dat de zielen onder het altaar *nog een kleine tijd rusten zouden*.

Blijkbaar is zowel het een als het ander tot vertroosting van de Gemeente van de Heere Jezus Christus, omdat de Heilige Geest duidelijk gezegd heeft in 1 Timotheüs 4 : 1 dat "in de

laatste tijden”, maar vooral ”in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden.” - 2 Timotheüs 3 : 1.

Nochtans blijkt uit de woorden *een kleine tijd*, dat voor hen (voor de zielen onder het altaar) hieronder verstaan moet worden: *tijd*, enigermate overeenkomende met de tijd waarin hún bloed vloeide tijdens de altaar-eredienst onder het Oudtestamentische Verbond, want als het zielen zou betreffen die daadwerkelijk als in de eeuwigheid zijnde door Johannes gezien zijn, dan kon deze mededeling geen rechtsgeldigheid hebben, want in de eeuwigheid zal er geen tijd meer zijn. Het dient zo ook om het voor de strijdende Kerk enigszins bevattelijk te maken.

Maar, zoals wij reeds verklaard hebben, de rechtszaal is geopend, er moeten nog slechts enige rechters bekleed worden met de lange witte klederen. Als de laatste van dit machtige college bekleed zal zijn, zal de rechtszitting onmiddellijk een aanvang nemen. Dit zal dan ook bij de ontsluiting van het zesde zegel geopenbaard worden in vers 12 t/m 17 van dit hoofdstuk.

Toch is dit alles voor het Lam, in de openbaring des Vaders, nog slechts een vergezicht in deze openbaring der koopakte. Daarom is het Lam vóór de ontsluiting der zegelen door Johannes gezien in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen als een Lam (gereed) staande om geslacht te worden. - 5 : 6. Hierom zal pas bij de ontsluiting van het zevende zegel de werkelijkheid, de volle majesteit van al deze dingen geopenbaard worden.

Dit is het ook, waarom bij de ontsluiting van het zesde zegel eerst de verzegelden uit de twaalf stammen Israëls en pas daarna de grote schare der verlostten die niemand tellen kan, aan het Lam voorgesteld worden als de kroon op Zijn verlossingswerk. ”De vreugde, Hem voorgesteld.” - Hebreëen 12 : 2.

6 : 12a, b en c

12a *En ik zag, toen Het het zesde zegel geopend had.*

In de openbaring des Vaders (zoals wij dit in het begin aangewezen hebben) is dit in bepaalde opzichten het laatste *zegel*, want bij de ontsluiting van het zevende zegel zal blijken dat dit de volle openbaring des Drieënigen Gods is.

Dit is het waarom in de ontsluiting van dat zegel het eindgericht geopenbaard zal worden en de volkomen zaligheid van alle verlost.

12b *En ziet, er werd een grote aardbeving.*

Hoe ongelooflijk en vreemd het misschien voor velen zal zijn, de opening van dit zesde zegel is voor het Lam de uitbeelding van Zijn opstanding uit de doden, nadat Hij de witte klederen voor de Zijnen verworven zal hebben, zoals wij dit bij vers 11a verklaard hebben.

Alles wat in de ontsluiting van dit zesde zegel geopenbaard zal worden, heeft in beginsel zijn aanvangspunt bij de verrijzenis van de Heere Jezus uit de doden.

Dat dit zo is, zal bij de ontsluiting van het zevende zegel nog des te meer blijken, wanneer aldan deze dingen niet als in een vergezicht maar in hun volle werkelijkheid geopenbaard zullen worden.

Ons tekstgedeelte zegt al direct: *En er werd een grote aardbeving.* Zo ook Mattheüs 28 : 2, waar geschreven staat: "En ziet, er geschiedde *een grote aardbeving*; want een engel des Heeren, nederdalende uit de hemel, kwam toe en wentelde de steen af van de deur en zat op dezelve."

12c *En de zon werd zwart als een haren zak.*

In feite wordt in de ontsluiting van dit zegel aan de zielen onder het altaar (doch ook aan de strijdende Kerk) de heilige,

rechtvaardige en waarachtige rechtspleging van de grote dag der wrake Gods over de zonden geopenbaard.

De Zon der gerechtigheid - Maleachi 4 : 2 - de Heere Jezus, is op die dag der wrake door de goddelozen bespot, veracht en versmaad geweest.

Zelfs deze Zon is in die dag der wrake Gods over de zonden Zijner uitverkorenen *zwart geworden als een haren zak*.

Hierom zal in het eindoordeel over de goddelozen die zich niet bekeerd hebben, in de dag der wrake Gods over hen, de zon haar licht aan hen onttrekken. Dit zal de benauwdheid der aardbeving, die zij alsdan ervaren zullen, zeer vergroten.

12d *En de maan werd als bloed.*

Het is buitengewoon belangrijk te letten op de overeenkomst der tekenen hier en nu aangewezen en de tekenen die zullen volgen na de verwoesting van het aardse Jeruzalem, zoals de Heere Jezus die heeft aangewezen, want als de Zon verduisterd is geworden, zo zal *de maan* die haar licht van de zon ontvangt, hieraan niet ontkomen, want *de maan* (het beeld van de Gemeente van de Heere Jezus Christus) zal worden als *bloed*.

De goddelozen zullen trachten ook háár in *bloed* te smoren. Dit zal bij de ontsluiting van het zevende zegel ook duidelijk blijken.

Hierom zal zij (de Gemeente des Heeren) in de dag der wrake als een *bloedgetuige* tegen de goddelozen zijn, wat hun benauwdheid wederom op ontzettende wijze vermeerderen zal.

13 *En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt als hij van een grote wind geschud wordt.*

Hoeveel van deze *sterren des hemels*, zo genoemd vanwege het *hemelse* onderwijs dat zij de Gemeenten van Christus gegeven hebben, zijnde in de rechterhand van Hem Die dood

geweest is en weder levend geworden is - 1 : 18 en 19 - zijn er in de loop der tijden niet *op de aarde gevallen*.

Johannes de Doper is als laatste der zielen onder het altaar *op de aarde gevallen*.

En Stefanus is blijkbaar als eerste van deze *sterren des hemels op de aarde gevallen*.

En na hem zijn er zovelen *gevallen, zoals een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt als hij van een grote wind geschud wordt*.

Zeer velen zijn er door de ruiter op het rode paard en door zijn gevolg, gezeten op het zwarte en het vale paard, *op de aarde* geworpen, waarvan velen soms nog *onrijp*, onvolwassen in de kennis van de Heere Jezus Christus.

Zij allen zijn door de macht en het geweld van deze machtige ruiters *ter aarde* geworpen.

Wat dit voor de dienstknechten van de Heere Jezus zal betekenen, zal wederom op ontstellende wijze geopenbaard worden bij de ontsluiting van het zevende zegel, want in deze ontsluiting zal geopenbaard worden dat deze verschrikkelijke ruiter op het rode paard een grote, rode draak is die het derde deel van de oorspronkelijke sterren des hemels op de aarde geworpen heeft, namelijk dat derde deel der engelen dat met hem in opstand gekomen is tegen God. Zie hiervoor de verklaring van 1 : 20 en 12 : 4.

Nochtans is déze werping een oordeel van God over al deze duivelen geweest, want 12 : 9 zegt, dat God hen op de aarde geworpen heeft ter bestraffing van de mensen, omdat zij hem (satan) toegefallen waren.

Dit is het, waarom in de ontsluiting van het zevende zegel ook gezegd zal worden: "Wee degenen die de aarde en de zee bewonen, want de duivel is tot u afgekomen en heeft grote toorn, wetende dat hij een kleine tijd heeft." - 12 : 12b.

Dit wee gold niet alleen hen die de aarde en de zee bewonen in het algemeen, maar de draak heeft bovenal, toen hij zag dat hij op de aarde geworpen was, "de vrouw vervolgd die het man-

neke gebaard had” - 12 : 13 - namelijk de Gemeente van de Heere Jezus Christus.

Dit is het waarom *de sterren des hemels* (vooral de engelen der Gemeenten - 1 : 20) *op de aarde gevallen zijn*.

Voor alle duidelijkheid willen we er ten overvloede nog eens de aandacht op vestigen dat dit alles, evenals de ontsluiting der voorgaande zegelen, zowel voor het Lam als voor de strijdende Kerk een tonen is van de dingen die haast geschieden moeten. De strijd die Hem en Zijn Gemeente te wachten staat.

14a *En de hemel is weggeweken als een boek dat toegerold wordt.*

Dit betekent, dat alsdan na al die verdrukkingen (inzonderheid de verdrukkingen van Gods volk in het laatste der dagen) de gordijnen van de grote rechtszaal als opengeschoven zullen worden en het rechtscollege van de almachtige God (bestaande uit de ontelbare verlost) zich aan het rijk der duisternis zal openbaren, zoals dit uit 20 : 11 blijken zal.

Wat dit voor de goddelozen betekenen zal, als de beschermende blauwe lucht die zich tot dan toe boven hun hoofden had gewelfd, zal *weggeweken zijn als een boek dat is toegerold*, is niet te beschrijven.

Wanneer ook allen die dan leven zullen en allen die ooit op de aarde geboren zijn of geleefd hebben, in die alsdan ontstane, oneindige ruimte aanwezig zullen zijn en de opperste Rechter aanschouwen zullen in Zijn verschrikkelijke majesteit en hoogheid.

In hoofdstuk 1 : 7 is aan Johannes reeds geopenbaard: ”Ziet, Hij komt met de wolken (namelijk met de wolken der getuigen van Jezus - Hebr. 12 : 1) en alle oog zal Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven; ja, amen.” - 1 : 7.

Voorzover het dit oordeel betreft, is het ook nu weer zowel voor het Lam Dat staat als geslacht (voor ons betekent dit: als gereed staande om geslacht te worden) in Zijn waarachtig menselijke natuur, alsook voor de strijdende Kerk, nog slechts een openbaring als in vogelvlucht betreffende de dingen die haast geschieden moeten.

Pas bij de ontsluiting van het zevende zegel dat alles, ja alles zal omvatten, zal de majesteit van dit oordeel in volle glorie geopenbaard worden, o.a. in de hoofdstukken 14 : 7 t/m 20; 18 : 21 t/m 23 en 20 : 11 t/m 15.

Ook dit *wegwijken van de hemel* zal de vorige benauwdheden, zoals die der aardbeving en der zonsverduistering en der bloedgekleurde maan, wederom op ontzettende wijze vermeerderen.

14b *En alle bergen en eilanden zijn bewogen uit hun plaatsen.*

Wanneer dit machtige eindgericht een aanvang genomen zal hebben, zal terzelfder tijd, blijkens ons tekstgedeelte, ook het gericht over de aarde voltrokken worden, want ook de aarde is bevekt en ontwijd door haar inwoners. - Jesaja 24 : 5a.

Ook dit oordeel zal de vorige benauwdheden wederom sterk vermeerderen.

15 *En de koningen der aarde en de groten en de rijken en de oversten over duizend en de machtigen en alle dienstknechten en alle vrijen verborgen zichzelf in de spelonken en in de steenrotsen der bergen.*

Dit zal de maat der benauwdheden voor de goddelozen vol maken. De rollen zullen dan omgekeerd zijn tot vreugde van de zielen onder het altaar en van "de zielen dergenen die onthoofd zijn om de getuigenis van Jezus en om het Woord Gods." - 20 : 4e.

Eertijds heeft Pilatus hooghartig gezegd: "Weet gij niet dat ik macht heb u te kruisigen en macht heb u los te laten?" - Johannes 19 : 10.

En de oversten en de groten en de rijken en de machtigen hebben Hem geslagen en bespot en in het aangezicht gespuwd. En niet alleen aan Hem, maar ook aan Zijn getrouwen, aan Zijn dienstknechten en dienstmaagden, hebben zij alzo gedaan. Hierom zullen ook allen dergenen die geschreeuwd hebben: "Kruis Hem, weg met Hem" en zich niet bekeerd hebben, zich verbergen in de holen der steenrotsen vanwege hun benauwdheden.

Alsdan zal in vervulling zijn gegaan de profetie van de dichter van Psalm 68: "God zal opstaan, Zijn vijanden zullen verstrooid worden en Zijn haters zullen van Zijn aangezicht vlieden. Gij zult hen verdrijven, gelijk rook verdreven wordt; gelijk was voor het vuur smelt, zullen de goddelozen vergaan van Gods aangezicht. Maar de rechtvaardigen zullen zich verblijden; zij zullen van vreugde opspringen voor Gods aangezicht en van blijdschap vrolijk zijn."

16 En zeiden tot de bergen en tot de steenrotsen: Valt op ons en verbergt ons van het aangezicht Desgenen Die op de Troon zit en van de toorn des Lams.

Laat een ieder die dit leest, rekening houden met de waarachtigheid van al deze dingen die zeker geschieden zullen.

Maar welk een perspectieven zijn er in dit oordeel des almachtigen Gods voor het Lam als waarachtig Mens en voor Zijn strijdende en lijdende Gemeente op de aarde in het vooruitzicht gesteld.

Dit is het waarom het eerste dier met een stem als van een donderslag geroepen heeft om te komen zien naar de majesteitelijk uittrekkende Ruiter op het witte paard, Die uit zal gaan "overwinnende en opdat hij overwonne."

Als dit oordeel en deze overwinning op al Zijn vijanden en tegenstanders op zo'n glorievolle wijze, doch voor de goddelozen op zo'n ontzettende wijze geopenbaard zijn, hoe zal dan de openbaring zijn van de Kroon der heerlijkheid die aan de Overwinnaar op het witte paard in het vooruitzicht gesteld zal worden!

Reeds iets van deze heerlijkheid zal in hoofdstuk 7 (doch slechts in beginsel) aan Hem geopenbaard worden.

Maar: "Gaaf uit en aanschouwt, gij dochteren van Sion! de Koning (Salomo) met de kroon waarmee Hem Zijn moeder kroonde op de dag Zijner bruiloft en op de dag der vreugde Zijns harten." - Hooglied 3 : 11.

Vooraf willen wij echter letten op het besluit der oordelen en op het geroep der goddelozen in de gerichten des Allerhoogsten.

17 Want de grote dag Zijns toorns is gekomen en wie kan bestaan?

Wij verwonderen ons over de wijze waarop al deze dingen in de loop der tijden in en voor de Kerk des Heeren verklaard zijn. Vooral als wij erop letten, hoe zelfs hoogstaande theologen (zoals blijkt uit de kanttekeningen van de Statenvertaling) de ontsluiting der zegelen in het algemeen, maar in het bijzonder van dit zegel, voor de Kerk verklaard hebben.

Voorzover ons bekend betrekken niet alleen zij maar alle theologen zonder uitzondering dit zeventiende vers op de wederwaardigheden der Kerk bij de opkomst van het Mohammedanisme of van de Rooms-Katholieke Kerk.

Zelfs het blazen der bazuinen alsmede het uitgieten der fiolen wordt op deze wijze gezien als een 'nadien' in hetgeen de Kerk op de aarde ontmoeten zal.

Ook de door ons hooggeachte Ds. W. à Brakel heeft deze zienswijze blijkens zijn verklaring van het boek Openbaring

die te vinden is aan het einde van zijn boek 'Redelijke Godsdienst'.

Naar onze besliste overtuiging zijn de verklaringen van al deze theologen niet in overeenstemming met de heerlijkheid der openbaring van deze verborgenheden, want hetgeen haast geschieden moet (in het bijzonder hetgeen de strijdende Kerk ervaren zal) is wel als in vogelvlucht in de ontsluiting der eerste zes zegelen geopenbaard, maar nog lang niet in volle glorie.

Dit vloeide hieruit voort, dat de ontsluiting der zegelen de openbaring des Vaders is, de openbaring die God aan Jezus Christus gegeven heeft - 1 : 1 - hier door Johannes gezien als een Lam, staande als geslacht.

Dientengevolge is de ontsluiting der zegelen, ook het blazen der bazuinen en de uitgieting der fiolen (zoals misschien wel door alle uitleggers verklaard wordt) geen openbaring die een bepaald tijdperk omvat, bijvoorbeeld aldus: een derde deel van het Nieuwtestamentische tijdperk voor de ontsluiting der zegelen en een derde deel voor het blazen der bazuinen en een derde deel voor de uitgieting der fiolen.

NEEN.

Wij zijn er vast van overtuigd dat de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek de openbaring des Vaders is, Die alles openbaart wat van den beginne tot aan de volmaaktheid betrekking heeft op het verlossingsplan des Allerhoogsten, doch slechts in beginsel, als in vogelvlucht.

Evenzo zal dit zijn met de openbaring van het blazen der bazuinen.

De ontsluiting van het zesde zegel heeft dit geopenbaard en de ontsluiting van het zevende zegel zal dit voorts openbaren.

Daarom zal de openbaring van het blazen der bazuinen óók een volkomen openbaring zijn, namelijk de openbaring des

Zoons Die, nadat Hij overwonnen zal hebben, het verzegelde Boek voor Zijn volk (omdat Hij *de toorn Gods* over de zonden van Gods uitverkorenen daaruit weggedragen zal hebben) nu als een klein en geopend Boekje van de hemel zal afbrengen om het Zijn volk alsdan geestelijk te eten te geven. Dit zal blijken uit hoofdstuk 10 : 1 en 2.

Evenzo zal het zijn met de uitgieting van de zeven fiolen van Gods gramschap, als zijnde de openbaring des Heiligen Geestes. Ook dit zal een volkomen openbaring zijn.

Maar de volle glorie van de openbaring der Heilige Drievuldigheid zal pas geopenbaard worden als alles geschied zal zijn - 16 : 17 - in de hoofdstukken 17 t/m 22.

Hieruit volgt dat ook dan pas de volle glorie van 6 : 17 gezien zal worden, namelijk als *de grote oordeelsdag van de toorn Gods* geopenbaard zal worden, aanvankelijk in hoofdstuk 18 en daarna in 20 : 9b t/m 15.

Hieruit blijkt beslissend dat ook 6 : 17 niet ziet op de wederwaardigheden van de strijdende Kerk die haar in de eerste eeuwen van haar Nieuwtestamentische bestaan overkomen zullen.

In de ontsluiting van deze eerste zes zegelen is aan de Ruiter op het witte paard zó Zijn ganse strijd en glorie geopenbaard, maar bovenal is Hem geopenbaard, dat in al Zijn benauwdheden de kroon die Hem voorgesteld is noch bevekt, noch weggenomen zal worden.

Dat de Vader daar Borg voor staat, zal in het volgende hoofdstuk geopenbaard worden.

HOOFDSTUK 7

1a En na dezen zag ik vier engelen staan op de vier hoeken der aarde.

Voor diegenen die hiervoor van Godswege genade, licht en wijsheid ontvangen, zijn er in de Heilige Schrift wonderlijke samenstellingen en geheimenissen te ontdekken, die hun de glorie van Gods Woord openbaren.

Wanneer bijvoorbeeld de ruiter op het rode paard de doorbraak van het Koninkrijk van de Ruiters op het witte paard wil beletten, hanteert hij het grote en machtige zwaard dat hem in het oordeel des Allerhoogsten gegeven is, namelijk het zwaard der leugenen.

In Mattheüs 28 : 13 zegt hij: "Zijn discipelen zijn des nachts gekomen en hebben Hem gestolen als wij sliepen." (Zie in dit verband zeer beslist de verklaring van hoofdstuk 6 : 4d).

Zoals de majesteit des Allerhoogsten blijkens dit tekstgedeelte Zijn wachters uitzet in deze heilige oorlog om de Kroon voor de Ruiters op het witte paard veilig te stellen (namelijk de Gemeente der uitverkorenen die God Hem gegeven heeft) zo zet ook de god dezer eeuw (de ruiter op het rode paard) vele malen zijn wachters uit in deze geestelijke oorlog.

Vele malen heeft hij dit grote en machtige zwaard der leugenen tot verstoring van het Rijk van de Ruiters op het witte paard gehanteerd.

In de hof van Eden is hij reeds begonnen met de bedrieglijke list toen hij zei: "Is het ook?" - Genesis 3 : 1. "Gijlieden zult de dood niet sterven." - Genesis 3 : 4.

Hij heeft soms zelfs Gods uitverkorenen gebruikt om de belofte van het Koninkrijk te verbreken of het door hun handelingen belachelijk te maken zoals bij Izak, Jakob en Rebekka.

Ook Delila - Richteren 16 - en Haman - Esther 3 : 8 - zijn van die door hem uitgezette personen om of de doorbraak van het Koninkrijk des Heeren te beletten of zoals bij Haman het zo mogelijk geheel uit te roeien.

Ja zelfs heeft hij getracht de Ruiter op het witte paard te doen afzien van de strijd tegen hem, door bij monde van Petrus, Zijn trouwste discipel, tot Hem te zeggen: "Heere, wees U genadig! dit zal U geenszins geschieden." - Mattheüs 16 : 21 t/m 26.

Op nog sluwere wijze heeft hij getracht de Heere de moed te benemen om nog verder tegen hem te strijden, want toen Petrus Hem verloochende en met vloeken zwerende tot Zijn vijanden sprak: "Ik ken deze Mens niet" - Markus 14 : 71 - moet dit een vreselijke verzoeking van de ruiter op het rode paard voor Hem geweest zijn.

Zo hebben zij steeds, de Ruiter op het witte paard en de ruiter op het rode paard tegenover elkander gestaan. De Eerste met Zijn Boog, namelijk het Woord der Waarheid, de Boog met zijn scherpe pijlen - Psalm 45 : 6 - de ander met het grote en machtige zwaard der leugen.

Daarom heeft God reeds van de aanvang af deze *vier engelen* geplaatst als wachters op de weg naar de boom des levens om de paradijsoverwinning voor de in de zonde gevallen mens af te sluiten. - Genesis 3 : 24.

Dit om de Kroon veilig te stellen, die de Vader van onze Heere Jezus Christus de Ruiter op het witte paard in het vooruitzicht had gesteld. - Hebreeën 12 : 2.

Het is of de dichter van Psalm 45 reeds bij het uitzetten van deze vier wachters op de weg naar de boom des levens tegenwoordig is geweest, toen hij gejubeld heeft: "Gord Uw zwaard aan de heup, o Held! Uw majesteit en Uw heerlijkheid en rijd voorspoedig in Uw heerlijkheid op het Woord der Waarheid en rechtvaardige zachtmoedigheid; en Uw rechterhand zal U vreselijke dingen leren. Uw pijlen zijn scherp; volken zullen onder U vallen; zij treffen in het hart van des Konings vijanden." - Psalm 45 : 4 t/m 6.

Ondanks de vele overwinningen die de ruiter op het rode paard behaald heeft, zal in het vervolg toch gaan blijken, dat de Rui-

ter op het witte paard zegevierend uit deze strijd te voorschijn zal komen.

Hierbij moeten wij echter wel steeds voor ogen houden, dat hij deze strijd gestreden heeft als waarachtig Mens en in alle dingen verzocht is geweest als wij, doch dat Hij zonder zonden is gebleven.

Alleen de pijlen uit het Woord der Waarheid hebben Hem doen zegevieren. Zijn overwinning is niet uit Zijn Goddelijke almacht voortgevloeid, want Hij "in de gestaltenis Gods zijnde, heeft het geen roef geacht Gode evengelijk te zijn, maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis van een dienstknecht aangenomen hebbende en is de mensen gelijk geworden" - Filippensen 2 : 6 en 7 - want God heeft Zijn Troon niet willen gronden op Zijn almacht van eeuwigheid, maar "gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Zijns Troons." - Psalm 89 : 15 en Psalm 97 : 2b.

Daarom, wanneer de machtige Ruiters op het witte paard deze strijd van recht en gerechtigheid gestreden zal hebben en Hij zegevierend daaruit als Overwinnaar te voorschijn gekomen zal zijn, zal God de Vader Zijn almacht van eeuwigheid aan Hem overdragen. Dit blijkt uit Mattheüs 28 : 18.

Hierom is deze wacht der *vier engelen* vanwege de dreigende toorn van God over de zonden der mensen uitgezet, ten eerste om de toegezegde Kroon voor de Overwinnaar veilig te stellen, maar anderzijds ook om de door God uitverkoren, de door Hem verlost Gemeente in de zevenvoudige benauwdheden die over de wereld komen zullen, te beschermen, opdat zij in die gericht niet zal omkomen.

Dit is voor de strijdende Kerk het beschermende *na dezen*, hetwelk door Johannes als in een triomfantelijke uitroep aan haar verkondigd wordt, namelijk: *zag ik vier engelen staan op de vier hoeken der aarde.*

1b *Houdende de vier winden der aarde.*

7 : 1c en 2a

Houdende de vier winden der aarde opdat het beslissende bederf over de wereld nog niet geheel voltrokken zou worden. Vele verderfelijke winden zijn in de loop der tijden over de wereld en over de Kerke Gods heengestormd. Soms zelfs in die mate, dat het er de schijn van had dat God Zijn volk vergeten en verlaten had. - Jesaja 49 : 14; Jeremia 4 : 11 en 12.

Deze vier engelen zijn daar gesteld om de vele juwelen en paarden die de Kroon van de Overwinnaar zullen sieren, te beschermen tegen de verdervende *winden* die vooral in het laatste der dagen over de aarde zullen gaan waaien in de gerichten Gods over haar.

Zij zullen daar evenwel staan, totdat de laatste der uitverkorenen binnengebracht zal zijn.

Vandaar het vervolg:

1c *Opdat geen wind zou waaien op de aarde, noch op de zee, noch tegen enige boom.*

Dit is de bestaansmogelijkheid, niet alleen voor Gods uitverkorenen, maar ook voor de aarde en de zee met alles wat op en in dezelve is. Dit vloeiende voort uit Gods goedheid over alles wat onder de vloek der zonde gekomen is. - Handelingen 14 : 17.

Deze vier engelen houden onafgebroken de wacht, niet alleen om de aan de Overwinnaar toegezegde Kroon veilig te stellen, maar ook opdat geen verdervende *winden* in Gods gramschap over haar zodanig zullen uitbreken dat ook Gods uitverkorenen mede zouden omkomen.

2a *En ik zag een andere Engel opkomen van de opgang der zon, hebbende het zegel van de levende God; en Hij riep met een grote stem.*

Vanwege dit roepen *met luider stem* heeft het er de schijn van

dat deze *Engel* haast heeft, bevreesd zijnde dat het oordeel mogelijk reeds zou zijn aangevangen, daar Hij wist dat aan deze vier engelen macht gegeven was om de aarde en de zee te beschadigen.

Wij hebben er reeds de aandacht op gevestigd, dat de heilige engelen ongetwijfeld verwacht hebben dat het oordeel Gods ook over de zondige mensen uitgestort zou worden, zoals dit over de boze en opstandige engelen is uitgestort.

Daarom menen wij dat deze vier engelen, aan wie de macht om te verderven reeds gegeven was, elk ogenblik verwacht hebben de verdervende winden vrij spel te mogen geven.

Dit temeer omdat zij van den beginne reeds gesteld waren tegen het oosten van de hof van Eden om de weg naar de boom des levens te bewaken. - Genesis 3 : 24.

Daarom is het opmerkelijk, dat er in dit tekstgedeelte op drie dingen afzonderlijk de nadruk wordt gelegd.:

Ten eerste dat deze *andere Engel opkomt van de opgang der zon*.

Ten tweede bovenal dat Hij *heeft het zegel van de levende God*.

Ten derde dat Hij *roept met een grote stem*.

De Heere stelde immers tegen het oosten van de hof van Eden de cherubim met een vlamig lemmer eens zwaards - Genesis 3 : 24 - dat is dus tegen *de opgang der zon*. Dit is het dan ook ongetwijfeld, waarom Johannes die *andere Engel* ook als met haast zag *opkomen van de opgang der zon*.

Dit nu, de plaatsing der cherubim tegen het oosten en *het opkomen van die andere Engel van de opgang der zon* heeft een geheimenissvolle betekenis, want van hieruit is de toorn van God over de zonde geopenbaard, maar van *de opgang der zon* is de blinkende Morgenster verschenen om het oordeel Gods over de zonden der wereld af te wenden. - 22 : 16. Dit vanwege de belofte van God, aan de in de zonden gevallen mens gegeven:

”Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw en tussen uw zaad en tussen haar Zaad, Datzelve zal u de kop vermorzelen en gij zult Het de verzenen vermorzelen.” - Genesis 3 : 15.

Vanwege deze genade van God is die *andere Engel* als met stormachtige haast *opgekomen van de opgang der zon, roepende met grote stem:*

2b tot de vier engelen, welke (reeds) macht gegeven was de aarde en de zee te beschadigen.

Het is of Johannes, evenals blijkbaar die andere Engel Die van de opgang der zon gekomen is, bezorgd geweest is dat het oordeel reeds aangevangen zou zijn vóór de Middelaar Gods en der mensen verschenen zou zijn, want als in één adem geeft hij het luide roepen van die andere Engel door, met weglating van de woorden ”de bomen” die toch mede onder het algemeen oordeel besloten waren.

Hierdoor heeft het er de schijn van dat Johannes zich geen tijd gunt om alles volledig door te geven. Ook is hij zich van de ernst der zonde bewust geweest en heeft hij ook blijkbaar geweten dat aan deze *vier engelen macht gegeven was om te beschadigen.*

Hierin heeft Johannes ongetwijfeld de worsteling gadege-slagen tussen ”recht en genade”, omdat hij de genade van God gezien heeft in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen: Een Lam, staande als geslacht, uitgaande overwinnende en opdat Hij overwonne. Hierom is Deze, die andere Engel, luid roepende *tot die vier engelen* gekomen, *aan wie reeds macht gegeven was om te beschadigen.*

3 Zeggende: Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden.

De spanningen die er bij deze Boodschapper geweest zijn, blijkens Zijn luide roepen, zijn onmiddellijk van Hem geweken toen Hij, komende tot de vier andere engelen, zag dat het oordeel nog geen aanvang genomen had. Dit blijkt omdat Zijn luide roepen nu is overgegaan in een rustig spreken: zeggende.

Uit al deze dingen blijkt uitdrukkelijk dat het oordeel over de wereld uitgesteld wordt om der uitverkorenen wil.

Toch blijkt hier ook de liefde Gods tot behoud van zondaren en Zijn lankmoedigheid over hen, want de vier engelen aan wie macht gegeven was om te beschadigen, zijn niet onmiddellijk tot beschadiging overgegaan.

De machtige Ruiters op het witte paard heeft in Zijn heilige oorlogsstrategie (als de waarachtige God, als God uit God) die andere Engel uitgezonden, zoals blijkt uit Genesis 3 : 15, naar deze vier heilige wachters om hen te weerhouden van het verderf ten behoeve van Zijn uitverkorenen.

Het is zoals God tot Zijn Verbondsvolk Israël gezegd heeft: "Tegen de herders was Mijn toorn ontstoken en over de bokken heb Ik bezoeking gedaan; maar de Heere der heirscharen zal Zijn kudde bezoeken, het huis van Juda en Hij zal hen stellen gelijk het paard Zijner majesteit in de strijd." - Zacharía 10 : 3.

Ook hen met Hem wapenende - Efeze 6 : 11 t/m 18 - tegen de machtige ruiters die gezeten zijn op het rode, zwarte en vale paard om hun mede-uitverkorenen te beschermen, opdat zij niet met de wereld zullen omkomen in de toorn Gods over de zonden der wereld, als deze drie vreselijke ruiters zullen trachten in hún verderf de wereld te verderven.

Daarom is het dat deze andere Engel in het meervoud gesproken heeft, zeggende: *totdat Wij de dienstknechten onzes Gods verzegeld hebben aan hun voorhoofden*, want zij die Hij

medegesteld heeft gelijk het paard Zijner Majesteit in de strijd, zijn Zijn medearbeiders; Gods akkerwerk, Gods gebouw is de Gemeente der uitverkorenen Gods. - 1 Corinthe 3 : 9.

Hieruit blijkt dat de algemene genade van God over de wereld voortvloeit uit de liefde Gods tot Zijn uitverkorenen, want om der uitverkorenen wil zullen zelfs de dagen der grote verdrukking die over de wereld komen zullen, verkort worden. - Mattheüs 24 : 21 en 22.

Maar als zij tot de laatste toe *verzegeld* zullen zijn, namelijk met het zegel van de levende God *aan hun voorhoofden*, zal ook deze algemene genade van God over de wereld een einde nemen.

Met de verklaring der *verzegeling* als zodanig, waartoe reeds in het tweede vers aanleiding bestond, hebben wij aanvankelijk gewacht. Ten eerste vanwege de duizelingwekkende betekenis, ten andere omdat vervolgens in de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend Zijn allerehoogste glorie geopenbaard zal worden.

Toch willen wij, al is het met heilige vrees en beving, trachten er iets van te verklaren.

In bepaald opzicht is bij de ontsluiting van dit zesde zegel door Johannes gezien de volle majesteit van de Vrederaad des Vaders, aan het Lam, staande als geslacht, geopenbaard.

Bij de ontsluiting van het zevende zegel zal de glorie des Vaders in de Zoon en in de Heilige Geest geopenbaard worden.

In feite is de inhoud der zes zegelen deze:

Het Lam is (vanuit de verborgenheid Gods) door de Vader geschonken om de zonden der wereld weg te dragen en voorts is het Lam vrijwillig uitgegaan, want het Boek dat was in de hand Desgenen Die op de Troon zat, was verzegeld met het zegel van de levende God.

Niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde was in staat dit Boek te openen of het zelfs in te zien.

Alleen het Lam Gods Dat Zich bereid verklaard heeft om de toorn Gods over de zonden Zijner uitverkorenen op Zich te nemen, wordt gezien, gereed staande om Zich te laten slachten.

Dit is het waarom Johannes van die andere Engel Die opgekomen is van de opgang der zon, gezegd heeft: "Hebbende het zegel van de levende God", want Hij heeft dit zegel verworven om daarmee Zijn door Hem voor God vrijgekochte Gemeente te *verzegelen* opdat zij nu met Hem voor eeuwig veilig en geborgen zal zijn in het verzegelde Boek dat om deze reden het Boek des Levens genaamd zal worden.

De zegelen van het Boek van Gods verborgenheden zijn verbroken, opdat Zijn uitverkoren volk *verzegeld* zou worden met het zegel van de levende God.

Hierom is die andere Engel met grote haast gekomen tot die vier wachters met de boodschap: *Beschadigt niet, totdat Wij de dienstknechten onzes Gods verzegeld hebben*. Ook blijkt uit het woordje *Wij* van die andere Engel, dat vele engelen - 1 : 20 - in de Gemeenten uitgezonden zullen worden om de kinderen der gelovigen te *verzegelen aan hun voorhoofden*. Ja dat vele of alle engelen des hemels uitgezonden zullen worden tot dienst dergenen die de zaligheid beërven zullen om hen te tekenen met het zegel van de levende God.

Deze *verzegeling* zal nimmermeer verbroken kunnen worden zoals de zegelen van het verzegelde Boek, want het oordeel Gods dat verborgen was in het verzegelde Boek, is door het geslachte Lam volkomen weggedragen.

Hierom zullen de *verzegelden* met het zegel van de levende God *aan hun voorhoofden* een nieuwe naam ontvangen die geschreven zal staan op een witte keursteen. Een naam die niemand kennen zal dan die hem ontvangt. - 2 : 17. Een trouwring met zegelgraving.

De Heilige Doop in de Nieuwtestamentische Gemeenten (*verzegeld aan de voorhoofden* van de kinderen der gelovigen)

is van deze *verzegeling* een zwakke afschaduwing. Deze kinderen worden alsdan met name genoemd en ingeschreven in de registers van de Gemeente des levenden Gods.

4a *En ik hoorde het getal dergenen die verzegeld waren.*

Op welke wijze Johannes dit *getal* heeft *horen* noemen wordt niet bekendgemaakt. Is het gezegd of uitgebazuind? Vast staat evenwel, dat de stem die het gesproken heeft, is voortgekomen uit de ontsluiting van het zesde zegel. Dat is dus uit de verborgenheid van het verzegelde Boek dat was in de hand Desgenen Die op de Troon zat. Hieruit vloeit voort, dat dit spreken totaal niet in onze natuurlijke overleggingen passen zal.

Het zal gaan blijken dat dit spreken van de Allerhoogste van oneindig hogere orde is dan het spreken van ons mensen die van nature verblind zijn van verstand en vervreemd van het leven Gods.

Daarom is dit tekstgedeelte (deze mededeling van Johannes: *En ik hoorde het getal dergenen die verzegeld waren*) als een verbaasde uitroep die voorafgaat aan het onmiddellijk noemen van *het getal der verzegelden*.

Bovendien dringt het zo weinig tot ons door dat het de openbaring des Vaders is, namelijk (ten opzichte van Zijn Gemeente) een openbaring van Jezus Christus, die door God Zijn Vader Hem gegeven is om Zijn dienstknechten te tonen de dingen die haast geschieden moeten.

Hierom menen wij dat dit noemen van *het getal der verzegelden* door de Vader voor het Lam Dat (gereed) staat om geslacht te worden, wederom is als een aanvankelijk vergezicht op het toekomstige resultaat van Zijn arbeid. Als een vreugde die aan Hem voorgesteld wordt. Het is ook als een blik in de koopakte der verlossing, wetende dat Hij uitgegaan is overwinnende voor de honderdvierenveertigduizend verzegelden uit alle geslachten Israëls en dat Hij voorts zal uitgaan opdat Hij overwonnen voor de schare die niemand

zal kunnen tellen uit alle natie en geslachten en volken en talen. - 7 : 9.

Voor Zijn Gemeente zal gaan blijken hoe moeilijk zij al deze dingen kan verstaan, want die van de opgang der zon opkomende Engel had immers geroepen: "Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat Wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden." - 7 : 3.

Zijn Gemeente zou misschien bijna zeggen: een pover resultaat.

4b Honderdvierenveertigduizend waren verzegeld uit alle geslachten der kinderen Israëls.

Zonder verlicht te worden door de Heilige Geest is de openbaring betreffende dit getal voor de strijdende Kerk dan ook niet te verstaan. Het is dan volslagen duisternis.

Wanneer het de Heere behaagt ons verstand en onze ogen te verlichten, zal gaan blijken dat dit getal der *verzegelden uit Israël* de meest geheimenisvolle openbaring des Allerhoogsten is. Onder andere zal dit ook gaan blijken wanneer deze *verzegelden* als bij name genoemd zullen worden.

Om iets van de glorie der *verzegeling* te verstaan is het ook noodzakelijk een terugblik te werpen op hetgeen in de ontsluiting der vorige zegelen reeds aan het Lam Dat (als gereed) staat om geslacht te worden, is geopenbaard.

Reeds bij de ontsluiting van het tweede zegel is Hem bekend geworden dat het aan de ruiter op het rode paard gegeven was de vrede van de aarde weg te nemen en dat daardoor de paradijsglorie verstoord is geworden en dat dientengevolge de weg naar de boom des levens die in het midden van de hof was, voor de mens voor eeuwig afgesloten was.

Dit nu, deze afsluiting, is het die de Ruiters op het witte paard heeft bewogen om Zichzelf (als de Enige in de hemel en op de aarde of onder de aarde Die hiertoe bekwaam was) te geven

als een rantsoen voor de zonden der mensen, opdat Hijzelf voor hen de nieuwe Boom des Levens zal zijn in een hersteld paradijs, om zo voor hen de weg tot God weer te ontsluiten.

Van hieruit is Hij, in geestelijke zin, geworden de Rivier, voortgaande uit Eden, om deze hof te bewateren. - Genesis 2 : 10. Daarom is Hij (zo wordt Hij in 22 : 1 genoemd) "de zuivere Rivier van het water des levens, klaar als kristal, voortkomende uit de Troon Gods en des Lams."

"In het midden van haar straat en op de ene en de andere zijde der rivier is deze Boom des Levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijn vrucht." - 22 : 3.

Vandaar *twaalfmaal twaalfduizend verzegelden*.

Maar het toppunt der glorie hiervan zal zijn - 22 : 2 - dat de bladeren van deze Boom zullen zijn tot genezing der heidenen. Deze nieuwe Boom des Levens is door de Allerhoogste Zelf geplant en voor de in de zonden gevallen mens is Hij geopenbaard direct na de zondeval, in de moederbelofte aan hen gegeven in het paradijs.

Deze "Plante van Naam" - Ezechiël 34 : 29 - heeft van die tijd af wortelen geschoten in de rij der aartsvaders, vanaf Adam tot Noach - Genesis 5 - voorts van Sem tot Abraham - Genesis 11 : 10 t/m 26 - en is nadien opgewassen als een Boom met twaalf armen, van maand tot maand voortbrengende Zijn vruchten.

De kleinste is tot duizend geworden en de minste tot een machtig volk; de Heere heeft zulks te Zijner tijd snellijk doen komen. - Jesaja 60 : 22.

Vandaar het zinnebeeld der *twaalfmaal twaalfduizend verzegelden uit alle geslachten der kinderen Israëls* en in 22 : 2 de belofte dat de bladeren des Booms tot genezing der heidenen zullen zijn.

5 Uit het geslacht van Juda waren twaalfduizend
verzegeld.

Uit het geslacht van Ruben waren twaalfduizend

7 : 5 t/m 8

verzegeld.

*Uit het geslacht van Gad waren twaalfduizend
verzegeld.*

6 *Uit het geslacht van Aser waren twaalfduizend
verzegeld.*

*Uit het geslacht van Nafthali waren twaalfduizend
verzegeld.*

*Uit het geslacht van Manasse waren twaalfduizend
verzegeld.*

7 *Uit het geslacht van Simeon waren twaalfduizend
verzegeld.*

*Uit het geslacht van Levi waren twaalfduizend
verzegeld.*

*Uit het geslacht van Issaschar waren twaalfduizend
verzegeld.*

8 *Uit het geslacht van Zebulon waren twaalfduizend
verzegeld.*

*Uit het geslacht van Jozef waren twaalfduizend
verzegeld.*

*Uit het geslacht van Benjamin waren twaalfduizend
verzegeld.*

Voordat wij de hoge glorie van deze Boom des Levens willen aanwijzen, zoals deze zich in haar bladerkroon zal openbaren, ook zoals hiervan iets te zien is in de verzen 9 t/m 17 van dit hoofdstuk, willen wij eerst nog aandacht schenken aan de twaalf armen van deze Boom.

Wij hebben de namen onder elkaar gezet om hun volgorde te laten opvallen. Vele malen wordt deze rij van namen in de Heilige Schrift genoemd en telkens in een andere volgorde. Hierin gaat ongetwijfeld telkens opnieuw een verborgenheid schuil.

Wanneer Jakob zijn zonen zegent, is de volgorde anders.

Wanneer Mozes in de woestijn de stammen telt, is de volgorde der namen weer anders.

Als de Heere beveelt op welke wijze de stammen zich rondom de tabernakel moeten legeren, is de volgorde opnieuw anders.

Wanneer Mozes, voordat hij gaat sterven, de stammen zegent, is de volgorde ook anders.

Bovendien, de stam van *Simeon* was zijn zelfstandigheid als stam onder Israël kwijtgeraakt, want hij is verspreid onder de stam van *Juda* en toch staat hij in de rij der *verzegelden*.

Efraïm werd (door het bijzondere bestuur van de Heilige Geest) door Jakob op een hogere plaats gezet dan *Manasse* toen hij de zonen van Jozef zegende en toch ontbreekt Efraïm in de rij der *verzegelden* en *Manasse*, de lager gestelde, staat er wel in.

Uit dit alles blijkt onze uiterst beperkte kennis van de verborgenheden van het Woord des Heeren.

Voorts is het bovenmate opmerkelijk, dat de stam van Dan geheel in de rij der *verzegelden* ontbreekt. Dit houdt ongetwijfeld verband met het profeteren van Jakob, toen hij zijn zonen verzameld heeft en hun verkondigd heeft "hetgeen hun in de navolgende dagen wedervaren zal." - Genesis 49 : 1. Inzonderheid heeft Jakob van Dan geprofeteerd: "Dan zal een slang zijn aan de weg, een adderslang nevens het pad, bijtende des paards verzenen, dat zijn Rijder achterover valle." - Genesis 49 : 17.

Dit ziet ongetwijfeld op het verraad van Judas, al weten wij niet of hij uit de stam van Dan voortgekomen is. In elk geval is dit voor de Rijder op het witte paard in Zijn strijd tegen de ruiter op het rode paard een zeer bittere druppel in Zijn lijdensbeker geweest. Ja als een zeer zware, donkere wolk die Hem in Zijn weg tot verzoening der zonden ontmoet is.

Dit moet de reden geweest zijn waarom aartsvader Jakob als in een profetisch vergezicht door de Geest van Jezus gezegd heeft na het uitspreken van deze profetie: "Op Uw zaligheid wacht ik, HEERE!" - Genesis 49 : 18 - en waarom de Heere

Jezus Zelf tot Judas gezegd heeft: "Vriend! Waartoe zijt gij hier!" - Mattheüs 26 : 50a.

Voorts willen wij op de verborgenheden der verschillende volgorden waarin telkens opnieuw de stammen Israëls genoemd worden nu niet dieper ingaan, want bij de ontsluiting van het zevende zegel zullen veel van deze verborgenheden geopenbaard worden. Dan zal blijken dat die volgorden niet zonder zin of betekenis zijn, ofschoon wij ook dan niet vermogen de volle heerlijkheid van de glorie dezer geheimenissen te kennen of te zien.

Dat de stam van *Juda* als eerste in de rij der *verzegelden* genoemd wordt, vloeit ongetwijfeld voort uit het feit dat uit hem de Christus naar het vlees geboren is.

Voorts zal het voor de strijdende Kerk altijd onmogelijk blijken te zijn om de wonderwerken en alle daden van God tot in volkomenheid na te speuren.

De Prediker zei: "Toen zag ik al het werk Gods, dat de mens niet kan uitvinden, het werk dat onder de zon geschiedt, om hetwelk een mens werkt om te zoeken, maar hij zal het niet uitvinden; ja, indien ook een wijze zei, dat hij het zou weten, zo zal hij het toch niet kunnen uitvinden." - Prediker 8 : 17.

9a Na dezen zag ik en ziet, een grote schare die niemand tellen kon.

Sommige woorden en gezegden in de Heilige Schrift vallen ons nu eenmaal niet zo gauw op. Daarom leven wij menigmaal onnadenkend aan de allergrootste wonderen die erin geopenbaard worden, achteloos voorbij zonder die te zien of op te merken.

Dat betreft in dit tekstgedeelte de woorden: *Na dezen zag ik.*

Wat merken wij hierin op?

Dit: Hoewel de verzegeling is geschied, is er geen sprake van

loslating der vier engelen om de aarde en de zee en de bomen te verderven.

In de ontsluiting van het zesde zegel is de grote dag van de toorn van God geopenbaard. Wij zouden kunnen menen, dat dit een gevolg was van de bede om wraak van de zielen door Johannes gezien onder het altaar, die gedood zijn om het Woord Gods en de getuigenis die zij hadden.

Maar vanwege het geroep van de Engel Die opgekomen is van de opgang der zon blijkt deze grote dag der wrake toch uitgesteld te zijn totdat de dienstknechten onzes Gods verzegeld zullen zijn aan hun voorhoofden.

En toch is er ook nu nog geen sprake van de openbaring van de dag des oordeels des Allerhoogsten.

Johannes zegt (alsof hij verwonderd is): *Na dezen zag ik.*

De engelen aan wie macht gegeven was om te beschadigen, ja zelfs de Engel Die met grote haast al roepende van de opgang der zon gekomen is, hebben blijkbaar verwacht dat het oordeel (nu de verzegeling geschied is) onmiddellijk voltrokken zal worden. Dát zij dit verwacht hebben zal beslissend blijken uit de verklaring van hoofdstuk 10 : 5 t/m 7.

Wij zouden nochtans kunnen vragen: Maar wat is dan de reden waarom het oordeel en de loslating der vier engelen uitblijven? De eerste oorzaak is dat de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek de openbaring des Vaders is en in déze openbaring worden in feite aan het Lam Dat (gereed) staat als (om) geslacht (te worden), Zijn strijd en overwinning geopenbaard.

Pas in de ontsluiting van het zevende zegel zullen Zijn daadwerkelijke uitgaan tot de strijd en Zijn overwinningen geopenbaard worden.

En hieruit vloeit voort en zal voortvloeien, dat aan Hem als loon op Zijn overwinning het oordeel gegeven zal worden.

Dit is beschreven in de verzegelde Boekrol die door Hem tot nu toe geopend is. "Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel de Zoon gegeven; en heeft Hem

macht gegeven ook gericht te houden, omdat Hij des mensen Zoon is.” - Johannes 5 : 22 en 27.

Als Hijzelf het oordeel, daarin vervat, gedragen zal hebben, zal Hij als de Overwinnaar deze Boekrol als een klein en nu als een geopend Boekje voor Zijn dienstknechten van de hemel afbrengen. - 10 : 2.

Daarom zal pas later (in de openbaring des Heiligen Geestes Die het werk van de Zoon zal verheerlijken blijkens Johannes 16 : 14) het oordeel over het grote Babylon dezer wereld geopenbaard worden.

De tweede reden van het uitstel van het oordeel is, dat de Vader in de Boekrol tot Hem gezegd heeft: ”Het is te gering dat Gij Mij een Knecht zoudt zijn, om op te richten de stammen van Jakob en om weder te brengen de bewaarden in Israël; Ik heb U ook gegeven tot een licht der heidenen, om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde.” - Jesaja 49 : 6.

Daarom wordt nu deze gloriekroon, namelijk *de schare der verlost*en uit de heidenen, *die niemand zal kunnen tellen*, ook aan de Ruiters op het witte paard voorgesteld.

Voor deze vreugde, Hem voorgesteld, zal Hij het kruis verdragen en de schande verachten - Hebréeën 12 : 2 - want ook dezen zullen met de verzegelden uit alle geslachten der kinderen Israëls zijn als ”een sierlijke kroon in de hand des Heeren en een koninklijke hoed in de hand huns Gods.” - Jesaja 62 : 3.

Deze sierlijke kroon, namelijk *de schare der verlost*en *die niemand tellen kan*, is als het gebladerte aan de Boom des Levens, waarvan wij gezegd hebben dat Hij naar Zijn menselijke natuur geplant is in de aartsvaders en voorts Zijn takken en vruchten voortgebracht heeft in de stammen Israëls. Hierom wordt Hij ”de Wortel en het geslacht Davids” genoemd - 22 : 16 - en in het Oude Testament ”de Wortel van Isaï, Die staan zal tot een banier der volken.” - Jesaja 10 : 11.

Deze bladerkroon openbaart zich in de roeping en toebrenging der heidenen. "Want er zal een Rijsje voortkomen uit de afgehouden tronk van Isaï en een Scheut uit zijn wortelen zal Vrucht voortbrengen." - Jesaja 11 : 1.

Hierom zal in de glorie Zijner overwinning gezegd worden in 22 : 2: "En de bladeren des Booms...wären...tot genezing der heidenen" namelijk de zoen- en kruisverdiensten van deze nieuwe Boom des Levens, want figuurlijkerwijs gesproken is elk blad op deze wijze aan deze Boom gegroeid tot genezing van een medebroeder of -zuster onder de heidenen. Daarom zal er alsdan in 22 : 2 staan: "wären" (niet zullen zijn) tot genezing der heidenen.

Deze Kroon, deze bladerkroon, met zijn onbegrijpelijke glorie, wordt aan het Lam (nu nog door Johannes gezien staande als geslacht) én aan de strijdende Kerk getoond.

Daarom hebben wij gezegd dat de woorden die de inleiding vormen van het tonen van deze kroon, namelijk *na dezen zag ik*, door ons gehoord worden als een uitroep van verbazing van Johannes.

Ook hij moet, evenals de engelen, bepaald ná de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend uit de stammen Israëls verwacht hebben dat nu aan de verdervende winden vrij spel gegeven zou worden, want ook hij had de bede van de zielen onder het altaar gehoord: "Hoe lang?"

Ook de woorden *en ziet*, wijzen erop dat het een uitroep van verbazing is, alsof Johannes verwonderd is over het onverwachte gezicht dat hij nu te zien krijgt, namelijk: *een grote schare die niemand tellen kon*, uit alle natie en geslacht en volken en talen.

Voorzover het deze openbaring als zodanig betreft blijkt er onmiddellijk uit dat zij met onze natuurlijke overleggingen niet overeenstemt, zoals dit in feite ook reeds het geval was met de twaalfmaal twaalfduizend verzegelden uit de geslachten Israëls.

Want wat betreft *de schare die niemand tellen kon*, zijn wij van mening dat die *schare* door ons zeker nog wel te tellen zou zijn, omdat wij met vleeselijke tellingen rekenen.

Dit vloeit hieruit voort, dat wij geen flauw begrip hebben van hetgeen elk der verlostten voor Jezus te betekenen heeft. De Heilige Schrift zegt van hen dat "de kleinste tot duizend zal worden en de minste tot een machtig volk." - Jesaja 60 : 22.

Trouwens, dit is voor ons aan alle zijden een onbegrijpelijke openbaring, want onmiddellijk komen er vele teksten uit de Bijbel in onze gedachten die hiermee in strijd schijnen te zijn. Wij zouden er vele kunnen noemen, maar willen slechts op enige de aandacht vestigen, namelijk:

"Want de poort is eng en de weg is nauw die tot het Leven leidt en weinigen zijn er die dezelve vinden." - Mattheüs 7 : 14.

"Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren." - Mattheüs 22 : 14.

"Vreest niet, gij klein kuddeke, want het is uws Vaders welbehagen ulieden het Koninkrijk te geven." - Lukas 12 : 32. Zal het niet zijn zoals het met het oude Verbondsvolk gegaan is in Jesaja 17 : 4b: "De heerlijkheid van Jakob zal verdund worden."

En in Jesaja 17 : 6: "Doch een nalezing zal daarin overblijven, gelijk (in) de afschudding eens olijfbooms, twee (of) drie beziën in de top der opperste twijg en vier (of) vijf aan zijn vruchtbare takken, spreekt de HEERE, de God Israëls."

En in Zacharia 13 : 8 en 9a: "En het zal geschieden in het ganse land, spreekt de HEERE, de twee delen daarin zullen uitgeroeid worden (en) de geest geven; maar het derde deel zal daarin overblijven. En Ik zal dat derde deel in het vuur brengen en Ik zal het louteren gelijk men zilver loutert en Ik zal het beproeven gelijk men goud beproeft."

Ja in Jeremia 3 : 14 staat zelfs geschreven: "Eén uit een stad en twee uit een geslacht zal Ik te Sion brengen."

En wanneer de Heere Jezus spreekt over het laatste der dagen, zegt Hij: "Doch de Zoon des mensen, als Hij komt, zal Hij ook

geloof vinden op de aarde?" - Lukas 18 : 8b.

En bovendien, als wij rondom ons zien, hoeveel mensen ontmoeten wij die in de vreze des Heeren wandelen?

En wij, wijzelf, moeten wij ook niet, evenals de discipelen dit deden, aan onszelf de vraag stellen: Ben ik het Heere, die U verraden zal? Ja "een ieder van hen begon tot Hem te zeggen: "Ben ik het Heere?" - Mattheüs 26 : 22.

Zo weinig vertrouwen hadden ook zij van en voor zichzelf.

Vanwaar dan die *schare die niemand zal kunnen tellen*? Nochtans wordt zij door Johannes *gezien* en wordt dit hem aldus bekendgemaakt.

Er is nog iets waarover wij ons in dit tekstgedeelte verwonderen, namelijk dit, dat Johannes zegt: *een gróte schare*. Volgens ons ongetwijfeld verduisterd verstand is dit woord *grote* een overbodig woord. Een menigte die niet te tellen is, is vanzelfsprekend groot.

En toch zegt de Heere Jezus, dat er geen tittel of jota van de Wet zal voorbijgaan.

En op een andere plaats: "En indien iemand afdoet van de woorden des Boeks dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het Boek des Levens." - 22 : 19a.

Daarom moet dit woord *grote* een bijzondere betekenis hebben. Wij menen dan ook dat het in de eerste plaats ziet op de grootheid der gift van de Vader aan de Zoon en anderzijds op de veelheid der weerkaatsingen van het beeld Gods in de gezaligden, want deze gift zal groot en wonderlijk zijn.

Voorts verwonderen wij er ons ook over dat de aan het Lam (door Johannes gezien staande als geslacht) voorgestelde Kroon hier nu zo sober voorgesteld wordt.

Wij menen dat de grote glorie der Kroon ook voor Hem (gezien staande als geslacht, dat is als waarachtig Mens, want Hij is ons in alles gelijk geworden, uitgenomen de zonde) voor het geloof weggelegd is.

Bovendien wordt deze Kroon getoond in de openbaring des Vaders en is dit slechts in beginsel de openbaring Zijner

majesteit. De volle glorie des Allerhoogsten zal geopenbaard worden in Jezus Christus. Dit zal in het bijzonder blijken in de ontsluiting van het zevende zegel, want de hoogste openbaring Gods is JEZUS CHRISTUS. Hij is "de kracht Gods en de wijsheid Gods." - 1 Corinthe 1 : 24b.

Wij hebben het vermoeden dat er zeer velen zijn die menen dat dit tekstgedeelte (*de grote schare die niemand tellen kon*) een van de gemakkelijkst te begrijpen teksten uit het gehele boek der Openbaring is. Wij zijn echter van mening dat het een van de duisterste plaatsen is. Wij belijden dat wij het niet kunnen begrijpen.

Bovenal niet als wij verstandelijk gaan redeneren, want dan moeten er ongetwijfeld zeer velen zijn die de zaligheid beërven aan wie het aan de buitenkant nooit te zien geweest is dat zij in de vreze des Heeren gewandeld hebben. Of anderzijds moet onze kennis van *de grote schare* zo gering zijn dat wij er beter over zwijgen kunnen.

Het belangrijkste voor ieder onzer is of wij zélf tot die *grote schare* behoren zullen. Dit temeer daar wij weten dat de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt. "En indien de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en zondaar verschijnen?" - 1 Petrus 4 : 18. En hoe moeilijk is het om de smalle weg die ten leven leidt, te bewandelen.

In feite is aller mensen leven slechts een voorbereiding op het eeuwige leven of de eeuwige dood. Daarom, kiest u heden wie gij dienen wilt, of de goden dezer wereld of de Heere, onze God. - Jozua 24 : 15.

9b *Uit alle natie en geslachten en volken en talen.*

Dit tekstgedeelte is zo mogelijk nog moeilijker te verstaan. Als wij evenwel Gods Woord zouden lezen zoals wij een mensenwoord gewoonlijk lezen, dan zouden wij er met slechts een oppervlakkige blik aan voorbij kunnen gaan. Maar nu het

't Woord van God betreft, willen wij enige woordjes bijzonder benadrukken.

Allereerst het woordje *alle*.

Wanneer er gestaan had: Uit véle natiën en geslachten en volken en talen, dan zou er bij ons geen enkele bedenking geweest zijn, maar nu er gezegd wordt *alle*, moeten er vele *geslachten en volken en talen* zijn, waar wij geen raad mee weten, zoals bijvoorbeeld *alle geslachten* die vóór de zondvloed geleefd hebben o.a. het geslacht van Lamech. - Genesis 4 : 23 en 24.

En inzonderheid de *geslachten* die ten tijde van Noach geleefd hebben.

Alle heidenvolken die ten tijde van Israël geleefd hebben, waarvan Paulus gezegd heeft dat God hen in de verleden tijden heeft laten wandelen in hun wegen. - Handelingen 14 : 16.

En in de Nieuwtestamentische tijd *alle volken* van Afrika en vooral van Azië. De Heilige Geest verhinderde Paulus immers erheen te gaan en aan hen het Evangelie der genade te verkondigen. - Handelingen 16 : 6.

Als wij op al deze dingen letten schiet ons verstand tekort.

Wanneer wij bovendien dit middelste gedeelte der tekst woordelijk overdenken, dan bemerken we dat de kring waaruit de grote schare die niemand tellen kon, voortgekomen is, steeds nauwer getrokken wordt, zodat we bij *talen* terechtkomen.

Dit betekent dat het voor de mens onmogelijk wordt om iemand in of uit te sluiten van het al of niet beërven van de zaligheid.

Uit alle talen is zo'n ruim begrip. Die *talen* kunnen plaatselijk, ja zelfs in een kleine gemeenschap nog verschillen.

Maar al is het, dat wij of ook zelfs allen die nog in de strijdende Kerk zijn, niet het minste begrip hebben van de glorie der Kroon die hier nu aan het Lam (nog steeds staande als geslacht, dat is als waarachtig Mens) getoond en in het vooruitzicht gesteld wordt, het Lam Zelf is erdoor in verheu-

ging gekomen, want uit het volgende hoofdstuk zal gaan blijken dat het Lam uitgegaan is als een Leeuw - 5 : 5 - om die allen uit het geweld en de macht van de ruiter op het rode paard te redden, zoals Hijzelf als waarachtig Mens gered is uit de muil van de grote, rode draak blijkens 12 : 3 t/m 5.

Al zijn zij ook voor ons begrip ontelbaar vanwege de grote menigte, voor het Lam zijn zij elkeen afzonderlijk zó dierbaar, dat voor Hem en voor die allen hun zaligheid niet volkomen zou zijn als ook maar één van de geringsten hieraan ontbreken zou.

Het Lam kent hen elk afzonderlijk bij name en heeft met elk afzonderlijk Zijn intieme gemeenschap, zo zelfs, alsof elkeen hunner alléén zalig geworden is. Niemand van deze ontelbare schare behoeft daar te vrezen dat hij of zij in de massa ten onder zal gaan, zodat hij of zij niet gezien of gekend zal worden.

De Kroon der 144000 *uit alle geslachten* der kinderen Israëls, die aan Hem voorgesteld is, was al overweldigend in haar glorie, maar de vele paarden, diamanten en allerlei kostelijk edelgesteente, die Zijn Kroon zullen sieren, namelijk deze schare die niemand tellen kon, *uit alle natie en geslachten en volken en talen* is bovenmate onvoorstelbaar. Dit zal gaan blijken in hoofdstuk 19 als het Lam met hen Zijn bruiloft zal gaan vieren.

De bruiloft van koning Salomo met de zwarte dochter van Farao is maar een uiterst flauwe afschaduwing geweest, maar toch is het alsof de strijdende Kerk van die dagen reeds iets van de bruiloft des Lams gezien heeft, toen zij gezongen en gejubeld heeft, gedreven zijnde door de Heilige Geest: "Gaat uit en aanschouwt, gij dochteren van Sion! de koning Salomo, met de kroon waarmede hem zijn moeder kroonde op de dag zijner bruiloft en op de dag der vreugde zijns harten." - Hooglied 3 : 11.

"Zijn moeder", vermeldt deze tekst. "Maar Jeruzalem dat bo-

ven is, dat is vrij, hetwelk is ons aller moeder.” - Galaten 4 : 26.

Deze glorievolle bruiloft nu zal ”de meerdere Salomo” na Zijn strijd en overwinning met al deze Zijn verlost en eenmaal viert in het nieuwe Jeruzalem dat boven is. Dit zal gaan blijken in hoofdstuk 19.

Het is opmerkelijk (afgezien van alle heerlijke dingen die wij reeds over deze gloriekroon voor de aandacht gesteld hebben) dat dit gedeelte der tekst voorafgaat aan de woorden: ”Staande voor de Troon en voor het Lam.”

Stel eens dat Johannes alleen gezegd had: ”Na dezen zag ik en ziet, een grote schare die niemand tellen kon, uit alle natie en geslachten en volken en talen.....bekleed zijnde met lange witte klederen en palmtakken waren in hun handen”, met weglating van ”staande voor de Troon en voor het Lam.” Zouden wij dit gemist hebben? Daarom moet dit gedeelte der tekst betreffende de schare die niemand tellen kon, nog op een andere wijze een glorievolle betekenis hebben.

Ten eerste wijst het de tegenstelling aan met de 144000 *uit de geslachten* Israëls.

Ten andere de genade van God over *alle natiën, geslachten en volken en talen*.

Hieruit blijkt (in dit gedeelte der ontsluiting van het zesde zegel) dat deze Kroon in de Raad des Vaders al geboetseerd is van eeuwigheid af.

Hieruit volgt dat de 144000 verzegelden *uit de geslachten* Israëls mede begrepen zijn in de schare die niemand tellen kon. Daarom worden dezen in hoofdstuk 14 : 1 aanvankelijk met het Lam gezien op de berg Sion en pas daarna in vers 3 zingende met de overigen die gekocht zijn van de aarde *uit alle natiën en geslachten en volken en talen*.

Daarom wordt in dit negende vers (in de ontsluiting van het zesde zegel) aan het Lam, staande als geslacht, het eindresultaat geopenbaard van de arbeid Zijner ziel, omdat zij

allen van eeuwigheid in het Boek des Levens des Lams geschreven zijn.

Het is ook het tonen, aan het Lam, van de volle glorie van de geestelijke tempel Gods, want allen zijn als levende stenen verzameld en ingevoegd in deze geestelijke tempel. - 1 Petrus 2 : 5. "Want een ieder huis wordt van iemand gebouwd; maar Die dit alles gebouwd heeft, is God." - Hebreëen 3 : 4.

Zoals David voor zijn zoon Salomo voorraden verzameld heeft voor de bouw van de aardse tempel, zo heeft God (de Vader van "de meerdere Salomo") voorraden voor Zijn Zoon verzameld voor de bouw van de geestelijke tempel die Hij bouwen zal, opdat deze op het allerhoogst glorievol zal worden. Zo glorievol, dat zij als bezwijken zullen bij het aanschouwen van deze geestelijke tempel.

Evenals dit de koningin van Scheba overkwam toen zij uit verre landen gekomen is om de heerlijkheid van de aardse tempel te aanschouwen.

De Heilige Geest zegt door de dienst van de apostel Paulus: "Hetgeen het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, hetgeen God bereid heeft dien die Hem liefhebben." - 1 Corinthe 2 : 9.

Nog een enkel woord over deze tekst.

9c Staande voor de Troon en voor het Lam.

Dat dit een openbaring is als in vogelvlucht, zowel voor het Lam als voor de strijdende Kerk, zal voorts gaan blijken.

Het blijkt in feite reeds uit de soberheid van deze openbaring, want noch in het tonen van de 144000 verzegelden, noch in de schare die niemand tellen kon, wordt de glorie geopenbaard die het Lam ten deel zal vallen als Hij eenmaal overwonnen zal hebben en met hen bruiloft zal gaan vieren. - 19 : 7.

Deze heerlijkheid zal pas geopenbaard worden als Hij het zevende zegel in zijn volkomenheid en in zijn volle glorie geopend zal hebben. Dan pas zullen de Halleluja's der gezalig-

den als zware donderslagen, Hem ter ere, gehoord worden en zal Hijzelf als de zegevierende Ruiter op het witte paard hen voorgaan in de hemel en zij allen zullen Hem volgen, ook gezeten zijnde op witte paarden.

Wij moeten steeds voor ogen houden, dat de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek nog steeds het tonen is van de Raad des Vaders aan *het Lam* en aan de strijdende Kerk. Zie hiervoor beslist 1 : 1. Het is het tonen van de maquette van het nieuwe Jeruzalem.

De onvoorstelbare schoonheid en heerlijkheid van het nieuwe Jeruzalem zelf zal, als het voltooid is, hiermee niet te vergelijken zijn.

De paarden poorten, het sieraad der edelgesteenten die haar fundamenten zullen sieren, ja bovenal het nieuwe paradijs met de Boom des Levens en de nieuwe rivier van het water des Levens die het nieuwe paradijs doorstromen zal, zijn nu nog niet waar te nemen.

Dit alles is voor het geloof weggelegd.

Nochtans is dit '*staande voor de Troon en voor het Lam*' een openbaring van volkomen zaligheid, die voor *het Lam* en voor Zijn door Hem verlost volk bereid is.

Dit tonen van de dingen die haast geschieden moeten, is daarom op deze plaats een beproeving van het geloof, zowel voor de Ruiter op het witte paard (als waarachtig Mens) als voor Zijn nog in strijd en lijden zijnde Gemeente.

Voor *het Lam* (door Johannes gezien staande als geslacht) omdat de strijd met de ruiter op het rode paard en met zijn gevolg nog gestreden moet worden. Dit zal in het bijzonder gaan blijken als de zeven engelen hun bazuinen zullen gaan blazen.

Dit *staan* van de verlost en voor *de Troon Gods en voor het Lam* is een profetie van de genade des Vaders, die Hij aan de (door de Ruiter op het witte paard verlost) ontelbare schare bewijzen zal.

Zij zouden zonder deze verlossing niet kúnnen *staan voor de Troon en voor het Lam*. Zij zouden door de donderslagen en stemmen en bliksemen die van *de Troon* uitgaan, verteerd worden, want hun handelingen en hun geboorten waren van oorsprong uit het land der Kanaänieten, zij waren geworpen op het vlakke des velds vanwege de walgelijkheid van hun zielen. - Ezechiël 16 : 3 t/m 5.

Nooit zal er daarom voor het verlore volk een einde komen aan hun verwondering over deze genade, dat zij (in tegenstelling tot de gevallen engelen en zovele verworpen mensen) waardig geacht zijn om te *staan voor de Troon van God en voor het Lam*.

O, wat stamelen zij hier nog als een klein kind de lof des Vaders. Daar zal het anders zijn.

9d *Bekleed zijnde met lange, witte klederen en palmtakken waren in hun handen.*

Als ongelovigen dit alles zullen lezen, zullen zij ongetwijfeld menen dat wij wartaal geschreven hebben - 1 Corinthe 14 : 23 - namelijk witte klederen aan de vermoorde zielen die onder de bediening des altaars, onder het Oude Verbond, geleefd hebben. Bovendien dat hun gezegd werd, dat zij een kleine tijd rusten moesten, totdat ook hun mededienstknechten vervuld (bekleed) zouden zijn evenals zij. Nochtans zal dit voor hen de vervolmaking hunner zaligheid zijn.

Johannes ziet hen nu allen staan, *bekleed met lange, witte klederen*, gereed zijnde om de wrake des Heeren over Zijn en hun vijanden te gaan wreken.

Maar al zijn de *palmtakken* der overwinning reeds in hun handen, nochtans zal in déze openbaring de hun toegezegde wrake over hun vergoten bloed op de aarde nog niet geopenbaard worden, omdat het hier nog de openbaring des Vaders is, Die ál het oordeel de Zoon gegeven heeft. - Johannes 5 : 22.

7 : 10a en b

Daarom zal in deze openbaring blijken dat deze *lange, witte klederen en de palmtakken* der overwinning behoren bij het priesterlijk gewaad der gezaligden om Gode lofofferanden der dankzegging te brengen.

Dit blijkt uit het volgende vers, want dit zegt:

10a *En zij riepen met grote stem, zeggende:*

Hun stamelen, zoals zij dit deden toen zij nog in de strijdende Kerk vertoefden, hun zuchten - Psalm 42 : 3; 130 : 1 en vele andere Psalmen - ja zelfs hun "Abba, Vader", dit alles is nu voorbijgegaan.

In dit *luide roepen* wordt in beginsel aan het Lam en aan de strijdende Kerk getoond de glorie der overwinning van de Ruiter op het witte paard. Dit blijkt temeer als al die ontelbaren het met *grote stem* uitjubelen:

10b *De zaligheid zij onze God Die op de Troon zit en het Lam.*

Deze lof, aan God toegebracht, zal aldaar niet meer getemperd worden door een zwak of sterk bestreden geloof, noch omfloerst zijn door tranen van rouw over het gemis van aardse geliefden.

Daar zal ook geen droefheid meer zijn over de zonden of over een verzonddigd leven, want al deze eerste dingen zijn weggegaan. - 21 : 4.

Het is bepaald niet zonder reden dat in deze lof der gezaligden (in feite gebracht aan Hem *Die op de Troon gezeten is*) ook *het Lam* betrokken wordt. Echter nu nog *het Lam* zoals *Het* gezien is in de openbaring des Vaders, staande als geslacht, want als *het Lam* de strijd gestreden zal hebben en de glorie Zijner overwinning op het allerhoogst geopenbaard zal worden, zal Zijn glorie steeds hoger gaan stijgen.

Aanvankelijk zal *het Lam* gezien worden op de berg Sion en met Hem de 144000 verzegelden en voorts wordt Hij gezien gezeten zijnde op een witte wolk als Een, de Zoon des mensen gelijk zijnde, hebbende op Zijn hoofd een gouden Kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel - 14 : 14 - maar aan de bruiloft des Lams zal *het* geslachte *Lam* gezien worden als de zegevierende Ruiter op het witte paard in een glorie die onvoorstelbaar is.

Totdat *Het* tenslotte (te midden van het door Hem verlore volk) zal zijn de Boom des Levens in het midden van het vernieuwde paradijs Gods.

Deze jubel der gezaligden is reeds het derde gezang dat zij zingen.

Hun eerste jubel, in hoofdstuk 4 : 11, was een scheppingsjubel vóór de zondeval.

Hun tweede jubel was een nieuw gezang - 5 : 9. Dat was een lied der verlossing, gezongen ter ere van *het Lam* Dat gezien werd (gereed) staande als (om) geslacht (te worden).

Deze derde jubel (ons tekstgedeelte) is hun jubel der volkomenheid. Daarom is deze jubel ter ere van *God en van het Lam*.

Dit is de hoge glorie der harmonie van het Woord van God.

Nochtans zal gaan blijken, dat als het zevende zegel in zijn volkomenheid ontsloten zal zijn, al deze glorie nog slechts een beginsel der openbaring der heerlijkheid Gods is. De volheid der openbaring der heerlijkheid Gods is: Jezus Christus en Die geslacht, "Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige, boze wereld naar de wil van onze God en Vader; Dewelke zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen." - Galaten 1 : 4 en 5.

Voorts merken wij over deze jubelzangen op:

Hun eerste jubel, ter ere van *God*, hun Schepper, was een volmaakte jubel.

Hun tweede gezang, een nieuw lied der verlossing ter ere van *het Lam* is in de strijdende Kerk tot een stamelen geworden,

hoewel ook dit lied niettemin glorievol was.

Nu evenwel, in ons tekstgedeelte, is het een juichen geworden, een roepen met luider stem ter ere van *God en van het Lam*.

Toch blijkt uit onze tekst ook dat zij in deze jubel hun eeuwige rust gevonden hebben, want hun luide roepen is overgegaan in een rustig spreken: "En zij riépen met grote stem, zéggende:" Dit woord 'zeggende' staat er niet doelloos.

Wat is de harmonie en de majesteit in deze weergave der liederen weergaloos en onbeschrijfelijk en wat brengt ons dit in grote verbazing. En toch, in de ontsluiting van het zevende zegel zal gaan blijken dat de glorie nog onbeschrijfelijk veel hoger zal gaan stijgen.

Deze openbaring is nog slechts een openbaring als in vogelvlucht. Als de overwinning van de Ruiter op het witte paard geopenbaard zal worden, zal dit de volkomenheid der glorie van al deze dingen zijn.

11a *En al de engelen stonden rondom de Troon en rondom de ouderlingen en de vier dieren.*

Het is opmerkelijk dat er in dit tekstgedeelte gezegd wordt: *al de engelen*, dit in tegenstelling tot 5 : 11, waar gezegd werd dat er véle engelen rondom de Troon en de dieren en de ouderlingen stonden en dat hun getal was tienduizendmaal tienduizenden en duizendmaal duizenden.

Niet alleen is de mededeling wat betreft hun aantal veranderd, maar ook hun standplaats.

In 5 : 11 werd vermeld dat zij rondom de Troon en de dieren en pas daarna rondom de ouderlingen stonden, maar nu dat zij *stonden rondom de Troon en de ouderlingen en pas daarna rondom de vier dieren*.

Ja, in 4 : 6 waren zij (*de engelen*) zelfs nog verborgen in het beeld der dieren en daar stonden zij niet *rondom de Troon*, maar in het midden van de Troon.

Ongetwijfeld gaat er in al deze dingen een diepe verborgenheid schuil, want elk woord door God gesproken in de woorden des Boeks Zijner profetie is van meer waarde en betekenis dan alle woorden tezamen die ooit door mensen gesproken of geschreven zijn. - 22 : 18 en 19.

Voorts is dit ook voor *de engelen* de derde maal in deze openbaring des Vaders dat zij in actie komen.

De eerste maal, in 4 : 6, was dit evenwel op verborgen wijze, namelijk in de scheppingsopenbaring, aldaar gesymboliseerd in *de vier dieren*.

Dát het mede *de engelen* waren die in deze symboliek der *dieren* in actie kwamen is gebleken uit 4 : 8, namelijk uit het driemaal heilig dat zij uitgejubeld hebben.

De profeet Jesaja heeft vermeld dat deze jubel uitgeroepen werd door de serafs. Serafs zijn engelen die door hem als een vuurvlam gezien zijn.

Als wij er nu op letten dat *de engelen* van oorsprong de hoogste en heerlijkst geschapen wezens geweest zijn (want de mens is een weinig minder gemaakt dan *de engelen*, hoewel hij met eer en heerlijkheid gekroond is - Psalm 8 : 6) dan treft het ons dat het juist *de engelen* zijn die in hun scheppingsjubel het driemaal heilig zingen en dat pas daarna de mens, namelijk de Gemeente des Heeren (vertegenwoordigd door de vierentwintig *ouderlingen*) zich nederwerpt voor de Troon van God om Hem te eren. - 4 : 10.

Uit deze samenstelling van woorden en teksten blijkt ongetwijfeld dat zij, *de vier dieren*, mede vanwege dit driemaal heilig dat zij in deze scheppingsjubel uitgejubeld hebben, álle door God geschapen *engelen* vertegenwoordigd hebben. Ja, dat zij álles wat door God geschapen is vertegenwoordigen of symboliseren.

Uit dit driemaal heilig der *dieren* is ook gebleken, dat zij (*de engelen*) als de hoogst geschapen wezens de jubelzangen dan ook ingezet hebben en dat uit hen, vanwege de hoge en heilige

scheppingsorde, ook het heerlijkste lofakkoord voortgekomen is en dat pas daarna al het overige geschapene, zowel mens als dier, ja in feite alles wat door God geschapen is, deze jubel in lagere lofakkoorden overgenomen heeft. Allen tezamen in een rein lofakkoord ter ere van God. - 4 : 10 en 11.

Later, bij het openbaren van het verlossingsplan des Vaders (door het Lam Dat gezien werd staande als geslacht) werd gehoord een stem veler *engelen rondom de Troon*.

Uit dit woord "veler" blijkt, dat reeds bij het ontsluiten van het heilgeheim der verlossing van de gevallen mens vele engelen hun plaatsen verlaten hadden - Judas : 6a - maar dat er nochtans een ontelbare menigte der *engelen* die hun plaatsen niet verlaten hadden, was overgebleven om het verlossingswerk te bejubelen.

Het is blijkbaar om de menigte der uitverkoren *engelen* aan te wijzen dat er in 5 : 11 gezegd is: "En ik zag en ik hoorde een stem véler *engelen* en hun getal was tienduizendmaal tienduizenden en duizendmaal duizenden."

Dit was dus de tweede maal dat wij *de engelen* hebben horen jubelen.

Nu echter zien wij hen voor de derde maal in actie komen. Nu staan zij echter *rondom de Troon en de ouderlingen en de vier dieren*.

Hun standplaats is niet alleen veranderd, maar nu wordt er van hen ook gezegd: *En al de engelen*, omdat deze allen, door Gods uitverkiezende liefde tot hen, staande gebleven zijn in de oorlog die de draak met zijn engelen gevoerd heeft tegen Michaël met zijn *engelen*. - 12 : 7. Daarom is ook hun standplaats ten opzichte van hun scheppingsaanzijn veranderd. Van oorsprong was deze "in het midden van de Troon en rondom de Troon." - 4 : 6b.

En bij de openbaring der verlossing was hun standplaats "rondom de Troon en de vier dieren en de ouderlingen. - 5 : 11.

Maar nu, bij de openbaring der volkomenheid, is hun standplaats wederom veranderd. Nu staan zij *rondom de Troon én de ouderlingen én de vier dieren*.

Hun standplaats is nu allereerst *rondom de ouderlingen*, namelijk rondom de verlost, vrijgekochte en verheerlijkte Gemeente van de Heere Jezus Christus en pas daarna *rondom de vier dieren*, het symbool der herstelde schepping.

Dát de standplaats *aller* uitverkoren *engelen* nu allereerst *rondom de ouderlingen* is en pas daarna *rondom de vier dieren*, vloeit voort uit het feit dat zij nu allen tot gediensgeesten gesteld zijn, uitgezonden om dergenen wil, die uit het geslacht der mensen de zaligheid zullen beërven. Dit blijkt uitdrukkelijk uit Hebreeën 1 : 14.

De symboliek der *ouderlingen* en der *dieren* is evenwel onveranderd dezelfde gebleven.

De ouderlingen waren begrepen onder de 144000 verzegelden en onder de schare die niemand tellen kon.

De symboliek der *dieren* is onveranderd gebleven ten opzichte van de oorspronkelijke en van de herstelde (nieuwe) schepping.

Dat er nu in dit tekstgedeelte gezegd wordt dat *alle engelen* (thans) *rondom de Troon staan en rondom de ouderlingen en de vier dieren*, vloeit voort uit het feit dat dit nu de symboliek is van de almacht, de goedheid, de wijsheid en de majesteit van God (zoals wij dit in de verklaring van 4 : 7 aangewezen hebben).

Daarom is de reactie van *alle engelen* voor déze liefde van God, die Hij tot de mensen heeft:

11b *En vielen voor de Troon neder op hun aangezichten en aanbaden God.*

Dit vanwege hun uitzonderlijke verwondering over de wonderbare genade van God, die Hij aan de in zonden gevallen mensen betoont.

12 *Zeggende: Amen, de lof en de heerlijkheid en de wijsheid en de dankzegging en de eer en de kracht en de sterkte zij onze God in alle eeuwigheid. Amen.*

Niet alleen hun standplaats is veranderd, maar ook hun jubellied.

In de aanvang hebben zij hun heilige scheppingsjubelzangen gezongen. - 4 : 8. Daarna hun lied op de verlossing van zondaren - 5 : 12 - en nu in deze tekst hun jubel der heerlijkheid. Zij werpen zich neder voor de Troon en zingen nu hun hoogste jubellied uit. Zij breken uit in de hoogste lofakkoorden over zoveel zaligheid die bereid is voor de mensen die evenals de gevallen engelen in opstand zijn gekomen tegen God.

Om de glorie en het onderscheid der drie jubelzangen der heilige engelen aan te wijzen, willen wij ze onder elkaar zetten, opdat de volmaaktheid die in elk dezer jubelzangen verborgen is, blijken zal.

Uiteraard allereerst hun scheppingsjubel die, zoals wij uit Jesaja 6 : 2 en 3 aangetoond hebben, niet alleen de jubel der dieren, maar ook die der serafs is geweest.

De drie jubelzangen der engelen:

Hun scheppingsjubel - 4 : 8c:

"Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was en Die is en Die komen zal."

De verlossingsjubel - 5 : 12:

"Het Lam Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht en rijkdom en wijsheid en sterkte en eer en heerlijkheid en dankzegging."

De jubel der heerlijkheid - 7 : 12:

Amen. De lof en de heerlijkheid en de wijsheid en de dankzegging en de eer en de kracht en de sterkte (met als besluit) zij

onze God in alle eeuwigheid. Amen.

Afgezien van ieder woord in elk dezer jubelzangen valt ons in het bijzonder in de scheppingsjubel op het roemen van de heiligheid van God, van Zijn almacht en van de majesteit van Zijn wezen.

In de verlossingsjubel valt ons het meest op het roemen van de rijkdom en van de wijsheid Gods.

Maar de jubel der heerlijkheid blijkt een jubel der ruste te zijn. Daarin valt ons het meest op, dat deze in feite aanvangt met *Amen* en met *Amen* besluit.

Voorts heeft elk dezer jubelzangen een zevenvoudig lofakkoord.

Wij hebben de engelen nu tot driemaal toe horen jubelen.

Dit hebben wij echter ook gehoord van de Gemeente van de Heere Jezus Christus - 4 : 11; 5 : 9 en 7 : 10b - maar daarvan hebben wij gezegd dat hun jubelen in de strijdende Kerk geworden is: "Abba, Vader", als het stamelen van een kind. Maar als de strijd van het Lam eenmaal gestreden zal zijn en de glorie Zijner overwinning op het allerhoogst geopenbaard zal worden (wanneer het zevende zegel volkomen ontsloten zal zijn) alsdan zal blijken, dat hún jubelzangen hier en nu nog slechts in beginsel jubelzangen waren ter ere van God de Vader. Dan zal onze verbazing over de jubel der Gemeente van de Heere Jezus Christus al hoger en hoger gaan stijgen.

Het zingen der Gemeente, dat wij tot nu toe gehoord hebben, is slechts een openbaring als in vogelvlucht geweest.

In tegenstelling hiermee is voor de engelen, in hún jubelzangen, nú de hoogste zaligheid bereikt. Vandaar hun *Amen, Amen*. Zij vonden en vinden hun rust in God Die op de Troon gezeten is.

In de ontsluiting van het zevende zegel (dat is in het bijzonder de openbaring van Jezus Christus) worden dan ook hún jubel-

zangen niet meer bijzonder vermeld. De heilige engelen behoeften het verzoenende lijden en sterven van de Heere Jezus niet, zij hebben nimmer gezondigd, ook niet toen velen van hun mede-engelen tegen Gods bestuur in opstand gekomen zijn. Zie hiervoor de verklaring van 12 : 7b. (Dit is ook de oorsprong van het socialisme).

Daarentegen zullen de jubelzangen van de verlostte Gemeente van de Heere Jezus Christus dan alle grenzen gaan verliezen. Dit zal aanvankelijk gaan blijken in hoofdstuk 14 : 1 t/m 3, maar in het bijzonder in hoofdstuk 19 : 4 t/m 7.

Wanneer wij letten op hun derde jubel die zij gezongen hebben bij het openbaar worden van die grote schare der verlostten, die vanwege de menigte niet geteld zal kunnen worden, dan blijkt in die jubel een rust verborgen te zijn, die in hun scheppings- en verlossingsjubel niet zozeer tot uiting is gekomen. Niet alleen vanwege het dubbele *Amen* in die jubel, maar ook omdat in hun scheppingsjubel hun oog gericht was op God, de Almachtige, op God, de Vader Die hemel en aarde, ja alle dingen uit het niet in het aanzijn geroepen had en hun verlossingsjubel gericht was op het Lam Dat ook door hén gezien is, staande als geslacht.

Hun jubel der heerlijkheid was in feite gericht op de glorie van de Heilige Geest, want vanwege die ontelbare schare der verlostten is gebleken, dat Hij een krachtig werk gedaan heeft door Zijn arm en de hoogmoedigen (inzonderheid de ruiter op het rode paard met zijn gevolg) verstrooid heeft in de gedachten hunner harten, zoals ook Maria, de moeder van onze Heere Jezus Christus, dit zong, toen zij ervaren heeft dat juist de nederigen en onaanzienlijken door God uitverkoren zijn om Zijn grote werken te verheerlijken. - Lukas 1 : 51.

Zij, de engelen, bejubelden met *dankzegging* in dit lied der heerlijkheid *de kracht* des Allerhoogsten, die Hij door de werking van Zijn Heilige Geest over arme en verloren zondaren betoond heeft. - Lukas 1 : 35.

De verlossingsjubel der engelen had niet alleen een andere grondslag dan hun scheppingsjubel en hun jubel der heerlijkheid, maar bovendien was ze zo geheel anders van inhoud dan de verlossingsjubel der ouderlingen, namelijk der Gemeente van onze Heere Jezus Christus.

De verlossingsjubel der engelen droeg nog enigszins de kenmerken van hun scheppingsjubel, namelijk door "de kracht en de rijkdom en de sterkte." Hierin verheerlijken zij God, hetgeen bovenal zal stralen in de herschepping aller dingen door de Heere Jezus Christus.

Nochtans blijkt uit der engelen verlossingsjubel ook de glorie van het Lam Dat staat als geslacht. Ja het Lam staat in het middelpunt hunner jubel. Dit blijkt uit de lofakkoorden: "De wijsheid en de eer en de heerlijkheid", die zij uitjubelen.

Dit vloeide hieruit voort, dat de opperste wijsheid Gods geopenbaard zal worden in het Lam Dat staat als geslacht, want "de opperste Wijsheid roept overluide daarbuiten; Zij verheft Haar stem op de straten. Zij roept in het voorste der woelingen", namelijk der woelingen die veroorzaakt zijn door de machtige ruiter op het rode paard met zijn gevolg. "Aan de deuren der poorten spreekt Zij Haar redenen in de stad." - Spreuken 1 : 20 en 21.

Hierom hebben de uitverkoren engelen God verheerlijkt in het aanschouwen van het Lam, ook door hén gezien in het midden van de Troon en in het midden van de ouderlingen, staande als geslacht, opdat God in Hem Zijn hoogste eer en heerlijkheid zou openbaren.

In hun oorspronkelijke scheppingsopenbaring (die nog verborgen was in de jubel der vier dieren) hebben zij God als hun Schepper verheerlijkt in het "driemaal heilig is de Heere God, de Almachtige, Die is en Die was en Die komen zal."

Toch hebben zij, blijkens de inhoud van hun jubel, ook God reeds verheerlijkt vanwege Zijn genade die Hij aan de in de zonden gevallen mens zou bewijzen. Dit blijkt uit het besluit van hun scheppingsjubelzangen, als zij juichende zingen: "Die

was", namelijk: de Schepper en de Vader der eeuwigheid en "Die is", namelijk in Christus Jezus Die in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen stond, staande als geslacht.

En hoewel zij Hem nog niet gezien hebben in Zijn vernederde staat, hebben zij toch gejubeld: "En Die komen zal" in en door de kracht des Heiligen Geestes.

Op nog één bijzonderheid in deze jubelzangen der engelen willen wij de aandacht vestigen:

Blijkens de vert. van het N.B.G. is der engelen jubel op de verlossing van zondige mensen geëindigd met lof aan het Lam Dat geslacht is, het feit als zodanig reeds vaststellende in hun jubellied. (Dat in de St.Vert. op die plaats *dankzegging* staat, maakt onzes inziens niet zoveel verschil).

Maar het opmerkelijke voor ons is, dat de engelen hun jubellied der heerlijkheid in feite ook ááangevangen hebben met *lof*, terwijl het *Amen* hieraan voorafgaat, waaruit naar ons gevoelen een wonderlijke harmonie der heerlijkheid en der glorie van deze openbaring blijkt.

Als wij deze reeds nu aanschouwen, terwijl dit alles pas als in vogelvlucht geopenbaard wordt, hoe zal dan de glorie van de ontsluiting van het zevende zegel zijn?

Hoe hoog onze verwachtingen in deze gespannen mogen zijn, de glorie van die openbaring zal elke verwachting overtreffen.

13 *En een uit de ouderlingen antwoordde, zeggende tot mij:
Dezen, die bekleed zijn met de lange, witte klederen, wie
zijn zij en vanwaar zijn zij gekomen?*

Wat is het Woord van God niet alleen in de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek maar steeds weer verrassend en wonderlijk, want deze vragen en dat nog wel van *één uit de ouderlingen* hadden wij allerminst verwacht.

Wanneer Jóhannes deze vragen nu nog gesteld had aan *één der ouderlingen*, dan zouden wij misschien menen dit nog enig-

zins te kunnen begrijpen. Wij zeggen 'enigszins', omdat wij van mening zijn dat Johannes dit beter geweten heeft dan *de ouderling* die hem deze vragen stelde.

Toch blijkt onze mening ten opzichte van deze wetenschap van Johannes voor ons beschamend te zijn. Dit blijkt uit het antwoord van Johannes, als hij zegt:

14 *Heere, gij weet het.*

Nochtans blijkt uit deze vraag van een der ouderlingen en uit het antwoord van Johannes enerzijds de wetenschap en de hoge staat der gelukzaligheid van de verheerlijkte Gemeente van de Heere Jezus Christus, vertegenwoordigd door de vierentwintig ouderlingen, maar anderzijds de nederige en lage staat der strijdende Kerk, aldaar vertegenwoordigd door Johannes.

Uit het antwoord van de ouderling blijkt dat de heiligen in de hemel zeer goed weten wat er in de strijdende Kerk op de aarde omgaat. Ja blijkbaar nog beter dan Johannes het weet.

Uit zijn antwoord blijkt dat hij, vanwege zijn lage en nederige staat, zo buiten zichzelf geraakt is bij het aanschouwen van die ontelbare schare in hun lange, witte klederen, staande voor de Troon en voor het Lam, dat hij als een hulpeloos kind niet geweten heeft wat hij moest antwoorden, toen hij zei: *Heere, gij weet het.*

Hij moet bepaald bij het zien en horen van al deze dingen geworden zijn als de koningin van Scheba, die ook buiten zichzelf geraakt is toen zij de wonderbaarlijke heerlijkheid aan het hof van koning Salomo gezien had. Bovenal toen zij zijn opgang gezien had, wanneer hij opging naar het huis des HEEREN.

Uit het zevenvoudige antwoord van de ouderling, dat nu gaat volgen in dit vers en in vers 15, kunnen in het hart van Johannes en in de strijdende Kerk weer geboren worden geloof, hoop, liefde en verlangen, want er staat:

7 : 14b t/m 17

14b *En hij zeide tot mij:*

14c 1. *Dezen zijn het, die uit de grote verdrukking komen;*

2. *En zij hebben hun lange, witte klederen gewassen en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed des Lams.*

15a 3. *Daarom zijn zij voor de Troon van God en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel;*

15b 4. *En Die op de Troon zit, zal hen overschaduwen.*

16 5. *Zij zullen niet meer hongeren en zullen niet meer dorsten en de zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte.*

17a 6. *Want het Lam Dat in het midden van de Troon is, zal hen weiden en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren;*

17b 7. *En God zal alle tranen van hun ogen afwissen.*

Uit dit zevenvoudige antwoord van deze ouderling blijkt mede de hoge en heilige staat der verlostten in de hemel.

Dit antwoord had Johannes aan de ouderling niet kunnen geven. Ja, wij vermoeden zelfs dat de ouderling, omdat hij deze vraag aan Johannes stelde, zelf brandde van verlangen om dit antwoord aan Johannes en door Johannes aan de nog in strijd en lijden zijnde Gemeente van de Heere Jezus Christus te geven, opdat ook zij in hun strijd en lijden hierdoor vertroost zullen worden, daar zij het weten mogen:

1. *Alle tranen* die zij hier soms moeten schreien vanwege de *verdrukkingen* in hun aardse loopbaan, zullen aldaar *van hun ogen afgewist worden.*

2. Hun bezoedelde gewaden zullen aldaar *wit gemaakt zijn door het bloed des Lams.*
3. Alle zondige plaatsen, waarin zij in hun aardse strijd zo menigmaal hebben moeten vertoeven, zullen aldaar verwisseld worden voor het staan *voor de Troon van God.*
4. Alle verzoeken zullen daar in der eeuwigheid niet meer zijn, omdat *Hij Die op de Troon zit, hen zal overschaduwen.*
5. Alle *honger en dorst*, ook het *dorsten* naar God en Zijn levende Woord, zullen daar niet meer zijn, omdat zij verzadigd zullen worden met Gods liefelijke tegenwoordigheid en *geen zon, noch enige hitte* der verdrukking hen daar meer kwellen zal.
6. *Het Lam Dat in het midden van de Troon is*, zal hen aldaar leiden en *weiden* en zij zullen aldaar niet meer tot schreiens toe bedroefd zijn over Godverlatenheid, bovenal over de Godverlatenheid der wereld en over de vele valse leraars en valse profeten in de Gemeente van de Heere Jezus op de aarde, want *het Lam Zelf zal hun een Leidsman zijn tot de levende fonteinen der wateren.*
7. Daar zullen *alle tranen* van rouw over het verlies van geliefden *van de ogen afgewist worden.* Ja zelfs de *tranen* die zij op de aarde geschreid hebben over de bedreven zonden of over een verzondigd leven zullen aldaar *van de ogen afgewist worden.*

Besluit van de openbaring des Vaders zoals deze gegeven is in de ontsluiting van de eerste zes zegelen van het verzegelde Boek dat was in de hand Desgenen Die op de Troon gezeten was.

HOOFDSTUK 8

Inleiding op hoofdstuk 8, op de openbaring des Zoons, zoals deze gegeven is in de ontsluiting van het zevende zegel.

Al is het op meer verborgen wijze, toch zijn reeds in de openbaring des Vaders aan de strijdende Kerk getoond de dingen die haast geschieden moeten. Wij zouden deze openbaring kunnen zien als een openbaring in vogelvlucht. Zoals b.v. aan Mozes het heilige land getoond is "op de berg Nebo op de hoogten van Pisga, welke recht tegenover Jericho is." - Deuteronomium 34 : 1.

In de openbaring des Zoons zullen al deze dingen klaarder voor de aandacht gesteld worden, hoewel ook dan soms nog als in vogelvlucht, in verborgen vergezichten.

Wij zijn bijna geneigd om tussen hoofdstuk 7 en hoofdstuk 8 (dat wil zeggen tussen het einde van de openbaring des Vaders in hoofdstuk 7 en de aanvang van de openbaring des Zoons in hoofdstuk 8) een blanco bladzijde te houden, zoals dit gebruikelijk is tussen het Oude en het Nieuwe Testament. Ja, als er hier bij het besluit van het zesde zegel en vóór de opening van het zevende zegel een blanco bladzijde gevolgd was, hadden wij dit niet minder op zijn plaats gevonden dan dat dit het geval is tussen het Oude en het Nieuwe Testament. Daar was de verandering der Godssprake groot, maar hier is zij niet minder groot.

Wel is zij mogelijk nog verhevener, nog meer verborgen.

Er is een betrekkelijke overeenkomst in deze, want in het Oude Testament is ook de Raad des Vaders geopenbaard in Christus Jezus, zo ook in de ontsluiting der eerste zes zegels van het verzegelde Boek. Echter nu op geheel andere wijze.

De ontsluiting van het zevende zegel, die nu gaat volgen, zal voor ons op onbeschrijfelijke wijze bovenmate wonderbaarlijk blijken te zijn.

Inleiding op hoofdstuk 8

Vanuit de ontsluiting van dit zegel zal alles, ja álles geopenbaard worden. Niet alleen het blazen der bazuinen en de uitgieting der fiolen van Gods gramschap, maar ook de openbaring van de glorie van de Drieënige God en de heerlijkheid van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde en de glorie van de heilige Stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit de hemel, voorbereid als een bruid die voor haar man versierd is.

Bij de verklaring van dit alles zal zowel het een als het ander uitdrukkelijk blijken.

Ten opzichte hiervan is in feite ook de ontsluiting der eerste zes zegelen van het verzegelde Boek slechts te zien als een voorspel op de openbaring der glorie van de Heere Jezus Christus en als een openbaring in vogelvlucht van de dingen die haast geschieden moeten.

Toch, zoals dit nu in de openbaring des Vaders is (in de ontsluiting der eerste zes zegelen) zo zal dit ook zijn in de openbaring des Zoons, bij het blazen der eerste zes bazuinen. Ook dan zullen de dingen die haast geschieden moeten, nog niet in volle glorie op die wijze geopenbaard worden, zoals zij geopenbaard zullen worden in de openbaring des Drieënigen Gods in hoofdstuk 20 en in de openbaring van God "alles en in allen zijnde" in de hoofdstukken 21 en 22.

Hierom zal het bij het blazen der laatste, der zevende bazuin, weer zijn zoals het was bij de ontsluiting van het zevende zegel.

Alsdan zal in het bijzonder de glorie van de zegevierende Ruiters op het witte paard ook slechts schemerende, als in een vergezicht en als in vogelvlucht, voor ogen gesteld worden. Dit zal blijken uit hoofdstuk 11 : 15b en uit hoofdstuk 14 : 1 t/m 5.

Wanneer deze bazuinblazer zijn bazuin geblazen zal hebben, zullen vanaf hoofdstuk 15 de glorie en de majesteit des Heiligen Geestes geopenbaard worden, inzonderheid in het uitgieten van de fiolen van Gods gramschap.

En wederom zal dit zo zijn met de uitgieting der fiolen als zodanig. Ook dán zal in de uitgieting der eerste zes fiolen (om zo te spreken) nog in beperkte mate de glorie der oordelen geopenbaard worden, namelijk der dingen die haast geschieden moeten.

Eerst bij de uitgieting der zevende fiool van Gods gramschap zal het oordeel over het grote Babylon geopenbaard worden - 18 : 2 - en pas daarna de volle glorie van het oordeel des Drieënigen Gods in hoofdstuk 20 : 11 t/m 15.

De volle glorie van de zegevierende Ruiter op het witte paard zal geopenbaard worden in hoofdstuk 19.

De volle glorie der dingen die haast geschieden moeten (die God voor Zijn uitverkorenen in Christus Jezus bereid heeft) zal geopenbaard worden in de hoofdstukken 21 en 22, namelijk in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde en in de heilige Stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit de hemel, toebereid als een bruid die voor haar man versierd is. - 21 : 1 en 2.

Nochtans zullen het blazen der bazuinen en de uitgieting der fiolen overweldigend blijken te zijn.

Hoeveel temeer de ontsluiting van het zevende zegel, het blazen van de zevende of laatste bazuin en de uitgieting van de zevende fiool van Gods gramschap.

Dit zal al onmiddellijk blijken bij de ontsluiting van het zevende zegel van het verzegelde Boek.

1 En toen Het het zevende zegel geopend had, werd er een stilzwijgen in de hemel, omtrent van een half uur.

Hoe zullen wij, in zonden gevallen mensen, vervreemd zijnde van het leven Gods, nog zijnde in de strijdende Kerk op de aarde, de betekenis en de hoge glorie van deze tekst kunnen verstaan?

Vóór de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek was *de hemel* (zoals geopenbaard is in hoofdstuk 4) een onvoor-

stelbaar glorievolle plaats, op wonderbare wijze vervuld met de lofzangen der dieren en der ouderlingen. Bovenal was er een Troon gezet in *de hemel* van waaruit bliksemen en donderslagen en stemmen uitgingen.

Nu echter, nu *het zevende zegel geopend* is, blijkt er *een stilzwijgen in de hemel* gekomen te zijn.

Hier moeten wij er in het bijzonder op letten, dat er niet staat dat er een stilte gekomen is in de hemel. Over de glorie van de Troon, over de bliksemen en donderslagen en stemmen is geen *stilzwijgen* gevallen. Daarom doelt dit *stilzwijgen* ongetwijfeld op de lofzangen der dieren en der ouderlingen.

Niet alleen *zwijgen* de dieren en wordt hun "heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige", niet meer gehoord en *zwijgen* de ouderlingen, zodat hun scheppingsjubel niet meer klinkt, maar zelfs ook over het nieuwe lied der ouderlingen en over de jubel der tienduizendmaal tienduizenden en de duizendmaal duizenden engelen, ja, over alle schepsel dat *in de hemel* was, valt *een stilzwijgen*.

Toen het zevende zegel geopend werd, had het er de schijn van dat álle gelukzaligheid en álle glorie, ja dat álle heerlijkheid uit *de hemel* verdwenen was.

Er trad *een stilzwijgen* in van omtrent een half uur, omdat het Lam Dat gezien was in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen, staande als geslacht, "uitging." Uitgegaan is om de strijd met de grote ruiter op het rode paard en zijn gevolg te gaan strijden!

Het Lam heeft *de hemel* verlaten, daarom is er dit *stilzwijgen in de hemel*.

Het Lam heeft Zichzelf aan de boezem des Vaders ontworsteld en is heengegaan om Zichzelf over te geven in de dood en dat nog wel voor goddeloze mensen.

Het is enerzijds *een stilzwijgen* van verwondering en anderzijds *een stilzwijgen* vanwege de afwezigheid van de Heere Jezus, want een *hemel* zonder de Heere Jezus is een *hemel* zonder gezang en zonder jubel.

Daarom is er dit *stilzwijgen*.

Nochtans is het heengaan van de Heere Jezus naar de aarde voor de engelen die staande gebleven zijn in de verzoeking, een reden en oorzaak geweest dat zij de Heere Jezus nagevolgd zijn naar de aarde.

Zij hebben hun jubelzangen verplaatst naar de aarde en dáár juichende gezongen: "Vrede op aarde, in de mensen een welbehagen."

Van toen af zijn zij (in dit *omtrent halve uur*) "opklimmende en nederdalende geweest op de Zoon des mensen."

Dit blijkt uit Johannes 1 : 52, want als duizend jaren zijn als één dag in de ogen des Heeren - 2 Petrus 3 : 8 - dan zijn de omtrent 33 jaren die de Heere Jezus uit *de hemel* weggegaan is, voor Hem niet meer dan *omtrent een half uur*.

De Heere Jezus heeft Zelf gezegd: "Zijn er niet twaalf uren in de dag?" - Johannes 11 : 9.

Nu wij dit zo verklaard hebben, vragen wij ons verwonderd af hoe het mogelijk is dat onze vooraanstaande Reformatorische Schriftverklaarders zó hardnekkig hebben vastgehouden aan de verstandelijke verklaring van de teksten 1 : 1 en 4 : 1 betreffende de dingen die haast geschieden moeten.

Zij hebben zelfs een tekst als deze een aardse bestemming gegeven en verklaard, dat dit *stilzwijgen in de hemel* betekent dat er een tijd van stilte en rust voor de strijdende Kerk zou aanbreken. En van hieruit plaatsen zij de openbaring der zegelen, der bazuinen en der fiolen, ja zelfs elke tekst afzonderlijk, in een opeenvolgende periode der Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis. Dit blijkt o.a. uit de kanteekeningen in de St.Vert.

Naar onze overtuiging worden de dingen die haast geschieden moeten, wél geopenbaard, maar niet op deze wijze.

Voor het natuurlijk verstand van de mens zijn deze dingen altoos onbegrijpelijk en onberekenbaar.

2 *En ik zag de zeven engelen die voor God stonden; en hun werden zeven bazuinen gegeven.*

Uit deze tekst blijkt (omdat zij dit zonder nadere toelichting zo zegt) dat er onder al die tienduizendmaal tienduizenden en duizendmaal duizenden engelen *zeven engelen* zijn, die op een bijzondere wijze *voor God stonden*, want uit 7 : 11 is gebleken, dat ál de engelen rondom de Troon stonden.

Hoe dit ook moge zijn, het is naar aanleiding hiervan van grote betekenis erop te letten hoe de Bijbel ons dit onderwijst.

Uit Esther 1 : 14 blijkt namelijk, dat het aan de Oosterse hoven blijkbaar gewoonte was dat de opperste vorst een staf van zeven mannen in zijn directe omgeving had, die hem met raad en daad bijstonden en zijn bevelen ten uitvoer brachten.

Alles wat ons in het boek Esther wordt meegedeeld, is niet zonder geestelijke betekenis. In verband met ons tekstgedeelte ook dit gedeelte uit Esther 1 : 14 niet. Vooral daarom niet, omdat er ook van deze zeven vorsten geschreven staat, dat zij evenals die in Ezra 7 : 14 en 2 Koningen 25 : 19 gedurig des konings aangezicht zagen en dat zij in actie gekomen zijn toen Vasthi, de koningin, haar plaats verlaten had, evenals de engelen die hun beginsel niet bewaard hebben. - Judas : 6a.

En zij, die zeven raadsheren, raadden bij die gelegenheid de koning dat haar koninklijke waardigheid aan een ander gegeven moest worden, die beter was dan zij.

Het zou ons veel te ver van ons doel afvoeren, als wij in al de geschiedenissen van het boek Esther zouden moeten ingaan op de geestelijke betekenis ter onderwijzing van de Gemeente van de Heere Jezus Christus op de aarde.

Naar aanleiding van onze tekst is het wél van bijzonder belang er de aandacht op te vestigen, dat de koning brieven zond "aan al de landschappen des konings, aan ieder landschap naar zijn schrift en aan elk volk naar zijn spraak" - Esther 1 : 22 - om de besluiten des konings aan zijn volk bekend te maken.

Dit nu komt in geestelijke zin overeen met onze tekst, want gelijk Ahasveros brieven zond om zijn verlangen naar een nieuwe bruid bekend te maken aan elkeen zijner onderdanen, zo zullen deze zeven bazuinblazers uitgezonden worden om de

Wet en de Raadsbesluiten van de allerhoogste Koning bekend te maken, welke Raadsbesluiten van eeuwigheid af verzegeld zijn geweest met zeven zegelen in het Boek dat was in de rechterhand Desgenen Die op de Troon zat, maar welks zegelen door onze Heere Jezus Christus Die in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen gezien is als een Lam, staande als geslacht, ontsloten zijn geworden, omdat God Hem die verborgenheden gegeven heeft om Zijn dienstknechten (Zijn uitverkoren volk) te tonen de dingen die haast geschieden moeten.

Zo heeft Ahasveros brieven gezonden om zijn wil aan al de landschappen, aan ieder landschap naar zijn schrift en aan elk volk naar zijn spraak, bekend te maken.

Als de eerste bazuinblazer zal uitgaan om de bazuin te blazen, zal bekendgemaakt worden het misnoegen des konings over de daad van Vasthi, namelijk over het verlaten van de plaats die haar gegeven was, een afschaduwing van het verlaten van de plaats door de gevallen morgenster met zijn engelen, die hun in de scheppingsglorie gegeven was. - Judas : 6.

Daarom, wanneer deze engel de bazuin zal blazen, zal er bekendgemaakt worden dat er gewórd is hagel en vuur, vermengd met bloed en welke gevolgen dit zal hebben voor het ganse rijk van Ahasveros (en voor ons). Zie Genesis 3 : 7.

En als de overige bazuinblazers zullen uitgaan om te bazuinen, zal dit ten doel hebben om (in geestelijke zin) jonge dochters te verzamelen in de burg Susan, opdat er een nieuwe koningin zal komen, zodat het paleis des Konings wederom met blijdschap en vrolijkheid vervuld zal worden, doch ook om de wrake des Konings over de tegenstanders in de verkiezing van Zijn bruid en haar volk te openbaren. - Esther 7 : 4. Die wrake zal door hen uitgebazuind worden en door Zijn en haar volk ten uitvoer worden gebracht.

Dit is het waarom Haman en zijn huisgezin en allen die hem toegefallen zijn, uitgeroeid zullen worden.

Het vervolg op onze tekst is een onverwacht vervolg.
De voorbereidingen op het werk van deze *zeven* bazuinblazers blijken op het allerhoogst belangrijk te zijn, want het vervolg is:

3a *En er kwam een andere Engel en stond aan het altaar, hebbende een gouden wierookvat.*

Onmiddellijk is er, ter oorzaak van de heerlijkheid der genade en der rechtvaardigheid van God, *een andere Engel* met *een gouden wierookvat* bij *het altaar* gaan staan.

Toen de mens zijn gehoorzaamheid aan God had opgezegd, is ook het vonnis over hem en over de wereld geveld. - Genesis 3 : 1 t/m 7. Maar ook onmiddellijk is er, nog voordat het vonnis in volkomenheid ten uitvoer was gebracht, *een andere Engel* met *een gouden wierookvat* bij *het altaar* gaan staan, opdat Zijn uitverkoren bruid niet mede in het oordeel en in de gerichten Gods, die God Eva en Adam had aangezegd, zou omkomen. - Genesis 3 : 16 t/m 19.

Dat deze *andere Engel*, waarvan in dit tekstgedeelte sprake is, de Heere Jezus Zelf is, zal gaan blijken.

Hoewel het er de schijn van heeft dat met deze *andere Engel* een engel bedoeld wordt gelijk aan die, aan wie de zeven bazuinen gegeven waren, toch blijkt alleen al uit het feit dat aan deze *Engel* geen opdracht gegeven werd om die plaats bij *het altaar* in te nemen, maar dat Hij deze plaats blijkbaar geheel zelfstandig en vrijwillig ingenomen heeft, dat Hij van hogere afkomst moet zijn.

Ook het feit dat Hij met *een gouden wierookvat* bij *het altaar* is gaan staan, wijst erop, dat Hij op een bijzondere wijze aldaar een Hogepriesterlijk werk zal gaan verrichten, namelijk de zonden Zijns volks voor God verzoenen. Deze dingen wijzen aan, dat het Christus Zelf is Die deze plaats aldaar ingenomen heeft.

Ja dit niet alleen, maar Hij is Zelf *het gouden wierookvat* vol

reukwerk, daar Hij Zichzelf geven zal als een Gode welaangename Offerande, want Hij is het Die in het vuur van Gods verbolgenheid vanwege de zonden Zijns volks, die Hij vrijwillig op Zich genomen heeft, op dit *altaar* verteerd is.

Daarom wordt Hij hier nu in dienstknechtsgestalte als *een Engel* gezien.

Hij is *de Engel* des Verbonds, Die aan vele heiligen verschenen is. Die *Engel* Die ook Jakob verlost heeft van alle kwaad - Genesis 48 : 16a - Die in de ontsluiting van de Raad des Vaders, verborgen in het verzegelde Boek, in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen gezien is als een Lam, staande als geslacht.

Zoals Jozua de Vorst van het heir des Heeren niet kende, toen Deze hem tegemoet trad nabij Jericho met een uitgetrokken zwaard in de hand om de zeven bazuinblazers bevel te geven voor de strijd tegen Jericho - Jozua 5 : 13 t/m 15 en 6 : 1 t/m 5 - zo ziet ook Johannes Hem als *een Engel* staan bij *het altaar*.

Het is alsof ook de strijdende Kerk bij de openbaring van deze *Engel* (door middel van Johannes) tot zich hoort zeggen: "Ik ben nu gekomen" - Jozua 5 : 14b - enerzijds met het uitgetrokken zwaard, namelijk der zeven bazuinblazers, om gericht te oefenen en anderzijds om Zijn uitverkorenen, de Rachabs met hun huisgezinnen, van het oordeel te bevrijden en te redden van het verderf.

Ook als de Hogepriester van het Nieuwe Verbond staat de Heere Jezus hier afgeschaduwde bij *het altaar* Zijns kruises, met het *gouden wierookvat* van zijn eigen lichaam gereed om Zichzelf Gode op te offeren.

- 3b *En Hem werd veel reukwerks gegeven, opdat Hij het met de gebeden aller heiligen zou leggen op het gouden altaar dat voor de Troon is.*

Oppervlakkig bezien valt de glorie van dit tekstgedeelte niet op, maar als het de Heere behaagt door Zijn Geest ons verstand te verlichten, zal gaan blijken welk een onbeschrijfelijke heerlijkheid erin verborgen is.

Als wij er zo acht op geven, blijkt dat in elk woord, elke samenvoeging van woorden van dit tekstgedeelte, een geheimenis verborgen is.

Om dit aan te tonen, willen wij deze woorden afzonderlijk benadrukken:

En Hem werd veel reukwerks gegeven, opdat Hij het met de gebeden aller heiligen zou leggen op het gouden altaar dat voor de Troon is.

Nu wij dit tekstgedeelte op deze wijze weergegeven hebben, blijkt daaruit ook onmiddellijk onze stelling dat met deze andere Engel de Heere Jezus bedoeld wordt.

Nu, bij de ontsluiting van het zevende zegel, blijkt het Lam Dat in de Raad des Vaders reeds vóór de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek door Johannes gezien is, staande als geslacht - 5 : 6 - deze plaats bij *het altaar dat voor de Troon van God is*, te hebben ingenomen.

Wij willen voorts aan elk der door ons benadrukte woorden van dit tekstgedeelte aandacht schenken.

Wat het woord *Hem* betreft, wie zal de glorie van *Hem* kunnen uitspreken? De profeet en dichter Agur stelde zichzelf en de strijdende Kerk deze vraag: "Hoe is Zijn Naam en hoe is de Naam Zijns Zoons, zo gij het weet?" - Spreuken 30 : 4 - maar bleef het antwoord schuldig, omdat Hij niet te doorgronden is.

Aan Hem werd veel reukwerk gegeven.

Wat dit *vele reukwerk* en deze *gave Hem gegeven*, te betekenen hebben is met geen pen te beschrijven, want elke zonde van Gods uitverkorenen die door *Hem* voor God verzoend zal worden, is voor Gods aangezicht als een liefelijk *reukwerk*, Hem aangenaam.

Hoeveel van dit *reukwerk Hem gegeven is*, weet God alleen, Die het *aan Hem gegeven heeft*, *opdat Hij het met de gebeden áller heiligen zóu leggen op het gouden altaar dat voor de Troon is*.

De reuk en de glorie van dit *reukwerk* wordt pas op het allerhoogst voortreffelijk, als het op *het gouden altaar* van Christus gebracht is, namelijk op *het altaar* Zijns kruises, welks aanzien gedurig *voor de Troon*, voor Gods aangezicht is.

De liefelijkheid van dit *reukwerk* heeft de voortreffelijke en zeer begaafde Engelse hoogleraar Dr. Samuel Rutherford eens aldus omschreven: 'Als één roos schoon is en een liefelijke reuk van zich geeft of slechts één druppel reukwerk welriekend is, welk een schoonheid en welk een welriekendheid moet er dan niet zijn in de oneindige oceaan, de Heere Jezus Christus.'

Let er nu evenwel op, dat dit *vele* (deze oceaan van) *reukwerk Hem gegeven is*, *opdat Hij het...zóu...leggen op het gouden altaar dat voor de Troon is*.

Dit woordje *zou* toont aan en bewijst dat het hier alleen de uitbeelding der gave en der opdracht betreft, want de strijd met de ruiters op het rode paard en met zijn gevolg, de ruiters op het zwarte en het vale paard, moet nog gestreden worden.

Vandaar is het dat er in dit tekstgedeelte (in tegenstelling met de volgende tekst) gezegd wordt: *Opdat Hij het met de gebeden áller heiligen zóu leggen op het gouden altaar dat voor de Troon is*.

Bij de verklaring van vers 4 zal gaan blijken, wat dit woord *áller* in dít tekstgedeelte te betekenen heeft, wanneer in tegenstelling hiermee in het vierde vers gezegd zal worden dat "de rook des reukwerks, met de gebeden dér heiligen, opging van de hand des Engels voor God."

Evenwel blijkt reeds uit ons tekstgedeelte dat de gebeden dér heiligen om Christus' wil de Heere ook aangenaam zijn, ja als een liefelijk *reukwerk* zijn voor Gods aangezicht, als ook deze *op het altaar* des kruises van de Heere Jezus gebracht worden.

Dat zij *heiligen* genoemd worden, vloeit voort uit het feit dat ook zij geheiligd zijn in Christus Jezus, niet minder dan de Nieuwtestamentische Gemeente Gods die in Christus Jezus is, zoals de heilige apostel Paulus de Nieuwtestamentische Gemeenten gewoonlijk aanspreekt. - 1 Corinthe 1 : 2 e.a.

Daarom, hoewel reeds gebleken is dat ons tekstgedeelte zo overvloedig is in heerlijkheid, nochtans zal de volgende tekst zo mogelijk nog glorievoller en heerlijker blijken te zijn.

4 *En de rook des reukwerks, met de gebeden der heiligen, ging op van de hand des Engels voor God.*

Als wij de woordelijke samenstelling van het vorige tekstgedeelte en van deze tekst lezen op de wijze zoals wij ze reeds enigszins verklaard hebben en hun betekenissen mogen zien, staan wij als verslagen over de samenstelling van Gods Woord.

De geheimenissen die er juist in vergelijking met elkaar in zijn verborgen, zijn zo wonderlijk en onvoorstelbaar groot, dat niemand ze uit zichzelf zelfs maar zou kunnen ontdekken. In elk gedeelte van deze tekst gaat een buitengewone verborgenheid schuil.

Het lijkt ons bijna niet mogelijk dit alles onder woorden te brengen. Toch willen wij het proberen, al zal het ook gebrekkig zijn.

Oppervlakkig gezien lijken er in deze tekst, evenals in het vorige tekstgedeelte, in 't geheel geen verborgenheden schuil te gaan. Zelfs is er dan geen tegenstelling te zien tussen áller heiligen en *dér heiligen*. Ook niet tussen *de rook* die van *dít reukwerk opgestegen is uit de hand van de Engel* en de rook die van het altaar dat voor de Troon is zál opstijgen. Want één ding staat onwrikbaar vast: Het reukwerk met de gebeden van álle heiligen moest nog gebracht worden op het gouden altaar dat voor de Troon is en wel door die majestieitelijke HEM (vers 3a) aan Wie dit vele reukwerk gegeven is.

Maar nu wordt gezegd, dat *de rook van dit reukwerk, met de gebeden dér heiligen* reeds *in de hand van de Engel* was, namelijk van *de Engel* des Verbonds. - Maleachi 3 : 1b.

De rook van dit reukwerk is onder het Oude Testament *met de gebeden dér heiligen opgestegen uit de hand van de Engel*.

Dit *reukwerk* is (in bepaalde zin) nog niet op het altaar...Zijns kruises...gebracht, het gouden altaar dat voor de Troon is.

De rook van dit reukwerk is wel *opgestegen uit de hand van de Engel*, maar de feitelijke strijd van de Ruiter op het witte paard met de ruiter op het rode paard en zijn gevolg moest nog gestreden worden.

Die strijd heeft van den beginne (in beginsel) wel een aanvang genomen, maar is in dit gezicht voor Johannes en voor de strijdende Kerk aldus in beeld gebracht. Eerst wanneer deze strijd op het kruis volbracht zal zijn, zal de wierook van deze Oudtestamentische offeranden (nu nog *in de hand van de Engel* des Verbonds) gelegd zijn op het altaar Zijns kruises, dat voor de Troon is.

Dit is het, waarom *de rook van dit reukwerk met de gebeden der heiligen* (namelijk van *de heiligen* van het Oude Testament, de honderdvierenveertigduizend verzegelden) hier *opgaat uit de hand des Engels voor God*.

Dit in tegenstelling tot het reukwerk en de gebeden van alle heiligen, hetwelk Hem, de waarachtige Zoon Gods, gekomen in het vlees, gegeven was, opdat Hij het zou leggen op het gouden altaar dat voor de Troon is.

Wij hebben van nature steeds de neiging het Woord van God in onze menselijke en in een verstandelijke sfeer te brengen.

Wanneer Gods Woord in vers 3 zegt: "aller heiligen" en in vers 4: *der heiligen* dan denken wij er van nature niet aan dat er achter dit verschil een heilgeheim verborgen zou kunnen zijn.

Toch is in dit verschil een heilgeheim verborgen dat Oude en Nieuwe Testament ineen doet vloeien.

Om de betekenis van de teksten 3, 4 en 5 van ons teksthoofdstuk des te beter te kunnen verstaan, is het van belang te letten op de Oudtestamentische betekenis der woorden en der zaken die in deze teksten voorkomen. Ja bijna elk woord van deze drie teksten is ontleend aan en heeft betrekking op de eredienst van het Oudtestamentische Israël.

Wanneer er in vers 3 staat: "Engel, gouden, wierookvat, altaar, reukwerk" en in vers 4: *de rook van dit reukwerk met de gebeden der heiligen* en in vers 5: "vuur des altaars" en "er geschiedden stemmen en donderslagen en bliksemen en aardbeving" is dit alles ontleend aan het Oude Testament.

Van belang in deze is, dat nu juist deze dingen een centrale plaats blijken in te nemen in de openbaring der dingen die haast geschieden moeten. Er blijkt ook ten opzichte van deze dingen geen nieuws onder de zon te zijn.

Het een zowel als het ander, dat wil zeggen: de Oudtestamentische eredienst van het oude Israël en de Nieuwtestamentische eredienst van het geestelijke Israël zijn in wezen dezelfde.

Is *de rook van het reukwerk* dat de hogepriester onder het Oude Verbond op het altaar bracht, zichtbaar en daadwerkelijk voor het vleselijk oog omhoog gestegen, Nieuwtestamentisch zal dit niet anders blijken te zijn, alleen met dit verschil, dat een en ander niet met het vleselijk oog waar te nemen is.

Nochtans zal (in geestelijke zin en op geestelijke wijze) ook *de rook van het reukwerk met de gebeden der Nieuwtestamentische heiligen* van het geestelijke Israël *uit de hand van de Engel opstijgen tot de Troon voor Gods aangezicht*.

Dit is het ongetwijfeld, wat de Heere door de dienst van de profeet Maleachi gezegd heeft: "Dan zal het spijsoffer van Juda en Jeruzalem de Heere zoet wezen als in de oude dagen en als in de vorige jaren - Maleachi 3 : 4 - namelijk toen *de rook van dit reukwerk met de gebeden der heiligen* (van het

Oude Testament, van de honderdvierenveertigduizend verzegelden) nog *opsteeg uit de hand van de Engel voor Gods aangezicht*, zoals 8 : 4 dit zegt.

Het door ons aangewezen verband tussen het Oude en het Nieuwe Testament zal bovendien op uitzonderlijk wijze blijken uit vers 5.

In feite stemt het vervolg, vers 5, overeen met Maleachi 3 : 5. Als dat vers in de aanvang zegt: "En Ik zal tot ulieden ten oordeel naderen" en vervolgens de werken der Wet in het geding brengt, zegt 8 : 5 evenzo: "En er geschieden stemmen en donderslagen en bliksemen en aardbeving", zo de tekenen openbarende die bij de wetgeving op de Sinaï geopenbaard zijn.

Er is reeds overeenstemming tussen Maleachi 3 : 5a "En Ik zal tot ulieden ten oordeel naderen" en ons volgende tekstgedeelte vers 5a:

5a *En de Engel nam het wierookvat en vulde dat met het vuur des altaars en wierp het op de aarde.*

Niet alleen blijkt uit de samenstelling der zinnen dat de Heilige Schrift van Goddelijke oorsprong is, maar bovendien blijkt het ook hieruit, dat er onafwendbaar aan vele zinnen een geestelijke betekenis ten grondslag ligt.

Dit blijkt wel in het bijzonder uit dit tekstgedeelte.

Zoals wij aangetoond hebben uit de profetieën van Maleachi zijn de teksten 3, 4 en 5 en vooral vers 5 met gouden draden verbonden aan de Oudtestamentische eredienst. Van hieruit heeft het dan ook een geestelijke betekenis, waarachter een bijzonder heilgeheim verborgen is.

Wij willen trachten het een zowel als het ander aan te tonen, te weten de geestelijke betekenis en het heilgeheim dat erin verborgen is voor de Nieuwtestamentische Kerk ten opzichte van de dingen die haast geschieden moeten.

De Engel des Verbonds, hier in de ontsluiting van het zevende zegel uitgebeeld, is nog staande bij *het altaar*, is nog niet doende om het vele reukwerk hetwelk Hem gegeven is, met de gebeden áller heiligen te leggen op *het gouden altaar* dat voor de Troon is. Dit is gebleken bij de verklaring van vers 3.

Daarom beeldt ons tekstgedeelte in de eerste plaats uit de leiding van *de Engel* des Verbonds met Gods uitverkorenen onder de Oudtestamentische bediening van het heil.

Dit vloeit voort uit het feit dat deze openbaring nog is de ontsluiting van het zevende zegel, dat in wezen nog steeds de openbaring des Vaders is. Het gehele vijfde vers staat op de grens van de openbaring des Vaders en des Zoons.

Voorheen is *Deze* (die andere *Engel*) ook wel geopenbaard, maar toen als Eén, de Zoon des mensen gelijk zijnde. - 1 : 13.

Die openbaring vloeide voort uit "de openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen de dingen die haast geschieden moeten; en die Hij door Zijn *Engel* gezonden en Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven heeft." - 1 : 1.

Voorts is Hij geopenbaard als een Lam, staande als geslacht, door Johannes gezien in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen.

Die openbaring vloeide voort uit de openbaring van de eeuwige Vrederaad Gods voor de mensen, welke geopenbaard is in de ontsluiting der zes zegelen van het verzegelde Boek dat was in de rechterhand Desgenen Die op de Troon zat.

Van hieruit is de ontsluiting van het zevende zegel "de openbaring van de kracht Gods en de wijsheid Gods." Dit blijkt uit 1 Corinthe 1 : 24.

Daarom is dit ook hier de openbaring van Jezus Christus als God Die enerzijds met een gouden *wierookvat* bij *het altaar* is gaan staan om de heerlijkheid der genade en der barmhartigheid van God de Vader te openbaren (blijkens het vele reukwerk dat Hem gegeven is en de gebeden der heiligen, opdat Hij die zou leggen op het gouden *altaar* dat voor de Troon is), maar anderzijds (opdat Hij ook de majesteit Zijner

Godheid zou openbaren) van *het vuur des altaars neemt* om *het op de aarde te werpen* om de gerechtigheid en de wrake van God over de zonden te openbaren.

Daarom worden er in het volgende tekstgedeelte dezelfde majesteitelijke tekenen geopenbaard die er van de Troon van God geopenbaard zijn.

Toch (en dit is mede de verborgen Godssprake in deze openbaring) wordt deze *Engel* niet alleen als waarachtig God geopenbaard door het *werpen van het vuur op de aarde* en de tekenen die daarop volgen, maar ook als waarachtig Mens vanwege het vele reukwerk met de gebeden der heiligen, die Hij ontvangt om ze op het altaar Zijns kruises te brengen, hier uitgebeeld door het gouden *altaar* dat voor de Troon is.

In feite is in dit vijfde vers hetzelfde geheimenis verborgen als in vers vier, want nog vóórdát het reukwerk der verzoening op het altaar Zijns kruises is gebracht (het gouden *altaar* dat voor de Troon is) was dit reeds in Zijn hand, uitbeeldende al de offeranden gebracht ter verzoening van de heiligen van het Oude Verbond.

Zo ook in vers 5a, want nog voordat de bazuinen des gericht's en des alarmgeklanks geblazen zullen worden, *werpt Hij* nu reeds *het vuur des altaars op de aarde* (als de *Engel* des Verbonds) betekenende dat de bazuinen des gericht's in beginsel reeds geblazen en geopenbaard zijn over alle ongehoorzaamheid en goddeloosheden die van het begin af reeds geschied zijn.

Niet alleen onder het oude Verbondsvolk is dit *vuur* van Gods toorn geopenbaard, maar reeds vanaf het begin, nadat de zonde haar intree in de wereld gedaan had. In het bijzonder in de ondergang der eerste wereld ten tijde van Noach.

Daarna is het op schokkende wijze geopenbaard in *het vuur* dat uitgestort is over Sodom en Gomorra en de steden rondom dezelve.

Ook heeft dit *vuur* zich op een andere wijze geopenbaard in de oordelen die over Egypte gegaan zijn en voorts over de inwoners van Palestina tijdens de verovering van Kanaän door Jozua.

Ja op velerlei wijze is dit *vuur* geopenbaard, totdat het blijkens ons tekstgedeelte in beginsel bij het blazen der eerste bazuin (Nieuwtestamentisch) zal uitgestort worden over Jeruzalem als schaduwbeeld van *het vuur* dat uitgestort zal worden bij het blazen der zevende bazuin in de grote "dag des oordeels en der verderving der goddeloze mensen." - 2 Petrus 3 : 7.

Want "de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht, in welke de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan en de elementen branden zullen en vergaan en de aarde en de werken die daarin zijn, zullen verbranden." - 2 Petrus 3 : 10.

Dát dit alles verborgen is in vers 5a blijkt zeer beslissend uit het onderwijs van de Heere Jezus Zelf, dat Hij Zijn vrienden gegeven heeft tijdens Zijn omwandeling op de aarde. - Lukas 12 : 4.

Hij zei tot hen (na hun vele waarschuwingen gegeven te hebben): "Ik ben gekomen om *vuur op de aarde te werpen*; en wat wil Ik, indien het alreeds ontstoken is." - Lukas 12 : 49a.

Vooraf uit het tweede gedeelte van deze tekst blijkt dat vanaf het begin, sinds de zonde geopenbaard is, de toorn van God geopenbaard is op de aarde. Dit is het, waarom de Heere Jezus in Lukas 12 : 51 gezegd heeft: "Meent gij dat Ik gekomen ben om vrede te geven op de aarde? Neen, zeg Ik u, maar veeleer verdeeldheid." Daaraan toevoegende: "Want van nu aan zullen er vijf in een huis verdeeld zijn, drie tegen twee en twee tegen drie." - Lukas 12 : 51 en 52.

Ook dit is reeds in het eerste gezin op de aarde geopenbaard, toen Kaïn tegen Abel is opgestaan en hem doodgeslagen heeft. Dit is ook de oorzaak waarom in latere tijden Israël tegen Juda ontstoken is, ja waarom er zovelen onder de oordelen van God gekomen zijn vanwege het feit dat *de Engel* (de Verbondsengel) *het wierookvat gevuld heeft met het vuur des altaars en dit op de aarde geworpen heeft*.

"En wat wil Ik", zei de Heere Jezus, zal dit *vuur* op andere wijze geblust kunnen worden voor Mijn uitverkorenen tenzij het Mij (plaatsvervangend voor hen) verteerd zal hebben op het kruis?

Daarom zei Hij: "Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe word Ik geperst (gedrongen) totdat het volbracht zij." - Lukas 12 : 50. Ook om zijn tegenstanders te verteren.

5b En er geschiedden stemmen en donderslagen en bliksemen en aardbeving.

De vertalers van het N.B.G. hebben *donderslagen* als eerste teken gesteld en laten *stemmen* daarna volgen. Deze foutieve vertaling is hun verantwoordelijkheid.

Wij menen (zoals blijken zal) dat de *stemmen* (namelijk de goedertierenheid en de genade van de Heere Jezus Christus) voorafgaan aan de *donderslagen*, de openbaring van Zijn gerechtigheid en toorn.

Zoals het volk des Heeren (Israël) gesidderd heeft voor deze tekenen aan de voet van de Sinaï, zo zullen ook de volkeren des Nieuwen Testaments met vrezen en beven vervuld worden als deze zeven bazuinen des alarmgeklanks geblazen zullen worden.

Hieruit blijkt, dat, nu het zevende zegel geopend is, de dienstknechten des Heeren steeds dieper ingeleid worden in de verborgenheden des Allerhoogsten. Dit zal in het bijzonder ook blijken uit de verklaring van dit tekstgedeelte.

Het is hierbij van buitengewoon belang erop te letten, dat bij de openbaring des Vaders ook deze tekenen door Johannes zijn gezien of gehoord. - 4 : 5.

Het opmerkelijke hiervan is, dat zij dáár in tegenovergestelde volgorde door hem gezien of gehoord zijn.

Nu de Zoon (in het blazen der bazuinen) als waarachtig God geopenbaard wordt, openbaren zich dezelfde tekenen als bij de

openbaring der majesteit Gods des Vaders. Wij hebben van deze tekenen gezegd dat zij in de ontsluiting van het zevende zegel (in de openbaring van de Heere Jezus Christus) de hoogste glorie en heerlijkheid zullen openbaren.

Gelet op de volgorde waarin nu deze tekenen geopenbaard worden, begint er in dit tekstgedeelte hiervan reeds iets te schemeren, want deze openbaring van de majesteit van het Lam Dat door Johannes gezien is, staande als geslacht, is ter ere van God de Vader.

Daarom zullen deze tekenen, als de overwinning door het Lam Dat uit zal gaan als een Ruiter te paard, overwinnende en om te overwinnen, behaald zal zijn, in een ongekende glorie en op nieuwe wijze in de Troon des Vaders terugvloeien. Dit zal blijken in 11 : 19 en 16 : 18.

Naar aanleiding van deze glorievolle en onbeschrijfelijke tekenen (voornamelijk in deze openbaring des Zoons) willen wij trachten aan te tonen op welke wijze deze glorie des Zoons tot eer van God de Vader in Zijn Troon terug zal vloeien.

Om dit beter te verstaan is het van belang de openbaring van de Ruiter op het witte paard van de aanvang tot haar volkomenheid in vogelvlucht voor de aandacht te stellen.

In de openbaring des Vaders (bij de ontsluiting van het eerste zegel) is Hij gezien, gezeten zijnde op een wit paard, uittrekkende overwinnende en om te overwinnen de ruiters op het rode, het zwarte en het vale paard.

Op welke wijze en met wie deze strijd in feite gevoerd zal moeten worden (maar ook de glorie der overwinning die Hem is bereid) is Hem geopenbaard bij de ontsluiting van de volgende vijf zegelen van het verzegelde Boek.

Nu echter, bij de ontsluiting van het zevende zegel, zal geopenbaard worden hoe Hij Zich gereed zal maken om het witte paard te bestijgen in Zijn zeven herauten die de zeven bazuinen des alarms zullen blazen, waarin de strijd zelf ge-

openbaard zal worden die Hij te strijden zal hebben.

In deze strijd zal openbaar worden dat Hij ook de uitverkorenen des Vaders (het huis van Juda) zal stellen als het paard Zijner majesteit in de strijd, opdat ook zij met Hem in Zijn overwinning mee mogen triomferen en mee mogen rijden op witte paarden in de hemel Zijner heerlijkheid, gelijk dit reeds geprofeteerd is van het huis van Juda door de profeet Zacharía - Zacharía 10 : 3b - want de heirlegers in de hemel zullen Hem volgen op witte paarden, gekleed in wit en rein fijn lijnwaad. - 19 : 14.

Dit is het, waarom bij het blazen der laatste bazuin (als Hij deze strijd volstreden zal hebben tijdens het blazen der bazuinen des Evangelies) de hemel in beroering gebracht zal worden en stemmen in de hemel zullen weerklinken, roepende en zeggende: "De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijn Christus en Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid." - 11 : 15. Want vóór Zijn overwinning berustte dit koningschap bij de vorst der duisternis, bij de ruiter op het rode paard met zijn gevolg.

De wereld was hem overgegeven (door Gods toelating) als een rechtvaardig oordeel in het misnoegen van God over de zonden der mensen. - Genesis 3 : 17 en Lukas 4 : 6.

Het blazen der zevende of laatste bazuin als zodanig zal het teken zijn dat de Heere Jezus de wereld overwonnen heeft. - 1 Corinthe 15 : 52.

In het sterven van de Heere Jezus aan het kruis is in beginsel het blazen der zevende bazuin geopenbaard, niet alleen vanwege het feit dat op die dag het oordeel over de zonden der mensen geopenbaard is, maar ook omdat de Heere aan de vooravond van Zijn sterven tot Zijn discipelen gezegd heeft: "Hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen." - Johannes 16 : 33b.

Dit alles zal in de verklaring van de zevende of laatste bazuin alsmede bij de uitgieting der fiolen van Gods gramschap overvloedig gaan blijken.

Een teken hiervan is dat op de dag van het sterven van de Heere Jezus de voorhang in de tempel van het aardse Jeruzalem gescheurd is en de ark des Verbonds zichtbaar geworden is. - Mattheüs 27 : 51.

Maar "de tempel Gods in de hemel is geopend geworden en de ark Zijns Verbonds is gezien in Zijn tempel; en er werden bliksemen en stemmen en donderslagen en aardbeving en grote hagel." - 11 : 19.

Hierin is de glorie des Zoons, die Hij had bij de Vader eer de wereld was, geopenbaard geworden - Johannes 17 : 5 - maar door de begeleidende tekenen van aardbeving en grote hagel is Zijn glorie geopenbaard toen Hij voorts uitgetrokken is om te overwinnen, niet alleen Israël, maar ook de wereld. Hieruit blijkt dat de heerlijkheid en de majesteit des Allerhoogsten in deze tekenen zijn geopenbaard.

In volgorde:

In de openbaring van de scheppingsluister des Vaders vanuit Zijn Troon. - 4 : 5.

In de verlossingsopenbaring des Zoons in de ontsluiting van het zevende zegel. - 8 : 5.

Voorts in de overwinningsopenbaring des Zoons bij het blazen der zevende bazuin. - 11 : 19.

Tenslotte in de openbaring des Heiligen Geestes, als alles geschied zal zijn. - 16 : 18.

Tot dusver hebben wij de majesteit en de glorie van deze tekenen in haar algemeenheid aangewezen, ook de volgorde waarin zij geopenbaard zijn, maar in de begeleidende tekenen is een geheimenis verborgen. Ja zelfs in elk woord is een geheimenis verborgen.

Bij de verklaring hiervan zal blijken dat hun geheimenissen zich veel verder uitstrekken dan wij tot nu toe aangewezen hebben, want ook de symboliek van het altaar en van het gouden wierookvat en van het gouden altaar dat voor de Troon

is, is met deze tekenen ten nauwste verbonden, zoals de ontsluiting van het zevende zegel ten nauwste verbonden was met hetgeen in het Oude Testament geopenbaard is.

Vandaar *de stemmen en de donderslagen en de bliksemen en het beven* van de berg en het geluid ener zeer sterke bazuin op de Sinaï. Dit is in wezen de ontsluiting van het zevende zegel, want deze zeer sterke bazuin, die al blazende steeds sterker werd - Exodus 19 : 19 - is bij de ontsluiting van het zevende zegel geopenbaard in het blazen der zeven bazuinen.

Vandaar ons tekstgedeelte: *En er geschiedden stemmen en donderslagen en bliksemen en aardbeving.*

Dat dit alles, zowel het een als het ander, met elkaar verband houdt, blijkt hieruit, dat de Sinaï-openbaring de openbaring des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes is, lettende op het beven van de berg en op de tekenen die hierbij geopenbaard zijn.

In feite zal door de *bliksemstralen* (in deze heilige tekenen geopenbaard) het Offer op het altaar verteerd worden, zoals dit ook op symbolische wijze uitgebeeld is in het offer dat door de profeet Elia gebracht is op de Karmel; dit om de glorie der heerlijkheid van de God Israëls onder de volkeren bekend te maken. - 1 Koningen 18 : 38.

Ook daar is het vuur dat door de Verbondsengel van het altaar genomen is, op de aarde geworpen, opdat de majesteit Gods des Allerhoogsten geopenbaard zou worden.

Dit is het waarom de Engel het gouden wierookvat hetwelk in Zijn hand was, gevuld heeft met het vuur des altaars, ten teken dat Hij is de Middelaar Gods en der mensen. Om door Zijns Zelfs offerande alle ongehoorzaamheid en ongerechtigheid der mensen voor God te verzoenen.

Reeds de offerande door de rechtvaardige Abel gebracht, is hiervan een teken.

Hierom zullen in de openbaring der zeven bazuinen nu (in de ontsluiting van het zevende zegel) vanwege deze openbaring der *stemmen*, der *donderslagen* en der *bliksemen* en der *aardbeving*, enerzijds openbaar worden de ontfermingen, de

genade en de goedertierenheid Gods, maar anderzijds (door deze tekenen) Zijn heilige toorn en gerechtigheid.

Om nu een enigszins duidelijk en overzichtelijk beeld te geven van de glorie dezer vier openbaringen zoals wij die aangewezen hebben, willen wij ze elk afzonderlijk in de volgorde waarin zij geopenbaard zijn, onder elkaar zetten met hun betekenissen, voorzover zij in weinige woorden samen te vatten zijn.

Het zal blijken dat in de glorie der openbaringen van deze tekenen de symboliek der ontfermingen en der goedertierenheden Gods steeds tussen de rechtvaardigheid en de openbaring van Zijn toorn door zal gaan, gelijk dit ook in de Wetgeving op de Sinaï reeds gebleken is, toen God zeide: "Ik doe barmhartigheid aan duizenden dergenen die Mij liefhebben en Mijn geboden onderhouden." Maar ook: "De HEERE zal niet onschuldig houden, die Zijn Naam ijdel gebruikt." - Exodus 20 : 6 en 7b.

Wanneer God de Vader Die zat op de Troon die gezet is in de hemel, Zich openbaart, gaan er van de Troon uit - 4 : 2 t/m 5:

Bliksemen, het symbool van de heiligheid Gods.

Donderslagen, het symbool van de gerechtigheid Gods.

Stemmen, het symbool van de goedertierenheid Gods.

Wanneer God de Zoon geopenbaard wordt, staande bij het altaar, hebbende een gouden wierookvat, in dienstknechtsgestalte, het vuur des altaars op de aarde werpende, *geschiedden er* - 8 : 3 t/m 5:

Stemmen, het symbool van de goedertierenheid Gods.

Donderslagen, het symbool van de gerechtigheid Gods.

Bliksemen, het symbool van de heiligheid Gods.

Aardbeving, het symbool van het oordeel Gods.

Wanneer de Heere Jezus Christus als de Overwinnaar geopenbaard wordt, is de tempel Gods in de hemel geopend

geworden en de ark Zijns Verbonds is gezien in Zijn tempel en daar werden - 11 : 19:

Bliksemen, het symbool van de heiligheid Gods.

Stemmen, het symbool van de goedertierenheid Gods.

Donderslagen, het symbool van de gerechtigheid Gods.

Aardbeving en grote hagel, de symbolen van het oordeel Gods in Zijn Christus.

En toen de zevende engel zijn fiool uitgoot in de lucht (in de openbaring des Heiligen Geestes als alles geschied zal zijn) kwam er een grote stem uit de tempel des hemels, van de Troon, zeggende: "Het is geschied." En er geschiedden - 16 : 17 en 18a:

Stemmen, het symbool van de goedertierenheid Gods.

Donderslagen, het symbool van de gerechtigheid Gods.

Bliksemen, het symbool van de heiligheid Gods.

"En er geschiedde een grote aardbeving, hoedanige niet is geschied van dat de mensen op de aarde geweest zijn, namelijk een zodanige aardbeving en zo groot." - 16 : 18b.

"En een grote hagel, elk als een talent(pond) zwaar, viel neder uit de hemel op de mensen" - 16 : 21a - openbarende het oordeel Gods in Christus Jezus, door de Heilige Geest.

Nu wij deze ontzaglijke tekenen op deze wijze onder elkaar gezet hebben, met daarachter op uiterst beperkte wijze hun betekenissen, kan daaruit blijken de majesteit van de Engel, staande bij het altaar. Voorts Zijn majesteit wanneer Hij als de Ruiter op het witte paard ten strijde trekt tegen de ruiters op het rode, het zwarte en het vale paard.

Ook kan hieruit blijken dat de glorie des Vaders op het allerluisterrijkst verhoogd is door het verlossingswerk des Zoons.

Deze grote glorie Gods in de Zoon (de openbaring der *stemmen*, der *donderslagen*, der *bliksemen* en der *aardbeving*) heeft de apostel Paulus aldus aangewezen, zeggende:

”En of God, willende Zijn toorn bewijzen en Zijn macht bekendmaken, met veel lankmoedigheid verdragen heeft de vaten des toorns, tot het verderf toebereid; en opdat Hij zou bekendmaken de rijkdom Zijner heerlijkheid over de vaten der barmhartigheid, die Hij tevoren bereid heeft tot heerlijkheid.” - Romeinen 9 : 22 en 23.

De rijkdom Zijner heerlijkheid en barmhartigheid geopenbaard in de *stemmen*, de verkondiging van het heilig Evangelie in het blazen der zeven bazuinen.

De openbaring van zijn toorn uitgebeeld in de *donderslagen en bliksemen*.

Terwijl Gods gerechtigheid weerspiegeld wordt door *aardbeving* - 8 : 5b - zware hagel - 11 : 19 - aardbeving zoals er voordien nimmer geweest is - 16 : 18 - en door een grote hagel elk als een talent(pond) zwaar, nederdalende uit de hemel op de mensen. - 16 : 21a.

Uit de toenemende openbaring dezer glorietekenen, zoals deze van oorsprong zijn voortgekomen uit de Troon des Allerhoogsten - 4 : 5 - blijkt dat de ere Gods op het allerhoogst glorievol wordt en worden zal door Zijn openbaring van genade en recht in Christus Jezus.

Ondanks het feit dat wij deze tekst zo uitgebreid voor de aandacht gesteld hebben, zijn wij er ons van bewust dat wij slechts een uiterste glimp aan de horizon van deze oneindige oceaan der heerlijkheid en der majesteit des Allerhoogsten hebben mogen zien.

Wij zijn zelfs van mening, dat als de gezaligden in de hemel of de verdoemden in de hel ons zouden kunnen horen, zij onze kennis van de genade Gods enerzijds en van de rechtvaardigheid Gods anderzijds zouden aanmerken als komende uit een donkere nacht, missende de zuivere wetenschap en ervaring daarvan.

6 *En de zeven engelen, die de zeven bazuinen hadden, bereidden zich om te bazuinen.*

Het zijn, het bestaan van deze tekst, is op zichzelf al een bovenmate wonderlijke openbaring, want stel eens dat er onmiddellijk na 8 : 5 gevolgd was: en de eerste engel blies de bazuin.

In dat geval zouden wij van deze *voorbereiding der zeven engelen om te gaan bazuinen* (namelijk van de noodzaak hiervan) geen flauw idee gehad hebben.

Het is evenwel reeds gebleken en het zal voorts gaan blijken, dat dit de *voorbereiding* is op de heilige oorlog die de grote Ruiter op het witte paard (in deze Zijn heilige herauten) zal gaan voeren.

Het is met deze *zeven* bazuinblazers als met de zeven priesters die de zeven ramsbazuinen droegen voor de toegerusten tegen Jericho. "Zij trokken door en bliezen met de bazuinen." - Jozua 6 : 8.

Want ook dezen, evenals zij, zullen een alarmgeklank doen horen tegen de vijanden van het Israël Gods, zoals ook Gideon dit heeft gedaan tegen de Midianieten. Hij zei: "Als ik met de bazuin zal blazen, ik en allen die met mij zijn, dan zult gijlieden ook met de bazuin blazen, rondom het ganse leger." - Richteren 7 : 18.

Uit deze *voorbereiding van de zeven engelen, die de zeven bazuinen hadden*, kunnen allen die op enigerlei wijze door alle tijden en op alle plaatsen de bazuinen des Evangelies blazen zullen, onderwezen worden dat ook zij zich hebben voor te bereiden, niet alleen op de prediking van de blijde boodschap des Evangelies als zodanig, maar bovendien op de heilige oorlog die zij door deze prediking ontketenen zullen.

Dit is al onmiddellijk gebleken toen de eerste engel de bazuin ging blazen, want in vers 7a staat:

7a *En de eerste engel heeft gebazuind en er is geworden hagel en vuur, gemengd met bloed en zij zijn op de aarde geworpen.*

Dát het blazen der zeven bazuinen in wezen het blazen der bazuin des Evangelies is en dat dit zowel gericht als genade zal openbaren, zal in het vervolg overvloedig gaan blijken.

Voordat wij deze geheimenissen trachten te verklaren, willen wij ook hier onze blik zowel naar achter als naar voren werpen, zoals wij dit gedaan hebben bij de verklaring van de derde brief, namelijk aan de Gemeente van Pergamus.

Daar hebben wij op figuurlijke wijze de zeven Gemeenten overzien, zoals Mozes vanaf de berg Nebo met een verhelderde blik de heerlijkheid van het aardse Kanaän heeft mogen aanschouwen.

Wanneer wij in verband met de openbaring der bazuinen achterom zien, ontdekken wij met één oogopslag het verband tussen de ontsluiting der zeven zegelen en het blazen der zeven bazuinen en als wij vóóruit zien, bemerken wij het verband tussen het blazen der bazuinen en het uitgieten van de fiolen van Gods gramschap.

Toch is het slechts een bepaald verband.

Zij zijn niet in álle opzichten aan elkaar gelijk.

Evenwel is er in elk dezer openbaringen een afzonderlijke en wonderbaarlijke heerlijkheid en een bepaalde overeenkomst te zien.

Wij willen straks de openbaring der bazuinen en der fiolen ook in volgorde onder elkaar zetten, zoals wij dit gedaan hebben bij de zeven brieven en bij de jubelzangen der engelen en bij de majesteitelijke tekenen des Allerhoogsten.

Maar vooraf willen wij in de eerste plaats iets aantonen betreffende de volgorde en de indeling van de zegelen ten opzichte van die der bazuinen en in de tweede plaats betreffende de volgorde en de indeling van de bazuinen ten opzichte van die der fiolen.

Bij de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek en het blazen der zeven bazuinen is, voorzover het de openbaring als

zodanig betreft, dezelfde volgorde en dezelfde indeling waar te nemen, evenwel (uit de aard der openbaring) niet dezelfde inhoud.

Op enigerlei wijze merken wij dit ook op bij de openbaring van het blazen der bazuinen ten opzichte van de openbaring der fiolen van Gods gramschap. Bij deze is niet dezelfde indeling, maar wel dezelfde inhoud en dezelfde volgorde te zien.

Wij willen echter eerst letten op het verband tussen de ontsluiting der zegelen en het blazen der bazuinen.

De ontsluiting der eerste vier zegelen van het verzegelde Boek is zeer snel opeenvolgend; zij hebben een geheel eigen en aparte doelstelling.

De betekenis van het vijfde en het zesde zegel is van geheel andere aard, zij hebben een geheel andere strekking. Zij beslaan (om zo te spreken) ook een veel breder veld en openen een weidser uitzicht.

Precies dezelfde opmerkingen nu kunnen wij ook maken bij het blazen der bazuinen.

Het belangrijkste echter en het meest opmerkelijke in de overeenkomst tussen de ontsluiting der zegelen en het blazen der bazuinen is dit:

Wanneer het zesde zegel ontsloten is (dit is immers in bepaald opzicht de vervulling of het einde van de openbaring des Vaders) is het besluit: "De grote dag Zijns toorns is gekomen en wie kan bestaan?" - 6 : 17.

Wanneer nu in bepaald opzicht de vervulling of het einde van de openbaring des Zoons, als God, en ook Zijn verborgenheid geopenbaard is (maar dan bij het blazen der zevende bazuin) is het besluit ook weer: "En Uw toorn is gekomen." - 11 : 18b.

En omdat het de openbaring des Zoons is, aan Wie al het oordeel gegeven is, "want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel de Zoon gegeven, opdat zij allen de Zoon eren gelijk zij de Vader eren" - Johannes 5 : 22 en 23a -

volgt er in 11 : 18c: "En de tijd der doden om geoordeeld te worden en om het loon te geven Uw dienstknechten, de profeten, en de heiligen en degenen die Uw Naam vrezen, de kleinen en de groten; en om te verderven degenen die de aarde verdierven."

Hierbij merken wij nog op: de ontsluiting van het zevende zegel is de openbaring Gods in Jezus Christus, maar het blazen der zevende bazuin openbaart de volheid Gods in Jezus Christus.

Wat betreft de overeenstemming tussen het blazen der bazuinen en de openbaring van de uitgieting der zeven fiolen van Gods gramschap, hiervan zeiden we dat deze niet dezelfde indeling hebben maar wel dezelfde inhoud en dezelfde volgorde.

Om dit zo duidelijk mogelijk voor ogen te stellen willen wij deze openbaringen als volgt onder elkaar zetten:

De eerste bazuin heeft tot doel de aarde. -	8 : 7.
De tweede bazuin heeft tot doel de zee. -	8 : 8.
De derde bazuin heeft tot doel de rivieren. -	8 : 10.
De vierde bazuin heeft tot doel de zon. -	8 : 12.

De eerste fiool heeft tot doel de aarde. -	16 : 2.
De tweede fiool heeft tot doel de zee. -	16 : 3.
De derde fiool heeft tot doel de rivieren. -	16 : 4.
De vierde fiool heeft tot doel de zon. -	16 : 8.

De vijfde en de zesde bazuin en de vijfde en de zesde fiool hebben elk voor zich een geheel andere doelstelling.

Toch blijkt er ook in deze een treffende overeenkomst te zijn.

De vijfde bazuin heeft tot doel Abáddon - Apollyon. -	9 : 11.
De vijfde fiool heeft tot doel de troon van het beest. -	16 : 10.

8 : 7a

De zesde bazuin	heeft tot doel	de Eufraat. -	9 : 14.
De zesde fiool	heeft tot doel	de Eufraat. -	16 : 12.

De zevende bazuin en de zevende fiool brengen elk voor zich het oordeel in het geding.

Na deze verklaring moet iemand die de algemene indeling der openbaring (zoals wij die reeds op de eerste bladzijde aangegeven hebben, namelijk dat zij is: de openbaring des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes) in twijfel trok of in het geheel niet aanvaarden wilde, toch wel overtuigd zijn van zijn ongelijk in deze.

Toch willen wij, voordat wij tot de feitelijke betekenis van elk der bazuinen afzonderlijk overgaan, de aandacht vestigen op nog één bijzonderheid die in nauw verband staat met bovengenoemde indeling van het boek der Openbaring om mede daardoor de betekenis van het blazen der bazuinen beter te kunnen verstaan.

De aanvang der Openbaring was: "De openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft." - 1 : 1a.

Met voorbijgaan van de inleiding en hoofdstuk 1 en van de hoofdstukken 2 en 3, waarin de zeven brieven aan de zeven Gemeenten van Klein-Azië vermeld zijn, volgt hieruit dat de Heere Jezus Zijn strijdende Kerk allereerst de V a d e r heeft doen kennen in de ontsluiting der eerste zes zegelen van het verzegelde Boek dat was in de hand Desgenen Die op de Troon zat.

Nu echter (in de ontsluiting van het zevende zegel) leert de Heere Jezus Zijn Gemeente de Vader kennen zoals Hij Zich geopenbaard heeft en Zich voorts openbaren zal in zijn Z o o n in Christus Jezus.

Hierom is de aanvang van déze openbaring (namelijk van het blazen der bazuinen) nu niet een feit als bestaande van eeu-

wigheid, zoals dit onder andere geopenbaard is in 5 : 6, waar aan Johannes getoond is: "In het midden van de Troon een Lam, staande als geslacht", maar in tegenstelling hiermee openbaart het blazen der *eerste bazuin* een feit met een begin, namelijk: "Het begin des Evangelies van Jezus Christus, de Zoon van God. Gelijk geschreven is in de profeten." - Markus 1 : 1 en 2a.

Want zodra *de eerste engel de bazuin* des Evangelies geblazen heeft, is het gevolg dat *er gewóorden is hagel en vuur, gemengd met bloed*, zoals ons tekstgedeelte dit gezegd heeft.

Dit *gewóorden zijn* is ook in tegenstelling met het scheppende spreken van God, als Hij in het eerste hoofdstuk van Genesis tot achttmaal sprekende wordt ingevoerd met de woorden: "En God zeide" of met de woorden: "Er zij." Dit is komende vanuit de eeuwigheid Gods. Het gebiedende begin tot het scheppen der tijdgeschiedenis.

Maar nu, in de ontsluiting van het zevende zegel, nu in die tijdgeschiedenis de Zoon geopenbaard wordt, is er in de hemel een stilzwijgen, omdat het geslachte Lam Dat gezien is in de openbaring van de Raad des Vaders, in de tijdgeschiedenis zal uitgaan als de overwinnende Ruiter op het witte paard om in zijn zeven herauten, de zeven bazuinblazers, met de ruiter op het rode paard en zijn gevolg te gaan strijden.

Nu zal het niet zijn: "Er zij", maar nu zal het zijn: "*En er is geworden.*"

Men heeft in de vert. N.B.G. blijkbaar gemeend het wat begrijpelijker te moeten maken, want daar staat namelijk: 'En er kwam.' Dit geeft bij ons de indruk, dat men (door dit zó te vertalen) noch de bedoeling, noch de betekenis van het blazen der zeven bazuinen begrepen heeft, noch de gevolgen die dit hebben zal voor de Kerk des Heeren op de aarde.

Ja, wij hebben zelfs het vermoeden dat men *de hagel en het vuur en het bloed* opgevat heeft als natuurlijke rampen die

over de aarde zullen komen, zoals vleselijke mensen dit zien, dat wanneer het gaat hagelen en onweren er dan soms ongelukken gebeuren.

Maar als in de St. Vert. naar onze overtuiging zeer terecht staat: *En er is geworden*, heeft dit een veel diepere betekenis. Het kan zijn dat ook de Statenvertalers de diepe betekenis hiervan niet begrepen hebben, maar zij hebben het in elk geval gelaten voor hetgeen het is en het niet voor het natuurlijk verstand wat aannemelijker willen maken.

Wij willen nu voorts het machtige verschil gaan aantonen tussen de woorden *en er is geworden* en de woorden 'en er kwam', alsmede de grote betekenis van die woorden.

Laten onze eventuele tegenstanders ook nu niet gaan zeggen, dat wij geheel voorbijgaan aan het feit dat het in de openbaring alleen gaat over hetgeen haast geschieden moet, wanneer wij bij het blazen der *eerste bazuin* het begin der zondeval in het geding gaan brengen, want dan verwijzen wij nogmaals naar 1 : 19, zoals wij dit reeds gedaan hebben.

Een feit is, dat zodra de grote Ruiter op het witte paard uitgegaan is om te gaan strijden tegen de ruiter op het rode paard en zijn gevolg, ook Zijn zeven herauten die de bazuinen des alarmgeklanks zullen blazen, zich opgemaakt hebben om hun bazuinen te blazen.

Dit wil zeggen: Zodra het Woord van God in den beginne (in Zijn scheppingsluister) hun bekend is geworden, namelijk, dat ook de mens in het paradijs zijn plaats bij God verlaten heeft, hebben zij onmiddellijk de *eerste bazuin* des alarms geblazen, omdat zij wisten dat *er geworden is hagel en vuur, met bloed gemengd*.

Dit is geen scheppingsdaad van de Allerhoogste geweest, zoals Hij alle dingen geschapen heeft naar de Raad van Zijn wil, maar hetgeen nu geopenbaard zal worden (bij het blazen der *eerste bazuin*) *is geworden*, is ontstaan. Het is niet ergens vandaan gekomen, zodat wij zouden kunnen zeggen: 'En er

kwam', maar het *is gewórden*, zoals de engelen die hun beginsel niet bewaard hebben. - Judas : 6a. Dít is de oorzaak, dat *er geworden is hagel en vuur*.

Deze *hagel* en dit *vuur* zijn *vermengd* geworden met *bloed*, want *zij zijn op de aarde geworpen* is het besluit van ons tekstgedeelte.

In het bijzonder uit de woorden *hagel en vuur* blijkt dat deze dingen een geestelijke en een symbolische betekenis hebben. Bovendien blijkt eruit, dat deze *hagel* en dit *vuur* niet *op de aarde* ontstaan zijn, maar in de hemel. Anders zou er niet gezegd zijn dat *zij op de aarde geworpen zijn*.

Dit neemt evenwel de juistheid van onze zienswijze niet weg, dat deze *hagel* en dit *vuur* *vermengd met bloed* de oorsprong der zonden in het menselijk geslacht uitbeelden, want bij dit feit is de *eerste* Evangeliebazuin des alarmgeklanks geblazen. - Genesis 3 : 11 t/m 19.

Voor de dienstknechten des Heeren is het blazen der *eerste bazuin* "het begin des Evangelies van Jezus Christus, de Zoon van God" - Markus 1 : 1 - hoewel het boek der Openbaring als zodanig "de openbaring van Jezus Christus is, die God Hém gegeven heeft." - 1 : 1. Vandaar dat onze verklaringen zo hemelsbreed afwijken van de kanttekeningen der St.Vert.

In de engelengemeenschap heeft de zonde haar eerste oorsprong gevonden. Omdat de mens mede met de satan in opstand gekomen is, zijn deze *hagel* en dit *vuur* (der zonde) *op de aarde geworpen* en zijn deze *vermengd* geworden met *bloed*. Dit laatste kon in de engelengemeenschap niet geschieden, omdat zij geesten zijn.

Naar aanleiding van deze bovenmate wonderlijke openbaring voelen wij ons gedrongen nogmaals de aandacht te vestigen op de samenstelling van Gods Woord die zo vol majesteit is. Wanneer wij hierop letten, staat het onomstotelijk vast, dat er geen enkel mens in staat zou zijn om op deze wijze enig ge-

schrift samen te stellen. Alleen al uit deze tekst blijkt de autoriteit en Goddelijkheid van dit Woord.

Hierom is de wijsheid der wereld bovenmate dwaas, als zij Gods Woord bespottelijk tracht te maken en gaat bekritisieren. Hoeveel te meer is dit gruwelijk, als er zelfs theologen zijn die hierin voorgaan, zoals dit in onze tijd zo menigmaal het geval is.

Ondanks deze glorie van Gods Woord, die wij nu aangetoond hebben, zal in het vervolg gaan blijken dat wij in feite pas aan het begin staan van de openbaring der glorie van Gods Woord. Een en ander zal ons nog menigmaal in de hoogste verbazing brengen.

Doch laten wij bij *dé* tekst eerst de vraag stellen: Wat is de betekenis van deze *hagel* en dit *vuur*?

Dat deze dingen een symbolische betekenis hebben, blijkt des te meer uit het feit dat zij in de hemel ontstaan zijn in de opstand der engelen tegen God. Engelen zijn geesten en geen vlees en *bloed*. *Vuur* zou men hen misschien nog kunnen toe-eigenen, maar *hagel* en *bloed* is onder de engelengemeenschap niet denkbaar.

Nochtans zegt de Heilige Schrift in ons tekstgedeelte: *En er is geworden hagel en vuur, gemengd met bloed én zij zijn op de aarde geworpen.*

Wij zijn van mening, dat er onder *vuur* verstaan moet worden de openbaring van Gods heilige toorn. Eerstens over de zonde der opstandige engelen en van daaruit is het heilige *vuur* van Gods verbolgenheid ook geopenbaard over de zonden der mensen.

Op dezelfde wijze beeldt het woord *hagel* Gods verbolgenheid en toorn uit, zoals wij dit in het bijzonder verklaard hebben naar aanleiding van 16 : 21a, namelijk: "En een grote hagel, elk als een talentpond zwaar, viel neder uit de hemel op de mensen." Zo ook Jozua 10 : 11.

Nochtans heeft het woord *vuur* meer betekenis dan alleen openbaring van toorn, want *vuur* is onverzadigbaar.

De Spreukendichter zegt, dat het *vuur* nimmer zeggen zal: "Het is genoeg!" - Spreuken 30 : 16.

Vandaar dat het *vuur* dat in de engelengemeenschap ontstaan is, voortgeplant is onder de mensen. Ja het plant zich in een eindeloos begeren steeds voort. Dit *vuur* is door de overste der duivelen ontstoken en door hem *op de aarde geworpen*. Dit blijkt uit Genesis 3 : 1.

Dit is het wat de Heere Jezus gezegd heeft: "Ik ben gekomen om *vuur* op de aarde te werpen; en wat wil Ik, indien het alrede ontstoken is? Want van nu aan zullen er vijf in een huis verdeeld zijn, drie tegen twee en twee tegen drie." - Lukas 12 : 49 en 52.

Want dit *vuur* zal nimmer zeggen: "Het is genoeg."

De verdeeldheid die door dit *vuur* in het huisgezin van Adam ontstaan is, zal zich tot in het oneindige voortplanten.

Dit is het *vuur* des altaars dat door de Engel *op de aarde geworpen is*. - vers 5. Deze toorn van God, gesymboliseerd in het *vuur* Zijner verbolgenheid over onze ongerechtigheden, is door de list en de strategie in deze heilige oorlog van de vreselijke ruiter op het rode paard *vermengd* geworden *met bloed*.

Nochtans is de Heere Jezus Zelf ook gekomen om dit *vuur* van Gods verbolgenheid *op de aarde te werpen*, om Gods gerechtigheid aan de mensen bekend te maken, maar bovenal opdat zij door Hem behouden mochten worden, want Hij is de Enige Die dit (onuitblusselijke) *vuur* van Gods verbolgenheid blussen kan en de *hagelvloed* van Zijn toorn kan doen ophouden.

Dit is het, waarom er reeds in de scheppingsopenbaring door één der ouderlingen gezegd is tot Johannes en (door Johannes) tot de strijdende Kerk: "Ween niet; zie, de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel Davids, heeft overwonnen" - 5 : 5 - om deze verzegeling van Gods toorn voor Zijn Kerk weg te nemen.

Dit is de oorzaak en de glorie van het tweede gedeelte der tekst.

7b En het derde deel der bomen is verbrand en al het groene gras is verbrand.

In de vert. N.B.G. is aan dit tekstgedeelte voorafgegaan: 'En het derde deel van de aarde verbrandde.'

Uit welke grondtekst of om welke reden dit zo is vertaald, is ons onbekend, maar in het vervolg van de verklaring zal gaan blijken dat dit niet alleen fout is, maar dat dit gedeelte er beslist niet in behoort te staan.

Hierom zullen wij ons beperken tot hetgeen in de St.Vert. staat, namelijk: *het derde deel der bomen en al het groene gras is verbrand.*

Het is in dit tekstgedeelte al direct verbazingwekkend, dat hieruit de macht, de wijsheid en de majesteit blijkt van de Ruiter op het witte paard.

De macht van Zijn grote tegenstander, de ruiter op het rode paard, is al onmiddellijk (in de verleiding van de mens) aan banden gelegd. Ja, in beginsel is reeds (vanwege Gods vrijmachtige, uitverkiezende liefde) zijn invloed onder de engelengemeenschap tot *een derde* beperkt gebleven. Dit blijkt uit 12 : 4.

Het moet daarom voor de vorst der duisternis een verschrikkelijk oordeel en een vreselijke ervaring geweest zijn, dat God een andere, een meerdere Michaël verwekt heeft dan Michaël de aartsengel met wie hij aanvankelijk in de hemel oorlog heeft gevoerd, zoals blijkt uit Openbaring 12 : 7; Judas : 9; Daniël 10 : 13 en 12 : 1; Ezechiël 34 : 29; Handelingen 13 : 23 e.a. Satan zal nu met Deze de strijd op de aarde moeten gaan voeren. Deze Die gekomen is ter behoudenis van Gods uitverkorenen onder de mensen.

Temeer is dit verschrikkelijk voor hem geweest, omdat God bij voorbaat tot hem gezegd heeft dat Deze uit de mensen zou voortkomen en hem de kop zou vermorzelen. - Genesis 3 : 15.

Doordat satan Gods rechtvaardigheid en Zijn heilige wrake heeft leren kennen en zelf heeft ervaren in zijn opstand tegen God blijkens Judas : 6, moet hij ongetwijfeld van mening zijn geweest, dat het voor God een besliste onmogelijkheid was om te herstellen wat hij in Gods schepping bedorven had.

Hij had immers de glorie van Gods scheppingswerk, de mens, die God naar Zijn evenbeeld geschapen had, ten val en tot ongehoorzaamheid aan God weten te brengen.

Satan moet ongetwijfeld bij zichzelf overtuigd zijn geweest, dat Gods heilig recht en Zijn wraak over de zonden der mensen evenals aan hem nu ook aan hen voltrokken zou móeten worden.

Hij mag dan met al zijn engelen die hem in zijn opstand tegen God gevolgd zijn, op de aarde geworpen zijn - zoals blijkt uit 12 : 9 - maar hij heeft dan toch maar getriomfeerd over God door het sieraad van Zijn schepping, de mens, onherstelbaar te bederven.

Dat de engelen die niet met hem in opstand zijn gekomen (tweederde deel der engelen) hun plaatsen der gelukzaligheid bij God hebben kunnen behouden, is voor hem na zijn ervaring met Gods heilig recht en Zijn wraak over hem te verklaren, want zij hebben nimmer gezondigd. Maar dit zal voor de mens die hij ten val heeft weten te brengen, niet mogelijk zijn. Hij weet nu bij ervaring, dit kan Gods heilig recht nimmer gedogen.

Ondanks de onbeschrijflijk hoge staat waarin hij met zijn medegevallen engelen geweest is, zoals blijkt uit één van zijn plaatsvervangers op de aarde, de koning van Tyrus - Ezechiël 28 : 12 t/m 19 - is het bepaald niet in zijn hart opgekomen, dat God juist hierin en hierdoor Zichzelf op het allerhoogst verheerlijken zou door een meerdere Michaël te verwekken, Die hém met al zijn overheden en machten zou weten te ontwapenen en hem in het openbaar voor alle heilige engelen en mensen ter bespotting tentoon zou stellen, door over hém te triomferen en dat nog wel door de dood van een verachte Kruiseling.

Door Hem uitwissende het handschrift der zonde dat tegen ons (de mensen) was, want Hij is de Gezalfde en de meerdere Michaël Die God verwekt heeft. - Kolossensen 2 : 14 en 15.

Hij is de machtige Ruiter op het witte paard, Die hem de kop vermorzelen zal.

Heeft de grote, rode draak (de ruiter op het rode paard) het derde deel der sterren des hemels tot opstand tegen God weten te bewegen en die op de aarde geworpen - 12 : 4 - God zal een ander derde deel weten te verkiezen, dat hún ledige plaatsen in zal mogen nemen.

Hoe vol van majesteit wordt deze waarheid uitgebeeld in de geschiedenis van het boek Esther, die wees en balling die in de plaats van koningin Vasthi verkoren werd tot de bruid van de machtige koning Ahasveros. En de vijanden van Gods uitverkoren volk zijn op bevel en de raad van Mordechaï (een schaduwbeeld van de Heere Jezus) gehangen en uitgeroeid.

Maar nu voorts ons tekstgedeelte:

En het derde deel der bomen is verbrand en al het groene gras is verbrand.

Van dit *derde deel* dat God uit de mensen verkoren heeft, dat God in hun plaats heeft willen stellen, zegt God: "En Ik zal dat *derde deel* in het vuur brengen en Ik zal het louteren gelijk men zilver loutert en Ik zal het beproeven gelijk men goud beproeft; het zal Mijn Naam aanroepen en Ik zal het verhoren; Ik zal zeggen: Het is Mijn volk; en het zal zeggen: De HEERE is mijn God." - Zacharía 13 : 9.

Deze loutering, deze beproeving van dit *derde deel* zal het alarmgeklank der eerste zes bazuinblazers zijn, dat in deze heilige oorlog geopenbaard zal worden.

Als de eerste vier engelen elk voor zich de alarmtoestand, ontstaan door de zonden der mensen, zullen uitbazuinen, zal (tot meerdere glorie van God) gaan blijken dat God juist in dit *derde deel* op het allerhoogst verheerlijkt zal worden, als hun wederpartijder juist hen het meest en het zwaarst zal zoeken te treffen.

Heeft hij in zijn val Gods wrekende gerechtigheid ervaren, namelijk Gods heilig oordeel over zijn zonden, nu zal hem bekendgemaakt worden de glorie van Gods genade in Zijn Christus, de glorie der majesteit Gods, dat Hij is: "de kracht Gods en de wijsheid Gods." - 1 Corinthe 1 : 24b.

Want als hij Gods uitverkorenen (dit *derde deel*) zal trachten te verderven en hen zal beschuldigen, hen aanklagende als zij zullen staan voor het aangezicht van de Engel des HEEREN, Hem wijzende op hun vuile klederen (waarmee ook zij bekleed zijn) dan zal de Heere (namelijk de meerdere Michaël dan Michaël de archangel die met de duivel getwist heeft over het lichaam van Mozes - Judas : 9) tot hem zeggen: "De HEERE schelde u, gij satan! Ja, de HEERE schelde u, Die Jeruzalem verkiest." - Zacharía 3 : 2b.

Zijn dezen geen vuurbranden uit het vuur gerukt, dat mede door uw toedoen op de aarde geworpen is? Zij zijn de "Jozua's" - Zacharía 3 : 1 t/m 5 - *de bomen* van het door Mij uitverkoren *deel* dat gij, satan, hebt zoeken te *verbranden*.

Nu wij reeds iets van deze *derde delen* (waarover het alarmgeklank der eerste vier bazuinblazers gehoord zal worden) voor de aandacht gesteld hebben, zal het misschien mogelijk zijn de overige verklaringen van deze dingen beter te kunnen verstaan.

Toch willen we (evenwel als in vogelvlucht) eerst nog een algemeen overzicht geven van de alarmtoestand, uitgebeeld door het blazen der bazuinen als zodanig.

Als we dit doen, blijkt dat deze alarmtoestand in hoofdzaak in de eerste plaats de Kerk betreft, de Gemeente der uitverkorenen, zoals we dit aangewezen hebben uit Zacharía 13. De Kerk waarin *het derde deel der bomen is verbrand*. Over dezen zullen in het bijzonder de eerste vier bazuinblazers hun alarmgeklank laten schallen. Maar:

"Wee, wee, wee, degenen die op de aarde wonen, van de overige stemmen der bazuin der drie engelen die nog bazuinen zullen" - 8 : 13b - want dan zal in het bijzonder het oordeel

geopenbaard worden over allen die niet tot de Kerk hebben behoord of er niet bij gerekend hebben willen worden.

”En in die dagen zullen de mensen de dood zoeken en zullen die niet vinden; en zij zullen begeren te sterven en de dood zal van hen vlieden.” - 9 : 6.

Zodra de Gemeente van de Heere Jezus Christus geboren is, voorzover het haar geboorte in het paradijs in de schepping van Adam en Eva betreft, heeft de eerste engel gebazuind en is de eerste bazuinstoot des Evangelies gehoord op de aarde. Aanvankelijk de glorie van Gods scheppingsvermogen uitbazuinende: ”En God zag al wat Hij gemaakt had en ziet het was zeer goed.” - Genesis 1 : 31a.

Maar, alsof er geen paradijsheerlijkheid ooit op de aarde gekend is geweest, is er reeds bij het blazen der eerste bazuin geopenbaard, dat er geworden is (namelijk in de hemel) hagel en vuur en dat dit vermengd met bloed op de aarde geworpen is. - Genesis 3 : 1 t/m 7 en 4 : 10.

Dit is de erfenis die de hoogst geschapen engel (zoals blijkt uit enige van zijn schaduwbeelden op de aarde, o.a. de koning van Babel - Jesaja 14 : 12 t/m 14 - en de koning van Tyrus - Ezechiël 28 : 12 t/m 15) verworven heeft in zijn opstand tegen de Allerhoogste.

Wat dit mede voor de mens die hem toegefallen is en die met hem in opstand gekomen is tegen God, te betekenen heeft, zullen de zeven bazuinblazers uitbazuinen.

Maar wat het voor Gods uitverkorenen te betekenen heeft, zullen de eerste vier bazuinblazers hun in het bijzonder bekendmaken. Ja, dan zal zelfs blijken, dat de Zon (namelijk de Zon der gerechtigheid, zoals de Heere Jezus in Maleachi 4 : 2 genoemd wordt) Die als waarachtig Mens hunner Eén heeft willen worden, geslagen zal worden.

Wat dit voor de wereld die in het boze ligt en in het bijzonder voor degenen die zich niet bekeren willen, te betekenen zal hebben, zullen de overige drie bazuinblazers hun bekendmaken.

Het gevolg van het werpen van deze satanserfenis op de aarde is, dat de gehele aarde (in figuurlijke zin) verbrand is en tenslotte ook daadwerkelijk verbrand zal worden. - 2 Petrus 3 : 10.

Niet zoals in de vert. N.B.G. deze tekst vertaald is, dat het derde deel der aarde verbrand is, want de oorspronkelijke scheppingsglorie is door het vuur van Gods verbolgenheid geheel verloren gegaan. De aarde is om der zonden wil door God vervloekt. - Genesis 3 : 17. Hieruit blijkt dat deze tekst in de vert. N.B.G. fout vertaald is.

Maar zeer beslist blijkt bij het blazen der eerste vier bazuinen de loutering van *het derde deel*, de uitverkorenen die door God uitverkoren zijn om de zaligheid te beërven.

Bij de laatste drie bazuinblazers blijkt de algemene strekking voor állen die op de aarde wonen.

Toch is bij deze betrekkelijk nog oppervlakkige verklaring nog niets gezegd over de wezenlijke inhoud en de feitelijke betekenis van dit tekstgedeelte. Wanneer wij wat dieper hierop ingaan, zal dit blijken.

Daarom nog even een herhaling van dit tekstgedeelte:

En het derde deel der bomen is verbrand en al het groene gras is verbrand.

Voor al ten opzichte van het blazen der bazuin door de eerste vier engelen is het in het bijzonder noodzakelijk er de aandacht op te vestigen dat élk hunner (in het blazen van de bazuin des Evangelies) de strijdende Kerk bekendmaakt met de dingen die haast geschieden moeten, zoals dit in 1 : 1 en 4 : 1 gezegd is.

Doch dit niet alleen, want hun profeteren staat ook in verband met het woord "tonen" van de dingen die haast geschieden moeten en met 1 : 19, het openbaren van de dingen die ook zij gezien hebben en van hetgeen is en van hetgeen geschieden zal na dezen.

Hieruit vloeit voort dat elk hunner de Kerk des Heeren onder beeldspraak zal tonen wat haar van haar eerste oorsprong af

overkomen is en wat haar overkomen zal tot aan de voleinding der wereld. (Over de drie andere bazuinblazers later).

Nu echter: *Het derde deel der bomen is verbrand.*

Met de kanttekenaars van de St.Vert. zijn ook wij van mening dat hieronder de getrouwe leraars, maar ook de vooraanstaanden in de Gemeenten des Heeren verstaan moeten worden, zoals wij dit ook van Jozua, de hogepriester, aangewezen hebben. - Zacharía 3 : 1 t/m 5.

Dat zij met *bomen* vergeleken worden, is ook niet zonder betekenis.

Ten eerste wordt hun Zaligmaker Zelf "De Boom des Levens" genoemd. Maar anderzijds wordt van de grote verleider die het vuur van zijn opstand onder hen verspreid heeft, ook gezegd dat hij een "ceder" is. Hij heeft oorspronkelijk als een cederboom in Gods hof gestaan. Zó schoon door God gemaakt, dat vanwege de veelheid der takken alle bomen van Eden, die in Gods hof waren, hem benijdden. Geen boom in Gods hof was hem gelijk in schoonheid. - Ezechiël 31 : 8 en 9. Daarom staat er in Judas vers 9, dat Michaël, de archangel, geen oordeel van lastering tegen hem durfde voortbrengen.

Hij, de satan, moet hierom bepaald van oordeel geweest zijn, dat als hij *de bomen* van het nieuwe Eden zou treffen, de rest ook wel ten val zou komen.

Niet wetende noch kennende de kracht van de meerdere Michaël, de Ruiter op het witte paard, dat Hij juist vuurbranden uit het vuur zou rukken.

Wanneer er in ons tekstgedeelte gezegd wordt: *En het derde deel der bomen is verbrand*, betekent dit dus, dat niet alle *bomen* in het uitverkoren *derde deel verbrand* zijn. Maar wel, dat er vele van deze *bomen* daadwerkelijk *verbrand* zullen worden. Als de tweede engel zijn bazuin zal blazen, zal dit beter verstaan kunnen worden.

Maar ons tekstgedeelte zegt ook: *En al het groene gras is verbrand.*

Met de val van Adam en Eva is reeds *al het groene gras verbrand*, want de aarde is om der zonden wil vervloekt en geestelijk tot een woestijn geworden, waarin voor Gods uitverkorenen geen grassprietje meer te vinden is.

Van oorsprong was alle geboomte in de hof van Eden de mens tot spijs gegeven, maar als deze eerste engel het uitbazuint, zeggende: *En al het groene gras is verbrand*, betekent dit uit de aard der zaak dat *al het groene gras*, waar de schapen van de goede Herder van moeten leven, in figuurlijke zin *verbrand is*.

Ja, in letterlijke zin door de goddelozen zelfs *verbrand* zal worden, zoals dit blijkt uit Jeremia 36 : 21 t/m 25, namelijk het Woord van God.

De grote Overwinnaar, de Ruiter op het witte paard, heeft dit *groene gras* (het Woord van God) voor Zijn schapen, de schapen van de goede Herder - Johannes 10 - weer willen verwerven.

Hij heeft Het voor hen van de hemel afgebracht als een geopend Boekje, zeggende tot hen: "Neemt dat en eet het op." - 10 : 2 en 9.

Hij heeft de zegels van het verzegelde Boek verbroken en de toorn van God over de zonden eruit weggedragen en Het als een klein Boekje van de hemel afgebracht, zodat Gods uitverkorenen wederom kunnen grazen in *het groene gras*, in de grazige weiden van Zijn Getuigenissen.

Maar de goddelozen zullen zich voeden met as. "Hun wijnstok is uit de wijnstok van Sodom en uit de velden van Gomorra; hun wijndruiven zijn vergiftige wijndruiven; zij hebben bittere beziën. Hun wijn is vurig drakenvenijn en een wreed adderenvergif." - Deuteronomium 32 : 32 en 33.

Nochtans is het *verbranden van het derde deel der bomen en van ál het groene gras* in de allerhoogste graad en vorm geopenbaard, toen de Heere Jezus Zichzelf gegeven heeft in de dood des kruises om de zonden Zijns volks te verzoenen.

Als met één pennestreek is bij het blazen der eerste bazuin het beeld der strijdende Kerk getekend, al wat haar geschieden

zal vanaf het ogenblik van haar bestaan in Adam tot aan de voleinding der wereld.

Zoals bij grote hitte en droogte de weiden verdrogen en verdorren door zonnebrand, zo zullen ook de grazige weiden der verkondiging van het heilig Evangelie verdorren en *verbranden* door het geweld en de macht en de verleiding van de machtige ruiter op het rode paard. Vooral in de ure der verzoeking die over de gehele wereld komen zal, waarvan wij de verschrikkingen reeds enigszins aangewezen hebben in de verklaring van 3 : 10b.

Dan zal er, voorzover het de verkondiging van het heilig Evangelie betreft, voor Gods kinderen, in geestelijke zin, niet veel anders overblijven dan wat verschroeid onkruid.

8a En de tweede engel heeft gebazuind en er werd iets als een grote berg, van vuur brandende, in de zee geworpen.

Wij gaven reeds een beperkt overzicht van de overeenstemming tussen de openbaring der zegelen en die der bazuinen en die der fiolen.

Hieruit is niet alleen gebleken dat het geen opeenvolgende openbaringen zijn van de dingen die haast geschieden moeten (zoals dit blijkbaar steeds door veel theologen voor de strijdende Kerk is verklaard) maar dat het overeenstemmende openbaringen betreft van de dingen die haast geschieden moeten.

Naar aanleiding hiervan willen wij nog enige bijzonderheden voor de aandacht stellen, die voor het verstaan van dit tekstgedeelte van belang kunnen zijn.

Bij de opening van het eerste zegel is de Ruiters op het witte paard geopenbaard, maar bij het blazen der eerste bazuin Zijn tegenstander, namelijk de ruiter op het rode paard, althans in zijn werkingen, namelijk door de woorden: "En er is geworden."

Dit nu blijkt bij de ontsluiting van het tweede zegel en het blazen der *tweede bazuin* juist tegenovergesteld te zijn.

Bij de ontsluiting van het tweede zegel wordt de ruiter op het rode paard geopenbaard, maar bij het blazen van de *tweede bazuin* de macht en de majesteit van de Ruiter op het witte paard.

Met deze *tweede bazuin* wordt de aanvang van de heilige oorlog geopenbaard, want 'hetgeen geworden is', is *als een grote berg, van vuur brandende, in de zee geworpen*.

Dit is het beginsel van het oordeel over de ruiter op het rode paard. Daar kan de satan het voorlopig mee doen.

Voordat wij dit nader verklaren, eerst nog iets over de ontsluiting der overige zegels, voorzover zij verband houden met het blazen der overige bazuinen.

Bij de ontsluiting van het derde zegel is de verwoestende werking van de ruiter op het zwarte paard geopenbaard, maar bij het blazen der derde bazuin zal deze verwoestende werking daadwerkelijk geopenbaard worden.

Voorts is bij de ontsluiting van het vierde zegel de dood geopenbaard, zittende op het vale paard, maar bij het blazen van de vierde bazuin zal de dood van de Ruiter op het witte paard geopenbaard worden, als het derde deel der Zon geslagen zal worden. (Aan de begeleidende tekenen, dat ook het derde deel der maan en der sterren geslagen zal worden, hopen wij later aandacht te schenken).

Bij de ontsluiting van het vijfde zegel is de roep der wrake van de zielen onder het altaar geopenbaard, maar bij het blazen van de vijfde bazuin zal het beginsel van de verhoring van deze bede geopenbaard worden.

Van de ontsluiting van het zesde zegel hebben wij gezegd: Deze bestaat uit twee delen.

Ten eerste het oordeel over de vijanden van de Heere Jezus.

Ten tweede de openbaring van de overwinning van de Heere Jezus.

Evenzo zal ook bij het blazen der zesde bazuin ten eerste het oordeel over de vijanden van de Ruiter op het witte paard geopenbaard worden en ten tweede (al is het dan nog als in vogelvlucht) de glorie der overwinning van de Heere Jezus.

De ontsluiting van het zevende zegel en het blazen der zevende bazuin zijn van geheel andere orde.

De ontsluiting van het zevende zegel is de openbaring der glorie Gods in de Heere Jezus Christus, maar het blazen der zevende bazuin zal niet alleen de glorie Gods in de Heere Jezus Christus openbaren, maar bovendien de majesteit en de heerlijkheid van de werking des Heiligen Geestes.

Op de overeenkomst tussen de zegelen, de bazuinen en de fiolen willen wij nu niet ingaan. Die zal te zijner tijd blijken.

Wij hebben gemeend de overeenkomst tussen de zegelen en de bazuinen aldus te moeten aantonen, opdat de betekenis van het blazen der bazuinen hierdoor enigszins beter verstaan zal kunnen worden.

Wel willen wij naar aanleiding van deze overeenkomsten nog eens beklemtone dat hierdoor overtuigend komt vast te staan: De ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek is de openbaring des Vaders.

Het blazen der bazuinen (dat is de verkondiging van het heilig Evangelie) is de openbaring des Zoons.

De uitgieting der fiolen is de openbaring des Heiligen Geestes.

Er is een belangrijke tegenstelling tussen hetgeen in deze tekst geopenbaard wordt en hetgeen in de voorgaande tekst geopenbaard wordt, want over het ontstaan van deze *brandende berg* (ons tekstgedeelte) wordt niets gezegd.

Van de hagel en het vuur, gemengd met bloed, wordt in vers zeven gezegd dat het "geworden" is. Maar van deze *brandende berg* wordt zonder meer gezegd dat hij *in de zee geworpen is*.

Dit moet dan ongetwijfeld uit oorzaak zijn van de hagel en het vuur dat geworden is en dat op de aarde geworpen is, want de ontstane hagel en het vuur hebben ongetwijfeld hun oorsprong in deze *brandende berg*.

Daarom is deze *berg* door de overwinnende kracht van de Ruiters op het witte paard *in de zee geworpen*, want Hij is de meerdere Michaël Die de uitverkoren engelen en de gevallen mens ter hulpe is gesneld.

De betekenis van deze *brandende berg* en het feit dat deze *in de zee geworpen is*, zullen met het natuurlijke verstand van de mens niet te verklaren zijn. Slechts wanneer het de Heere behaagt door de Heilige Geest aan een mens de verborgenheden en de diepten Gods te openbaren, zal het verklaren ervan mogelijk zijn.

Hoe zal een mens, die van nature uit de aarde aards is, begrijpen de dingen die des Geestes Gods zijn - 1 Corinthe 2 : 14 - tenzij de Heilige Geest hem de ogen opent en zijn verstand verlicht, zoals Paulus ons dit aanwijst in 1 Corinthe 2 : 10 of ook op de wijze zoals de Spreukendichter dit onderwijst, namelijk: "De kwade lieden verstaan het recht niet; maar die de HEERE zoeken, verstaan alles." - Spreuken 28 : 5. Maar zelfs dan nog zal het zijn zoals Paulus dit van zichzelf zegt: "Ik was bij ulieden in zwakheid en in vreze en in vele beving." - 1 Corinthe 2 : 3.

Van hieruit willen we trachten de zin en de betekenis van dit tekstgedeelte te verstaan, namelijk:

En er werd iets als een grote berg, van vuur brandende, in de zee geworpen.

Wat dit voor de Kerk des Heeren van alle tijden te betekenen zal hebben, zal wel in het kort in vers 9 geopenbaard worden,

maar wat het voor de Nieuwtestamentische Kerk van de Heere Jezus zal gaan betekenen en de ernst hiervan, zal pas geopenbaard worden als deze *van vuur brandende berg* weer als een beest (met zeven hoofden en tien hoornen en op zijn hoornen tien koninklijke hoeden, met op zijn hoofden een naam van godslastering) uit deze *zee* zal opkomen. Dit zal in hoofdstuk 13 geopenbaard worden.

Ons tekstgedeelte zegt: *Er werd geworpen.*

Werpen doet men met kracht. Zoals wij reeds aangewezen hebben is deze *brandende berg* (de vorst der duisternis uitbeeldende) door de overwinnende Ruiters op het witte paard vanuit de hemel *in de zee geworpen*.

Wij hebben erop te letten dat hij wordt beschreven te zijn: *iets als een grote berg*. In werkelijkheid is het dus geen grote berg, maar de schijn en de gelijkenis van *een grote berg* had hij wel. Hieruit volgt dan vanzelf de vraag: Wat is dan wél een grote berg? Wat verstaat Gods Woord onder een grote berg?

De Heilige Schrift wijst in feite maar één berg aan die waarlijk groot is, namelijk "de berg Sion". "De berg van het huis des HEEREN". Deze is groot, omdat God dezelve begeerd heeft tot Zijn woning. - Psalm 48 : 3; Jesaja 2 : 2; Micha 4 : 1; Psalm 68 : 17b - met verachting van de bultige bergen van Basan.

In feite is de berg Sion de afspiegeling van de Gemeente van de Heere Jezus Christus. Dit blijkt uit Hebreeën 12 : 22.

Wanneer nu de tweede bazuinblazer dit alarmgeklank dezer Evangeliebazuin doet horen, dat *er iets als een grote berg, van vuur brandende, in de zee geworpen is*, betekent dit voor de Gemeente: Wees op uw hoede, een vreselijk gevaar bedreigt u!

Dit zal in het vervolg gaan blijken.

Heeft God een grote berg begeerd om er te wonen, namelijk de berg Sion - Hebreeën 12 : 22a - waartoe allen die de Heere toebehoren gekomen zijn, satan, de god dezer eeuw, heeft ook

zoiets als een grote berg, waarop hij wonen wil. - Psalm 68 : 16 en 17a.

Hij heeft zijn troon gesticht op allen die hém toebehoren, op allen die hem gevolgd zijn in zijn opstand tegen de Allerhoogste. Daarom wordt hij de god dezer eeuw genoemd, omdat het ganse geslacht der mensen van nature onderdaan des duivels geworden is.

Van Gods berg, de berg Sion, de stad des levenden Gods, waarin alle uitverkorenen Gods uit de mensen van nu aan en tot in alle eeuwigheden wonen zullen, staat geschreven dat zij is "schoon van gelegenheid, een vreugde der ganse aarde." - Psalm 48 : 3a.

Ja hier en nu reeds, aan de zijden van het noorden, waar het zo woest, zo koud en zo donker is. - Psalm 48 : 3b.

Toch is zij een vreugde der ganse aarde, omdat "God in haar paleizen is; en Hij er bekend is voor een hoog vertrek." - Psalm 48 : 4.

"De berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld worden op de top der bergen; en hij zal verheven zijn boven de heuvelen". - Micha 4 : 1.

De dichter van Psalm 48 raakt zo in vervoering en in verwondering over haar, dat hij uitroept: "Gaat rondom Sion en omringt haar; telt haar torens; zet uw hart op haar vesting, beschouwt onderscheidenlijk haar paleizen, opdat gij het aan het navolgende geslacht vertelt." - Psalm 48 : 13 en 14.

Satans *berg* daarentegen is verschrikkelijk en vreselijk om aan te zien. Haar gedaante is *als een berg, van vuur brandende*, vanwege de heftige, vreselijke en heilige toorn van God over zijn opstand tegen Hem.

Deze *berg* verderft en verwoest alles wat met hem in aanraking komt. Toen deze *berg* ontstaan is, is zij al geopenbaard te zijn hagel en vuur en dat heeft zich vermengd met het bloed der mensen.

Deze verschrikkelijke *berg* nu is *brandende van vuur in de (mensen)zee geworpen*.

Dit betekent dus dat de satan zelf, ja het gehele rijk van de vorst der duisternis, niet alleen *geworpen is op de (mensen)-zee*, maar hierdoor ook op de Gemeente der uitverkorenen Gods in Jezus Christus.

Niet dat God dit gedaan heeft om Zijn Gemeente door hem te laten vernietigen, maar om haar bekend te maken met de gevolgen der zonden. Bekend te maken met de opstand tegen God, die ontstaan is in de heilige engelengemeenschap, waarin ook de Gemeente zelf mede gevallen is, waardoor zij bovendien mede onderwezen kan worden in de rijkdom Zijner barmhartigheid, ontferming en genade die Hij betoond heeft in Zijn Christus Die haar uit zo grote nood en dood heeft willen verlossen.

Ook wordt dit *vuur* háár toegezonden als een vuur der beproeving om haar te louteren en te heiligen, zoals dit blijkt uit Daniël 12 : 10, want aan deze verschrikkelijke *berg, als van vuur brandende* (vertegenwoordigd door de ruiter op het rode paard) is een groot zwaard gegeven; dit is gebleken uit 6 : 4. Van dit zwaard zal hij gebruik weten te maken om de vrede van de aarde weg te nemen.

Ook hij, de god dezer eeuw, weet precies de plaatsen waar de dienstknechten van de Heere Jezus in deze (mensen)zee aan het vissen zijn om zielen te vangen in het visnet van het Evangelie der genade.

De gevolgen van zijn werking zullen vreselijk zijn.

Niet alleen is het derde deel der bomen (de voorgangers in de Gemeente van de Heere Jezus Christus) door deze *virige berg* verbrand, maar ook:

8b het derde deel der zee is bloed geworden.

Het beginsel van de erfenis des satans heeft de mens in zijn ongehoorzaamheid aan God reeds (figuurlikerwijs) leren ken-

nen in de natuurlijke hagel, gepaard gaande met donderslagen en bliksemen die na de zondeval geopenbaard zijn, want in het paradijs had God het niet doen regenen op de aarde, "maar een damp was opgegaan uit de aarde en bevochtigde de ganse aardbodem." - Genesis 2 : 5 en 6. Daarom zijn wolken en hagel van oorsprong openbaringen van Gods misnoegen over de zonden der mensen.

Wanneer de Heere Jezus komen zal ten oordeel, wordt er van Hem gezegd, dat Hij komen zal mét de wolken des hemels. - Daniël 7 : 13; Markus 14 : 62; Openbaring 1 : 7.

In deze ontmoeting met dit vuur van Gods gramschap heeft de mens ervaren dat het vermengd geworden is met *bloed*, met het *bloed* van Abel.

Overal waar de satan toegelaten zal worden om zijn macht als de god dezer eeuw te tonen, zal hij deze hagel in duizenderlei vorm en dit vuur van zijn brandende berg, vermengd met *bloed*, openbaren. Dit zal hij voortplanten tot aan het eind der tijden.

Wanneer Gods uitverkorenen niet wisten, dat in het ganse land de twee delen daarin uitgeroeid zouden worden en de geest geven, maar dat God een *derde deel* daarin heeft doen overblijven om dat in het vuur der beproeving te brengen en om dat te louteren gelijk men zilver loutert en te beproeven gelijk men goud beproeft, zoals Zacharia dit onderwijst in hoofdstuk 13 : 8 en 9, hoe zouden ze dan dit woord van ons tekstgedeelte kunnen verdragen?

Hoe zouden we één zinnig woord over dit tekstgedeelte kunnen zeggen?

Maar nu weten wij, dat satan *het derde deel der zee* in *bloed* zal weten te verkeren en wel voornamelijk dát *deel*, waar de vissen zwemmen die God uitverkoren heeft, waar de vissers der mensen hun netten uitzetten. - Markus 1 : 17b; Jeremia 16 : 16; Ezechiël 47 : 10 e.a.

Als deze berg, brandende van vuur, op de (volkeren)zee gestort wordt, verandert *het derde deel der zee* in *bloed*, enerzijds vanwege de vervolging der Gemeente, anderzijds vanwege de vervalsing der Waarheid, zodat de wateren des Evangelies niet te drinken zullen zijn.

Dit is het waarom de apostel Paulus Timotheüs vermaande: "Houd het voorbeeld der gezonde woorden." - 2 Timotheüs 1 : 13a. Want als het rijk des satans als een grote berg, van vuur brandende, op de (volkeren)zee gestort zal zijn, zal dit tot gevolg hebben dat *het derde deel der zee*, het *deel* waarin de Kerk des Heeren zich bevindt, in *bloed* veranderd zal worden, waardoor vele zielen sterven zullen. Dit blijkt uit 2 Timotheüs 4 : 4; Handelingen 5 : 33 en 7 : 54 e.a.

Dit geschiedt vanwege de vervalsing der Waarheid, maar dit betreft de zielen die uitwendig tot de Kerk behoren.

Maar, zegt vers 9a:

9a *En het derde deel der schepselen in de zee, die leven hadden, is gestorven.*

Het ging in vers acht over het derde deel der (volkeren)zee, dat bloed is geworden, zoals wij verklaard hebben. Maar uit ons tekstgedeelte blijkt, dat van dát derde deel, *het derde deel der schepselen in de zee, die leven hadden, is gestorven*. Zoals het derde deel der bomen (de leraars der Gemeente) door het vuur dat op de aarde geworpen is, verbrand is.

Over de andere tweederde delen, die zich in dit derde deel der zee bevinden, dat bloed geworden is, gaat het nu niet.

Tijdens de omwandeling van de Heere Jezus op de aarde is gebleken hoever het met degenen die uitwendig tot de Kerk behoren, komen kan. Hiervan zijn de Farizeeën en de Schriftgeleerden een voorbeeld. Hun harten berstten van haat en woede bij het horen van de woorden der Waarheid. Zo ook bij allen die de gezonde leer niet verdragen kunnen.

Maar het gaat in ons tekstgedeelte over hen die in dit derde deel der *zee leven hadden*. Dezen zijn in deze vurige smeltkroes gelouterd (zoals wij dit reeds eerder aangewezen hebben) en *zijn gestorven*.

Ontelbaar velen zijn er in de loop der tijdgeschiedenis omwille van het geloof gedood, nochtans hebben zij "door het geloof de kracht des vuurs uitgeblust." - Hebrëëen 11 : 34.

Toch zijn deze openbaringen der bazuinblazers slechts openbaringen als in vogelvlucht, want de nood die de Gemeente des Heeren overkomen zal als de satan (die als een van vuur brandende berg in *de zee* geworpen is) weer uit *de zee* (maar dan als een gruwelijk beest) zal opkomen, zal hoger stijgen, zoals in hoofdstuk 13 geopenbaard zal worden.

Maar hoe het er voor de Gemeente uit zal zien als hij, nadat hij in de afgrond geworpen is, daaruit weer opkomen zal blijkens 11 : 7 en 13 : 11, dat is geheel en al onvoorstelbaar. Doch daarover later.

9b *En het derde deel der schepen is vergaan.*

Te weten, *het derde deel der schepen*, waarop zij varen die de netten des Evangelies uitzetten om de zielen der mensen te vangen.

Niet *alle schepen*, maar zeer veel Gemeenten die als *schepen* dit derde deel der zee bevaren, zijn in de loop der tijden *vergaan*. Zo ook de zeven Nieuwtestamentische Gemeenten aan wie Johannes de zeven brieven moest schrijven. Waar zijn ze gebleven? Ze zijn *vergaan*.

Ook als wij rondom ons zien, hoeveel Gemeenten zijn er in ons vaderland dat wel eens het Kanaän van het westen genoemd is, niet *vergaan*?

Hoevelen zijn er stuurloos geworden en dobberen volkomen ontredderd op de moderne wereldzee voort?

Voorals sinds de wereldomvattende Franse revolutie aan het einde van de achttiende eeuw, toen (naar onze overtuiging) het

beest uit de afgrond is opgekomen - 13 : 11 - is de prediking van het zuivere Evangelie geweld aangedaan.

In vele Gemeenten wordt het Evangelie verdraaid en verguisd. Hoevelen zeggen niet in onze dagen: "Hier is de Christus" en anderen zeggen: "Hij is daar." - Markus 13 : 21.

Maar waar is een *schip*, nog in oude glorie varende, te vinden? Hoevelen zijn er niet afgevallen van het geloof en hebben zich begeven tot verleidende geesten en leringen der duivelen? - 1 Timotheüs 4 : 1b.

En nog is hierin het toppunt der goddeloosheid der mensen niet geopenbaard. Want "weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden." - 2 Timotheüs 3 : 1 t/m 5.

Op tweeërlei wijze is in deze bazuin des alarmgeklanks de wijze van oorlogvoering van de ruiter op het rode paard geopenbaard.

De strijd tussen de Ruiters op het witte paard en de ruiter op het rode paard is in deze twee aanslagen des satans in zijn volle kracht van het begin tot het einde getekend.

Zij bevatten de hoofdbeginselen van satans oorlogsvoering, namelijk: zielen die leven hebben in de mensenzee, doden, hen uitschakelen en uit de weg ruimen. Dit is al gebleken in Genesis 4 : 8.

Doch dit niet alleen, maar zo mogelijk de gehele Gemeente van Christus op een dwaalspoor brengen, haar zodoende vernietigen, zodat zij op de levenszee *vergaat* (besluit van vers negen) en er niemand in de haven des behouds kan komen.

Dit was ook het doel van Saulus voor zijn bekering. - Handelingen 8 : 3.

Dit is het waarom de verheerlijkte Heiland reeds tot de eerste der zeven Gemeenten (namelijk tot die van Efeze) gezegd heeft: "Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde verlaten hebt. Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt en bekeer u en doe de eerste werken; en zo niet, Ik zal u haastelijk bijkomen en zal uw kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert." - 2 : 4 en 5.

Op welke wijze de ruiter op het rode paard deze dingen ten uitvoer zal trachten te brengen, zal in het vervolg geopenbaard worden, als de derde en de vierde engel hun bazuinen des alarms zullen blazen. Dan zal blijken dat satan de voornaamste krijgsoversten van zijn helse leger in de strijd zal werpen, namelijk de ruiters op het zwarte en het vale paard.

Wanneer de Ruiter op het witte paard niet met de inzet van Zijn eigen leven Zijn Kerk beschermd had en in stand gehouden had door middel van de bazuinen des Evangelies, door middel van het alarmgeklank van deze zeven bazuinblazers, zou zij voor eeuwig omgekomen zijn.

Dit is de glorie van de genade van God, dat Hij het Evangelie Zijner genade in Christus Jezus (het geslachte Lam) voor een wereld verloren in zonden en schuld geopenbaard heeft, "opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." - Johannes 3 : 16b.

Aan Gods uitverkorenen zijn satans listen niet onbekend gebleven vanwege het blazen der bazuinen des Evangelies.

10a *En de derde engel heeft gebazuind.*

Welke aanslagen de ruiter op het rode paard ook beramen zal om de Gemeente van de Heere Jezus Christus uit te roeien, de bazuinen des Evangelies zal hij nooit geheel tot zwijgen kunnen brengen, "want de HEERE heeft wachters op Jeruzalems muren besteld, die gedurig al de dag en al de nacht niet zullen zwijgen. O gij, die des HEEREN doet gedenken, laat geen stilzwijgen bij ulieden wezen! En zwijgt niet stil voor Hem, totdat Hij bevestige en totdat Hij Jeruzalem stelle tot een lof op aarde." - Jesaja 62 : 6 en 7.

Dit is het geheimenis van de zeven sterren die in de rechterhand van de verheerlijkte Heiland zijn.

In feite zal in het alarmgeklank van deze *derde bazuinblazer* aan de strijdende Kerk bekendgemaakt worden de verdervende

macht en de verwoestende werking van de ruiter op het zwarte paard.

Deze ruiter is ook in de ontsluiting van het derde zegel door Johannes gezien met een weegschaal in zijn hand. En naar aanleiding hiervan is er een stem gekomen uit het midden van de vier dieren, zeggende: "Een maatje tarwe voor een penning en drie maatjes gerst voor een penning; en beschadig de olie en de wijn niet." - 6 : 6.

Het zal de opmerkelijke lezer, maar bovenal de van God geleerde lezer, niet ontgaan zijn dat er tussen alle derden een bepaald verband bestaat.

Wij willen dit in het kort aanwijzen, namelijk het verband tussen het derde dier, het derde zegel, *de derde bazuin*, de derde fiool en de werking en de openbaring van deze alle.

Zoals: het derde deel der bomen, het derde deel der zee, het derde deel der schepen in de zee, het derde deel der rivieren en der fonteinen der wateren, het derde deel der zon, het derde deel der maan en der sterren.

Niet zo alsof er tussen de andere dieren en de ontsluiting der andere zegelen en het blazen der overige bazuinen en de uitgieting der fiolen geen verband zou bestaan met de werking en de openbaring van deze, maar wel zo, dat telkens wanneer deze derden, hetzij der dieren of der bazuinen of der fiolen aangewezen worden, hún onderling verband met de openbaring en de werking van de derde delen (als zijnde een bijzonder verband) onmiddellijk gezien kan worden.

Om iets hiervan aan te tonen, willen we op het volgende de aandacht vestigen.

Bij de ontsluiting van het derde zegel komt het derde dier in actie. Dit derde dier nu had het aangezicht van een mens.

Reeds eerder hebben wij gezegd: Dit derde dier komt in actie als de ruiter op het zwarte paard geopenbaard zal worden en de mens met de ondergang bedreigd wordt door de verwoestende werking van deze zwarte ruiter. Deze verwoestende werking nu zal door deze *derde bazuinblazer* aangewezen worden.

Terzelfder tijd en plaats hebben wij van deze zwarte ruiter gezegd, dat hij het is die als een beest uit de zee zal opkomen. Als wij er nu op letten, dat de eerste bazuinblazer de strijdende Kerk bekendgemaakt heeft met het feit van het ontstaan der zonde en van het rijk der duisternis, ook op de aarde, en dat de tweede bazuinblazer bekendmaakte dat het gánse rijk van de vorst der duisternis als een grote berg, van vuur brandende, op de (volkeren)zee is geworpen, dan heeft het er nu de schijn van dat het volgende tekstgedeelte - vers 10b - hiermee in strijd of althans in tegenstelling is, als het zegt:

10b *En er is een grote ster, brandende als een fakkel,
gevallen uit de hemel.*

De tegenstelling is deze: Dit "iets als een grote berg, van vuur brandende", omvatte het gehele rijk van de vorst der duisternis, maar deze éne *gevallen ster* zal gaan blijken te zijn de vorst der duisternis zelf. Het verschil is ook: Die grote, van vuur brandende berg werd gewórpen, maar deze *uit de hemel gevallen ster* zal blijken te zijn de overste, de morgenster, onder de gevallen engelen.

Van hem wordt in het bijzonder gezegd dat hij *uit de hemel gevállen is*.

Hoe dit verschil te verklaren is, kan gaan blijken uit 12 : 9, waar staat: "En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op de aarde; en zijn engelen zijn met hem geworpen."

Vanuit deze tekst - 12 : 9 - hebben wij verklaard dat die gelijkenis van een grote berg, van vuur brandende, in de (volkeren)zee geworpen is.

Dat deze *grote ster, brandende als een fakkel, uit de hemel gevallen is* op het derde deel der rivieren en op de fonteynen der wateren, wijst het bestuur des Allerhoogsten aan.

Dat hij geworpen is op de aarde (op de mensenzee) dat staat vast, maar toen de draak geworpen is - 12 : 9 - is hij als satan

in zijn val *gevallen* (wij zouden zeggen terechtgekomen) op het derde deel der rivieren en op de fonteynen der wateren, zoals blijkt uit vers 10c.

Toch gaat er achter dit werpen en dit *vallen* van deze *grote ster* een diepere verborgenheid schuil.

Hierin openbaart zich niet alleen de strijd tussen de Ruiter op het witte paard en de ruiter op het rode paard, maar hierin wordt inzonderheid de glorie van de blinkende Morgenster geopenbaard Die verschenen is in de ontsluiting van het zevende zegel, staande bij het altaar en nemende van het vuur des altaars, dat werpende op de aarde.

Hoewel aanvankelijk verschenen als een Lam, staande als geslacht, wordt Hij bij het blazen van deze derde bazuin reeds gezien als "de blinkende Morgenster."

Naar aanleiding van 1 : 20 betreffende de verborgenheid der zeven sterren die in de rechterhand van Christus zijn, hebben wij in het bijzonder aandacht geschonken aan de twee verschillende morgensterren die in de Heilige Schrift voor de aandacht gesteld worden.

Dit is het waarom er in 1 : 20 gezegd wordt: "De verbor-genheid (het geheimenis) van de zeven sterren in Mijn rechterhand." Die verborgenheid is groot, want alle engelen hadden van oorsprong dezelfde glorie. Zij worden allen morgensterren genoemd. - Job 38 : 7. Maar één uit hen (die *uit de hemel gevallen is*) wordt in Jesaja 14 : 12 "zoon des dageraads" genoemd.

Van hem wordt in Ezechiël 28 : 13 en 14 gezegd, dat hij in Eden, Gods hof, een gezalfde, beschuttende (vert. N.B.G.) cherub geweest is. Deze heeft getracht de Allerhoogste gelijk te worden - Jesaja 14 : 14 - maar is tot in de hel nedergestoten. - Jesaja 14 : 15.

Daarom zijn bij het blazen der tweede en derde bazuin niet alleen (op verborgen wijze) de dingen die haast geschieden moeten aan de strijdende Kerk geopenbaard, maar bovenal de

glorie van de blinkende Morgenster die geopenbaard is bij de ontsluiting van het zevende zegel - 8 : 3 - daar Hij het is, Die satan als een grote berg, van vuur brandende, in de zee geworpen heeft en hem, de oude slang - 12 : 9 - de *grote ster, als een brandende fakkel* op de rivieren en de fonteinen der wateren heeft laten vallen.

Hij is het Die bij het altaar is gaan staan - 8 : 3 - om satans opstand, zijn listen en verleidingen te vrijdelen, ja om hem de kop te vermorzelen.

Ons tekstgedeelte zegt, dat deze *grote ster als een brandende fakkel uit de hemel gevallen is*. Dit moet het bepaald geweest zijn, hetgeen de Heere Jezus gezegd heeft: "Ik zag (niet Ik zie) de satan als een bliksem uit de hemel vallen." - Lukas 10 : 18. Voor de strijdende Kerk wordt hij geopenbaard te zijn *brandende als een fakkel*, maar de Heere Jezus heeft hem gekend (nog in zijn gloriestaat zijnde) als een bliksem.

Daarom hebben wij in de verklaring van 1 : 20 naar aanleiding van 18 : 2 en 18 : 21 zijn beeld getekend als vertegenwoordigd door Nebukadnézar, koning van Babylon, afgezien van zijn vele schaduwbeelden op de aarde, zoals blijkt uit 17 : 10 t/m 12.

Deze oorspronkelijke morgenster nu (namelijk de grote draak - 12 : 9) is bij het openbaar worden van de Wijsheid Gods, Welke geopenbaard is in het blazen van de bazuinen des Evangelies, in de aanvang als een grote berg, van vuur brandende, uit de hemel geworpen en als *een grote ster, brandende als een fakkel, uit de hemel gevallen*.

Hierom, als in de Gemeenten des Heeren op de aarde de bazuinen des Evangelies geblazen worden, zullen zij die deze bazuinen blazen, dit zuivere geluid moeten laten horen, dat het rijk des satans als een berg, van vuur brandende, in de zee is geworpen en zo de Gemeenten en haar leraars zoekt te verslinden en als *een brandende fakkel* op de rivieren en de

fontein en der wateren *is gevallen*, namelijk op de wateren des Levens, om het Woord der Waarheid krachteloos te maken.

De overwinnende macht van de Ruiters op het witte paard blijkt ook hieruit, dat hij die van oorsprong als een bliksem uit de hemel gevallen is, hier geopenbaard wordt slechts te zijn *als een brandende fakkel*.

Doch slechts het beginsel van deze overwinnende macht, want de beslissende strijd zal geopenbaard worden bij het blazen der vierde bazuin. Dan zal ook de zon (de Zonne der gerechtigheid) geslagen worden.

Maar eerst willen wij zijn verwoestende macht in de Kerk gaan naspeuren.

10c *En is gevallen op het derde deel der rivieren en op de fontein en der wateren.*

Zoals wij reeds bij de vorige derde delen aangewezen hebben, is satans macht en invloed in het bijzonder gericht op dat *deel* der mensen, waaruit God Zijn uitverkorenen verzamelen wil.

Dat *deel* hetwelk de Heere in het vuur der beproeving brengt om het te louteren en te reinigen gelijk men goud en zilver reinigt - Zacharia 13 : 8 en 9 - opdat dezen zullen zijn tot prijs Zijner genade en rechtvaardigheid in Christus Jezus.

Wat het voor de strijdende Kerk betekenen zal dat deze ster, brandende als een fakkel, *gevallen is op het derde deel der rivieren en op de fontein en der wateren*, zal in vers 11 geopenbaard worden.

Vanwege de samenhang en de orde die er zijn in de uitgebeelde zaken, namelijk der zeven brieven, der zeven zegelen, der zeven bazuinen en der zeven fiolen, willen wij de aandacht vestigen op de derde brief, de brief aan de Gemeente van Pergamus.

Juist in deze Gemeente is gebleken, dat aldaar *de rivieren en de fontein en van het water* des Levens bitter geworden waren vanwege de ingevoerde leerstellingen van Bileam en Nikolaï.

Vervolgens op de ontsluiting van het derde zegel, want daaruit blijkt hoe schaars de Waarheid worden zal nu deze ster *is gevallen op de wateren* des Levens.

En bij de uitgieting van de derde fiool wordt gezegd: "En de derde engel goot zijn fiool uit in *de rivieren en in de fonteinen der wateren* en *de wateren* werden bloed." - 16 : 4.

Uit dit alles blijkt en is gebleken, dat het de ruiter op het rode paard niet alleen te doen geweest is om de bomen (de leraren der Gemeente) te verbranden, noch ook om alleen de schepen (de Gemeenten als zodanig) te doen vergaan, maar zeer in het bijzonder is satan erop uit om al het groene gras te verbranden, om *de rivieren en de fonteinen van het water* des Levens bitter te maken, opdat (zo mogelijk) al Gods uitverkorenen zullen sterven als zij van dat *water* zullen drinken.

Hij zal altoos trachten Gods Woord te verdraaien en dat Woord te laten zeggen wat God niet gezegd heeft, of ook dat wat God positief wél gezegd heeft, onrechtvaardig te verklaren of te kleineren of om bijvoorbeeld het scheppingsverhaal dat ons meldt dat God in zes dagen de hemel en de aarde geschapen heeft, belachelijk en ongeloofwaardig te maken, zoals dit in onze tijden al heel in het bijzonder aangevallen wordt.

Dit alles om Gods uitverkorenen te treffen in hun geestelijke levensvoorwaarden.

Nochtans is *de val* van deze ster op deze *wateren* voortgevoeld uit het bestuur van de Allerhoogste.

God had hem wel rechtstreeks met eeuwige ketenen der duisternis in de afgrond kunnen werpen, maar het heeft Hem behaagd om ook hierin de glorie Zijns Naams in Zijn Christus te openbaren.

Samenvattend betekent *de val* van deze ster *op de rivieren*, dat hij gevallen is op de leer der profeten en der apostelen en voorzover hij *gevallen is op de fonteinen der wateren* betekent dit, dat hij gevallen is op elke Gemeente van de Heere Jezus Christus afzonderlijk.

De ene Gemeente wordt hierdoor in meerdere mate getroffen dan de andere. Dit is ook gebleken uit de inhoud der zeven brieven aan de zeven Gemeenten van Klein-Azië. Afgezien van het feit dat de Gemeente van Pergamus hierdoor op bijzondere wijze getroffen is.

Van hieruit nu zal de felheid van de strijd tussen de Ruiter op het witte paard en die op het rode paard geopenbaard worden.

Maar reeds bij de ontsluiting van het eerste zegel is aan de Ruiter op het witte paard geopenbaard, dat Hij zal uitgaan overwinnende en om te overwinnen, want er staat geschreven: "Wie zijt gij, o grote berg? (Wie zijt gij, o grote ster?). Voor het aangezicht van (deze meerdere) Zerubbabel zult gij worden tot een vlak veld; want Hij (God) zal de Hoofdsteen voortbrengen met toeroepingen: Genade, genade zij dezelve!" - Zacharia 4 : 7.

Laten daarom de Zerubbabels (dat zijn de getrouwe gezanten van de Heere Jezus in de Gemeenten) het volk des Heeren onderwijzen in deze dingen, dat zij alleen door de macht en de kracht van deze machtige Hoofdsteen behouden kunnen worden.

Dit ondanks het feit dat deze gruwelijke ster zelfs hun Koning, de Ruiter op het witte paard, heeft trachten te verleiden in zijn val *op de rivieren van het water* des Levens door tot Hem te zeggen: "Zeg dat deze stenen broden worden" of: "Werp Uzelf nederwaarts" of: "Al deze dingen (de gehele wereld) zal ik U geven, indien Gij mij, nedervallende, zult aanbidden" - Mattheüs 4 : 1 t/m 9 - het Woord van God Hem verdraaid voorstellende of verkeerd toepassende.

Dat deze grote ster in zijn val reeds onmiddellijk *op de wateren* des Levens *is gevallen*, is gebleken in het paradijs. Zijn sluwheid is daar openbaar geworden, toen hij tot Eva gezegd heeft: "Is het ook dat God gezegd heeft?" Of hebben u en ik het soms verkeerd verstaan? In de mens een gemakkelijke prooi vindende om hem met zich tot ongehoor-

zaamheid aan God te brengen en mede in het verderf te storten.

Uit deze zo voorgestelde zaken blijkt tevens wederom, zoals wij reeds eerder aangewezen hebben, dat elke bazuin afzonderlijk de ganse tijdgeschiedenis omspant en dat dit eveneens het geval is met alle zeven tezamen.

Uit zijn verzoeking van de Heere Jezus is gebleken dat hij in het bijzonder Nieuwtestamentisch *gefallen is op de rivieren en de fontein*en van het water des Levens.

Uit Daniël 7 : 7, 19, 20 en 21 blijkt, dat hij vooral in het laatste der dagen *de rivieren en de fontein*en van het water des Levens bitter zal maken.

Oudtestamentisch echter heeft de Bruidegom der Kerk deze noordenwind die de regen verdrijft, opgeroepen om Zijn hof te doorwaaien - Spreuken 25 : 23a - opdat de glorie der Zuidenwind openbaar zou worden, zeggende tot haar: "Ontwaak, noordenwind! en kom, Gij Zuidenwind! doorwaai Mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeien." - Hooglied 4 : 16a.

De val van deze grote ster is als de noordenwind die de akkers dor maakt.

Dát de Oudtestamentische Kerk menigmaal door deze Alsem overvallen is, blijkt ook uit de klacht des Heeren: "Och dat Mijn volk naar Mij gehoord had, dat Israël in Mijn wegen gewandeld had!" - Psalm 81 : 14.

Dit is ook de oorzaak waarom de Farizeeën en de Schriftgeleerden de mug uitzogen en de kameel doorzwolgen en waarom Paulus dwaalde vóór zijn bekering, waarvan hij later zegt: "Ik meende waarlijk bij mijzelf, dat ik tegen de Naam van Jezus van Nazareth vele wederpartijdige dingen moest doen" - Handelingen 26 : 9 - dit vanwege zijn ijver voor de voorvaderlijke inzettingen die deze Alsem hem vertroebeld voor de geest gesteld had.

Dat deze Alsem *gefallen is op de rivieren*, betekent ongetwijfeld dat hij gevallen is op het Woord Gods als zodanig, zodat hij het water des Levens bitter en niet om te drinken maakt, het de mensen verdraaid voor ogen stellende.

Dit blijkt ook uit 2 Petrus 3 : 16b, waar Petrus schrijft dat, als sommige Schriftplaatsen zwaar zijn om te verstaan, de ongeleerde en onvaste mensen die gaan verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf.

Dit blijkt uit Romeinen 3 : 5 en 8 en vervolgens. Zij geven er andere of verkeerde, ja zelfs valse uitleggingen van. Ja zelfs Gods liefste kinderen blijken door deze Alsem op een verkeerd pad geleid te worden. Niet alleen betreffende de dingen die zwaar zijn om te verstaan, maar, zoals gebleken is in de verklaring van 1 : 1 en 4 : 1, ook betreffende de dingen die van lagere orde zijn.

Hoeveel te meer zal dit het geval blijken te zijn in het verstaan van hoofdstuk 20, vooral ten opzichte van een zogenaamd te verwachten duizendjarig vrede-rijk.

Hij stelt de mensen deze verborgen dingen, die naar hun mening zwaar zijn om te verstaan, zó voor de geest, dat de glorie van God in Zijn Christus (die in het bijzonder juist in dit hoofdstuk verborgen is) voor hen en voor de gehele wereld verborgen zal blijven, met als gevolg dat er ontelbaar velen in de loop der tijden op een dwaalspoor gebracht zijn betreffende de dingen die haast geschieden moeten.

Ja sommigen zijn hierdoor misschien wel tot ongeloof en wantrouwen aan het Woord van God gebracht.

Evenwel even ernstig kan het gevolg zijn als deze Alsem de (blijkbaar voor velen) eenvoudige dingen hun verdraaid voor ogen stelt, steeds met het doel de mensen van het zuivere onderwijs van de Waarheid te vervreemden en hen op deze wijze in zijn macht te houden en met hem in het verderf te storten.

Wij willen hiervan één voorbeeld geven dat in het bijzonder in onze tijd hierop van toepassing is.

Wanneer de Heere Jezus tot Zijn discipelen zegt: "Komt gijlieden in een woeste plaats hier alleen en rust een weinig" - Markus 6 : 31 - dan onderwijst ons deze gevallen Alsem, dat

alle mensen recht op vakantie hebben, met als gevolg dat zelfs herders en leraars der Gemeente des Heeren hieruit de conclusie trekken dat zij recht hebben op één vrije zondag per maand en recht hebben op een vakantie van enkele weken in de zomer (niet in een woeste plaats) maar liefst aan de Italiaanse of Franse Rivièra.

Maar zo doen zij "de wil des vleses en der gedachten." - Efeze 2 : 3b.

Dit nu is in tegenstelling met de rust en de woeste plaatsen waarin de Heere Jezus Zijn discipelen leidt om hen de ware rust en ontspanning te doen ervaren.

Maar ook onderwijst deze verschrikkelijke Alsem de arbeiders van onze tijd, dat zij (door het oprichten van machtige vakbonden) tot in het oneindige looneisen kunnen stellen met voorbijgaan aan de woorden des Heeren: "Dient met goedwilligheid de Heere en niet de mensen, wetende dat zo wat goed een iegelijk gedaan zal hebben, hij het van de Heere zal ontvangen, hetzij dienstknecht hetzij vrije." - Efeze 6 : 7 en 8.

Ook het apostolische vermaan van de apostel Paulus aan de Gemeente der Kolossensen mag door ons allen, wie we ook zijn, wel zeer ter harte genomen worden, namelijk: "Gij dienstknechten, zijt in alles gehoorzaam uw heren naar het vlees, niet met ogendiensten als mensenbehagers, maar met eenvoudigheid des harten, vrezen de God. En al wat gij doet, doet dat van harte als voor de Heere en niet voor de mensen; wetende dat gij van de Heere zult ontvangen de vergelding der erfenis; want gij dient de Heere Christus." - Kolossensen 3 : 22 t/m 24.

"En weet dit, dat de mensen in de laatste dagen meer liefhebbers der wellusten zijn dan liefhebbers Gods, hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelfde verloochend hebben." - 2 Timotheüs 3 : 4 en 5.

8 : 11a en b

Door lid te zijn van een Christelijke reisvereniging en van een Christelijke vakbond menen zij alles goed te kunnen maken. Mocht er soms nog iemand zijn die toch nog in twijfel verkeert over wat of wie er onder deze grote ster verstaan moet worden, dan kan hij dit uit zijn benaming vaststellen.

11a *En de naam der ster wordt genoemd Alsem.*

Want deze is het die de rivieren en de fonteinen van het water des Levens bitter maakt.- Amos 6 : 12b. De profeet zegt daar: "Gijlieden hebt het recht in gal verkeerd en de vrucht der gerechtigheid in *alsem*."

11b *En het derde deel der wateren werd tot alsem en vele mensen zijn gestorven van de wateren, want zij waren bitter geworden.*

Wie (in geestelijke zin) van *het water* dezer rivieren en uit deze fonteinen drinkt, zonder erop te letten of zij niet verontreinigd zijn door deze *alsem*, loopt gevaar voor eeuwig verloren te gaan.

Velen zijn gestorven, zegt ons tekstgedeelte, maar ook nú nog zullen er velen aan te gronde gaan.

Nochtans hebben ook velen dit bedorven *water* uitgespuwd en niet willen drinken, al stond er ook de doodstraf op.

Naar aanleiding van de brief aan de Gemeente van Sardis hebben we dit aangewezen. De kinderen der Reformatie konden en wilden dit *water* niet drinken, omdat de Heilige Schrift (door deze *Alsem*) verdraaid voor ogen gesteld werd. De zoetheid van "de genade om niet", verworven door de Heere Jezus, eruit wegnemende en de leer der dode werken ervoor in de plaats stellende.

Toch heeft het woord *vele* in ons tekstgedeelte, *vele mensen zijn gestorven*, vooral in tegenstelling tot de woorden uit de

tweede bazuin, waar staat dat het derde deel der schepselen in de zee, die leven hadden, is gestorven (evenals het woord "gevallen" in deze derde bazuin vergeleken met het woord "geworpen" in de tweede bazuin) een bijzondere betekenis.

'Geworpen zijn' geschiedde met geweld, dat betekent dat hij (de *Alsem*) in de diepte der wateren gezonken is, maar 'gevallen zijn óp' betekent, dat hij (om zo te spreken) boven water is gebleven. Of zoals het in 13 : 1 gezegd wordt, dat hij uit de zee opgekomen is.

Hierdoor kan deze grote ster zijn listen weer gaan ontplooiën en wordt de Gemeente van de Heere Jezus opnieuw geconfronteerd met de listige omleidingen des satans - Efeze 6 : 11b - evenals voorheen in het paradijs: "Is het ook dat God gezegd heeft?"

Aldus Nieuwtestamentisch het Woord van God in discussie bringende: Heeft God het wel zo bedoeld?

Deze vragen hebben geen betekenis voor het derde deel uit de vorige bazuin, waarin het derde deel der schepselen in de zee, die leven hadden, gestorven is. Die zijn om des gelóófs wil gestorven.

Maar de *velen* waarvan in ons tekstgedeelte sprake is, *zijn gestorven van de bittere wateren*, aan de listige omleidingen van deze gevallen ster, aan hun geestelijk onverstand en kritiek op Gods Woord.

Deze dingen kunnen de oorzaak zijn, niet alleen van de geestelijke ongesteldheid van de mens als zodanig, want die is er van nature, maar de kritiek op Gods Woord en de discussie met deze uit de hemel gevallen ster leiden tenslotte naar de eeuwige ondergang van de mens.

Het maakt geen verschil dat in vers 10 staat dat deze grote ster uit de hemel gevallen is en dat wij verklaard hebben dat hij uit de zee opgekomen is (13 : 1) want deze *Alsem* en die grote berg zijn één en dezelfde.

Voorts hebben wij het vermoeden, dat deze kritiek op Gods Woord, die hij de mensen inwerpt, de oorzaak is geweest dat

hijzelf (de aanvankelijke morgenster) zijn plaats verlaten heeft bij God en als God heeft willen zijn.

Dezelfde oorzaak waarom de mens van de verboden boom gegeten heeft, want de kennis van goed en kwaad komt ons zó begeerlijk voor en schijnt ons zó goed ter spijze te zijn, dat niet alleen Adam en Eva maar ook wij van haar vrucht voortdurend nemen en eten.

Dit betekent dat een volkomen overgave van onszelf aan God, het in Zijn hand geven van het bestuur en de leiding van ons leven (zoals Hij dit in Zijn Woord van ons eist en klaarlijk openbaart) ons van nature tegen de borst stuit. Ja wij menen zelfs dat dit een belemmering is voor onze volle ontplooiing.

Dit moet de glorie van het proefgebod geweest zijn dat God de mens gegeven heeft nog zijnde in zijn rechte staat, dat hij een zuivere kennis zou verwerven niet alleen van goed en kwaad maar ook van recht en gerechtigheid, opdat hij zó de glorie van God mocht leren kennen in Christus Jezus, die bovenal glorievol geopenbaard is in de afsluiting van de weg naar de boom des Levens, toen nog zijnde in het midden van de hof, opdat de mens zich niet door eigen deugden en door eigen gerechtigheid op de Troon naast God zou stellen.

Want God heeft in Zichzelf voorgenomen ons door een zeer veel hogere en lieflijker weg tot de zaligheid (van Hem gelijk te zijn) te leiden, namelijk door de kennis der genade, de vrucht die aan de "Boom des Levens" groeit.

Wat deze grote, uit de hemel gevallen ster (nu hij op het derde deel der rivieren en de fonteinen der wateren gevallen is) voorkomen wil, is: de redding van zondaren en de glorie van de Heere Jezus Christus.

Een glorie die Hij bij het zuivere blazen der bazuinen des Evangelies zou kunnen verwerven, wanneer de mensen hierdoor gebracht zouden worden tot de kennis hunner zonden en zij het liefelijke aanbod Zijner genade en ontferming over hen zouden omhelzen en zo aan de macht van deze gevallen ster zouden ontkomen.

Deze gevallen ster heeft Hem (in de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek) leren kennen als de Ruiter op het witte paard met Wie hij in het strijdperk moest treden.

Hij wist dat deze Ruiter zou uitgaan, overwinnende en om te overwinnen

Deze Ruiter is met Zijn zeven herauten, de zeven bazuinblazers, uitgegaan om met hem te strijden, namelijk door middel van de zeven Evangeliebazuinen van Gods Woord.

Hij heeft Hem leren kennen als "De Blinkende Morgenster"

Die in het oosten verschenen is - Numeri 24 : 17; Mattheüs 2 : 2 - wetende dat hij door de macht van Deze als een grote berg, van vuur brandende, in de zee geworpen is.

Nu hij echter gevallen is op de rivieren en de fonteinen van het water des Levens, zal hij daar zijn oude praktijken voortzetten en voortdurend tot de mensen zeggen: "Is het ook dat God gezegd heeft?" Niet wetende noch beseffende, dat God juist hierdoor Zichzelf op het hoogst zou verheerlijken.

Want dát deze grote ster gevallen is op de rivieren en de fonteinen van het water des Levens, is opdat de mens hierdoor beproefd zou worden als goud en als zilver, zoals de Heere Zijn volk Israël veertig jaren lang in de woestijn geleid heeft om hen te verootmoedigen en te beproeven om te weten wat in hun hart was, of zij Zijn geboden zouden houden of niet. - Deuteronomium 8 : 2.

God heeft ook in het merendeel van hen geen welgevallen gehad, want zij zijn in de woestijn ternedergeslagen. - 1 Corinthe 10 : 5.

Dit is het wat ook ons tekstgedeelte zegt: *En véle mensen zijn gestorven van de wateren, want zij waren bitter geworden.*

Hier rijst echter de belangrijke vraag: In welke zin zijn deze *vele mensen gestorven?*

In geestelijke zin waren zij reeds dood. Dood door de zonden en misdaden - Efeze 2 : 1b - in welke wij allen verkeerd hebben. - Efeze 2 : 3a.

Dat het niet over de lichamelijke dood gaat, zal wel niemand betwisten. Daarom moet dit *gestorven zijn* hier een andere betekenis hebben.

Naar aanleiding hiervan moeten we er steeds en allereerst op letten, dat het bij het blazen der eerste vier bazuinen steeds over de derde delen gaat, met het doel om die te louteren en te beproeven en in het vuur te brengen, omdat God uit hen Zijn uitverkorenen vergaderen wil, niet alleen Oudtestamentisch maar ook Nieuwtestamentisch.

Daarom ziet ons tekstgedeelte ongetwijfeld op het Nieuwe Verbond dat God ook met de heidenen heeft opgericht.

Ten opzichte van de roeping tot dit Verbond kunnen zij andermaal sterven, als zij zich opnieuw laten verleiden door deze *Alsem*.

Dit is het wat in hoofdstuk 20 : 6 gezegd zal worden: "Zalig en heilig is hij die deel heeft in de eerste opstanding (namelijk uit de dood der misdaden en der zonden); over deze heeft de tweede dood (de satan, die grote, uit de hemel gevallen ster) geen macht" om hen nogmaals ten val te brengen.

Maar zij die *de wateren* drinken, die door deze *Alsem bitter zijn gemaakt, zijn* (in geestelijke zin) *gestorven* door de verwerping van het zuivere Evangelie der genade.

Daarom ziet dit tekstgedeelte ongetwijfeld op de leer der Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, zoals wij dit reeds eerder aangewezen hebben in de verklaring van 2 : 14b.

Voor de andere tweederden, namelijk voor de heidenen of voor hen die (al wordt ook het Evangelie der genade onder hen gepredikt) zich als heidenen gedragen, zullen de overige stemmen der bazuin der drie engelen hun alarmgeklank laten schallen, dit blijkt uit 8 : 13.

Voorzover het ons tekstgedeelte betreft, de Heere Jezus heeft gezegd: "Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren." - Mattheüs 20 : 16b.

Van deze 'geroepten' nu *zijn er velen gestorven* (in geestelijke zin) omdat zij zich opnieuw hebben laten verleiden door deze *Alsem*, opnieuw gehoor hebben gegeven aan de stem van de verleider: Is het ook dat God gezegd heeft - Genesis 3 : 1b - dat Hij in zes dagen de wereld heeft geschapen en dat Hij de mens uit het stof der aarde heeft geformeerd? 't Is bespottelijk. Ik zeg u, onderzoek de oudheden der aarde, dan komt u wel tot andere gedachten.

Doch niet alleen deze grove verloochening van de Waarheid is beslissend voor het zijn in de tweede dood voornamelijk voor hen die, al wordt ook het Evangelie der genade onder hen gepredikt, zich toch als heidenen gedragen; maar ook het zich laten beïnvloeden van de oppervlakkig getrouwen door deze *Alsem*, zoals dit in de Gemeenten van Klein-Azië is geschied. Er waren er, die de werken van Nikolaï deden, die God haatte, die de leer van Bileam én van Nikolaï leerden of de leer van de vrouw Izebel navolgden, die van zichzelf zei een profetes te zijn.

Dit alles komt voort uit deze diepten des satans - 2 : 13 en 24 - toen hij gevallen is op de rivieren en de fonteinen van het water des Levens.

Velen zijn zo gestorven van de wateren, ook in de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, afgeweken van de zuivere leer der Waarheid.

Daarom is het van zo ontzaglijk veel betekenis erop toe te zien of het Evangelie dat verkondigd wordt, niet *verbitterd is door deze Alsem*.

Geen enkele eigenwillige godsdienst, hoe uiterlijk schoon en welsprekend ook, al draagt zij ook een schijn van godzaligheid, heeft enige waarde.

Zij die een andere leer leren, die niet overeenkomt met de gezonde woorden van onze Heere Jezus Christus en met de leer die naar de godzaligheid is, zijn opgeblazen en weten niets, maar razen omtrent twistvragen en woordenstrijd. - 1 Timotheüs 6 : 3 en 4.

Voorts willen wij ook nu weer opmerken, dat ook in deze bazuin, in wereldwijde trekken en alle tijden omvattend de dingen voor ogen gesteld zijn die haast geschieden moeten.

12a *En de vierde engel heeft gebazuind.*

Deze bazuin zal blijken ten opzichte van de tijdsbedeling de meest betekenisvolle te zijn, want hierin zal geopenbaard worden dat de heilige oorlog tussen de Ruiter op het witte paard en de ruiter op het rode paard in een beslissend stadium gekomen is.

Hierom is (in menselijke woorden gesproken) deze bazuin de belangrijkste. Hierin zal ook de Gemeente van de Heere Jezus naar de climax van háár strijd gevoerd worden.

Deze bazuin weerspiegelt ook het keerpunt in de tijdgeschiedenis en het keerpunt in de Godsregering over Zijn Kerk.

Hoewel dit pas het blazen der *vierde bazuin* is, wordt in deze toch de climax, het beslissende stadium in de heilige oorlog bereikt.

Dit is ook in de ontsluiting van het vierde zegel op verborgen wijze aan de Ruiter op het witte paard voor de Geest gesteld, namelijk dat Hij met 'de dood' geconfronteerd zal worden.

Bij het blazen van deze bazuin zal ook Zijn strijdende Kerk bekendgemaakt worden met de diepten des satans, zoals dit ook met de vierde Gemeente, namelijk met de Gemeente van Thyatire, geschied is.

Het zal nu niet meer zijn als bij het blazen der derde bazuin, waarin de grote Alsem (de uit de hemel gevallen morgenster) zich openbaarde als een verderver van de Heilige Schrift of zoals het was bij de derde Gemeente van Klein-Azië (bij die van Pergamus) waar hij zijn troon opgericht had of bij de ontsluiting van het derde zegel, waarin aan de Ruiter op het witte paard de verdervende invloed van de ruiter op het zwarte

paard werd geopenbaard, namelijk deze uit de hemel gevallen ster die het zuivere Woord zó schaars zou maken, dat er een geestelijke hongersnood zou ontstaan, "een maatje tarwe voor een penning en drie maatjes gerst voor een penning." - 6 : 6b.

Neen, nu zal de grote Ruiter op het witte paard Zelf met deze verschrikkelijke ruiter op het rode paard en zijn gevolg, de ruiters op het zwarte en het vale paard, te doen krijgen.

Nu zal Hem bekendgemaakt worden de toorn van God over de zonden van Zijn uitverkoren volk, de diepten des satans en des doods op het vreselijke kruis op Golgotha.

Nu zullen Hem bekendgemaakt worden de verschrikkingen van de ruiter op het vale paard, wiens naam was "de dood en de hel volgde hem na" - 6 : 8a - zoals Hem dit reeds bij de ontsluiting van het vierde zegel geopenbaard was.

Uit dit alles blijkt wederom het verband en de samenhang tussen de brieven aan de zeven Gemeenten van Klein-Azië, de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek en het blazen der zeven bazuinen. Ja het zal ook blijken, als de vierde engel de fiool van Gods gramschap op de zon uitgieten zal. - 16 : 8.

In deze *vierde bazuin* wordt de laatste vijand geopenbaard waarmee de Ruiter op het witte paard en ook Zijn volk te strijden zullen hebben, want "de laatste vijand die teniet-gedaan zal worden, is de dood." - 1 Corinthe 15 : 26.

De openbaring van deze bazuin is ook het zwaarte- en dieptepunt in de ontsluiting der koopakte, zoals wij dit in de verklaring van 6 : 8b aangewezen hebben. Zij weerspiegelt ook de hartader van het Evangelie der genade van onze Heere Jezus Christus.

Het is naar aanleiding van een en ander ook van belang te letten op hetgeen wij van het vierde dier verklaard hebben, namelijk: het vierde dier (met eens arends aangezicht) komt in actie als de ruiter op het vale paard geopenbaard zal worden, wiens naam was de dood, die de majesteit des Allerhoogsten zal willen vernietigen en daartoe de hel in zijn gevolg had.

In deze bazuin wordt de laatste en felste poging van satan en zijn ganse rijk geopenbaard om Christus en Gods uitverkorenen te vernietigen.

Bij monde van Kajafas heeft hij gezegd: "Indien wij Hem zo laten geworden, zij zullen allen in Hem geloven en de Romeinen zullen komen en wegnemen beide onze plaats en ons volk. Het is ons nut, dat één mens sterve voor het volk en het gehele volk niet verloren ga." - Johannes 1 : 48 en 50.

Satan heeft bepaald niet beseft, toen hij dit bij monde van de hogepriester gezegd had, dat, als hij deze Zon zou verslaan, hij hiermee zijn eigen vonnis zou vellen. Door Jezus te doden zou hij de strijd verliezen en Gods uitverkorenen zouden daardoor bevrijd worden. Zijn kop zou vermorzeld en verpletterd worden.

Dit is hetgeen Jezus gezegd heeft: "Nu zal de overste dezer wereld buiten geworpen worden en Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken." - Johannes 12 : 31 en 32.

Bij het blazen van de overige drie bazuinen zal de strijd van satan en van het ganse rijk der duisternis op een geheel andere wijze gevoerd worden. Dan komt hij met zijn rijk (bij wijze van spreken) in een bepaald defensief. Dat zal in het bijzonder blijken uit de hoofdstukken 9, 11 en 13.

Dit is in tegenstelling tot de eerste vier bazuinen, daar was zijn strijd in bepaalde zin nog in het offensief. Nochtans stond dit offensief van de aanvang af onder het bestuur van de Allerhoogste. Dit is gebleken uit de woorden: 'geworpen' en 'gevallen' in 8 : 7, 8 en 10.

Maar sinds *de vierde engel de bazuin geblazen heeft* en het derde deel der zon, der maan en der sterren geslagen is, is hij gewaargeworden dat de machtige Ruiters op het witte paard hem de kop vermorzeld heeft en dat hij als de overste dezer wereld buiten geworpen is. - Johannes 12 : 31.

En nu hijzelf buiten geworpen is - mede blijkens 20 : 1 en 2 - zal hij in het defensief gaan strijden (als de uit de hemel op de aarde gevallen ster - 9 : 1) in zijn satelliet, het uit de zee opgekomen beest blijkens 13 : 1 en daarna in het uit de afgrond opgekomen beest blijkens 11 : 7 en 13 : 11.

Ook zal de heilige oorlog bij de openbaring van de overige drie bazuinen niet meer beperkt worden tot de derde delen, maar naar de gehele aarde en naar ál haar bewoners verplaatst worden. Op welke wijze dit zal geschieden, zal in het vervolg uitzonderlijk gaan blijken.

Als wij dit alles overdenken en in overweging nemen, moeten wij toch wel diep onder de indruk komen van de glorie der samenstelling van Gods getuigenissen.

Hoe dieper wij voorts in deze oneindige oceaan van Gods verborgenheden zullen mogen afdalen, hoe hoger en heerlijker de glans wordt.

”In alle volmaaktheid heb ik een einde gezien; maar Uw gebod is zeer wijd”, heeft de dichter van Psalm 119 reeds gezegd. - Psalm 119 : 96.

12b *En het derde deel der Zon werd geslagen.*

Het valt onmiddellijk op, dat er bij het blazen van deze vierde bazuin geen enkele aanwijsbare oorzaak genoemd wordt waardoor en door wie *de Zon geslagen wordt*. Dit was bij het blazen der overige drie bazuinen anders.

Bij de eerste was er hagel en vuur, vermengd met bloed.

Bij de tweede was er iets als een grote berg, van vuur brandende, waardoor de zee getroffen werd.

Bij het blazen der derde bazuin was er een grote ster, brandende als een fakkel, die op de rivieren en de fonteynen der wateren gevallen is.

Nu echter, bij het blazen dezer vierde bazuin, *wordt de Zon geslagen*, zonder dat er één enkele aanwijsbare oorzaak is.

Hieruit blijkt onmiddellijk dat de openbaring van deze bazuin anders is dan die van de vorige drie. Hierin gaat een diepe verborgenheid schuil.

Aan de openbaring der vorige drie bazuinen lag óók een zeer diepe geestelijke betekenis ten grondslag, maar bij het blazen van deze vierde bazuin wordt de geestelijke betekenis wel uitermate diep.

Dat het niet de natuurlijke zon is, waarvan in dit tekstgedeelte gesproken wordt, menen wij zonder nadere bewijzen aan te voeren wel te kunnen vaststellen, ondanks het feit dat in de stervensuren van de Heere Jezus de natuurlijke zon drie uren lang verduisterd is geworden.

Voor onszelf zijn wij ervan overtuigd, dat er in dit tekstgedeelte gezien wordt op "de Zonne der gerechtigheid."

Niet alleen omdat Hij door de profeet Maleachi zo genoemd wordt, maar temeer omdat door Hem gezegd is (door de dienst van de profeet Maleachi): "Uliden daarentegen, die Mijn Naam vreest, zal *de Zon* der gerechtigheid opgaan en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen" - Maleachi 4 : 2a - omdat Hij, deze *Zon*, *geslagen is* in het oordeel van God over hun zonden, namelijk de zonden van hen die Zijn Naam vrezen.

Het zal bovendien in het vervolg van de verklaring van dit tekstgedeelte gaan blijken, want Hij, deze *Zonne* der gerechtigheid, is het middelpunt van álles in de hemel en op de aarde.

Hij staat (voor ons mensen) in het middelpunt der tijdsgeschiedenis.

Zelfs in de openbaring der zeven bazuinen: Drie bazuinen zijn aan het slaan der *Zon* voorafgegaan en drie zullen er nadien nog volgen.

Hieruit blijkt ook de glorie van *de Zon* der gerechtigheid, want Hij is de oorzaak van de schepping aller dingen.

"Alle dingen zijn door Hetzelve (Hem) gemaakt en zonder Hetzelve (Hem) is geen ding gemaakt dat gemaakt is. - Johannes 1 : 3.

Hij is hét middelpunt in de verlossing van zondaren. Ja Hij is (om zo te spreken) het middelpunt der eeuwigheid, "zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsrekening, noch beginsel der dagen, noch einde des levens hebbende", zoals blijkt uit Hebreeën 7 : 3a.

Van hieruit is het mogelijk te verklaren dat er gezegd wordt: *En het derde deel der Zon werd geslagen*. Daarmee te kennen gevende dat het alleen in de tijdgeschiedenis mogelijk was, dat deze *Zon* getroffen kon worden, want noch de hemel, noch de Troon van God met Hem Die daarop zat, noch al wat in de hemel der heerlijkheid is, kon *geslagen worden*. Zij zijn bij het *geslagen worden der Zon* onaangetast gebleven.

De volgorde van het alarmgeklank van het blazen der eerste vier bazuinen was: de aarde, de zee, de rivieren en de fontein en der wateren, *de Zon*, de maan en de sterren.

Zij álle werden getroffen door de toorn van God over de zonden der mensen.

Maar bij de ontsluiting van het zevende zégel is de Engel des Verbonds - Zacharía 3 : 1b - geopenbaard, "*de Zonne* der gerechtigheid" - Maleachi 4 : 2 - om de schuld van Gods uitverkorenen voor hen te verzoenen. - 8 : 3.

Déze heeft bij de ontsluiting van het zevende zegel de hemel verlaten en Zich vrijwillig naar de van God afgeval len aarde begeven en Zich daar gesteld onder de vloek en de toorn van God over de zonden der mensen, geopenbaard bij het blazen der eerste bazuin.

Onder de opstand van satan kon Hij niet omkomen, ook niet onder het geweld van satan, geopenbaard bij het blazen der tweede bazuin, ook niet onder de list des satans - Mattheüs 4 : 1 t/m 10 - geopenbaard bij het blazen der derde bazuin.

Hij kon alleen omkomen als zijnde *het derde deel der Zon*, want al is Hij in gedaante gevonden als een mens, Zichzelf vernederende, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja de dood des kruises - Filippensen 2 : 8 - Hij is en blijft de Waar-

achtige, Drieënige God gelijk, gebleven zijnde een *Zon* en Schild voor al Gods gekenden. - Psalm 84 : 12.

Als zodanig is Hij *geslagen*, omdat Hij Zich geheel vrijwillig voor Zijn beminden overgegeven heeft, Zich stellende onder de macht van de ruiter op het vale paard, wiens naam is de dood en wie de hel navolgde.

Er was niemand die Hem Zijn leven kon ontnemen, Hij heeft het vrijwillig van Zich afgelegd. - Johannes 10 : 18.

Vandaar hier deze climax, zonder aanwijzing waardoor of door wie Hij *geslagen* is. Alleen vleselijke overleggingen omtrent de dingen die haast geschieden moeten kunnen tegen deze verklaring in opstand komen.

Toch worden, hoewel de overste dezer wereld buiten geworpen is, ook na de opstanding van de Heere Jezus uit de doden satans werken voortgeplant. Dit zal gaan blijken bij het blazen der vijfde en der zesde bazuin, want in elk der zeven bazuinen wordt het geweld van het rijk der duisternis geopenbaard. Al was dit dan ook in het bijzonder het geval bij het blazen van deze vierde bazuin.

Alleen in deze bazuin is een uitzondering gemaakt in het vermelden waardoor en door wie *de Zon* en de maan en de sterren getroffen worden.

Dit is omdat de grote tegenpartijder (de ruiter op het rode paard) hierin slechts een lijdelijk instrument is, omdat het in wezen God Zelf is Die *de Zon* der gerechtigheid *geslagen* heeft.

Dit is het, waarom deze bazuin zo'n bijzondere plaats inneemt in de openbaring der zeven bazuinen. Niet alleen omdat zij in het middelpunt staat (namelijk midden tussen het geweld van satan, geopenbaard vóór de komst van Christus in het vlees en van zijn geweld daarná) maar omdat het de hoogste openbaring des Allerhoogsten is, namelijk Zijn toorn bewijzen en Zijn macht bekendmaken en opdat Hij zou bekendmaken de rijkdom Zijner heerlijkheid over de vaten der barmhartigheid. - Romeinen 9 : 22a en 23a.

Hierom heeft God Zijn ganse schepping in het aanzijn geroepen met als middelpunt Jezus Christus en Die gekruisigd. Hij Die in Zichzelf het Begin en het Einde is, de Alfa en de Oméga, *het derde deel der Zon, Hij is geslagen.*

Het gericht over de wereld is in beginsel aan Hem in Zijn lijden en sterven voltrokken.

Daarom liggen ook in het blazen van déze bazuin de dingen besloten die haast geschieden moeten, want zoals de natuurlijke zon verduisterd is bij het sterven van de Heere Jezus en zoals de aarde gebeefd heeft en de doden uit hun graven verreezen zijn, zo zal het ook zijn op de gróte dag des oordeels, als de Heere Jezus wederkomen zal op de wolken des hemels om te oordelen de levenden en de doden.

Voordat wij aan de overige delen van deze tekst aandacht schenken, willen wij eerst nog even letten op een aparte bijzonderheid in deze tekst, namelijk dat er in dit verband voor het laatst van *een derde deel* gesproken wordt.

In 9 : 15 wordt ook nog wel van 'een derde deel' gewag gemaakt, maar daar zal blijken dat het een gans andere betekenis heeft en op een volkomen ander vlak ligt.

In deze vierde bazuin blijkt de climax der 'derde delen' te liggen.

In de vorige drie bazuinen waren deze 'derde delen' (om zo te spreken) meer van ondergeschikte betekenis.

In ons tekstgedeelte begint reeds iets te schemeren van hetgeen in 17 : 8 vermeld wordt, namelijk: "Was en is niet."

Zo oppervlakkig gezien blijkt op geen enkele wijze in ons tekstgedeelte de invloed of de aanwezigheid van satan, hoewel hij er toch bij betrokken is.

Wij willen trachten dit te bewijzen.

Het is een allerhoogst verwonderlijke zaak, waarover zij die op de aarde wonen (welker namen niet zijn geschreven in het Boek des Levens) zich verwonderen, dat er van satan gezegd wordt: hij was (er) en is (er) niet, hoewel hij (er) is. - 17 : 8.

Hoe dit te verklaren?

Satan is door de kruisdood van de Heere Jezus en vooral door Zijn sterven in verwarring gebracht.

Dit blijkt, want enerzijds zegt hij (bij monde van Petrus): "Heere, wees U genadig! dit zal U geenszins geschieden" - Mattheüs 16 : 21 t/m 23 - namelijk het vele lijden van de ouderlingen en de overpriesters en de Schriftgeleerden en het gedood worden. Maar Jezus zei tot Petrus: "Ga weg achter Mij, satanas."

Hieruit blijkt, dat satan de kruisdood van de Heere Jezus heeft willen verhinderen. Mogelijk heeft hij een vaag vermoeden gehad dat hem dit zijn kop zou kunnen kosten.

Hij is ongetwijfeld nooit vergeten dat God tot hem gezegd heeft: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw en tussen uw zaad en tussen haar Zaad; Datzelve zal u de kop vermorzelen en gij zult Het de verzenen vermorzelen." - Genesis 3 : 15.

Hoewel hij enige tijd later in Judas voer - Lukas 22 : 3; Johannes 13 : 2 en 27 - en deze, door satan gedreven, heenging en sprak met de overpriesters en de hoofdmannen hoe hij Hem hun zou overleveren.

Hieruit blijkt dat satan geen raad geweten heeft met de Heere Jezus, maar uiteindelijk toch maar besloten heeft om Hem uit de weg te ruimen. En toen hij eenmaal hiertoe besloten was, werd zijn geroep (in de ganse menigte) "weg met Hem" steeds geweldiger.

Hieruit blijkt, dat *de Zon* der gerechtigheid enerzijds *geslagen* is door het beest dat was en niet is, zoals 17 : 8 dit aanwijst, maar anderzijds door de wraakvorderende gerechtigheid van God over de zonden Zijner uitverkorenen.

Het blijkt ook uit de woorden die de Heere Jezus tot Pilatus (een van de werktuigen des satans) gezegd heeft, namelijk: "Gij zoudt geen macht hebben tegen Mij, indien het u niet van boven gegeven ware." - Johannes 19 : 11.

Zowel Kajafas als het Sanhedrin, vertegenwoordigende de Kerkelijke machten, zowel Pilatus als Herodes, vertegenwoor-

digende de wereldlijke machten, zij hebben allen tezamen, als werktuigen van satan, hoewel hij er zelf niet was, Zijn dood begeerd en bewerkt.

Hieruit blijkt dat de Heere Jezus *geslagen* is door de wraakvorderende gerechtigheid Gods vanwege de zonden van Zijn uitverkoren volk.

12c *En het derde deel der maan.*

12d *En het derde deel der sterren.*

Zo oppervlakkig te oordelen zijn dit (ook alweer vanwege *de derde delen*) uitermate moeilijk te verklaren tekstgedeelten.

Evenwel, zoals wij van de Zon verklaard hebben dat hiermee niet de natuurlijke zon bedoeld is geweest maar de Zonne der gerechtigheid, zo volgt hieruit dat ook *de maan en de sterren* in deze tekstgedeelten een symbolische betekenis hebben.

De vraag is dan: Welke betekenis hebben zij?

De maan, maar meer in het bijzonder *de sterren*, worden op vele plaatsen in de Heilige Schrift op symbolische wijze in het geding gebracht. Dit blijkt wel zeer bijzonder uit de verklaring van 1 : 20, betreffende de zeven *sterren* in de rechterhand van Christus.

Ook in hoofdstuk 12 staat een beeldspraak die zeer verhelderend is voor de verklaring van deze tekstgedeelten, als Johannes zegt: "En er werd een groot teken gezien in de hemel, een vrouw, bekleed met de zon; en *de maan* was onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf *sterren*."

Hiermee in scherpe tegenstelling zegt 12 : 4 van de satan (van de grote, rode draak, van de oude slang - 20 : 2): "En zijn staart trok het derde deel der sterren des hemels en wierp die op de aarde."

Dat wij geen natuurlijke opvattingen moeten hebben noch over *de maan*, noch over *de sterren*, alsof daarvan *de derde delen* geslagen zouden zijn, blijkt niet alleen uit de vorige verklaring betreffende het geslagen zijn van de Zon, maar ook uit 12 : 4.

Niets is klaarder dan dat het onmogelijk is dat de staart van de grote, rode draak het derde deel van de natuurlijke sterren des hemels op de aarde zou werpen.

Bovendien zegt de Bruidegom in het Hooglied tot Zijn bruid: "Wie is zij, die eruit ziet als de dageraad, schoon gelijk *de maan*, zuiver als de zon, schrikkelijk als slagorden met banieren?" - Hooglied 6 : 10.

Mede hierom brengen wij de symboliek van deze tekstge-deelten over op de Bruidsgemeente van de Heere Jezus Christus. Want is het dat het Hoofd der Gemeente, de Zonne der gerechtigheid, geslagen is, dan vloeit hieruit onafwendbaar voort dat ook Zijn Gemeente (de symboliek *der maan en der sterren*) in de vernedering van haar Hoofd delen zal en evenals Hij geslagen zal worden, opdat ook zij (Zijn bruid) aan het lijden en de dood van haar Hoofd, Christus, gelijkvormig wordt.

Het is voorts opmerkelijk, dat deze vierde bazuin in feite een samenvatting is van de drie voorafgaande bazuinen.

In de eerste bazuin werd geopenbaard dat er hagel en vuur geworden is, vermengd met bloed en dat deze op de aarde geworpen zijn.

Deze hagel en dit vuur, waardoor de Zon der gerechtigheid is getroffen, zijn vermengd met Zijn bloed, want Hij is zonde voor ons gemaakt.

Bij het blazen der tweede bazuin is de zee getroffen. Hiervan hebben wij verklaard dat het ganse rijk des satans op de Gemeente van Christus (op *de maan*) uitgestort is.

Bij het blazen der derde bazuin is er een ster, brandende als een fakkel, uit de hemel gevallen op de rivieren en de fonteinen der wateren, zodat er vele mensen (*het derde deel der sterren*) die van deze bitter geworden wateren gedronken hebben, gestorven zijn.

Dit is wederom de wondere samenstelling van het Woord van God.

Uit dit alles blijkt tevens dat ook reeds in het blazen dezer eerste vier bazuinen de Kerk des Heeren van álle tijden onderwezen wordt in de dingen die haast geschieden moeten, namelijk dat zij voortdurend vervolgd zal worden, dat zij te kampen zal hebben met deze drie doodsvijanden, de ruiters op het rode, het zwarte en het vale paard.

De ruiter op het rode paard (hagel en vuur) tracht zijn zonde ook in hen voort te planten, vermengd met bloed - 6 : 4 - omdat hem macht gegeven is de vrede van de aarde weg te nemen.

De ruiter op het zwarte paard is erop uit om de Waarheid van hen weg te nemen: Een maatje tarwe voor een penning en drie maatjes gerst voor een penning. - 6 : 6b.

De ruiter op het vale paard, de dood, heeft niet alleen getracht de Zon te slaan, maar ook *de maan en de sterren*, de Gemeenten van Christus, Gods uitverkorenen.

Het is weer opmerkelijk dat er ook bij het slaan van hén geen aanwijsbare oorzaak genoemd wordt noch waardoor, noch door wie, zij geslagen worden.

Zij hebben wel met drie doodsvijanden te kampen, maar als zij geslagen worden en in smart komen te verkeren (vanwege de zonden die zij bedreven hebben) dan zegt God: "Dat geschiedt u van Mijn hand." - Jesaja 50 : 11.

Evenwel is het satan die met zijn ganse rijk de Gemeente van Christus zoekt te verderven.

Het is ook in dit opzicht, zoals wij dit van het slaan der Zon gezegd hebben, de satan was er wel, maar is er in wezen niet of zoals het in hoofdstuk 17 : 8 gezegd wordt: "Het beest dat gij gezien hebt, was en is niet, hoewel het is", want het is God Zelf Die de Zon geslagen heeft en Die ook *de maan en de sterren* slaat, maar hen zo brengt in het vuur der beproeving om hen te louteren gelijk men zilver loutert en hen te beproeven gelijk men goud beproeft. - Zacharía 13 : 9.

Nochtans hoe zuiverder en onvervalster de bazuinen des Evangelies geblazen zullen worden, hoe meer dit tot gevolg

zal hebben dat ook de Gemeenten van de Heere Jezus Zijn smaadheid te verduren zullen krijgen en dat men ook van haar roepen zal: Kruist hen, kruist hen, weg met hen.

In feite heeft in de ganse wereltijdgeschiedenis deze roep "weg met hen" over het volk des Heeren weerklonken.

Dit is in beginsel reeds gebleken in de brutale taal van Lamech - Genesis 4 : 24 - en later van Nimrod die de grondlegger van Babel geweest is. - Genesis 10 : 8.

Hieruit blijkt, dat, of deze leuze nu door de Egyptenaren herhaald is of door de Babyloniërs of door de Joden en de Romeinen of Nieuwtestamentisch door de macht van de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is of dat dit ook tijdens de grote (wereldwijd verbreide) Franse revolutie geschied is aan het einde van de achttiende eeuw of door het wereldcommunisme dat daar het gevolg van geweest is of zelfs door de wereldraad van kerken die ook daaruit geboren is, dit alles niets afdoet aan het feit dat als de vierde bazuinblazer zijn bazuin blaast, dit het middelpunt der tijdgeschiedenis aanwijst. Het is ook het middelpunt des Evangelies van Jezus Christus Wiens majesteit en glorie op het hoogst geopenbaard zijn bij het blazen van deze vierde bazuin, maar Wiens Evangelie voorts ook gepredikt zal worden bij het blazen van de overige drie bazuinen, zoals in het vervolg blijken zal.

Daaruit volgt, dat er door de Gemeente des Heeren tot het einde toe gestreden zal worden met deze vreselijke ruiters.

Hun macht en hun geweld zullen zich echter, ook nadat de Zon geslagen is, in de Nieuwtestamentische tijdperiode moeten beperken tot een *derde deel der maan en der sterren*, zoals onze tekstgedeelten dit zeggen.

De Heere zal nooit Zijn ganse Gemeente tegelijk en onafgebroken in het vuur der beproeving brengen. Er zullen altijd en overal plaatsen zijn waar het Evangelie ongestoord verkondigd zal kunnen worden.

12e *Opdat het derde deel derzelve zou verduisterd worden.*

In de vert. N.B.G. staat 'zodat', een uitermate groot verschil met het woord *opdat*.

Wij willen aannemen dat men dit ondoordacht zo vertaald heeft, maar door deze overzetting wordt de grondslag van Gods Woord, ja God Zelf, volkomen van de Troon gestoten, want het woord 'zodat' geeft een onafwendbaar gevolg van een zaak te kennen, zodat satans macht beslissend is geweest voor de dood van de Heere Jezus - Johannes 11 : 50 - en voor Zijn Gemeente.

Dit is echter in strijd met Johannes 10 : 17 en 18, waar de Heere zegt: "Ik leg Mijn leven af, *opdat* Ik hetzelfde wederom neme. Niemand neemt hetzelfde van Mij, maar Ik leg het van Mijzelf af."

Hierom wordt door dit woord 'zodat' in de vert. N.B.G. God volkomen uitgeschakeld en satan op de troon gezet.

Maar wanneer in de St.Vert. terecht staat *opdat*, geeft dit een doelbewuste leiding van God te kennen in het geslagen worden van de Zon en van de maan en de sterren.

Wij menen het bewijs geleverd te hebben dat de vert. N.B.G. hier op bijzondere wijze volkomen fout is. Ja wij zien het zelfs zó, dat de vertalers beïnvloed zijn door de "Alsem" die op de rivieren en de fonteinen der wateren gevallen is. Ja dat zijzelf dit water mede bitter gemaakt hebben zal in het vervolg gaan blijken.

De Zonne der gerechtigheid, de Heere Jezus Christus, is op Golgotha verduisterd geworden, *opdat* (met het doel dat) Gods gerechtigheid, Zijn genade en barmhartigheid over verloren zondaren zouden geopenbaard worden. *Opdat* Zijn wijsheid en glorie hierin zich op het allerhoogst zouden openbaren.

"*Opdat* nu door de Gemeente bekendgemaakt worde aan de overheden en de machten in de hemel de veelvuldige wijsheid Gods; naar het eeuwig voornemen dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onze Heere." - Efeze 3 : 10 en 11.

Het is onzes inziens onweerlegbaar dat ook dit bovendien be-

slissend is voor het bewijs dat de vert. N.B.G. hierin fout is.

Nog een enkele opmerking over de woordelijke betekenis van ons tekstgedeelte: *opdat het derde deel derzelve zou verduisterd worden.*

Dit schijnt in strijd te zijn met 1 Johannes 1 : 7, want daar staat: "Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde."

Of ook met de woorden van de Heere Jezus Zelf Die gedurig in het licht gewandeld heeft, zeggende: "Vader, Ik dank U, dat Gij Mij gehoord hebt, doch Ik wist, dat Gij Mij altijd hoort." - Johannes 11 : 41c en 42a.

En toch zegt ons tekstgedeelte ook van déze Zon: *opdat het derde deel derzelve zou verduisterd worden.*

Voorzover dit *het derde deel* betreft, zie de verklaring van 8 : 12b, maar voorzover het de *verduistering* betreft, die heeft voor de Zonne der gerechtigheid (als des mensen Zoon) plaats gevonden op Golgotha, in natuurlijke zin toen de zon haar licht drie uur lang aan Hem onttrokken heeft, maar bovenal toen Hij, in de allerdiepste versmaadheid en angst der hel, met lichaam en ziel, aan het hout des kruises met luider stem uitgeroepen heeft: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?"

In deze allerontzettendste ure der tijdgeschiedenis heeft niet alleen de allerhoogste Zon (God de Vader Zelf) Zijn licht aan de Zoon des mensen onthouden, maar heeft ook de natuurlijke zon haar licht niet laten schijnen, opdat ook de sterfdag van de Heere Jezus voor *een derde deel verduisterd zou worden.*

Uit het woord *zou* in ons tekstgedeelte blijkt dat inzonderheid de *verduistering* van de zon op de sterfdag des Heeren, maar ook het *verduisteren* van de maan en de sterren, evenzovele profetieën zijn van de dingen die haast geschieden moeten.

Zij hebben niet alleen betekenis voor de strijdende Kerk, voor Gods volk op de aarde, maar ook voor de wereld der goddelo-

zen, als zij ervaren zullen dat bij het blazen der vijfde (maar inzonderheid bij het blazen der zesde bazuin, blijkens 9 : 15) het derde deel der mensen gedood zal worden en dat dít het beginsel is van de dag van hun volkomen duisternis, als de Heere Jezus wederkomen zal op de wolken des hemels om te oordelen de levenden en de doden.

Als de zon drie uren lang verduisterd is geworden voor de Heere Jezus, de Zoon des mensen, wat zal het dan zijn, wanneer er staat:

12f en dat het derde deel van de dag niet zou lichten

12g en van de nacht desgelijks.

Het derde deel van de dag voor Gods kinderen *en van de nacht desgelijks* voor de goddelozen.

Het derde deel van de dag van de Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis, als de overige drie engelen hun bazuinen zullen blazen, inzonderheid als bij het alarmgeklank van de zesde bazuin het uit de afgrond opgekomen beest *de dag* des Nieuwen Testaments verduisteren zal en *de nacht* waarin de goddelozen verkeren, voor hen zal zijn het beginsel van het eindgericht.

Iemand zou kunnen tegenwerpen dat de sterfdag des Heeren maar voor een vierde deel verduisterd is geweest, namelijk drie uren, daar er toch twaalf uren in een dag zijn. - Johannes 11 : 9a.

Hierdoor kunnen wij onderwezen worden, dat álle derde delen geen natuurlijke maar een geestelijke betekenis hebben, want de drie-urige duisternis der zon op de sterfdag des Heeren is slechts een alleruiterste afschaduwning van de eeuwige duisternis.

Ook is deze duisternis waarin de Heere Jezus heeft verkeerd, in geen enkel opzicht te vergelijken met het eeuwige licht dat de Heere Jezus hierdoor voor Zijn volk verworven heeft.

Ook is *de dag* waarin Gods kinderen hier op de aarde wandelen, nooit zo duister of er is altijd nog wel enige instraling des Heiligen Geestes in hen door de genade Gods in Christus Jezus over hen.

Als deze *dag* waarin zij wandelen mogen, voor hen voor *een derde deel* verduisterd wordt, is dat vanwege hun zonden en geschiedt hun dat, opdat zij hierdoor gelouterd en gereinigd zullen worden, opdat ook zij iets zouden verstaan van de benauwdheden en de duisternissen die de Heere Jezus voor hen heeft willen doorstaan, opdat de glorie van Gods genade hierdoor des te meer verheerlijkt zal worden.

Dit is het, dat wanneer een Gemeente des Heeren of één heilige afzonderlijk door de ruiter op het rode paard of door zijn dienstknecht (het uit de afgrond opgekomen beest) omgebracht zal worden door het grote zwaard dat hem gegeven is - 6 : 4 - het zwaard der leugenen, er evenzoveel blussingen zullen zijn van lichten des hemels, opdat *het derde deel der dag* verduisterd zou worden *en van de nacht desgelijks* voor de goddelozen, als het beginsel der wrake Gods geopenbaard zal worden en het derde deel der mensen gedood zal worden. - 9 : 15.

Al deze dingen (ja zelfs de ganse schepping) zijn voortgevloeid uit "het eeuwig voornemen dat God gemaakt heeft in Christus Jezus, onze Heere." - Efeze 3 : 11.

Hoe zal de glorie van dit veelkleurige licht naar waarde gekend en bemind kunnen worden, als er geen kennen van dit licht en geen openbaring der duisternis zou zijn.

Van hieruit breidt ons gezichtsveld zich uit over het natuurlijke licht van *de dag* en over het schemerende licht van *de nacht* naar het liefelijke licht dat straalt uit Gods getuigenissen in gemeenschap met God. "Dit was het waarachtige Licht Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld." - Johannes 1 : 9.

"En het Licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft Hetzelve niet begrepen." - Johannes 1 : 5.

Christus is de Zon. Déze is het waarachtige Licht.

Zijn Gemeente op de aarde, afgebeeld door de maan, en elke gelovige en allen tezamen die onder het beeld der sterren begrepen zijn, zullen steeds door alle eeuwen heen te verwachten hebben dat hun licht (in het kennen van Gods Woord) verduisterd zal worden. Ook in dit opzicht zal *het derde deel van hun dag niet lichten en van de nacht desgelijks*. Het licht dat zij uitstralen ten opzichte van het kennen van Gods getuigenissen zal vele tijden zó verduisterd zijn, dat het zuivere licht van Gods Woord er niet meer in te herkennen zal zijn.

Paulus heeft zijn oprechte zoon in het geloof, met name Titus, er reeds voor gewaarschuwd dat hij het Woord gezond en onverwerpelijk prediken moet, opdat degenen die daartegen zijn, beschaamd worden.

Wat hebben Gods kinderen reeds in de oude tijden moeten treuren over deze verdorvenheden. In hun duisternissen hebben zij geroepen: "Wachter! wat is er van de nacht? Wachter! wat is er van de nacht?" !!!

Wij weten uiteraard wel dat dit een spottende uitroep van de vijanden des Heeren is geweest te dier plaatse - Jesaja 21 : 11 - maar dit neemt niet weg, dat dit de roep van al Gods gekenden is, die verlangen verlost te worden van hún nacht der zonden, waarin zij geboren zijn.

Zó is ook dit: "De morgenstond (der verrijzenis van onze Heere) is gekomen en het is nog nacht" - Jesaja 21 : 12 - een klagen dat ook na het blazen der vierde bazuin in de strijdende Kerk gehoord zal worden.

Het zal in bepaalde zin nacht voor hen blijven, totdat de Heere hen tot Zich nemen zal, als Hij wederkomen zal op de wolken des hemels en zij Hem tegemoet mogen snellen.

Deze vierde bazuin, waarvan wij gezegd hebben dat deze het middelpunt des Evangelies is (ja in bepaalde zin het middel-

8 : 12f en g

punt der eeuwigheid) wordt besloten met de woorden: *opdat het derde deel der dag niet zou lichten en van de nacht desgelijks.*

Dit is het waarom de Heere Jezus Die was en van eeuwigheid geweest is, Zich in die lichte dag der eeuwigheid vermaakt heeft met de mensenkinderen - Spreuken 8 : 22 t/m 31 - en voorts in de volkomen dag der eeuwigheid, als alles geschied zal zijn - 21 : 6 - en Hij Die op de Troon zit, alle dingen nieuw gemaakt zal hebben, Zich op nieuwe wijze met hen vermaken zal, Zijn belofte aan hen vervullende: "Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn Troon, gelijk Ik overwonnen heb en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn Troon." - 3 : 21.

In de geschapen tijd heeft Hij bij wijze van spreken in dit *derde deel der eeuwige dag* tot Zijn bruid gezegd: "Totdat de dag aankomt en de schaduwen vlieden zal Ik gaan tot de mirreberg en tot de wierookheuvel" - Hooglied 4 : 6 - dat is tot Mijn lijdende en strijdende Kerk, van welke de schaduwen des doods en der duisternis nog niet geweken zijn, om hen te versterken en te vertroosten in die donkere tijden.

In dit verleden, in dit heden en in deze toekomst ligt mede de glorie van het blazen der vierde bazuin besloten.

In dit heden is *de dag* van de Zon der gerechtigheid voor een *derde deel* verduisterd geworden *en van de nacht* (waarin Zijn uitverkorenen zijn komen te verkeren) *desgelijks*, want Hij deelt in hun en zij delen in Zijn duisternissen.

Maar voor haar is dit de aanvang van de gemeenschap met haar Heere, hoewel zij veelal moet wandelen bij het maanlicht der Kerk of soms zelfs bij het zwakke schijnsel der sterren, als "deze zal zeggen: Ik ben des Heeren; en die zich zal noemen met de naam van Jakob en gene met zijn hand zal schrijven: Ik ben des Heeren en zich toenoemen met de naam van Israël." - Jesaja 44 : 5.

13a *En ik zag en ik hoorde een engel vliegen in het midden des hemels.*

Wanneer wij Gods Woord met levende aandacht en belangstelling lezen en het behaagt de Heere hierbij onze ogen en ons verstand te openen en te verlichten, vallen wij van de ene verbazing in de andere. Dit zal in het bijzonder ook bij deze tekst gaan blijken.

Het is niet alleen de inhoud van deze tekst die ons deze opmerking ontlokt, maar het feit van haar bestaan op deze plaats is daar mede de oorzaak van.

Aleer wij op haar glorie letten, willen wij even aandacht schenken aan het verschil in vertaling tussen de St.Vert. en de vert. van het N.B.G. In de St.Vert. staat *engel* en in de vert. van het N.B.G. "*arend*". Nu weten wij uit de aard der zaak niet welke de juiste overzetting is, ook niet of misschien beide overzettingen toelaatbaar zijn, maar bij de verklaring van deze tekst zal gaan blijken dat wij aan "*arend*" de voorkeur geven boven *engel*.

Het is op zichzelf al van buitengewoon veel betekenis dat de openbaring der zeven bazuinen door deze *vliegende arend* onderbroken wordt. Dit moet dan ook bepaald van uitzonderlijk grote betekenis zijn.

Er moet een diep geheimenis achter verborgen zijn, want onafgebroken, zonder enig incident of enige onderbreking, hebben de vorige vier engelen hun bazuinen geblazen.

Bovendien zijn steeds de derde delen hierin betrokken. Nu is het of er een pauze volgt in het blazen der bazuinen. Doch dit niet alleen, maar het is alsof er nu iets bepaalds wordt afgesloten.

Dat Johannes onder de indruk gekomen is van deze *vliegende arend* blijkt uit de woorden: *En ik zag en ik hoorde.*

En wij en de ganse strijdende Kerk mogen met hem wel sidderen bij het *zien en horen* van deze *vliegende arend* die

(aangezien hij *in het midden des hemels vliegt*) hemel en aarde in beroering schijnt te brengen vanwege het feit dat er nog drie engelen zijn die hun bazuinen zullen blazen nadat de Zon en de maan en de sterren (al is het dan elk voor een derde deel) geslagen zijn, want wat zal er nu gaan geschieden, nu de Zon geslagen is, nu de Heere Jezus gekruisigd en gedood is?

Dit temeer, daar elk der bazuinblazers reeds een alarmgeklank heeft doen horen. Hoeveel temeer zal het alarmgeklank der overige bazuinblazers beving en siddering teweegbrengen, nu dit op zo'n bijzondere wijze tevoren door *een vliegende arend in de hemel* en nog wel met luide stem roepende, wordt aangekondigd.

Dat dit alles verband houdt met en een gevolg is van het geopenbaarde in de vierde bazuin, zal gaan blijken.

Voordat wij hier aandacht aan gaan schenken, willen wij ons eerst bij deze *vliegende arend* bepalen.

In de verklaring van het gezicht der vier dieren hebben wij naar aanleiding van Jesaja 6 : 2 aangetoond, hoe glorievol dat gezicht is.

Aldaar worden zij serafs genoemd, dit blijken hooggeplaatste engelen te zijn. Misschien staat er daarom in de St. Vert. *engel* in ons tekstgedeelte.

Letten wij voorts op de gelijkenis der dieren en op onze verklaring ervan, dan kan van daaruit de betekenis van deze *vliegende arend*, luid roepende, zoals hij in dit tekstgedeelte voorkomt, gekend worden.

Van deze vier dieren hebben wij gezegd en aangetoond, dat zij in algemene zin Gods scheppingsmajesteit uitbeelden. Maar in het bijzonder van het vierde dier (wiens gelijkenis was als van een *vliegende arend*) hebben wij gezegd, dat deze bovenal Gods majesteit in de hêrschepping aller dingen uitbeeldt, die geopenbaard zal worden als alles geschied zal zijn hetgeen God Zich voorgenomen heeft dat in deze wereld, ja in Zijn ganse schepping, geschieden moet.

Hierom zijn de glorie en de betekenis van dit vierde dier, in verband gebracht met deze door Johannes *geziene en gehoorde vliegende arend*, zó overweldigend, dat het ons bijna niet mogelijk is deze aan te tonen.

In de verklaring der zes vleugelen die elk der dieren had, hebben wij van de *vliegende arend* gezegd: Maar met twee vleugelen vliegt hij de herschepping tegemoet, want (staat er geschreven na de kruisdood van de Heere Jezus) "het schepsel verwacht met opgestoken hoofde de openbaring der kinderen Gods." - Romeinen 8 : 19.

Dit is de glorie der *vliegende arend*, zoals deze door Johannes *gezien en gehoord* is, wiens stem zich in zijn luide roepen verheft over de dood en het graf van de geslagen Zon der gerechtigheid heen, al *vliegende* de herschepping tegemoet.

Dit vierde dier, de *vliegende arend* gelijk, is ook in actie gekomen toen het vierde zegel geopend werd en de vreselijke ruiter op het vale paard geopenbaard is, wiens naam was de dood en die de hel in zijn gevolg had.

Bij die openbaring hebben wij de stem van de *vliegende arend* nog beluisterd als een zuchten vanwege het geweld van de dood, geopenbaard in de ontsluiting van het vierde zegel.

Deze macht des doods is bij het blazen der vierde bazuin zelfs geopenbaard in het slaan van het derde deel der Zon en der maan en der sterren.

Van oorsprong heeft de macht des doods zich geopenbaard in de verwoesting van de schepping des Allerhoogsten. Niet alleen de mens en de ziel van de mens verwoestte en doodde hij, maar ook het aardrijk is daardoor om onzentwil vervloekt en zal doornen en distelen voortbrengen, zoals God reeds tot Adam sprak. - Genesis 3 : 17 t/m 19. "De aarde was verdorven voor Gods aangezicht en vervuld met wrevel" (vol geweldenaar) zegt de vert. N.B.G.). - Genesis 6 : 11.

Daarom schrijft Paulus aan de Romeinen: "Want het schepsel is der ijdelheid onderworpen - Romeinen 8 : 20a - maar ver-

wacht de openbaring der kinderen Gods - vers 19b - op hoop dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods." - vers 21.

Van hieruit nu verheft zich de majesteit van het vierde dier, de *vliegende arend* gelijk, *midden in de hemel*. Nu echter met luide stem roepende, als uitbazuinende de triomf van de Ruiter op het witte paard vanwege Zijn overwinning over de dood. Jezus Christus, de geslagen Zon der gerechtigheid, heeft door Zijn opstanding uit de doden de dood overwonnen en door deze *vliegende arend* vliegt (op symbolische wijze) de schepping al luide roepende de herschepping tegemoet.

Bovenmate wonderlijk is bovendien de overeenstemming tussen deze *vliegende arend*, *in het midden des hemels vliegende* en de engel die ook *in het midden des hemels vliegt*, maar om het Evangelie te verkondigen degenen die op de aarde wonen. In de verklaring van 14 : 6 hopen wij aan deze overeenstemming en deze glorie aandacht te schenken.

Uit een en ander blijkt wederom het glorievolle verband tussen de openbaring der vier dieren, de ontsluiting der eerste vier zegelen van het verzegelde Boek en het blazen der eerste vier bazuinen en dat zal zich vervolgens ook voortplanten in de uitgieting van de eerste vier fiolen van Gods gramschap.

Ondanks het feit dat de Zon geslagen is en de maan en de sterren mede geslagen zijn of voorts nog geslagen zullen worden, zal toch nu de overwinnende triomf van de Ruiter op het witte paard geopenbaard worden, als Hij nu voorts zal uitgaan: "en opdat Hij overwonnen" - 6 : 2e - namelijk de plaatsbekleders van satan aan wie satan zijn kracht en zijn troon en grote macht gegeven heeft - 13 : 1, 2 en 11 - nu hijzelf buiten geworpen is - Johannes 12 : 31; Openbaring 20 : 1 en 2 - bij het alarmgeklank van de vierde bazuin.

Wanneer wij op dit alles letten, wat is dan onze reactie op het sterven en de opstanding van de Heere Jezus beschamend. Wij zijn in bepaalde zin niet veel hoogstaander dan Micha die, toen hem zijn afgoden afgenomen waren, de kreet slaakte: "Wat heb ik nu meer?" - Richteren 18 : 24a.

In feite zeiden de discipelen van de Heere Jezus hetzelfde toen Jezus gestorven was: Wat hebben wij nu nog? Wij hadden gehoopt, dat Hij het was Die Israël verlossen zou, maar helaas, Hij is niet meer. - Lukas 24 : 21a. De Zon is geslagen.

Hoe zwak zijn ook wij, als het ons in geestelijke of zelfs in natuurlijke zin niet gaat, zoals wij het menen te moeten verwachten of redelijk achten. - Markus 6 : 45 t/m 51; Mattheüs 11 : 2 en 3.

Hoe anders is het met deze hemelse *arend*, het symbool van de herscheppende majesteit Gods. Deze *vliegt* over de dood en het graf van de Heere Jezus heen, aankondigende het oordeel dat de vijanden van de Heere Jezus te wachten staat.

Wat is ook onze reactie op dit door deze *vliegende arend* aangekondigde oordeel gering.

De strijdende Kerk ziet en hoort de vlucht van deze *hemelse adelaar* nauwelijks. Van nature is zij hiervoor blind en doof.

Enerzijds beseffen wij zo weinig de glorie van de uitbreiding van het Koninkrijk der hemelen na de overwinning van de Heere Jezus aan het kruis en in het bijzonder door Zijn opstanding uit de doden. En anderzijds merken wij het klapwieken niet op van deze *vliegende arend*, als hij *in het midden des hemels vliegt*, de oordelen Gods over de wereld uitbazuinende, die zich openbaren in oorlogen en geruchten van oorlogen, in hongersnoden en pestilentiën en aardbevingen in verscheidene plaatsen, in het opstaan van valse christussen en valse profeten, in het vermenigvuldigen van de ongerechtigheid op aarde - Mattheüs 24 - of zoals Daniël hiervan geprofeteerd heeft, zeggende: "Daarna zag ik in de nachtgezichten en ziet, het vierde dier was schrikkelijk en

gruwelijk en zeer sterk; en het had grote, ijzeren tanden, het at en verbrijzelde en vertrad het overige met zijn voeten.” - Daniël 7 : 7.

Aan dit alles gaan we veelal zo onbewogen voorbij, ondanks het feit dat deze hemelse *arend* tot op de dag van heden *in het midden des hemels vliegt*, al luide roepende, of

13b *zeggende met grote stem:*

Wee, wee, wee, degenen die op de aarde wonen.

De geheimenissen die in deze roep van de vliegende arend zijn verborgen, zijn ook nu weer onvoorstelbaar.

Uiteraard houdt dit drievoudige *wee*geroep van deze vliegende arend een aankondiging in van het tijdelijke oordeel dat komen zal over *degenen die op de aarde wonen*.

Niet dat het onmiddellijk in al zijn volheid geopenbaard zal worden, maar anderzijds betekent het wel, dat, nu de Zon geslagen is, de weg geopend is voor het eeuwig oordeel. Dit zal geopenbaard worden als de zevende engel bazuinen zal - 11 : 15 t/m 19.

Het beginsel van dit oordeel is over Jeruzalem gekomen als een afschaduwing van het oordeel dat de wereld ten jongsten dage treffen zal bij het blazen der zevende of laatste bazuin.

Daarom worden in dit drievoudige *wee* de oordelen over de wereld aangekondigd met inbegrip van het eeuwig oordeel. Maar in beginsel zal in hoofdstuk 9 het alarmgeklank van de vijfde en de zesde bazuin geopenbaard worden.

Bij de ontsluiting van het vijfde zegel hebben de zielen onder het altaar (dat zijn de zielen die gedood zijn om het Woord Gods en de getuigenis die zij hadden onder het Oude Testament) om wraak geroepen over *degenen die op de aarde wonen* (het laatste deel van ons tekstgedeelte).

Hun bede is niet onmiddellijk in vervulling gegaan, omdat hun medebroeders, die gedood zouden worden evenals zij, nog niet

vervuld waren - 6 : 11 - maar bovenal ook omdat de Heere Jezus, toen de mensen Hem kruisigden, voor hen en voor de wereld gebeden heeft: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen." - Lukas 23 : 34a.

Als de Heere Jezus dit aldaar niet gebeden had, zou de wereld met al wat erop en erin is op hetzelfde ogenblik in vuur en zwavel verteerd zijn geworden.

De verhoring van de bede der zielen onder het altaar zal nochtans in beginsel geopenbaard worden als de vijfde en de zesde engel hun bazuinen zullen blazen, maar beslissend als de laatste bazuin geblazen zal worden, want wanneer de zevende engel zijn bazuin zal blazen, zal de grote dag des toorns Desgenen Die op de Troon zit geopenbaard worden. - 6 : 16 en 17; 20 : 11 t/m 15.

Nochtans is deze grote dag des toorns Gods in beginsel reeds geopenbaard bij het blazen der vierde bazuin, toen het derde deel der Zon geslagen is.

Vandaar hier en nu reeds het luide roepen van deze vliegende arend, want, heeft de Heere Jezus gezegd: "Indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan het dorre geschieden?" - Lukas 23 : 31.

Als de toorn van God over de Zoon Zijner liefde geopenbaard is om de zonden Zijner uitverkorenen te verzoenen, hoeveel te meer zal dit drievoudige *wee*geroep gelden voor *degenen die op de aarde wonen*, inzonderheid voor degenen die geen deel hebben aan de Heere Jezus.

Bij de ontsluiting van het zesde zegel is de toorn van God in beeld gebracht, maar niet onmiddellijk uitgevoerd, omdat God "al het oordeel de Zoon gegeven heeft" - Johannes 5 : 22b - "en Hem macht gegeven heeft ook gericht te houden, omdat Hij des mensen Zoon is." - Johannes 5 : 27.

Daarom nu roept deze vliegende arend (wetende en gezien hebbende dat de geslagen Zon triomferende ten hemel gevaren is - 11 : 15 en 14 : 2) *met luide stem* het drievoudige *wee* over de inwoners der aarde uit.

Reeds bij het blazen der vijfde bazuin zullen de stemmen des bloeds van de mededienstknechten en broeders geopenbaard worden, die gedood zijn gelijk de martelaren, door Johannes gezien in heerlijkheid.

Het is naar aanleiding hiervan buitengewoon opmerkelijk, dat er voor deze Nieuwtestamentische martelaren blijkens 9 : 4 een uitzondering wordt gemaakt. Zij zullen niet op dezelfde wijze getroffen worden door deze *weeën* als degenen die het zegel Gods aan hun voorhoofden niet hebben.

Uit de laatste zes woorden van ons tekstgedeelte, namelijk *degenen die op de aarde wonen*, zou de conclusie getrokken kunnen worden, dat bij het blazen der overige drie bazuinen alle mensen zonder uitzondering op dezelfde wijze door deze drie *weeën* getroffen zullen worden.

Had de vliegende arend het drievoudige *wee* nu nog uitgeroepen over allen die op de aarde wonen die tegen het Lam krijg zullen voeren of Zijn uitverkoren Gemeente vijandig gezind zijn, dan was dit eenvoudiger geweest.

Hierom gaat er achter deze samenstelling van woorden in dit tekstgedeelte een verborgenheid schuil. Deze vindt haar oorsprong in de strijd tussen de Ruiter op het witte paard en de ruiter op het rode paard.

De machtige, uit de hemel gevallen morgenster - Jesaja 14 : 12 - "welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt" - 12 : 9 - is met zijn medeafgefallen engelen de grote tegenstander van de blinkende Morgenster geworden. "Hij is, zeg ik, geworpen op de aarde" - 12 : 9 - en in zijn val is hij gevallen op de rivieren en de fonteinen der wateren.

Van hem wordt gezegd, dat hij is "de overste van de macht der lucht, de geest die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid." - Efeze 2 : 2.

Deze nu is in zijn strijd tegen de Zon der gerechtigheid bij het blazen der vierde bazuin verslagen.

De Ruiter op het witte paard heeft deze overheden en machten (in Zijn sterven aan het kruis en door Zijn opstanding uit de

doden) ontwapend en die in het openbaar tentoongesteld en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd. - Kolossensen 2 : 15.

Nochtans, gevallen zijnde op de rivieren en de fonteinen der wateren, heeft hij ze bitter gemaakt door middel van het uit de (volkeren)zee opgekomen beest, aan wie hij zijn kracht en zijn troon en zijn grote macht heeft kunnen geven. - 13 : 2.

Dit is het wat onze tekst zegt: *degenen die op de aarde wonen*.

In dit *wee* dat uitgeroepen is over de inwoners der aarde, zijn allen zonder uitzondering begrepen.

Nochtans in alle aanslagen die het uit de zee en (in latere tijden) het uit de aarde opgekomen beest - 13 : 11 - zullen ondernemen om de Gemeente van Christus uit te roeien, zullen zij in het openbaar tentoongesteld en tot een bespotting gemaakt worden.

In dit drievoudige *wee* gaat echter nog een andere verborgenheid schuil.

Het zullen ook de *weeën* der oude aarde zijn, wier tijd gaat rijpen om háár smarten uit te werpen, evenals de hinden haar jongen met versplijting voortbrengen, haar smarten uitwerpende. - Job 39 : 6.

Evenzo zullen na en door deze drie wereld*weeën* heen de jonge hemel, het jonge Jeruzalem en de jonge aarde geboren worden, want "de aarde zal ganselijk waggelen gelijk een dronkaard en zij zal heen en weder bewogen worden gelijk een nachthut; en haar overtreding zal zwaar op haar zijn en zij zal vallen en niet weder opstaan." - Jesaja 24 : 20.

Maar zoals God aan Job de vraag gesteld heeft: "Kunt gij de maanden tellen die de hinde nog te vervullen heeft, eer zij baren zal?" - Job 39 : 5 - zo kunnen ook wij niet de maanden tellen die de aarde nog te vervullen heeft, eer zij de nieuwe hemel en de nieuwe aarde baren zal.

Wel weten wij "dat het ganse schepsel tezamen zucht en tezamen als in barensnood is tot nu toe" - Romeinen 8 : 22 -

en dat het "als met opgestoken hoofd verwacht de openbaring der kinderen Gods" - Romeinen 8 : 19 - in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde en in de heilige Stad, het nieuwe Jeruzalem dat God zal doen nederdalen van de hemel. - 21 : 1 en 2.

Daarom zullen deze drie *weeën* uitgebazuind worden als de weeën van een vrouw die in des eersten kinds nood is.

Onze tekst besluit met de woorden:

13c *Van de overige stemmen der bazuin der drie engelen die nog bazuinen zullen.*

Het heeft er de schijn van dat wij (voor een aparte verklaring) dit tekstgedeelte wel kunnen overslaan.

Het is volgens onze verstandelijke overwegingen niet veel anders dan een voor zichzelf sprekende aanvulling op de voorgaande tekstgedeelten, het drievoudige wee dat door de vliegende arend over degenen die op de aarde wonen is aangekondigd.

Maar stel eens dat dit tekstgedeelte ontbreken zou en dat na de aankondiging van de weeën die over de aarde zullen komen, zonder meer gevolgd was: En de vijfde engel heeft gebazuind. Dan zou dit tot gevolg gehad hebben, dat het verband tussen de eerste vier bazuinblazers en de overige *drie die nog bazuinen zullen*, verbroken zou zijn geweest

Dat zou dan betekend hebben, dat de zeven bazuinblazers die, zoals wij reeds eerder gezegd hebben, tezamen het eeuwig Evangelie uitbazuinen - zie ook 14 : 6 - alsdan geen ononderbroken eenheid meer zouden vormen.

Duidelijker gezegd: Het Nieuwe Testament zou dan geen verbondenheid hebben met het Oude Testament.

In dit opzicht zien wij het blazen der zeven bazuinblazers (op verstandelijke wijze) zó, dat de eerste drie bazuinblazers (om zo te spreken) de Oudtestamentische tijdgeschiedenis uitbazuinen, de vierde bazuinblazer de tijdgeschiedenis der

menswording van de Heere Jezus Christus en de laatste drie de Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis.

Dit moet echter niet zó verstaan worden alsof het voor elke bazuinblazer een positief afgebakende tijdsperiode zou zijn, waarvan de grens niet zou kunnen of mogen overschreden worden.

Het is met de zeven bazuinen zoals het is met de zeven brieven aan de Gemeenten van Klein-Azië. Zij hebben elk voor zich een plaatsbepalend karakter, maar ook elk voor zich en alle gezamenlijk een profetisch karakter. Zij omvatten de ganse wereltijdgeschiedenis.

De heerlijkheid Gods in Jezus Christus openbaart zich niet alleen in de overwinning en de triomf van de Ruiter op het witte paard in Zijn strijd met de ruiter op het rode paard met zijn gevolg, maar openbaart zich ook en zal zich voorts gaan openbaren over allen die op de aarde wonen, omdat ook zij deel hebben aan de opstand van de ruiter op het rode paard en bovendien aan de verwerping van de Heere Jezus Christus.

Tot nu toe is er viermaal onafgebroken gebazuind, symboliserende de heilige oorlog tussen de Ruiter op het witte paard en de ruiter op het rode paard met zijn gevolg.

Met het blazen dezer vier bazuinen is er aan deze heilige oorlog (in bepaalde zin) een einde gekomen.

Met het geslagen worden van de Zon is er aan het offensief van satan tegen God en tegen Zijn uitverkoren volk een einde gekomen.

Tegen de goddeloze wereld behoefde hij geen strijd te voeren, want die zijn hem gelijk en een van zin met hem. Vandaar die derde delen waartegen hij gestreden heeft.

En al bleek uit deze geslagenheid van de Zon (de Zonne der gerechtigheid) op geen enkele wijze (volgens onze menselijke overleggingen) de overwinning van de Ruiter op het witte paard, ja veel meer Zijn ondergang - Lukas 24 : 21a - nochtans is tot ergernis en tot schrik van de ruiter op het rode paard

en zijn gevolg hun aanslag volkomen mislukt toen deze geslagen Zon ten derden dage uit het graf verrezen is.

Deze schrik van satan is uitgebeeld en heeft zich weerspiegeld ten eerste in de wachters die Zijn graf bewaakt hebben. Zij zijn als door een beroerte getroffen en werden als doden van de schrik, toen een engel des Heeren verscheen en de steen van het graf afwentelde.

Anderzijds werd deze schrik van satan uitgebeeld in de Joodse Raad die ook buiten zichzelf geraakt is van vreze en in woede het grote zwaard gehanteerd heeft dat aan hun overste (satan) gegeven was - 6 : 4b - namelijk het zwaard der leugen en de allergrofste leugens gebruikte om Zijn opstanding uit de doden te loochenen.

Dit ondanks het feit dat zij zijn graf met het keizerlijke zegel hebben laten verzegelen, hoewel het in feite het keizerlijke zegel van de satan zelf geweest is.

Deze verzegeling heeft satan ook al eens toegepast bij de leeuwenkuil waarin zij Daniël geworpen hadden, maar ook daar moet hij getandenknarst hebben, want ook Daniël is op luisterrijke wijze aan de dood ontkomen.

Satan heeft al met ergernis moeten vaststellen, bij monde van zijn knecht Haman, dat er een volk verstrooid en verdeeld is in al de landschappen van zijn (des satans) koninkrijk, wier wetten anders zijn dan de wetten der volkeren van zijn koninkrijk en dat zij ook zijn (satans) wetten niet doen. - Esther 3 : 8.

De wet van satans koninkrijk en van de koningen der volkeren is: Triomferen als hun vijand naar het vlees verslagen is.

Maar de wet van de Koning der koningen is: Triomferen over dood en graf heen.

In deze triomf over dood en graf is de strijd van de Ruiters op het witte paard tegen Zijn tegenstander, de vorst der duisternis, geëindigd. De kop van de oude slang is op het kruis van de Heere Jezus vermorzeld.

VERKORTE INHOUD VAN HET EERSTE DEEL

Hoofdstuk 1

De indeling van het boek Openbaring als zodanig.

De drievoudige opdracht aan Johannes.

Kritiek op de vertaling van het N.B.G. bij vers 3.

De zeven Gemeenten van Klein-Azië zijn representatief voor de Nieuwtestamentische Gemeente.

Waarom de Nieuwtestamentische Gemeente de zondag en niet de zevende dag der week als rustdag heeft. - 10b.

De feitelijke inhoud der Openbaring. - 10b.

"Eljakim" (Jes. 22) in het geding gebracht, zijn betekenis. - 13.

De feitelijke zaken waarvoor Johannes bevel krijgt om te schrijven. - 19.

De verborgenheid van het getal zeven. - 20.

De twee verschillende Morgensterren.

De betekenis van het boek Esther in het geding gebracht.

De hemel en haar bewoners blijken eerder geschapen te zijn dan de aarde en haar bewoners. - 20

Besluit op hoofdstuk 1

Dit is in feite de aankondiging geweest van het machtige koraal dat met hoofdstuk 4 een aanvang zal nemen. Deze aankondiging is nu geëindigd. Nu zal het voorspel van dit machtige koraal in de hoofdstukken 2 en 3 geopenbaard worden.

Hoofdstuk 2

De brief aan de Gemeente van Efeze.

De betekenis van de tien dagen der verdrukking voor de Gemeente van Smyrna. - 10b.

Overzicht van de leiding des Heeren met deze zeven Gemeenten.

Het geslachtsregister van de Heere Jezus, naar Mattheüs 1.

De grote dag des oordeels is in feite aangevangen op de dag dat de Heere Jezus gekruisigd is. De daarop gevolgde verwoesting van Jeruzalem is er een schaduwbeeld van.

In Pergamus de opkomende leer van de Rooms-Katholieke Kerk in beeld gebracht. - 14.

Genesis 3 : 15 is in de heilige oorlog tussen het Rijk des Lichts en het rijk der duisternis als een bruggenhoofd in de strijd tegen de vijand. - 22.

Ook de satan schuift in deze strijd zijn voorposten vooruit. (Thyatire). De profetische betekenis van Izebel.

Hoofdstuk 3

De profetische betekenis van Sardis. Zij beeldt de Kerk uit in de eeuwen voorafgaand aan de Reformatie der Kerk.

De volgorde der brieven is niet willekeurig, evenmin als de gestalte van elk dezer afzonderlijk. - 5.

Filadelfia beeldt de Kerk uit ten tijde der Hervorming, want aan haar is een geopende deur gegeven. - 7 t/m 12.

Haar zal ook het naderende gevaar van de ure der verzoeking gaan bedreigen, die over de hele wereld komen zal.

Scherpe kritiek op de vertaling van het N.B.G. bij vers 10.

In de woorden tot deze Gemeente gesproken: "Houd, wat gij hebt", ligt reeds verborgen dat de Kerk in die ure haar bestaansrecht prijs zal gaan geven. (18 : 2).

Laodicéa. De ure der verzoeking is aangevangen in 1789, geopenbaard in de wereldwijd verspreide Franse Revolutie. Deze is ontstaan en is bewerkt door het uit de afgrond opgekomen beest. (11 : 7).

Van daaruit zal er geen vernieuwde uitstorting van de Heilige Geest of een duizendjarig Vrederijk te verwachten zijn. - 20.

Scherpe kritiek op de vertaling van het N.B.G. bij vers 21.

Einde van het voorspel op het komende koraal.

Hoofdstuk 4

Inleiding: De aanvankelijke beperktheid der Openbaring.

Zij is - in beginsel - als het tonen van een maquette van een bouwwerk.

Deze openbaring begint in de hemel, in tegenstelling tot de vorige openbaring die eindigde in de hemel.

De uitzonderlijk glorievolle betekenis van 4 : 2b, namelijk:
"En ziet, er was een Troon gezét in de hemel."

Kritiek op de vertaling van het N.B.G. ten opzichte van de
namen der edelgesteenten. - 3a.

De betekenis van de regenboog rondom de Troon. - 3b.

De Gemeente afgebeeld in haar scheppingsluister. - 4b.

De openbaring des Vaders in de schepping aller dingen.

Hoofdstuk 5

Dit vermeldt de openbaring van Gods Raadsbesluiten van
eeuwigheid.

De 'oude' en de nieuwe liederen. - 9a.

De betekenis van deze liederen. (Vert. N.B.G. hier beter
dan de Statenvertaling).

Het verschil tussen de jubel der heilige engelen en die der
mensen.

Hoofdstuk 6

Het witte paard met Hem Die erop gezeten is, is de ontsluiting
van de eeuwige Vrederaad des Allerhoogsten.

De drie overige paarden openbaren het geweld des satans.

De ontsluiting van het vijfde zegel openbaart de glorie der
overwinning van de Ruiter op het witte paard.

Kritiek op de kanttekening die de Statenvertalers bij Hebreeën
13 : 10 gemaakt hebben, (noot 18).

De ontsluiting van het zesde zegel is de openbaring van de dag
des oordeels.

Hoofdstuk 7

Het uitstel van het oordeel geopenbaard. - 1 t/m 4a.

De verzegelden uit de stammen Israëls. - 4 t/m 8.

De schare die niemand tellen kan. - 9 en 10b.

De jubel der heilige engelen en der mensen over deze
openbaring des Vaders. - 10b, 11 en 12.

Besluit op de openbaring des Vaders en inleiding op de

openbaring des Zoons.

Hoofdstuk 8

Ontsluiting van het zevende zegel. - 1.

De betekenis van het stilzwijgen in de hemel van omtrent een half uur. - 1.

Scherpe kritiek op - misschien wel alle - vooraanstaande Reformatorische verklaarders van de Heilige Schrift wat betreft hún verklaringen over dit stilzwijgen in de hemel.

De Heere Jezus als Middelaar Gods en der mensen geopenbaard.

De betekenis der "stemmen, donderslagen, bliksemen en aardbeving." - 5. Vert. N.B. G. niet goed.

De algemene betekenis van het blazen der zeven bazuinen.

De zeer bijzondere betekenis van de woorden (bij het blazen der eerste bazuin): "En er is geworden". - 7. Scherpe kritiek op de vert. van het N.B.G.

Het blazen der tweede en der derde bazuin.

De bijzondere betekenis van het begrip "derden".

Alle bazuinen tezamen (en elke bazuin afzonderlijk) omspannen de ganse tijdgeschiedenis. Van hieruit zeer scherpe kritiek op ónze tijden (eind 20^e eeuw).

Hoewel het blazen der vierde bazuin in het bijzonder het middelpunt der tijdgeschiedenis openbaart.

Zeer zware kritiek op de vert. van het N.B.G. - 12e.

Het geheimenis van "de arend", vliegende in het midden des hemels. - 13a.

De verschrikkingen van het drievoudige wee dat bij het blazen der laatste drie bazuinen geopenbaard zal worden.
